

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Ikotity István, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	17991
Napirenden kívüli felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17991
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	17993
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	17995
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	17997
Harangozó Gábor István (MSZP).....	17998
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18000
Dr. Aradszki András (KDNP).....	18002
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18004
Dr. Hoppál Péter (Fidesz).....	18006
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	18008
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	18009
Ügyrendi felszólalás:	
/Sallai R. Benedek (LMP)/	18009
Kérdések	
Gógös Zoltán (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikorra készülhet el a 83-as főút Győr-Pápa közötti rekonstrukciója?” címmel	18011
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18011
Magyar Zoltán (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A pálinka EU-s kiátkozásához a magyar kormány nyújt be törvényjavaslatot? Tekinthejtük-e ezt az elbukott szabadságharc beismerésének?” címmel.....	18012
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	18013
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ha béremelés, akkor miért nem biztosítja ennek forrásait az állam?” címmel	18014
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18015
Witzmann Mihály (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikorra várható a Siófokot Ságvárral összekötő 65-ös út melletti kerékpárút átadása?” címmel	18016
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18017
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lassan a vízügyeseknél is betelik a pohár” címmel	18018
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18018
Szávay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „A magyar kormánynak kínosabb a Jobbik irodanyitása, mint a felvidéki iskolabezárások ügye?” címmel	18019
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	18020
Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Kinek mennyibe kerül az állami tűzifa?” címmel	18021
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	18022
Horváth István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „GMO-k Magyarországon és az Unióban - merre tovább?” címmel	18023
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	18023

Heringes Anita (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mikor rendeződik a helyzet a kéményseprés területén?” címmel	18024
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	18025
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tettek semmit kormányra kerülésük óta annak érdekében, hogy végre megszülessen a fiatalok szempontjából stratégiai jelentőségű ifjúsági törvény” címmel	18026
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18027
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarnak szétverni egy jól működő rendszert?” címmel	18028
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18029
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Lesz-e emlékműve '56-nak a nemzet főterén?” címmel	18030
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	18031
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Megállítható-e a hulladékos közszolgáltatások összeomlása?” címmel	18031
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	18032
Egyed Zsolt (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mennyi romlott húst ehetünk?” címmel	18033
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	18034
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem kártalanít az állam minden HCV-beteget, aki szűretlen vérkészítmény miatt betegedett meg?” címmel	18035
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18036
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lopakodó Volán-privatizáció?” címmel	18036
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18037
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor oldja meg a kormány a víziközmű-szolgáltatók problémáit?” címmel.....	18038
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18039
Ügyrendi felszólalás: /Sallai R. Benedek (LMP)/	18039
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Horváth Imre (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Hová lett az újpestiek pénze?” címmel	18040
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	18040
Viszonzás: Horváth Imre (MSZP).....	18041
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	18041
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18042
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Így loptok ti - a fideszes korrupció a szórakoztatóiparban” címmel	18042
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter válasza	18043
Viszonzás: Hegedűs Lorántné (Jobbik)	18044
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter	18044
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hitel, világ, stádium?” címmel	18045
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	18046
Viszonzás: Sallai R. Benedek (LMP).....	18047

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18047
Gelencsér Attila (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Továbbra is töretlenül nőnek a reálbérek” címmel	18048
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18048
Viszonzás:	
Gelencsér Attila (Fidesz)	18049
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	18049
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mészáros Lőrinc lesz a Fidesz földesura?” címmel	18050
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	18051
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18052
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18052
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miért hozza magát megalázó helyzetbe a belügyminiszter úr?” címmel	18053
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	18054
Viszonzás:	
Szilágyi György (Jobbik)	18055
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	18055
Földi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Van-e már számszerűsíthető eredménye a 16 kiemelt sportág támogatásának?” címmel	18055
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18056
Viszonzás:	
Földi László (KDNP)	18057
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18057
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Újabb milliárdokkal harcol a kormány hazánk autóiipari függősége ellen?” címmel	18058
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18059
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	18059
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	18060
Németh Szilárd István (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mi az oka annak, hogy a baloldal ennyire bevándorlás párti?” címmel	18060
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	18061
Viszonzás:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	18062
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	18062
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A tanyákon élők már nem számítanak?” címmel	18063
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	18064
Viszonzás:	
Heringes Anita (MSZP)	18064
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	18065
Az állami tulajdonban lévő termőföldek magántulajdonba adásáról szóló politikai vita	18065
A vita menetének ismertetése:	
Móring József Attila jegyző	18065
A vita időkeretének ismertetése:	
Mirkóczki Ádám jegyző	18066
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	18066
Felszólalók:	
Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18070
Gógös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18075

Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18080
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18083
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	18088
Font Sándor (Fidesz)	18095
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18100
Harangozó Gábor István (MSZP)	18101
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	18105
Schmuck Erzsébet (LMP)	18107
Sallai R. Benedek (LMP)	18110
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18111
Balla György (Fidesz)	18112
Gógös Zoltán (MSZP)	18112
Novák Előd (Jobbik)	18113
Jakab István (Fidesz)	18114
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18119
Gúr Nándor (MSZP)	18120
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18123
Vágó Sebestyén (Jobbik)	18125
Sallai R. Benedek (LMP)	18127
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18132
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18135
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18136
Harangozó Gábor István (MSZP)	18138
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18139
Font Sándor (Fidesz)	18140
Sallai R. Benedek (LMP)	18141
Pócs János (Fidesz)	18142
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18146
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18149
Kucsák László (Fidesz)	18149
Egyed Zsolt (Jobbik)	18152
Magyar Zoltán (Jobbik)	18154
Harangozó Gábor István (MSZP)	18154
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18155
Varga Gábor (Fidesz)	18156
Dr. Varga László (MSZP)	18159
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18161
Horváth István (Fidesz)	18162
Szilágyi György (Jobbik)	18165
Kepli Lajos (Jobbik)	18168
Gúr Nándor (MSZP)	18169
Manninger Jenő (Fidesz)	18169
Dankó Béla (Fidesz)	18170
Heringes Anita (MSZP)	18172
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18175
Farkas Gergely (Jobbik)	18179
Harangozó Gábor István (MSZP)	18181
Font Sándor (Fidesz)	18182
Magyar Zoltán (Jobbik)	18183
Sallai R. Benedek (LMP)	18184
Demeter Márta (MSZP)	18185
Dr. Lukács László György (Jobbik)	18187
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	18189
Dr. Nagy István (Fidesz)	18193
Sallai R. Benedek (LMP)	18194
Mesterházy Attila (MSZP)	18195
Jakab István (Fidesz)	18198
Kulcsár Gergely (Jobbik)	18199
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	18201
Pócs János (Fidesz)	18203

<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	18203
<i>Zsigó Róbert</i> (Fidesz)	18205
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik)	18205
<i>Gyórfy Balázs</i> (Fidesz)	18207
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	18210
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	18212
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	18213
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik)	18214
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	18215
<i>Font Sándor</i> (Fidesz).....	18215
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza a vitában elhangzottakra	18216
Felszólalás személyes érintettség miatt:	
/Mesterházy Attila (MSZP)/	18221
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik).....	18222
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18223
<i>Alexov Lyubomir</i> szószóló	18225
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18227
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	18228
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18230
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	18232
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18233
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	18235
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18237
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	18238
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18239
<i>Kész Zoltán</i> független	18241
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18243
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik).....	18244
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18245
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	18248
Az ülés bezárása	18248

Az ülésen jelen voltak:

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökséget vezető minisztériumi államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
13. ülésnapja

2015. október 26-án, hétfőn

(11.00 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Móring József Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom.** Köszöntöm képviselőtársaimat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, majd politikai vitával folytatjuk ülésünket, végül pedig a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Kik kényszerülnek külföldre? Kik maradnak az út szélén?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Napjainkban Magyarországon kétségkívül lakhatási válsággal találkozhatunk, ahol egyre több fiatal ember, de nemcsak fiatalok, középkorúak, idősebbek is olyan helyzetben találják magukat, hogy egész egyszerűen irreális terheket jelent számukra a pusztán lakhatás megőrzése vagy fenntartása.

Egy eleve túladóztatott gazdaságban jelentkeznek ezek az irreális költségek, ahol az OECD kimutatása alapján is egy kétkeresős, tipikusnak már sajnos nem mondható, de azért ideálisnak tekinthető családban mindenképpen elmondható az, hogy a negyedik legdurvább adóteher a magyar adófizetőket éri a vizsgált országok tekintetében.

Az albérletárak utóbbi másfél-két évben történő elszállása pedig egyértelműen tapasztalható. A fővárosban egy év alatt mintegy 40-60 százalékkal nőttek az albérleti díjak, és ez egy olyan környezetben fordul elő, amellyel, hogy a vidéki nagyvárosokban is tapasztalható ugyanez, ahol az átlagbér nettó 155 ezer forint a Statisztikai Hivatal számításai szerint, a nettó 155 ezer forinthez képest egy átlagos budapesti lakás díja 110-150 ezer forint között mozog, plusz rezsi.

Mint említettem, a vidéki nagyvárosok a kínálat szűkössége mentén hasonló problémákkal küzdenek, és az is hozzájárul a bajokhoz, hogy sokan az elképesztően sikertelen devizahiteles rendezést követően feladni kényszerültek lakásukat, albérletbe kényszerültek, sőt már olyan jelenségnek is látjuk a jeleit, amelyek értelmében a belső kerületek nehéz pénz-

ügyi helyzetbe került lakói kiadják lakásukat külföldieknek, és kiköltöznek vagy a perifériára, vagy a peremkerületekbe, éppen azért, hogy legalább a korábbi életszínvonaluk egy részét meg tudják őrizni.

A problémákat tetézi a szállásmegosztó oldalak térnyerése, amelyek a saját bevallásuk szerint csak budapesti viszonylatban mintegy 4500 lakással szűkítették a kínálatot. Jegyezzük itt meg, hogy szakmai észrevételek szerint San Francisco tekintetében kétezer lakásos ugyanilyen mínusz már komoly árproblémákat és árfelhajtó hatást okozott.

Nem mondjuk azt mi, jobbikosok, hogy önmagában a világhálós oldalakkal van a probléma; azt mondjuk, hogy a kormányzattól lenne elvárható egy ilyen kínálati szűkösség esetén az, hogy ezeket a hatalmas árfelhajtó hatásokat kezelje, és az, hogy bizony beavatkozzon. Ugyanakkor az NGM kiszivárgott hírei szerint - merthogy öt év alatt cselekvésről önök kapcsán még nem tudunk beszámolni - egész rossz irányba indulnak el. Amellett, hogy egyébként vitára alapot adó módon kezelnék a szállásmegosztó oldalak körül kialakult helyzetet, reguláznák őket, tulajdonképpen nem tudtak érdemi ötletet sem felmutatni.

Berlin azon az úton indult el, hogy maximálta az albérletek árát, de azt kell mondjuk, mindezzel Magyarországon vélhetően csak a feketegazdaság erősödne, és a jelenség szintjén nem sikerülne komolyabb életlehetőségeket biztosítani. Márpedig a Jobbik XXI. századi pártként nem a szűkös kínálaton belül lavírozna és manőverezne, hanem bizony elképesztő fejlesztő programba kezdve, egy állami támogatású otthonteremtési és bérlakásépítési programmal lehetővé tennék fiatalok tízezrei számára, hogy igen, az állam segítő keze által messze a piaci árak alatt tudjanak beköltözni bérlakásokba, majd ha képesek és hajlandók betartani az alapvető együttélési szabályokat, akkor később a tulajdonukba kerülhessenek ezek az ingatlanok.

Elmondható, hogy minden ide betett költségvetési forint legalább négy további forintot generálna egy-két költségvetési cikluson belül. Érthetetlen, hogy a kormányzat miért nem elszánt azt illetően, hogy egy kivándorlási kataklizma közepén segítsen itthon tartani magyar fiatalokat úgy, hogy a lakhatási körülményeiket megkönnyítse. De ha már nem akar közvetlenül az adófizető polgárain segíteni, legalább a vállalkozói szféra számára lehetővé tehetné, hogy az új építésű lakások 27 százalékos brutális áfájának 5 százalékra történő csökkentésével legalább a vállalkozói szféra további 5-10 ezer lakást be tudjon hozni Magyarországra idézhető piacára évente, ezáltal is a kínálatot szélesítve.

De elmondhatjuk, hogy a kormányzat öt év alatt nem volt képes cselekvést felmutatni, a költségvetésnek nincsen önálló otthonteremtési sora, a családi otthonteremtési kedvezményekkel és egyebekkel statisztikai hibahatáron belüli elmozdulást tudott csak okozni, jelesül a szerencsésebb helyzetűeknek segít, de megint nem csak az igazán rászorulóknak.

És még egyszer mondjuk el, ha a magyar fiatalok számára nem kínálnak életlehetőségeket, nem könnyítik meg életüket, akkor nemcsak a kivándorlási spirál pörgetéséhez járulnak hozzá, hanem bizony lehetlenné teszik Magyarország legnagyobb problémája, a demográfiai összeroppanása, a népességcsökkenése feloldása tekintetében is a megoldási javaslatok kimunkálását.

A Jobbik tehát egy kész csomaggal, kész tervvel rendelkezik; adódik a kérdés, hogy öt év kormányzás után a kormányzat rendelkezik-e hasonlóval. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A nemzetközi migráció egyre fontosabb témakör nemcsak Magyarországon, hanem a többi újonnan csatlakozott ország, közép- és kelet-európai tagállam számára. *(Moraj a Jobbik soraiban. - Novák Előd: Az egy másik papír!)* Érdeemes megnézni, hogy milyen eszköze és lehetősége van a mindenkori kormányzatnak a beavatkozásra, és mi az, ami európai uniós viszonylatban tendenciának tekinthető.

A tendencia, hogy a felzárkózó országok esetében nő a migrációs hajlandóság, ami a kevésbé fejlett régi tagországok munkavállalóit is érinti. *(Novák Előd: Ez egy másik válasz!)* Magyarország egyébként egyáltalán nem áll rosszul ebben az összehasonlításban, és a régióban a magyarországi elvándorlás volt a legkisebb ütemű az elmúlt tíz évben. Miközben Romániában 10 százalék, Lengyelországban pedig 6 százalék körül mozog a migrációs ráta, azaz a kivándorlók munkavállalási korú népességhez viszonyított aránya, addig nálunk ez 2 százalék. Ez azt jelzi, hogy Magyarországról mentek el legkevesebben az elmúlt időszakban külföldre dolgozni. Mindeközben természetesen le kell szögezni azt, hogy senki sem kényszerült elhagyni az országot. A kormány a külföldön történő munkavégzést lehetőségnek tekinti.

Munkaerőpiaci feszültség akkor alakul ki, ha a migráció egyirányú, és nem térnek vissza a külföldi munkát vállalók. A 2013-as gazdasági fordulat és a munkaerő iránti kereslet növekedésének hatására a Magyarországra visszatérők száma is emelkedett, de az egyenleg egyelőre kétségtelenül negatív, amelyen változtatni szükséges. Az elvándorlás ugyanakkor nem általánosságban probléma, hanem vannak bizonyos jól ismert szakmák, szakmacsoportok, ahol valóban komoly feszültségek alakulhatnak ki, az egyes szakterületeket érintő megoldást kell ezért találni. Ilyen például az egészségügyi, az informatikai vagy pedig a mérnöki foglalkozások.

A nemzetközi migráció fő iránya valószínűleg mindaddig így marad, amíg nagyok lesznek a jöve-

delmi különbségek, az új tagországok munkaerőpiaca ugyanis egyelőre nem tud versenyezni a nyugat-európai bérekkel. Miközben az európai uniós velünk együtt csatlakozott országok közötti bérszínvonal-különbség 10-15 százalék körül mozog, addig a fejlett országokhoz képest ennél két-háromszoros, sőt négyszeres különbség is előfordul. Ezért rendkívül fontos a bérfelzárkózás, ami egyértelműen csökkenti a migrációs hajlandóságot, és ösztönzi a hazatérést.

A kormány sokat tett azért, hogy ez a hazatérés-ösztönzés meglegyen, illetve az itthon tartás lehetősége minél szélesebb körben elterjedt legyen. A szociális partnerekkel egyeztetve öt év alatt 73 ezer forintról 105 ezer forintra, tehát 43 százalékkal emelte a minimálbért, 89 500 forintról 122 ezer forintra, tehát 36 százalékkal a garantált bérminimumot. Emiatt a nettó minimálbér emelkedése, családi adókedvezményt érvényesítő munkavállalók esetében 2011-2015 között folyamatosan és jelentősen, gye-rekszámától függően 15-48 százalékkal nőtt. A minimálbér családi adókedvezmény nélküli nettó reálértéke az adórendszer átalakítását követően 2013-tól emelkedik, a 2013-2015 közötti három évben összesen mintegy 11 százalékkal.

(11.10)

A családi kedvezmény nélkül számolva a reálkeresetek 5,2 százalékkal emelkedtek, különösen jelentős volt a növekedés a többgyermekes családokban, mivel két eltartott gyermek mellett 16 százalékos, míg három- vagy többgyermekes családban 37 százalékos volt a reálnövekedés.

2015-ben várhatóan tovább növekednek az átlagkeresetek, tehát a mutatók, a számok jók, ez a bizonyos olló remélhetőleg nem fog tovább növekedni. A közsférában a költségvetési egyensúly megteremtését követően 2013-tól folyamatos a reálkeresetek növekedése, 2013-2014-ben két év alatt összesen 12 százalékkal emelkedtek a reálkeresetek a közfoglalkoztatás nélkül.

Tudjuk, hogy a fiatalok körében a legnagyobb az elvándorlási hajlandóság, ezért nagyon fontosak a fiatalok foglalkoztatását elősegítő támogatások. Szeretném elmondani, hogy már 2012-ben bevezettük az „Első munkahely” garanciaprogramot, majd 2013-tól a munkahelyvédelmi akcióterv egyik kiemelt csoportját is a fiatalok képezik. Az akcióterv keretében jelenleg 150 ezer 25 év alatti fiatal foglalkoztatási támogatása valósul meg, nem véletlen, hogy a 30 százalék feletti ifjúsági munkanélküliségi ráta jelentős mértékben 20 százalék alá csökkent. További jelentős foglalkoztatásnövekedést várunk az ifjúsági garanciaprogramtól.

Végül szeretném felhívni a figyelmét arra is, hogy az EU-csatlakozás óta ez a kormány dolgozott ki először programot a külföldön dolgozó fiatalok hazatérésének elősegítésére 100 millió forintos keretösszeggel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A kormány a külföldi munkavál-

lalást tehát nem másként, hanem esélyként kezeli, és mindent megtesz annak érdekében, hogy azok a programok, azok az elképzelések, amelyeket önök, ön megfogalmazott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), előbb-utóbb bevezetésre kerüljenek és megvizsgáljuk azt, hogy milyen lehetőségek vannak egyéb területen is az itthon maradás segítésének érdekében. Köszönöm. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Az uniós energiahatékonysági támogatások célcsoportjának hibás meghatározása” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon konkrét problémával fordulok önökhöz. Itt vagyunk a fűtési szezon kezdetén, abban az időszakban, amikor a magyar családoknak rendszerint összeszorul a gyomra, ha arra gondol, hogy télen miként fogja kifűteni a saját otthonát. Nem is csoda, hiszen a magyar háztartások a téli hónapokban kétszer annyit fűtenek, mint a németek vagy az osztrákok, és mégis hidegebbek maradnak nálunk az otthonok. Ennek az oka a gyenge szigetelés.

A kormány elvileg tisztában van a helyzettel, hiszen a felmérés a rendelkezésére áll, amely szerint az otthonok kétharmada ebben az országban felújításra szorul energiahatékonyság tekintetében, de azt is tudják, hogy a magyar emberek 87 százalékának nincsen megtakarítása, tehát a sajátérs felújítás úgy, ahogy van, egy álom.

Önök egyébként érzékelték is valamennyire ezt a helyzetet, hiszen a KEHOP- és a GINOP-programokban félre is tettek 130,3 és 88,7 milliárd forintot a magyar családoknak. Ráadásul a stratégiai dokumentumokban is megjelölték ezt a fontos célt, nagyon helyesen.

Na de a dicséret itt ér véget, merthogy az elmúlt hetek pontosan arról szóltak, hogy a kormány úgy döntött, hogy mégsem adja oda ezt a pénzt a magyar családoknak. Na most, hazudozásért sem mentek a szomszédba, azt mondták, hogy Brüsszel nem engedi. Csakhogy ez nem igaz! Itt tartom a kezemben azt a dokumentumot (*Felmutatja.*), amely a bizottság cáfolatát tartalmazza, és amely egyértelműen kijelenti, hogy van olyan lehetőség Brüsszelből, ami arról szól, hogy közvetlenül a háztartások használják fel energiahatékonysági felújításra az uniós forrásokat.

Hivatkoztak önök még az 1303-as EK-rendeleltre is. Utánanéztünk, megvizsgáltuk, nincsen benne olyan kitétel, ami a családok segítését gyakorlatilag megtiltaná. Tehát nyilvánvalóan egy olyan helyzettel állunk szemben, hogy a kormány döntéséről van szó, a kormány saját döntéséről, ami azt eredményezi, hogy önök a magyar családoknak nem adják oda a pénzt, hogy lecseréljék az ablakokat, hogy leszigetel-

jék a házaikat. Önök egyszerűen úgy döntenek, hogy uniós forrásokat nem szánnak erre a célra.

Na most, miért? Itt jön az a kérdés, hogy miért döntött így a magyar kormány. Egyrészt azt világosan látjuk, hogy ha a magyar családok kapnák a pénzt, akkor azt nehezebb lenne lenyúlni. Gondoljunk bele, itt közbeszerzések lesznek jól megválogatott kivitelezőkkel, így megint a Fidesz-KDNP tollasodna, a magyar családok pedig szoronghatnak tovább, hogy vagy kifűtik az otthonukat, vagy a gyerekeknek vesznek új csizmát, mert ilyen döntésekről van szó.

A másik, ami változott, és ezt is látni kell, hogy kitört az oligarchaháború, és nyilván önöknek minden fillér arra kell, hogy az új banditákat feltökésítsék, és a családoknak már nem jut pénz. Az LMP azt várja a Fidesztől, hogy fejezze be ezt a felháborító hazudozást, fejezze be, hogy egyszer azt mondja, hogy odaadja a pénzt a családoknak, hogy végre rendesen le tudják szigetelni a házaikat, aztán azt mondja, hogy mégsem, és az egészet rákeni Brüsszellel.

Világosan látjuk, és ennek is utánanéztünk, tisztelt Országgyűlés, hogy az Unió tagállamaiban működnek olyan programok, amelyek közvetlenül juttatják a háztartásokhoz energiahatékonysági felújítás céljából az uniós forrásokat. Ez egy létező gyakorlat, csak éppen létre kell hozni hozzá egy alapot. Én azt várom önöktől, hogy önök hozzá létre ezt az alapot úgy, mint sok helyen az Unióban, tegyék bele a teljes KEHOP- és GINOP-forrásokat, és adják oda a magyar családoknak. Önök ezt megígérték. Ne hazudozzanak, most jöjjenek elő a szabadságharccal, találják meg a megoldást, és adják oda a családoknak!

Ráadásul látniuk kell, hogy a nemzetgazdaság is nagyon sokat tudna profitálni egy ilyen programból. Csökkenne a kiszolgáltatottságunk, az energiaszegénységünk, mérséklődne az importfüggőségünk és az ország külpolitikai kiszolgáltatottsága is, kisebb lenne a környezetszennyezés, hiszen mindannyian tudjuk, hogy az az energia a legkörnyezetvédőbb, amit el sem használunk. Szerke az országban kis- és középvállalkozások sokasága tudna munkalehetőséghez jutni a házak hőszigetelése és a nyílászárók cseréje folytán. Ráadásul hozzá kell tennem önöknek, hogy még az elhibázott és egyre botrányosabb paksi bővítésre sem lenne szükség, ha a magyar háztartások energiahatékonyságát ausztriai szintre hoznák, azzal az egyik kormányzati háttérintézet számításai szerint másfél paksnyi energiát lehetne megspórolni ebben az országban. Ez minimálisan 4 ezer milliárd forintot jelent, ami háztartásonként körülbelül 1 millió forint megspórolását jelenti, méghozzá az Európai Unió pénzéből.

Tehát összefoglalva, önök megígérték a magyar embereknek, hogy kapnak uniós pénzt az otthonaik felújítására, energiahatékonysági korszerűsítésre. Tudjuk, hogy számos tagállamban van erre kialakított, működő rendszer. Önök ezt nem tanulmányozták, hanem szabadságharcolnak, megrántják a vállukat és azt mondják a magyaroknak, hogy bocsánat,

de mégsem. Miért, tisztelt kormány? Ezt a pénzt is le akarják nyúltni? Miért nem kaphatják meg a magyar családok ezt a pénzt? Legyenek kedvesek, válaszoljanak, de ne hivatkozzanak Brüsszelre, se az Unióra, mert utánanéztünk, és önöknek minden ezzel kapcsolatos szava hazugság. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János államtitkár kíván válaszolni az elhangzottakra. Mielőtt megkezdené államtitkár úr a válaszadást, kérem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy véletlenül nyomta-e meg az ügyrendi gombot. *(Sallai R. Benedek: Nem.)* Nem, akkor parancsoljon, államtitkár úr, majd megadom a szót a végén. Köszönöm.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormánynak eddig is és a jövőben is egy alapvetően fontos kérdése, hogy a családok rezsiköltségei, megélhetési költségei, otthonfenntartási költségei csökkenjenek. Ennek egy fontos része az energiaköltség, az az energiaköltség, amelynek csökkentésére a jelenlegi kormány 2010 óta jelentős, érdemi és sok száz milliárd forint, családok által történt megtakarítást tett lehetővé. Ön is pontosan tudja, hogy az energiahatékonysági pályázatokat eddig sem európai pénzekből fizettük, hanem a széndioxid-kvóta rendelkezésre álló, egyébként az értékesítések mérséklődése miatt csökkenő mértékéből és hazai forrásokból, eddig sem európai pénzekből ment ezeknek a támogatása.

A másik kérdés: az elmúlt évek során felmerült, túlménoen azon, hogy 2010 előtt jelentős túligéret történt, tehát 2010-ben, '11-ben és '12-ben előbb nekünk a korábbi kormányok által felhalmozott ígéretek és teljesítetlen ígéretek kellett teljesíteni, de utána is több százezer család számára vált lehetővé, hogy lakás-korszerűsítéssel az ön által is szorgalmazott energiatakarékosságot elérje vagy biztosítsa. Ugyanakkor hozzá kell tennem, és ne haragudjon, az ön felvetése ebből a szempontból nem korrekt, mert a magyar családok nemcsak támogatásból fordítottak pénzeket lakásuk korszerűsítésére, több tízezer, egy-két százezer család bizony saját megtakarításból, saját erőből is biztosította ezt.

(11.20)

Tehát nem igaz, hogy a támogatások, pláne korábban sem létező uniós támogatások és a lakás-korszerűsítések között szoros korreláció lenne. A céljaik közösek, de az ön illetően felvetése csúsztatás.

A kormány konkrét és szilárd célja, hogy az energetikai beruházások a lehető legtöbb ember érdekét szolgálják. Ne csak azok, akik ilyen vagy olyan forrásból támogatást kapnak, ne csak azok, akik saját eszközökből képesek ezt biztosítani, hanem az ország valamennyi lakosa lehetőség szerint egy méltányos, hogy ne mondjam, igazságos rendszer-

ben részesüljön az energiahatékonysági beruházásból. Ez a cél pedig úgy érhető el, hogy az uniós vissza nem térítendő támogatásokból elsősorban a köztulajdonban lévő épületek, kórházak, óvodák, iskolák energetikai korszerűsítését támogatjuk. Ezek a közintézmények valamennyi állampolgárt szolgálnak. E közintézmények energiahatékonyság révén megtakarított pénzből ezek szolgáltatási színvonala növelhető, ami kivétel nélkül minden állampolgárt érint, nemcsak azokat, akik ilyen vagy olyan pályázat révén kedvezményezett helyzetbe jutnak.

A közös tulajdonban lévő épület energiahatékonysági felújításának elsőbbségét az is indokolja, hogy ezzel csökkennek a költségvetés költségei, amit ezen szolgáltatások javítására tudunk fordítani. Emellett - és úgy gondolom, itt az ön egyetértésére is számíthatunk - a kormány a lakossági célú energiaracionalizáló lépéseket is támogatni kívánja azzal, hogy mintegy 100 milliárd forintos keretet biztosít visszatérítendő kamatmentes kölcsön céljaira - tehát kamattámogatást ad a kormány -, és emellett számít a lakosság önrészére is. A kormány elsősorban ebben látja az energiafelhasználás költségeinek mérséklési lehetőségét, amelyeknek eddigi és kézzelfogható eredményeit, gondolom, ön sem vitatja el. Tehát 2014-2020-ban mintegy 100 milliárd forint összegű visszatérítendő, de kamatmentes kölcsönrel kívánjuk támogatni azokat, akik egy később meghatározandó kisebb mértékben önrésszel is részt vesznek a saját lakásuk korszerűsítésében.

Egyébként, ami az eddigi intézkedéseket illeti, több mint 300 milliárd forint maradt eddig a családok zsebében, és meggyőződésem, hogy ezzel a módszerrel a rendszer igazságosabbá tétele mellett ezt a sok száz milliárdos megtakarítást a jövőben is biztosítani, mi több, növelni tudjuk. Köszönöm a figyelmét, képviselő asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „A vidék elárulásáról” címmel. Öné a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy is fogalmazhatnék, hogy nemcsak a vidék elárulására, hanem a jövő kiárusítására is készül a magyar kormány. Miért mondom ezt? Mi jellemzi ma Magyarországon a vidéket? Vidéken munkanélküliség van, a vidéken depresszió van, kilátástalanság, az emberek tízezrei vándorolnak el vidékről, az is sajnos azt kell mondjam, hogy ma már meg sem állnak a nagyvárosoknál, hanem többnyire valamelyik külföldi nagyvárosba visz a fiatalok útja, merthogy nincs semmilyen perspektívájuk vidéken.

Ennek a folyamatnak a hátterében az van, hogy Magyarországon még a rendszerváltást megelőző időszakban volt egy olyan agrárstruktúra, amely a

vidéken élőknek megélhetést és kiszámítható létet biztosított azáltal, hogy nem tőkés beruházók művelhették meg a földeket, hanem a föld köztulajdonban volt, és az ott előállított javakból tudták működtetni a falvakat, az abból származó jó jövedelemből tudták az orvosi ellátást, az egészségügyi rendszert, a közvilágítást, az utak karbantartását, gyakorlatilag a falut működtetni.

Ez a rendszer annak idején úgy került szétverésre, hogy nem lett kitalálva, mitől fog a falu helyette működni. Létrejöttek az önkormányzatok, amelyek megkapták a feladatokat, de nem lett lehetőség arra, hogy érték teremdjön a vidéken, hogy valamiből foglalkoztatás legyen, és hogy az embereknek tartósan legyen perspektívájuk a magyar falvakban. Ennek köszönhetően a falu gyakorlatilag folyamatosan leépül, folyamatos elvándorlás van, a mezőgazdaságban pedig kialakult egy olyan szerkezet, amiben azt láthatjuk, hogy minden falu környékén van néhány nagygazdálkodó, akiket ma családi gazdaságoknak hívunk, de többnyire akár ezer vagy több ezer hektáron is gazdálkodnak, és leginkább ők birtokolják a területek legnagyobb részét, ahol túlnyomó részben iparszerű növénytermesztést, magasan gépesített iparszerű növénytermesztést folytatnak, ahol ezer hektár megműveléséhez három-négy ember is elég. Ők egyébként jól élnek, jó haszonnal tudják a földet megművelni, főleg miután nagyszerű uniós terület-alapú támogatást is kapnak ehhez, miközben a falvakban élőknek nincs semmilyen megélhetési lehetőségük.

Ahhoz, hogy ez megforduljon, most már gyakorlatilag egy évtizede sokan elkezdtek gondolkodni, hogy mit kéne tenni. Főleg azok után, hogy 2004-ben, miután beléptünk az Európai Unióba, ezek a folyamatok vidéken felgyorsultak, hiszen az Európai Uniónak egy olyan támogatási rendszere van, amely kifejezetten káros a vidék foglalkoztatására, mert az iparszerű növénytermesztést részesíti előnyben, hiszen a gabona- és olajos növények kedvezőbb módon való támogatása okán 2004 után felgyorsult az a folyamat, amelyben a növénytermesztés bruttó kibocsátása folyamatosan nőtt, 30 százalékkal nőtt a növénytermesztés, míg az állattenyésztés 30 százalékkal esett vissza, s ezáltal még kevesebb és még kevesebb embernek adott megélhetést a magyar föld, annak a pár növénytermesztőnek pedig, aki maradt, egyre busásabb hasznot tudott hozni. Nyilvánvaló, hogy ez így nincs rendben, valamiképpen be kell avatkozni, meg kell állítani ezt a folyamatot.

Mi 2010-ben és 2012-ben is benyújtottunk egy határozati javaslatot, amely arról szólt, hogy hozzunk létre szociális gazdaságot a vidéken, ahol az embereknek szociális szövetkezetekben adjunk lehetőséget arra, hogy a település környékén megművelhessék a földeket, hogy értelmes munkából folyamatos bevételt tudjunk nekik teremteni. Akkor Ángyán József, aki még államtitkár volt, a bizottsági vitában azt mondta a javaslatunkról, hogy ez egy nagyon jó javaslat, egy baja van, hogy szerinte ez tulajdonkép-

pen egy kivonata a kormány vidékfejlesztési stratégiájának, és hogy a Fidesz pont ezt akarja megvalósítani.

Azóta mit látunk? 2014-ben bele lehetett volna nyúlni a rendszerbe, új támogatási időszak indult. Lehetett volna olyan rendszert csinálni, amelyben előírjuk a foglalkoztatást azoknak, akik nagyban gazdálkodnak, hogy tessék nekik embereket foglalkoztatni, mert a támogatás nem arra van, hogy nagyobb pénzekre tegyenek szert, hanem arra van, hogy több embert tudjanak foglalkoztatni. Nem ezt tették. És most mit csinálnak?

Ki akarják árusítani az utolsó lehetőséget, amivel be lehetne avatkozni ebbe a káros folyamatba, amivel szociális földprogramot lehetne indítani, demográfiai földprogramot lehetne indítani, és meg lehetne fordítani azt a káros folyamatot, amit ez az uniós támogatáspolitikája csinál.

Őnök, hölgyeim és uraim, arra készülnek, hogy a vidéket elárulva néhány haver kezébe juttassák az utolsó megmaradt állami földeket, és lemondjanak arról, hogy vidéken foglalkoztatás legyen, megélhetés legyen, perspektíva legyen. Ezért szégyelljék magukat! Mi mindent el fogunk követni, hogy ebben megakadályozzuk önöket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A vidék elárulása, már maga a cím és amit elmondott, egy kicsit posztkádári hangvételű felszólalás volt. De amit igazán nem értek: mintha önnek kiesett volna a 2010 előtti időszak, mintha teljes egészében eltűnt volna az az időszak. Vidéki depresszióról, elvándorlásról és munkanélküliségről beszélni akkor, amikor a vidéki munkahelyek száma nő - de ezt most csak zárójelben jegyzem meg -, amikor önök bezárták az összes feldolgozóipart, kedves képviselő úr... *(Zaj az MSZP soraiban.)* Nyugodjanak meg, én is végighallgattam önöket, és azt javasolnám, hogy hallgassuk meg egymást, mert ebből tud kialakulni talán valami párbeszéd.

(11.30)

Hát hány vágóhidat zártak be, kedves képviselő úr? Hány cukorgyárat zártak be? Hány szőlőt vágta ki? *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból.)* Hát ne vicceljen, hogy föláll, és azt mondja nekünk, hogy a vidéki munkahelyekkel probléma van, meg a vidék megtartó képességén fejleszteni kell! Elképesztő! Önök a nagyüzemeket támogatták folyamatosan. Megállás nélkül nagyüzemi gazdálkodásban gondolkodtak. Jellemzően szántóföldi nagyüzemi gazdálkodásban gondolkodtak.

Ha már itt tartunk, a földről is néhány gondolat. A földet jellemzően pályázat nélkül adták hasznosbérbe. (*Gógös Zoltán: Nem igaz.*) Csak 2009-ben... Megértem Gógös képviselő urat, hogy egy picit ideges, mert nekem sem esne jól, ha ezt hánytorgatnák föl. 2009-ben önök több tízezer hektárt hosszabbítottak meg mindenféle pályázat nélkül. Van olyan szerencsés személy, akinek egy papíron, egy hosszabbítással 2029-ig 15 ezer hektárt adtak hasznosbérbe, pályázat nélkül! (*Gógös Zoltán: És megnyit fizettek érte?*)

Kedves Képviselő Úr! Nem írtak elő munkahelyeket, semmilyen munkahelyet nem írtak elő. Egyszerűen odaadták egy sajtópapíron ezeket a földeket. És azt mondják nekünk, hogy mi nem fejlesztjük a vidéki munkahelyeket, amikor előírtuk az állattartási kötelezettséget minden földpályázatnál?! Önök korlátlanul adtak földet a szoci nagyhaverjaiknak, több ezer, több tízezer hektáron gazdálkodtak. Mi leszállítottuk a támogathatóságát ezeknek a területeknek; ugye, területalapú támogatást 1200 hektár fölött nem tud igénybe venni. Pont, amit ön mondott, hogy egyes nagyüzemek nagy tételben kapnak uniós támogatást, azt mi szüntettük meg.

Bezártuk a felülről teljesen nyitott földszerzési, illetőleg földhasználati korlátokat, szabályokat. Ugye, ez korábban is megvolt 2500 hektárban, ezt most levittük 1200 hektárra, speciális esetben 1800 hektárra. Megjegyzem, ezt önök nem szavazták meg a földforgalmi törvényben. És a 2500 hektár felülről teljesen nyitott volt, mert a saját föld nem számított bele, meg az államtól bérelt föld sem számított bele. Így alakulhattak ki több tízezer hektáros nagybirtokok Magyarországon. Nem írtak elő semmilyen állattartási kötelezettséget, senkinek. (*Gógös Zoltán folyamatosan közbeszól.*) Nem volt arról szó, hogy bármilyen munkahelyet szeretnének teremteni. Arról volt szó, hogy sajtópapírokon odaadták a földet a haveroknak, miközben bezárták és tönkretették a feldolgozóipart. Lengyelországban, nézzék meg, az alapvető különbség az agrárgazdaságaink között, hogy van valamilyen feldolgozóipar, amire támaszkodni tudnak, amivel legalább a saját piacaikat el tudják látni.

Kedves Képviselő Úr! Amikor önök kormányoztak, akkor az volt a divat Magyarországon az élelmiszerláncokban, a pultoknál, hogy a külföldi termékeket hirdették, azt keresték a vásárlók, hogyan tudnának venni külföldi terméket. Azért települtek nagy multinacionális befektetések, hogy a külföldön megtermelt, közepes minőségű - nem akarok megbántatni senkit - élelmiszernek legyen piaca, amit itt eladnak.

Most menjen be, legyen kedves, egy ilyen multinacionális üzletláncba, és nézze meg, saját magát azzal hirdeti, hogy a frisszöldség- vagy húskészletnek hány százaléka az, ami magyar áru! Hát ne vicceljünk egymással!

Önök folyamatosan keresztbefeküdtek annak, hogy a magyar gazdák megkapják a földet. Nem sza-

vazták meg a földforgalmi törvényt, mert nem szereték volna kizárni a jogi személyeket meg a külföldi spekulánsokat. (*Gógös Zoltán: Nem igaz.*) Nem támogatják a földértékesítési programot, amivel hosszú távon lehetne biztosítani a gazdáknak, hogy a magyar földet megszerezzék, és folyamatosan támadják azt a „földet a gazdáknak” programot, ahol egyébként a korábbi 600 bérlőt kicseréltük most már több mint 7500-ra. Megtízszereztük az állami földet használók számát.

És, kedves képviselő úr, csak egy fontos dolgot szeretnék még önnek kiemelni. Egy egész balatonnyi méretű területet, majdnem 60 ezer hektárnál járunk már, csak fiatal gazdák kaptak. Csak fiatal gazdák, pályakezdő gazdák kaptak 20 éves használatra, pont arra, hogy ők és családjaik megjelenjenek vidéken. Ezt a programot szeretnénk tovább folytatni, és ehhez kérjük az önök támogatását.

Egyben tisztelettel szeretném javasolni, hogy figyeljék meg akár Lengyelországot is, hogy az a baloldali populista politika, amit önök folytatnak, hová vezet manapság. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padosorokban. - Gógös Zoltán odamegy dr. Bitay Márton Örshöz, és egy papírt mutat neki, majd hangosan vitatkoznak.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Figyelmeztetem Gógös Zoltán képviselő urat, amíg államtitkár úr beszélt, azt folyamatosan kommentálta. Kérem, ettől tartózkodjon az elkövetkező időszakban. Gógös képviselő úr, szíveskedjen helyet foglalni. Folytatjuk a munkánkat. (*Az elnök csenget.*) Szíveskedjen helyet foglalni, Gógös képviselő úr! Szíveskedjen helyet foglalni! (*Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Hol vagyunk? - Gógös Zoltán: És az államtitkár úr?*) Azt gondolom, képviselő úr hagyta el a helyét, foglaljon helyet!

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Aradszki András képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A migráció keresztény szemmel” címmel. Megadom a szót.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A hétvégén az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékezett az ország. Akkor, október 23-án fellángolt a magyar nép igazságérzete és szabadságvágya, és valami olyan tettet hajtott végre, ami világra szóló dicsőséget hozott: szembe mert szállni az akkori világ legnagyobb hadseregével, a szovjettel. Ha néhány napra is, de kivívta szabadságát.

Október 23-án azonban a katolikus naptár szerint egy magyarrá vált szentet is ünnepeltünk, az Itáliából 1455-ben a Magyar Királyságba érkezett Giovanni da Capestranót, a későbbi Kapisztrán Szent Jánost.

A konstanzi zsinat szüntette meg az 1378 óta tartó nyugati egyházszakadást, amelynek követke-

tében Európa - legalábbis erkölcsi szempontból - romhalmazzá vált. Kapisztrán János mint vándorprédikátor hozta a hírt az egyház megújulásáról az Alpokon túlra. Ekkor kezdte hangoztatni, hogy Magyarország megsegítésén múlik Európa és a kereszténység jövője a török veszedelem miatt. Írt a burgundiai fejedelemnek, a pápának és a császárnak, hogy késztessek összefogásra az uralkodókat. Ő maga pedig elindult, hogy személyes jelenlétével lelkesítse a magyarokat a harcra.

1456. január végén a pápai követ Carvajal bíborostól kapta a megbízást, hogy keresztes háborút kell hirdetni a törökök ellen. Márciusban összehívták az országgyűlést, de a rendek csak április folyamán mozdultak meg, amikor hír jött a szultán seregének érkezéséről. Az ország főurai nem értették az idők jelét, csak Hunyadi, Carvajal és Kapisztrán fogta fel a helyzet súlyosságát.

Az ekkor már 70 éves Kapisztrán csak április 15-én indult el Budáról, hogy országszerte meghirdesse a keresztes hadat, de július 2-án már 22 ezer fős sereg gyűlt össze, majd tíz nap leforgása alatt a száma 60 ezerre nőtt. Valamennyien János gyűjtő szava és hite hatására indultak harcba. A korabeliek véleménye szerint valóban ő volt az összes keresztesek igazgatója, vezére, bírója, kapitánya és parancsnoka.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Bár a történelem nem ismétli önmagát, ebben a történetben csak a vak nem látja a párhuzamot. Amint minden gondolkodó ember számára egyértelmű, Európában ma sem menekülthullám érkezése, hanem egy migrációnak álcázott megszállás zajlik. Kapisztrán Szent János alakja arra hívja föl a figyelmet, hogy lássuk meg a politikai, szociális és kulturális veszélyét a tömeges népvándorlásnak. Ahogyan az ő segítségével 1456-ban, ugyanúgy ma is Magyarország védi meg Európát a beözönlés veszélyétől. Európa erkölcsileg ma is romhalmaz, és az európai uralkodókat ma is összefogásra kell hívni.

Ahogy Magyarország miniszterelnöke mondta a minap Madridban: „Nagy bajban vagyunk. Ha másoktól várjuk a megoldást, akkor kiszolgáltatottakká válunk. Ha ezt nem akarjuk, akkor meg kell védenünk határainkat.” Ez a keresztényi válasz a migrációra, hiszen a kultúránk, a hagyományaink, a nemzetünk, a családjaink és végső soron hitünk forog veszélyben. Amíg pedig vannak köztünk is rászoruló, munkanélküliek, éhezők és hajléktalanok, addig elsősorban rajtuk kell segítenünk. Azokon, akik a puszta életüket mentik, és hálátelt szerénységgel érkeznek a hivatalos határátkelőkhöz, befogadást kérve, azokon szintén segítünk. Rájuk vonatkozhatnak Ferenc pápa vasárnapi üzenetének következő mondatai: „Megvallom nektek, hogy ezt az úton lévő népről szóló próféciát összehasonlítottam az Európa útjain haladó menekültek képeivel: ez napjaink egyik drámai valósága. Nekik is azt mondja Isten: könnyek közt indultak el, vigasztalások közt vezetem őket vissza.”

A jót azonban tiszta ésszel és meleg, együtt érző szívvel kell cselekedni. Ezért azoktól, akik társadalmunk átalakításának céljával jönnek ide, netán spekulánsok vagy terroristák, meg kell védenünk magunkat. Mi, keresztény politikusok ugyanis a közjó szolgálatára szerződünk, honfitársaink és a magyar családok közjavának szolgálatára. Ez az elsődleges kötelességünk.

(11.40)

Ha pedig arra van lehetőség, hogy a gazdasági migránsok otthoni helyzetén javítsunk, akkor azt is meg kell tennünk, hogy hazatérhessenek. Mint ahogy Benedek pápa kifejtette, nemcsak a menekült- és menedékjog létezik, hanem a helyben maradás joga is. Ehhez kell hozzásegítenünk őket. Ehhez kérjük Kapisztrán Szent János vezérével, akinek közbenjáró segítségét ma is meghallgatjuk: „Aki a kezdetet adta, a befejezést is meg fogja adni.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az identitásnélküliség nem lehet identitása sem egy nemzetnek, sem egy kontinensnek. Ha megnézzük a történelmet, nem volt olyan, hogy egy nemzet identitása ez lehetett volna, márpedig az elmúlt évtizedben nagyon sok európai politikus azt hirdette, hogy minden értéktől és minden értékvilágtól egyenlő távolságot kell tartani, és ez Európa jövője. Mi ezzel ellentétben pontosan úgy látjuk, hogy Európa jövője a keresztény értékek újbóli felfedezése, újbóli megélése lehet Európában.

Kevés dolog van, ami annyira egyértelműen kihozza ezt, mint a modern kori népvándorlás, amikor az európai kultúra, az európai civilizáció egy másik civilizációval találkozik, nem háborús, hanem békés, de eléggé agresszív körülmények között. Ez a muzulmán, iszlám civilizáció - hangsúlyosan nem a vallást említem, hanem az onnan érkező emberek kultúráját, társadalomképét - ütközik most nagyon sűrűn, nagyon rövid idő alatt, nagyon nagy mértékben az európai civilizációval. Nagy a veszélye annak, hogy párhuzamos társadalmak alakuljanak ki Európán belül, hiszen a két civilizáció értékvilága nagy mértékben különbözik, és láthatóan a tömegesen érkező bevándorlók szándékai sem az integrációra, az alkalmazkodásra irányulnak, hanem az itt lévő jobb élet reményében jöttek ide. De mindezt identitásuk feladása nélkül teszik úgy, hogy az egyébként

teljes mértékben eltér az európai klasszikus értékrendszertől.

Az élet védelme vagy az emberi méltóság egyenlősége teljesen más az európai civilizációban, az európai kultúrában keresztény alapokon, mint a bejövő migránsok, bevándorlók esetében. Elég csak a nemek egyenlőségére, a nők társadalmi képére gondolni, hiszen ez teljesen más. Sokszor hallottunk olyat, hogy akár női orvos ellátását is elutasították férfi bevándorlók. Az emberi méltóság pedig nem egyenlőképpen jár a különböző társadalmi helyzetű embereknek az ő felfogásuk szerint. A kisebbségek védelme teljesen más az európai kultúrában és az ide bejövő emberek szemléletmódjában.

Az antiszemitizmussal kapcsolatban szintén fontos elmondani, hogy ahol növekszik a bevándorlók száma, főleg a muzulmán világból érkező bevándorlók száma, ott sokkal több atrocitásra számíthatunk az elmúlt években is, és sajnos az erőszak veszélyével fenyeget a későbbiekben is, hiszen maga az erőszak sokkal inkább elfogadott az ő társadalmukban, az ő kultúrájukban, mint a mi európai felfogásunk szerint. Az életmód teljesen más nem csak az étkezésben, életszemléletben, munkában, sok minden másban is. Az állam és az egyház viszonyában is, amíg Európában évszázadok alatt az állam és az egyház különvált működésének modellje alakult ki, az államjog az egyházjogtól teljes mértékben elvált, Magyarországon is az utolsó ilyenfajta összefonódás az 1890-es években az állami és egyházi anyakönyv különválasztásával megszűnt; azzal ellentétben az egyházi normarendszer és a világi normarendszer teljes mértékben összefonódik az idejövő iszlám hozzáállásban. Így tehát az iszlám jog szabályait sokkal inkább állami vagy közösségi rendszerrel is végrehajthatónak tekintik. Elég arra gondolni, hogy önkéntes alapon Wuppertalban saját sariarendőrséget állítottak fel másfél-két évvel ezelőtt.

A szólásszabadság kérdése szintén fontos. Mi ezt mindenképpen védendőnek tartjuk, de nem feltétlenül van ez így iszlám államokban. De ha már szólás- és sajtószabadság, arról sem szabad elfeledkezni, hogy míg a bevándorlók 70 százaléka huszoneves-harmincéves férfi, aközben a tudósítások általában csak idős embereket, nőket vagy gyermekeket mutatnak nagy számban, ezáltal teljesen félretájékoztatják azokat, akik csak a híradók képi világából ismerik meg, hogy a bevándorlók milyen összetételben is érkeznek ide.

Ez a fajta párhuzamos társadalmi kialakulás tehát óriási veszélyt jelent. Európában az európai keresztényeknek először is elsősorban kötelességük az üldöztetést szenvedetteknek a befogadása. De nyilvánvalóan ez is egy kétoldalú viszony, hiszen aki befogadásra jelentkezik, nem betöri az ajtót, hanem kopogtat az ajtón. Az európai ajtón még van kilincs, van csengő, tehát először kopogtatni lehet, lenyomni a kilincset és úgy bejönni, nem pedig berúgni, betörni az ajtót az itt lévőkre. Márpedig sok esetben ezt tapasztalhattuk.

Azoknak sokkal könnyebb segíteni, akik maguk is szívesen veszik ezt a segítséget, fogadják és kérik, hiszen nekik lehet keresztény felebaráti szeretettel ezt a segítséget nyújtani. Magyarország is ezt megteheti, hiszen a Karitatív Tanács több ülésén igyekeztünk ezt a kérdést kezelni. 200 millió forint pluszforrást biztosított a kormány a több mint 716 millió fix támogatás mellé a karitatív szervezeteknek, a Máltai Szeretetszolgálat, a Katolikus Karitás, az Önkéntes Ökumenikus Segélyszervezet pedig pontosan az állami támogatásoknak köszönhetően is tudott fellépni és segítséget nyújtani minden hiányt szenvedőnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter képviselő úr, Fidesz képviselőcsoport, „Állami támogatással erősödik a vidéki kultúra - 'Modern városok' program, Pécs” címmel. Megadom a szót.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Mindenki előtt nyilvánvalóan látható jelei vannak annak, hogy a második és a harmadik Orbán-kormány a rendszerváltás óta a legnagyobb lendületben támogatja a kulturális infrastruktúra fejlesztését Magyarországon.

A 2010-2011 óta történt előrelépések azonban az elmúlt esztendőben elsősorban a budapesti székelyű, a Budapesten működő és nagy elmaradottságban lévő kulturális infrastruktúrákhoz tudtak hozzányúlni fejlesztési céllal.

Nagy örömünkre szolgál, hogy az az állapot, amit 2010 Magyarországon láttunk, jelesül, hogy az ország Görögországgal egy lapon volt említve és minden nemzetközi mérés szerint napokra volt az államcsődtől, ehhez képest az elmúlt esztendőben jelentős mértékben sikerült az a gazdasági program, amelynek eredményeképpen ma már Magyarország elég erős tud lenni ahhoz, hogy a kulturális infrastruktúrájára is 10-100 milliárd forintos tételt tud költeni és tervezni a jövőt illetően is.

A budapesti fejlesztéseket láthattuk szárba szökkeni és megvalósulni. Ezek közül kiemelkedik a szocialista kormány által bezárt és a Fidesz-kormány által felújított és újranyitott budapesti Erkel Színház, amely szolgálja a nagyközönség és a fiatal korosztály kultúrához való hozzáférését. Nagy örömünkre szolgál, hogy a szocialista kormány által elkezdett és a mi kormányunk által megerősített fejlesztés a budapesti Zeneakadémiát is új pompájában mutatja meg a nagyvilág közönsége számára.

De itt említhetjük azt a lehetőséget, hogy a Pesti Vigadó is teljesen megújult formában szolgálja a kultúrát Budapesten. Ne menjünk el mellette sem szó nélkül, hogy a mi életünkben mindig is romos állapotban látott budai látványosság, a Várkert Bazár is - mint láthatjuk - csodálatos kulturális intézmény-

ként funkcionál és szolgálja a magyar kultúrát. Ezek a fejlesztések, amelyeket felsoroltam, a budapesti kulturális infrastruktúrát segítik, ugyanígy azok a továbbiak is, amelyekről a kormány az elmúlt hetekben, hónapokban döntött; jelesül például a Budai Vigadó teljes körű felújítása ötmilliárd forintos állami támogatásból, valamint a Magyar Állami Operaház műhelyházának, az Eiffel-bázisnak a felépítése és létrehozása 13 milliárd forintos állami támogatásból. Ez az egész sorozat, amelyet az imént felsoroltam, kiegészítve egy nem állami, hanem egy magánintézmény, a Budapest Music Center hiánypótló fejlesztésével, beruházásával - ehhez szintén hozzájárult a magyar állam -, ez a 7-8 objektum elsősorban a budapesti kulturális intézményrendszert, infrastruktúrát segíti.

Azonban a „Modern városok” program az a lehetőség, amelynek keretében a vidéki kulturális centrumok vezetői, polgármesterei a miniszterelnök úrral történt megegyezés alapján fejlesztési lehetőségeket kapnak. Nagy örömünkre szolgál, hogy a vidék kulturális centrumai közül öt helyszínen is kulturális fejlesztésekről történt döntés. A polgármester és a miniszterelnök megállapodásában tehát ott szerepel Debrecen város esetében egy jelentős színházművészeti fejlesztés, hiszen a Csokonai Színház megújítására készül a kormányzat. Örülünk, hogy ez a 6,5 milliárd forintos program elindulhat. A debreceniek nagyon várják a megújuló színház épületét. Szintén örömmel jelezhetjük, hogy Szolnokon is megegyezés született a képzőművészet területén a Szolnoki Művésztelep felújításáról, amely 1 milliárd 100 millió forintos program lesz. Székesfehérváron a Fekete Sas Szálló felújítását várják régóta a helybeliek, amelynek kalkulációját még nem látjuk, de ez is kulturális célokat szolgálhat. A „Modern városok” program keretében itt is lehetőség nyílik a kulturális infrastruktúra fejlesztésére.

(11.50)

A legutóbbi hetekben láthattuk Kaposváron a megegyezést, ahol a Csiky Gergely Színház 9 milliárd forintos teljes körű felújítása jöhet napirendre.

És engedjék meg, hogy utolsóként végül kedves városom, választókerületem székhelye, Pécs infrastrukturális fejlesztéséről és intézményfejlesztéséről is mondjak néhány gondolatot. A „Kulturális főváros” programban felépült fantasztikus kulturális infrastruktúra, a Zsolnay Kulturális Negyed és a Kodály Központ, valamint a vidék legerősebb szimfonikus zenekara, a Pannon Filharmonikus Zenekar működtetésére készül a kormányzat egy előterjesztéssel, amelynek keretében ennek a vidéki kulturális centrumnak, Pécsnek a működtetéséhez jelentős állami forrással járul hozzá a jelenlegi 500 és 300 millió forintnak akár a megkétszerezésével is.

Nagyon bízunk abban, hogy Pécs mellett a többi vidéki kulturális centrum is a „Modern városok”

program keretében kulturális infrastruktúrával gyarapodhat és bővíthet. Köszönjük ebben a kormányzat együttműködését a vidéki megyei jogú városokkal. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szépen köszönöm Hoppál Péter képviselőtársam, államtitkártársam felszólalását, hiszen ebből is mindenki számára egyértelműen kiderült, hogy olyan kormánya van jelen pillanatban Magyarországnak, amelyik nem akarja szembeállítani a fővárost a vidékkel, nem akarja szembeállítani a fővárosi beruházásokat a vidéki beruházások fontosságával, hanem a kettőt természetes egyensúlyként és egymást kiegészítő dologként kezeli. Eppen ennek szellemében valósultak meg és fognak a jövőben is megvalósulni azok a nagyon fontos beruházások, amelyekre Hoppál képviselőtársam utalt.

Engedjék meg, hogy én is kiemeljek még néhány, pár dolgot. A múlt héten a kormány döntött a Városliget további fejlesztéséről, illetve annak az ütemezéséről. A múlt heti kormánydöntés értelmében, ha minden jól megy, akkor 2018-ra és 2019-re fontos kulturális létesítmények fognak létrejönni a főváros szívében. Mindez úgy fog megtörténni - közte színházépítés, közte múzeumépítés, Magyar Zene Háza építése, állatkerti rekonstrukció -, hogy közben a zöldfelületek teljes rekonstrukciója is megvalósul, futópályával fog kiegészülni a Városliget, és még sorolhatnám tovább a példákat. Természetesen azok, amelyeket mondott képviselőtársam, mind az Eiffel-csarnok felújítása, mind a Várban folyó beruházások rendkívül fontosak. 2018-ig a Várban el fog készülni a királyi lovarda rekonstrukciója *(Novák Előd közbeszólása.)*, az egykori főórség épületének a rekonstrukciója. Ezek újabb múzeumi terekkel fogják gazdagítani a Budai Várnegyed és a fővárost.

A „Modern városok” programban nagyon lényeges elemeket emelt ki képviselőtársam. Engedje meg, hogy még kiegészítsem én is néhány dologgal, hiszen az örökségvédelmi programok is részét képezték a kormány és a városok között, illetve a városvezetők és a miniszterelnök úr közötti megállapodásoknak. Ha csak háromra utalhatok, az egyik az egeri vár rekonstrukciója, amely Magyarország egyik leglátogatottabb muzeális intézménye. Ha a vidéki helyszíneket nézzük, akkor a leglátogatottabb vidéki múzeumáról beszélünk. Itt a „Modern városok” programban 6 milliárd forintnyi támogatásról kötött szerződést a kormány és Eger városa. Ebben természetesen benne lesz a nemzeti várprogram is, hiszen uniós és nemzeti források egyaránt fognak Egerbe érkezni. De Eger mellett még Miskolcot kell kiemel-

nünk, ahol a diósgyőri vár fejlesztésének első két ütemén már túl vagyunk, a „Modern városok” program keretében ez a munka is folytatódni fog. Láthatják az oda látogató és egyre nagyobb számú turisták, hogy milyen fantasztikus ereje van a diósgyőri vár felújításának.

Ugyan nem konkrétan egy kulturális tér jön létre, de mégiscsak meg kell említenem a soproni belváros rehabilitációját, hiszen Magyarország egyik legszebb belvárosáról beszélünk, amely elég ramaty állapotban van. Ennek a belvárosi rehabilitációnak részben a turizmusra, részben pedig a kultúrára lesz komoly hatása, de önmagában az, hogy egy gyönyörű szép belváros megújul, egy ilyen örökségvédelmi program, amelyről szintén megállapodást írt alá a polgármester úr és miniszterelnök úr, az a magyar kultúra ügyét is szolgálja. És nagyon örülünk annak, hogy az említett beruházások meg fognak tudni valósulni. Magam is kiemelem a kaposvári színházat, ahol, ha jól emlékszem, 9 milliárd forintnyi megállapodást írt alá miniszterelnök úr és Szita polgármester úr. Valóban, Pécs stratégiai bázisa a magyar kultúrának. Én személy szerint Fejér megyeiként Vargha Tamás államtitkártársammal együtt nagyon fontosnak tartom azt, hogy a Fekete Sas Szálló épülete meg fog újulni, ami most már nagyon régóta, a rendszerváltozás óta zárva van, és ez is a magyar kultúra, a székesfehérvári kultúra ügyét fogja szolgálni.

Összességében azt gondolom, egyetértve Hoppál képviselőtársammal, hogy a „Modern városok” program nemcsak a magyar vidék gazdaságfejlesztését, infrastruktúra-fejlesztését és iparfejlesztését szolgálja, hanem a magyar kultúrát is. Szükség van az ilyen együtt gondolkodásra, összefogásokra. Bízom benne, hogy miniszterelnök úr későbbi tárgyalásai is a többi, még meg nem látogatott megyei jogú városban hasonló, a kultúra számára szintén fontos eredményeket fognak hozni. Köszönöm szépen, képviselőtársaim. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László, független; Dúró Dóra, Jobbik; Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Szilágyi György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Ikotity István, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Kész Zoltán, független; Kepli Lajos, Jobbik, képviselőtársunk.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, aki ügyrendi kérdésben kért lehetőséget a felszólalásra. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Két ügyre szeretném felhívni a figyelmét

tisztelt levezető elnök úrnak, anélkül, hogy a legkisebb mértékben is szándékomban állna az ülés levezetésének bírálata.

Az első esetben Z. Kárpát Dániel napirend előtti felszólalására szeretném felhívni a figyelmét házelnök úrnak, aki a fővárosi albérléstartásokról és a lakhatás szabadságáról beszélt, míg Cseresnyés államtitkár úr a témától teljes mértékben eltérően a migráció... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő úr, ezt nem tekintem ügyrendi felszólalásnak... *(Sallai R. Benedek: Pedig az volt. - Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Nem tekintem ügyrendi felszólalásnak, a továbbiakban erre lehetősége nincs. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek: Elnézést kérek, hadd mondjam el a házelnök úrnak, hogy ügyrendi...)*

Köszönöm szépen. Képviselő úr, önnek megvan a lehetősége más fórumokon az illetékes bizottsághoz fordulni... *(Sallai R. Benedek: Elnök úr, ügyrendi felszólalásban nem vonhatja meg a szót, csak rendesen... a házszabály 53. §-ának (1) bekezdése a... - Zaj, közbeszólások és taps a Jobbik soraiból. - Dr. Rétvári Bence: Indítvánnyal kell kezdeni a felszólalást, azt tartsd be! Előbb az indítványod, aztán az indoklás.)* Képviselő úr, minekutána... *(Zaj.)*

Képviselő úr, még egyszer jelzem önnek, minekutána az ülésvezető elnök nem tekinti ügyrendi felszólalásnak *(Közbeiktatások a Jobbik soraiból.)*, így az illetékes bizottsághoz fordulhat... *(Sallai R. Benedek: ...jelen pillanatban még nem mondtam el az ügyrendi felszólalást, kérem, hogy a két percet, amelyet a házszabály biztosít, biztosítsa részemre, különben megsérti a házszabály... - Zaj, közbeszólások mindkét oldalon.)*

Képviselő úr, még egyszer szeretném jelezni önnek, hogy nem tekintem ügyrendi felszólalásnak, szíveskedjen a házszabály vonatkozó részeit áttekinteni és az illetékes bizottsághoz fordulni. Köszönöm. Részemről... *(Sallai R. Benedek: ...volt olyan, amikor azt mondjuk...)* Képviselő úr, részemről lezártam. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek: De én még nem zártam le, elnök úr. - Derűtség és közbeszólások a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Ó az elnök!)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)* 11 óra 59 perc van, most a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalására térünk át. *(Dr. Szél Bernadett Tállai Andrással konzultál.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabály 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Oláh Lajos képviselő úr K/6551. számon a nemzetgazdasági miniszterhez benyújtott írásbeli kérdését visszautasította, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

(12.00)

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikorra készülhet el a 83-as főút Győr-Pápa közötti rekonstrukciója?**” címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Tasó László államtitkár úr válaszol. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez egy ciklusokon átívelő történet, nyilván azt fogja rá mondani, hogy mi is megígértük 2010-ben. De azóta eltelt öt év, és azt szeretnénk, hogyha valami történe ezzel az úttal.

Nagyon-nagyon sok ígéretet hallottunk az elmúlt időszakban, az utolsót augusztusban egy rep-térbe-kötő felüljáró, illetve egy becsatlakozó út építéséről, de minket inkább az érdekelne, hogy mi történik ezzel a főúttal, hiszen én tegnap is este is ezen jöttem föl, nyugodtan mondhatom, hogy egyszerűen életveszélyes. Egy olyan útra, aminek minden kanyarban le van szakadva a széle, ahol óriási nyomvályúk vannak, esőben borzasztó rajta menni, arra nem lehet azt mondani, hogy ki mit ígért, azt lehet mondani, hogy akkor mi történik vele. Én sajnos a forrását ennek nem látom, és azért is tenném föl a kérdést, hogy körülbelül mégis mire lehet számítani.

Annak idején - még nyilván a mi kormányzásunk alatt - volt egy ígéret a NATO felé is, hogy ebből egy használhatóbb út készül. Hozzáteszem, mi soha nem ígértünk kétszer kétsávos utat, most ilyenről is hallottam. Nyilván az lenne az igazi, de én azt gondolom, hogy a legfontosabb most az lenne, hogy a mostani abszolút balesetveszélyes állapot megszűnjön. Ehhez jelenleg elsősorban egy burkolatsere kellene, ahol lehet, persze szélesítéssel. De én azt szeretném kérni, hogy tényleg komolyan kellene venni ezt az utat, mert iszonyatos kamionforgalom van rajta, és gyakorlatilag közlekedhetetlen, tehát nem lehet vele mit kezdeni.

Úgyhogy, államtitkár úr, azt szeretném kérni, hogy próbáljanak ezzel valamit kezdeni, ha más nem, a legveszélyesebb szakaszok felújításával, aztán majd eljön az ideje, amikor végre ebből egy normális, használható út lesz, de ez a kérdés nem halasztható tovább. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, igaza van, és egyetértek egyértelműen azzal is, hogy mindenki haza akar érni, el akar érni a céljához, tehát a balesetveszély megszüntetése a legfontosabb feladat

Magyarországon a közúthálózat építése és fenntartása szempontjából.

Ami biztos, és rögzítésre kell hogy kerüljön: valóban így van, a 2007-13 közötti időszakban a közlekedésfejlesztési programot az előző kormányok fogadták el, abban még a Pápa és Győr közötti út felújítása, kétszer egysávos felújítása valóban benne szerepelt. De ennek az átdolgozása vált szükségessé, és most az folyik egyébként. A napokban meg is fog jelenni a közbeszerzési kiírás erre vonatkozóan. Úgyhogy nyugodtan mondhatom és örömmel jelenthetem be, hogy 2016-ban elkészülnek a tervek, megkezdődhet a munka is 2016 második felében, hiszen átdolgozásról van szó, de '18-19-ben be kell fejeznie magának a beruházásnak is. És ami fontos, és ami csúsztathatja az időbeli kezdést esetleg 2016-ról '17 első felévére, az az, hogy valóban kétszer két sávra kell átalakítanunk a terveket, ugyanis kétszer két-sávos út lesz építve Pápa és Győr között.

A kérdésében, azt hiszem, hogy Tét települést... *(Gógös Zoltán: Igen, ott volt egy elkerülő.)* És Téten kívül még hadd tájékoztassam arról, hogy Gyórszemere, Gyarmat és Takácsi települések is mentesülnek az átmenő forgalom problémáitól, ezáltal nagyban fog javulni a közlekedésbiztonság a teljes szakaszon.

Tehát jó hírrel tudunk szolgálni az ott élőknek is... *(Gógös Zoltán: Mi lesz az úttal?)* Tehát kétszer kétsávos út kiépítése fog megvalósulni. Ez azt jelenti, hogy '18-19-ben legkésőbb befejeződik az út felújítása. Egyébként egy komoly útszakasról van szó, elég komoly költségkihatással; és benne van az 1696-os rendeletünkben, tehát IKOP-forrásból fog megvalósulni a beruházás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A pálinka EU-s kiátkozásához a magyar kormány nyújt be törvényjavaslatot? Tekinthejtük-e ezt az elbukott szabadságharc beismerésének?**” címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! 2010-ben maga a miniszterelnök jelentette be itt a Ház falai között, hogy bizony az otthoni pálinkafőzés visszanyeri szabadságát. Orbán Viktor a régi szabadságharc győzelemmel való lezárását vizionálta, és a bérfőzetett pálinka adómentességét is szintén a kormány hőstetteként állította be. A Jobbik akkor természetesen támogatta a javaslatot, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy a pálinka méltán dicső ősi hungarikum, amely a magyarság életéhez - mind a főzetése, mind pedig a fogyasztása - igen szorosan kötődik.

Sajnos azonban a pálinkának ez a felfelé ívelő karrierje megtörni látszik, és ebben a kormány jócskán bűnös, hiszen már 2010-ben is tudhatta, hogy mivel az Európai Unióhoz való csatlakozásunkkor

sem a szocialista kormányok, sem önök nem kérték a pálinka mentességét Brüsszeltől, így nem is kaptuk meg, és Brüsszelnek nem fog tetszeni ez a lépés. Tehát kiderült, hogy önök a szocialistákkal kéz a kézben nemcsak szétlopták ezt az országot, de még akkor sem álltak ki érte, amikor lehetett volna. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)*

Néhány kérdésem lenne, erre pedig érdemi válaszokat várok. A tavalyi adóemelés után hány tönkrement bérfőzdekről tudnak? Hány függesztette fel a működését az elmúlt egy évben?

A mostani újabb adóemelési terhek hatását megvizsgálták-e? Hány újabb tönkrement magyar családdal számol a kormány?

További hány családot tettek tönkre azzal, hogy hitelekbe ugrasztották őket, és most ugye öt évig fenn kell tartani ezeket az üzemeket? Egyáltalán ki fogja ezeket a családokat kártalanítani?

És ki kártalanítja azt a sok ezer további családot, amely az otthoni főzés lehetőségére beruházott, készülőket vásárolt, tanfolyamba, szakkönyvekbe, technikai felszerelésbe fektetett?

Hány mérgező esetet számolnak amiatt, hogy újra a zugfőzdek irányába terelik a polgárokat?

Vontak-e felelősségre bárkit az európai uniós csatlakozáskor elmulasztott tárgyalási pozíciónk miatt? És egyáltalán, tekinthetjük-e a szabadságharc beismert bukásának a napokban benyújtott adótörvényeket?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A pálinkaharc, amit a magyar kormány vív az Európai Unióban, valóban lezárásra kerül, azonban egy-két dolgot meg kell állapítani, ami a jobbikos képviselők figyelmét rendre elkerüli, mégpedig azt, hogy a 2004-es európai uniós csatlakozásunkkor is tudtuk, hogy van egy 1992-es tanácsi irányelv, amely szabályozza a gyümölcspálinkafőzésnek a kereteit, és 2010-ben, amikor a kormány úgy döntött, hogy adómentessé teszi a bérfőzést, illetve megteremti az otthon főzés lehetőségét, akkor is tudta, hogy ezt az irányelvet meg fogja szegni. Mégis megtette, mert a magyar emberek érdeke, a magyar gyümölcs érdeke, a magyar gyümölcspálinkafőzés érdeke ezt kívánta. Akkor is tudtuk, hogy küzdeni fogunk, akkor is tudtuk, hogy harcban fogunk állni az Európai Unióval, és lehet, hogy 2015-től módosul némileg az otthon főzés feltételrendszerre, mert 700 forint parlátjegyet kell venni literenként, minimum öt literre, tehát 3500 forintért, de az otthon főzés lehetősége megmaradt, és a bérfőzésnek az adótétele is az Unióban elvárt normáknak az 50 százaléka lett. Ha most némi korrekció van is,

akkor is a magyar emberek, a magyar pálinkafőzők nyertek öt évet, mert öt évig ingyenesen tudták főzni a pálinkát.

Az európai uniós csatlakozás előírja ezeket a feltételeket, és most az Európai Bíróság is lényegében kimondta. Ennek fog megfelelni az új szabályozás.

Még egyszer mondom önnek - már elmondtam egyszer -, hogy nem a magyar kormánnyal vitatkozik ön, hanem az Európai Unióval, és ha az Európai Unió irányelveit önök nem fogadják el, akkor kezdeményezzék a kilépésünket, amit egyébként már meg is tettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ha béremelés, akkor miért nem biztosítja ennek forrásait az állam?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszú idő után végre történt valami jó is a felsőoktatásban. Az előző évek a megszorításokról, bizonytalanságokról, a tandíjas képzés kiterjesztésének ötletéről, a röghöz kötés bevezetéséről, a felvételizői és a hallgatói létszám drasztikus zuhanásáról, a vidéki felsőoktatás krízishelyzetéről, szakok és intézmények megszüntetésének szándékáról, kancellárokról és konzisztóriumokról szóltak.

(12.10)

Hasonlóan komoly problémát jelent, hogy a felsőoktatásban 2008 óta egy fillér béremelés nem történt, a tanársegédek, adjunktusok, docensek, egyetemi tanárok, az intézmények gazdasági vagy adminisztratív munkatársainak bére immáron sokadik éve nem emelkedett, fizetésük jelentősen vesztett értékéből, egyre kevésbé vonzó a kutatói, oktatói pálya. Nagy baj lesz abból, ha a felsőoktatás nem tudja megtartani a legtehetségesebb, legkreatívabb fiatalokat, mert a versenyszféra elszippantja őket vagy eleve külföldre mennek. Nemrég Palkovics László államtitkár bejelentette, hogy lesz valamilyen béremelés, a tanársegédek és adjunktusok fizetése nőhet kicsivel. Elmondta azt is, hogy a béremelés költségét részben az intézményeknek kell kigazdálkodniuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! A béremelés megkezdése fontos lépés, de ugye, nem fogják kihagyni belőle a többi oktatót? És ugye, nem követik el azt a hibát, amit a közoktatásban elkövettek, hogy csak a tanárok kapnak béremelést, a nevelést, oktatást közvetlenül segítő munkatársak pedig egy fillért sem? Szerintünk nem maradhatnak ki a gazdasági, adminisztratív alkalmazottak sem, akik nélkül nem működnének a főiskolák, egyetemek.

A másik lényeges kérdés, hogy miért akarják az elmúlt évek megszorításaitól szenvedő felsőoktatási intézményekre hárítani a béremelés egy részét. A felsőoktatás költségvetési finanszírozásából a 2008-as állapothoz képest 50 milliárd forint hiányzik évente. Miért nem adják oda a béremelés teljes összegét közvetlenül állami forrásból? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szeretném először is cáfolni az első mondatában megfogalmazott körülbelül nyolc valótlanságot, képviselő úr.

Egyrészt a csökkenő felsőoktatási forrásokról. Ön is jól tudja, hogy 7-17 milliárd forintokkal emelkedik minden évben a felsőoktatásra fordítható összeg. A magyar felsőoktatás speciális természete, hogy nyilvánvalóan az állami támogatás az egyik felét adja, a másik fele pedig az intézmények saját bevétele. Ehhez természetesen nem számítottam hozzá azt, hogy az állam kiváltja folyamatosan a PPP-konstrukciókat, amelyek óriási adósságot konszolidálnak így az egyetemekenél, főiskoláknál, és mindemellett vannak uniós fejlesztési források, amelyeket szintén felhasználnak, és amelyek szintén bővültek. Ezeket nem számoltam hozzá, csak a sima költségvetési emelkedést mondanám.

Röghöz kötés. Tisztelt Képviselő Úr! Ezek szerint az LMP azt pártolja, hogy akit Magyarországon a magyar adófizetők pénzéből kiképeznek, az nem tartozik semmivel azután a magyar adófizetőknek? *(Dr. Szél Bernadett: Nem ezt kérdeztük!)* Önök úgy gondolják, hogy bárki igénybe veheti ezt a fajta közszolgáltatást, és utána nem tartozik azzal, hogy az itt lévőknek hasznosítsa azt a tudást, amit megszerzett az ő pénzükből? Ez nagyon furcsa, mert úgy beszélt ön - röghöz kötésnek nevezve a hallgatói szerződések intézményét, amelyek elfogadottá váltak -, mint ha nem így gondolkozna. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Persze, ha az LMP-nek Magyarország, a hazaszeretet, az itthoni problémás ügyek megoldása nem jelent semmit, akkor természetesen ezzel önöknek nem kell foglalkoznia, de lehet, hogy akkor az LMP politikai jövője is megpecsételődik. *(Dr. Szél Bernadett: Aggódjon a KDNP-ért!)*

Dramai zuhanás. Tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy évek óta - nem tud erre számsort mutatni. A felsőoktatási felvételi arányok az idén körülbelül akkorák, mint a tavalyiak, a tavalyiak pedig magasabbak, mint a tavalyelőttiek.

Szakok és intézmények megszüntetése. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy általában olyan szakokat vizsgált felül a felsőoktatási kormányzat, amelyekre vagy nem volt igény, vagy más szakok lefedték.

Ami pedig a felsőoktatási béremelés kérdését jelenti, a kormányzat látta, hogy bevált a kancellári rendszer, hiszen nagymértékben csökkent az egyetemek, főiskolák adósságállománya. Ez érezhető, milliárdokban, tízmilliárdokban mérhető különbség, és bízunk benne *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a következőkben elsősorban a tanársegédeknek, adjunktusoknak, de kisebb mértékben a többi dolgozónak, docenseknek, egyetemi tanároknak is sikerül bért emelnünk, de nyilvánvalóan meg kell tartanunk a ranglétra alján lévő egyetemi oktatókat, tanárokat. Ezen dolgozik a kormány. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mikorra várható a Siófokot Ságvárral összekötő 65-ös út melletti kerékpárút átadása?”** címmel. Witzmann Mihály képviselő urat illeti a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Közismert tény, hogy a kerékpáros közlekedés folyamatos fejlesztése fontos cél Európában és természetesen hazánkban is. Szerencsére ma már örömmel mondhatjuk, hogy Magyarországon az elmúlt években sorra újultak meg, illetve készültek el kerékpárutak, és számos projekt van jelenleg is folyamatban. Ezen beruházások egy része uniós támogatással, egy része pedig önerőből kerül megépítésre, az eredmény azonban mindkét esetben ugyanaz: egy korszerű, biztonságos, kényelmes és európai színvonalú közlekedési infrastruktúra létrejött, amire egyre nagyobb igény mutatkozik hazánkban is.

A jelenleg is kivitelezés alatt álló projektek közé tartozik például a Siófok és Ságvár települések összeköttetését biztosító, a 65-ös autópálya mellett jelenleg is létesülés alatt álló kerékpárút is. A Siófokot Ságvárral összekötő kerékpárút kialakítására évek óta jelentős lakossági igény mutatkozott, ezért nyugodtan mondhatjuk, hogy a közelmúltban megkezdődött építkezéssel egy régi álmunk válhat valóra, és az áhított cél most már valóban elérhető közelségbe került.

Külön kiemelendő a fejlesztésben érdekelt két település, Siófok és Ságvár példás együttműködése, ami nélkül nehezen kezdődhetek volna meg a munkálatok. Gondoljunk csak arra, hogy többérvényi előkészülettel igényelt, mire a több mint harminc földtulajdonostól sikerült megvásárolni a kerékpárút nyomvonalát érintett területet.

Az Új Széchenyi-terv közlekedési operatív programja révén mintegy 100 százalékos támogatási intenzitással, megközelítőleg 260 millió forintból valósulhat meg a projekt.

A térség országgyűlési képviselőjeként természetesen nagy öröm volt számomra, amikor néhány hete a pályázat elnyeréséről, illetőleg a támogatási szer-

ződés aláírásáról adhattam hírt, de azt gondolom, még nagyobb öröm lesz mindannyiunk számára, amikor reményeim szerint minél hamarabb az emberek ténylegesen ezt az új fejlesztést, ezt az új infrastruktúrát birtokba vehetik.

Ezért is kérdezem tisztelettel az államtitkár urat, hogy előreláthatólag mikorra várható a Siófokot Ságvárral összekötő kerékpárút átadása. Köszönöm szépen megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kerékpározás a motorizált közlekedés egyik kedvelt, gazdaságos és környezetbarát, még mellé egészséges változata és alternatívája, egy nagyon fontos lehetőség, amivel el tudjuk érni a céljainkat.

Ezért is volt fontos az, hogy a 2014-ben elindított közlekedési operatív programot 2015 májusában, ebben az évben újranyissuk, és ennek segítségével egyes, kettes és hármas számjegyű, vagyis első- és másodrendű utak mellett külterületen újra kerékpárutakat tudjunk építeni.

Ennek következtében mintegy 68 támogatás iránti kérelem érkezett be hozzánk, ebből 64 alkalommal sikeresen szerepeltek a pályázók, és ezek között szerepelt az ön által említett és a választókörületében lévő két település, Siófok és Ságvár két projektjavaslata is; mind a kettőt mérlegeltük, és mind a kettőt támogatandónak ítéltük meg. Ennek következtében október közepén a munkaterület átadásra került, megkezdődött a munka, és örömmel jelenthetnem, hogy december közepére átadásra fog kerülni ez a valóban fontos kerékpáros kapcsolat, a 65-ös út mentén el fog készülni ez a 260 millió forintból készülő két szakasz is.

Rajtuk kívül, hál' istennek, Magyarországon még nagyon sok település örülhet majd annak, hogy december elején-közepén vagy november végén, vagy épp a napokban tud átadni hasonló jellegű beruházást, ezáltal is növeljük a kerékpárutak hosszát, és mint ahogy többször is szoltunk róla, igyekszünk arra törekedni, hogy minél több ilyen kerékpárutat hálózatba kapcsoljunk be.

Ami még nagyon fontos: a kerékpárutak fenntartása és működtetése is fontos dolgunk, és nem volt egységes rendszer még Magyarországon a kerékpárutak kezelésével kapcsolatban. A következő évben erre is koncentrálni fogunk, hiszen nagyon fontos lenne megtartani az állapotukat és az állagukat megőrizni, hiszen sokkal kevesebbe kerül, mint utána egy nagy felújítást végrehajtani.

Bízom benne, hogy nagyon sok kerékpárúttal leszünk gazdagabbak, ezáltal egészségesebben és biztonságosabban tudnak közlekedni majd nagyon sokan Magyarországon. Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Lassan a vízügyeseknél is betelik a pohár**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Stratégiai jellegű szolgáltató cégről van szó. Már 2015 májusában írásbeli kérdéssel fordultam a miniszterhez, államtitkár úrhoz, de sajnos azt kell hogy mondjam, még most is aktuálisak azok a kérdések, amelyeket ott megfogalmaztam. Gyakorlatilag 20 ezer főt érintően bér- és foglalkoztatáspolitikai pozíciókról kérdeztem az államtitkár urat nemrég, két hete, három hete is; egyszerűen azért, mert romló pozíciókkal kell hogy szembenézzünk. A közműszolgáltató cégeknél egyébként a közműadó is olyan teherként nehezedik rájuk, ami gyakorlatilag a fizetésképtelenség kategóriájába juttathatja el a cégeket, és ez nyilván kihatással van az ott dolgozó emberekre.

Gyakorlatilag azt szeretném tudni, és ha lehet, akkor egzakt, egyértelmű válaszokat szeretnék kapni, hogy a reorganizációs program keretei között mi a helyzet, hogyan alakul a bérekhez, a bérek emelkedéséhez kapcsolódóan a viszony, lehet-e egyáltalán erről beszélni.

(12.20)

Arról szeretnék érdeklődni, hogy a foglalkoztatási pozíciók megőrzése tekintetében stabilizálódott-e a helyzet, ami a sztrájk veszélyét is magában hordozta annak idején.

Két nagyon egyszerű kérdésem van még. Az egyik az, hogy a béren kívüli juttatásokat, ami a 2015. esztendő érinti, mikor kívánják kifizetni. Ez egy fizikai dolgozó esetében adott esetben a bérének a 10-15 százalékos nagyságrendjét is képviselheti, tehát ez jelentős az ő számukra, éppen ezért kellő fontossággal is bír.

A másik pedig az, hogy a közműadó tekintetében bármilyen értelmű továbbgondolást kívánnak-e megtenni, mondjuk, az arányosság vonatkozásában, a fajlagos terhek tekintetében, vagy akár gondolkodnának azon -, hogy a víz alapélelmiszer, alapvető élelmiszer legyen, és ennek okán, mondjuk, 5 százalékos áfateherrel legyen terhelt.

Ezekre a kérdésekre szeretnék egyértelmű, egzakt választ kapni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A kormány, ahogy eddig is, a jövőben is fontosnak tartja és kiemelten kezeli a munkavállalók érdekeit, különösen ha azok egy olyan stratégiaileg alapvető helyen dolgoznak, mint a magyarországi vízellátás.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a Magyar Nemzeti Vagyonkezelővel együttműködve a tulajdonosi joggyakorlás alá tartozó öt, többségi állami tulajdonban lévő víziközmű-társasággal, éppen az előbbi kiemelt fontosságára tekintettel reorganizációs tervet készít. A reorganizációs tervnek, mint a képviselő úr is tudja, az a gyakorlati alapja, hogy a rendszerváltás után létrejött több mint 400 víziközmű-társaságnak az integrációja megtörtént, most negyven-egynéhány víziközmű-társaság van, és ezek működnek együtt az öt volt állami - és ma is többségükben állami - regionális vízművel.

A terv kifejezett célja, hogy a hosszú távon a munkavállalók számára is kiszámítható, hatékony működés feltételeit megteremtse, ugyanakkor a közszolgáltatás finanszírozását, tekintettel a lakosság és a gazdaság teherbíró képességére, hosszú távon is gazdaságosan biztosítsa. A kidolgozás alatt álló reorganizációs terv készítése során a Fejlesztési Minisztérium és az MNV minden érintettel együttműködve törekszik arra, hogy a terv sarokpontjait az eddig megszokott szakmai színvonal maximális figyelembevételével és megtartásával, a Vízügyi Közszolgáltatási Dolgozók Szakszervezeti Szövetségével együttműködve határozza meg.

Minden kérdésre, amit ön felvetett, azt tudom mondani, hogy elsősorban a munkavállalói érdekvédelmi szervezetek bevonásával és velük egy szakmai alapon nyugvó megállapodás alapján képzelnék el, és reményeink szerint ez a létszámot csak a lehető legindokoltabb esetben fogja érinteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„A magyar kormánynak kínosabb a Jobbik irodanyitása, mint a felvidéki iskolabezárások ügye?”** címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Két héttel ezelőtt a felvidéki Dunaszerdahelyen nyitottam képviselői irodát. A szlovák politikusok máris azon dolgoznak, hogy hogyan lehetne ezt törvényileg bezáratni, pedig a kettős állampolgárság megadásának bevezetése óta a magyar politikusoknak egy magyar képviselet, a külhoni magyaroknak a képviselete nemcsak szimbolikus felelősségük, hanem törvényi kötelességük is szerintünk.

Mi egyrészt lehetőséget kívánunk biztosítani arra, hogy a felvidéki magyarok minket az ügyeikkel, bajaikkal, problémáikkal megkeressenek, másrészt tudni kell azt is, hogy onnan nagyon sok ottani ma-

gyar jár át Győrbe, Budapestre vagy más városba tanulni, dolgozni - természetesen előttük is nyitva áll az ajtónk.

Ez az egész helyzet a végtelenségig frusztrált szlovák politikumot arra sarkallta, hogy provokációnak minősítse ezt az irodanyitást, ami talán nem is meglepő, de sokkal érthetlenebb számomra, és értetlenül állunk a magyar külügy és személyesen a külügyminiszter úr nyilatkozata előtt, aki az elmúlt hónapokban egyébként mindenkinek beszólt meg mindenkit kiosztott, aki Magyarországot kritizálta, ebben a kérdésben azonban, ahelyett hogy legalább gyáván hallgatott volna, beállt a hisztériakeltők sorába, és ő maga is provokációról beszélt.

Államtitkár úr, árulja el nekem, kérem, hogy milyen provokációt látnak abban, ha egy magyar képviselő, törvény adta jogával élve - ezt egyébként még Fico maga sem vonta kétségbe - irodát nyit egy olyan országban, amely elvileg stratégiai partnerünk, és ahol él félmillió magyar. És kérem, ne jöjjön azzal, hogy az egyrészt Pozsonynak megfelelni akaró, másrészt meg az önök által dróton rángatott ottani magyar párt vagy azok képviselői is hasonlóan nyilatkoztak.

Állampolgársági törvény, nyelvtörvény, zászlótörvény, DAC-szurkolók megverése, Malina Hedvig, vasúti kétnyelvűség - önök az elmúlt öt év során minden magyar ügynek a képviseletéről lemondtak, feláldozták azokat a jószomszédi viszonyoknak az oltárán. Továbbra is a Ficóval való pálinkázgatások fontosak, államtitkár úr? Miért nem inkább a felvidéki magyar kisiskolák bezárását minősíti provokációnak, és miért nem ez ellen tiltakoznak? Mindent meg lehet csinálni a felvidéki magyarokkal, államtitkár úr? Miért kínosabb az irodanyitás, mint a magyar kisiskolák bezárása?

Nem a Jobbik felvidéki jelenléte, hanem az önök *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* önsorsrontó megalkuvása az, ami biztatást adhat a szlovák szélsőségeseknek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Szabó László államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Jobbik képviselői iroda-nyitását nem fogadták osztatlan elismeréssel a felvidéki magyarság politikai képviselői sem, és a magyar politikai erő, amely Felvidéken van, teljes mértékben elhatárolódott tőle. A magyar kormány számára természetesen ezek a véleményformálók, és a mérvadó irányt ez adja meg.

A képviselői iroda megnyitása egyértelműen károkat okoz a magyar-szlovák kétoldalú kapcsolatoknak, és a felvidéki magyarság szempontjából is károsak. Árt a visevárdi együttműködésnek, és igenis úgy érezzük, hogy ez egy felesleges provokáció; arra jó,

hogy feszültséget szítson a két ország között. Valóban vannak problémás dolgok, amelyeket meg kell oldanunk. Én azt javaslom, képviselő úr, hogy ha már van ott egy irodája, akkor egyeztessen az ottani magyarsággal, mert a jelek szerint az ő véleményük nem az, ami az öné.

A migrációs válságban Szlovákia maximálisan szolidáris volt, hazánkat támogatta, és a két ország között nagyon régen volt ilyen őszinte és konstruktív a kapcsolat. Mi úgy érezzük, hogy ezt miniszterelnöki szinten és külügyminiszteri szinten is a közelmúltban megerősítette mindkét oldal.

Én bízom abban, hogy ön, ha már ott van az irodája, akkor valóban tud egyrészt a felvidéki magyarsággal is és a felvidéki magyar politikai erővel is egyeztetni, és elfogadja majd ezt az álláspontunkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. (Szávay István: A jegyzőkönyvnek jegyezzük meg, hogy dübörgő taps...) Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Kinek mennyibe kerül az állami tűzifa?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Belügyminisztérium! Az irányban szeretnék érdeklődni, hogy van-e mód segítségre a legkisebb települések esetében.

Mint az önök számára is ismert, a Belügyminisztérium - egy nagyon helyes döntéssel - elkezdte segíteni a leghátrányosabb térségekben az önkormányzatok tűzifabeszerezésének a lehetőségét, hogy a leghátrányosabb helyzetű lakók hozzájussanak ehhez a lehető legnagyobb kedvezményvel. A problémát az okozza, hogy jelen pillanatban a fa belügyminisztériumi támogatása 15 ezer forint/erdei köbméter, miközben a piaci ár a legtöbb esetben, az ország jelentős részén 21 ezer forint/erdei köbmétert tesz ki, amennyiért az önkormányzatok be tudják szerezni; erre jön rá a darabolásnak és a szállításnak a költsége.

Azon települések, amelyek esetében leginkább ez a leghátrányosabb helyzetű minősítés megáll, általában amiatt kerülnek ebbe a helyzetbe, hogy nincs helyi iparüzési adójuk, nincs saját bevételeik, ebből adódóan a forrásigényt, amit mellé kellene tenni, ami különbözet, nem tudják mellé tenni. Ezért ez a 15 ezer forintos támogatás még rosszabb helyzetbe hozza a települések önkormányzatait, hiszen vagy nem veszik igénybe ennek a támogatásnak a lehetőségét a helyi lakosok érdekében, vagy saját magukat adósítják el, hiszen nincs más lehetőségük, mint a nem létező forrásokból kiegészíteni azt a hiányt, ami a BM-rendeletben meghatározott támogatási összeg, illetve a valós piaci ár között van.

Az irányú lenne a kérdésem, hogy a Belügyminisztérium látja-e annak esélyét, hogy - felmérve azt, hogy a tűzifa értéke hogyan változik jelenleg a magyar piacon - mik a reális beszerzések, az állami gaz-

daságok hogyan tudnak ebben szerepet vállalni, ez ügyben felülbírálja-e ezt a belügyminisztériumi rendeletet, mert nyilvánvalóan két megoldás lenne. Az egyik megoldás az, ha az állami erdészeteket kötelezik, hogy ezeknek az önkormányzatoknak csak azon az áron értékesítsenek tűzifát, amennyi a rendeletben szerepel, vagy a másik lehetőség az, ha a valós piaci árat térítik meg a hátrányos helyzetű kistérségeknek, és ezzel segítik az ott élőket.

Erre várnám tisztelettel a válaszukat, hogy látnak-e erre esélyt. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az LMP soraiban.)

(12.30)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szociális tűzifa-program a Belügyminisztérium kezdeményezésére 2011-ben indult, először nagyjából egymilliárd forintos keretösszeggel, majd később kettő, az utóbbi két évben pedig három-három milliárd forintos összeget biztosítunk arra, hogy az önkormányzatok ebből a forrásból tűzifát vásároljanak, és az általuk megalkotott rendelet alapján a rászorulóknak ezt a tűzifát juttassák ki.

A program láthatóan rendkívül népszerű, hiszen az idei évben már 2180 önkormányzat nyújtotta be a pályázatát, és az elmúlt évek tapasztalata az, hogy az önkormányzatok döntően hiba nélkül veszik az akadályt, az elszámolások rendre pontosan megérkeznek, és el tudnak számolni a rendelkezésükre bocsátott összeggel. Nem érkezett olyan probléma, olyan felvetés az önkormányzatok részéről, amely arra utalt volna, hogy - ahogy ön fogalmazott - a támogatás rosszabb helyzetbe hozta őket. Nehezen is lehet elképzelni egy olyan helyzetet, hogy amikor egy önkormányzat támogatást kap, ettől rosszabb helyzetbe kerül.

Minden évben egyébként, amikor a pályázati felhívást megfogalmazzuk, az állami erdőgazdaságokkal egyeztetünk, és az állami erdőgazdaságokkal egyeztetett vélemény alapján nettó 15 ezer forintban került meghatározásra annak az egy köbméter fának az értéke, amely a támogatás alapját szolgálja. Ennek megvan a számítási módszere, hogy hogyan és milyen mértékben pályázhatnak, illetve milyen mértékben tudunk forrást juttatni az önkormányzatoknak.

Lényeges, hogy a hátrányos helyzetű önkormányzatok esetében önrészt nem kell biztosítani, és az is lényeges, hogy ezek a hátrányos helyzetű önkormányzatok bruttó támogatást kapnak, tehát a nettó 15 ezer forintos tűzifa értékét bruttó módon megkapják, tehát áfával együtt 19 ezer egynéhány száz forintot kapnak ahhoz, hogy a tűzifát megvásárolják. Az pedig 2011 óta ismert mindenki számára,

hogy a szállítás, illetve a feldolgozás költségeit az önkormányzatnak vállalnia kell. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth István, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„GMO-k Magyarországon és az Unióban - merre tovább?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! „GMO-k Magyarországon és az Unióban - merre tovább?” - ez volt a címe annak a közelmúltban tartott konferenciabeszélgetésnek, melyen a GMO-mentes Magyarország megteremtésének lehetőségeiről és az eddig elért eredményekről volt szó.

Az eredményekről, hála Istennek, van mit beszélni. Mindannyian emlékszünk a tavaszi eseményekre. Több mint négyéves, kemény tárgyalási folyamat nyomán elfogadásra került az az európai uniós jogszabály-módosítás, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok maguk dönthessenek arról, hogy kívának-e GMO-s növényeket termesztetni a területükön vagy sem. Hazánk a tiltás lehetőségét elsőként ültette át a honi jogrendjébe, és azonnal meg is tette a végrehajtáshoz szükséges lépéseket. A jogszabályi környezetben megteremtett lehetőségekkel élve a Földművelésügyi Minisztérium megküldte az Európai Bizottság számára azokat az értesítéseket, amelyekben kéri, hogy az engedélyezés alatt álló vagy már engedélyezett GMO-s növények termesztési engedélyének területi hatálya ne terjedjen ki Magyarországra.

Kérdezem tisztelettel államtitkár urat: hogyan zajlik az eljárás a továbbiakban? Minden esetben biztosított, hogy hazánkban nem kerülhetnek termesztésre az Unió más tagországaiban már engedélyezett GMO-s növények? Mely tagországok tették meg a szükséges jogi lépéseket annak érdekében, hogy területükön GMO-s növények termesztése elleni tiltást vezessenek be? Mi a helyzet a szomszédos országokban? Biztosítható-e a Kárpát-medence GMO-mentessége a növénytermesztés területén? Mik a hazánkban bevezetett tiltás perspektívái? Milyen lépéseket tesz a kormány az egyes termékpályák - tej, hús, tojás - teljes GMO-mentességének megteremtése érdekében?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Valóban nagy öröm számunkra, hogy hosszú évek tárgyalásai

után újabb mérföldkőhöz érkeztünk a magyar mezőgazdaság GMO-mentességének megőrzésében. Idén márciusban hatályba lépett az az irányelv-módosítás, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy szabadon eldönthessék, akarnak-e GMO-kat termesztetni a területükön vagy sem. A megállapodásért éveket dolgoztunk, és a magyar kormány következetes és elkötelezett munkája nagyban járult hozzá annak eléréséhez. Azt kell mondjam, teljes magyar siker, hiszen Magyarország volt a zászlóvivője ezeknek a tárgyalásoknak.

Az új irányelvet az európai uniós tagállamok közül elsőként ültettük át a hazai jogrendbe. Az irányelv biztosította lehetőség alapján az Európai Bizottsághoz 2015. szeptember 21-én benyújtottuk követelésünket arra vonatkozóan, hogy a génmódosított növények termesztési engedélyének területi hatálya ne terjedjen ki Magyarországot területére. Ezt a Bizottság továbbította az érintett cégeknek. A kérelmező cégek törvény által biztosított 30 napos válaszadási ideje a napokban jár le, ha ezalatt nem érkezik reakció egyik cég részéről sem, az azt jelenti, hogy beleegyeztek, nem akarnak majd itt ilyen növényt termesztetni.

Amennyiben a jövőben további génmódosított növényekre vonatkozó termesztési engedély-kérelmet nyújtanak be az Európai Unióban, úgy hazánk minden esetben kezdeményezni fogja, hogy ezen engedélyek területi hatálya ne terjedjen ki országunk területére.

A szomszédos országokat tekintve Horvátország, Szlovénia és Ausztria éltek az új jogszabály adta lehetőséggel; Szerbia ugyan nem tagja az Uniónak, de ő is hasonló GMO-politikát folytat, mint Magyarország. Szomszédaink közül Ukrajnában, Romániában és Szlovákiában folyik GMO-termesztés. Közös határterületeink miatt ezen országok esetében kulcsfontosságú az illetékes hatóságok hatékony együttműködése, mivel csak így lehet elérni, hogy a határhoz közeli magyar gazdálkodók terményei ne szennyeződhetnek GMO-val. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mikor rendeződik a helyzet a kéményseprés területén?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kéményseprés szétverésének szándékával a kormány módosítani kívánja a kéményseprőipari tevékenységről szóló egyes törvényeket. Bár a konkrét törvényi rombolástól tavasszal meghátrált a Fidesz, szerencsére, ám a szén-monoxid-szivárgások növekvő száma és a szaporodó kéménytűzek, a kémények rendkívül rossz állapota azt jelzi, hogy már így is - az önök kormányának köszönhetően - rendkívül rossz állapotok

vannak ezen a területen. Amihez hozzányúlnak a közszolgáltatások közül, az tönkremegy, amit einstandolni akarnak, azt ellehetetlenítik. 2013-ban a szén-monoxid-szívárgások száma Budapesten 98 volt, 2014-ben 129, ebben az évben pedig az első öt hónapban, januártól májusig már 54 eset volt, és még csak most állunk a fűtési szezon előtt. A helyzet, úgy látjuk, egyre romlik.

Saját helyettes államtitkárunk bizottsági ülésen elmondta, hogy a kormány keresi a legjobb megoldást. Itt az őszi, itt a fűtési szezon kezdete, a kormány egyelőre nem csinált semmit. De lehet, hogy jobb is lenne, ha nem csinálna, hanem hagyná azon tűzoltókat és kéményseprőket, akik eddig a munkájukat végezték, hogy végezhesék tovább a munkájukat.

Éppen ezért kérdezem: mire számíthatnak a lakosok? Mindent tönkretesznek, amik az emberek mindennapjait és az életét is érintik? A víziközműszolgáltatást, a hulladékszállítást és még a kéményseprést is? Mi lenne, ha hagynák a szolgáltatókat, a szakmát és az önkormányzati cégeket dolgozni tovább, és meghallgatnák a hangjukat, a kritikájukat a törvénnyel kapcsolatban, és hagynák őket dolgozni, nem einstandolni szeretnének csak? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A képviselő asszony felvetése sok szempontból a közüzemi szolgáltatásokkal és a közüzemi szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos kormányzati szabályozást bírálja alapvetően.

Ha jól értelmezem, képviselő asszony nem ért egyet azzal a szándékkal, amely a magyar kormány szándéka, hogy a közüzemi szolgáltatások a magyar lakosság számára megfizethetőek legyenek. Nyilván hogy nem érthet ezzel egyet, hiszen kormányzásuk idején folyamatosan arra törekedtek, hogy a közüzemi szolgáltatások árai minél magasabbak legyenek, és az itt profitot szerző külföldi cégek ezt a profitot az országból kivigyék.

A kormány azon dolgozik, azon dolgozott, hogy a közüzemi szolgáltatások segítsenek a lakosoknak, a háztartások mindennapi költségeit csökkenteni legyünk képesek. Ez a jelen pillanatig, nyugodtan állíthatom, hogy sikeres is.

(12.40)

A kéményseprés területén is szándékunk az, hogy a kéményseprés költségei a lakosság számára elfogadható szinten maradjanak, az ár befagyasztása ezt jelentette, és keressük annak a megoldását, hogy a későbbiek során ez a tevékenység a lakosság szá-

mára ingyenes legyen. A törvény jelenleg a parlament előtt van, a törvény átalakítása vagy átdolgozása nyilván a parlamenti képviselők lehetősége is.

Annyit azonban a konkrét számokhoz mindenképpen hozzá kell tennem, hogy a kéménytűzek száma az elmúlt években folyamatosan csökkent, míg 2012-ben 958 kéménytűz volt, addig 2015-ben eddig 677 kéménytűz volt. Amiről a képviselő asszony beszélt, a szén-monoxid-szívárgás, ez viszont nem a kémények állapotától, hanem alapvetően az égéstérrel rendelkező eszközök friss levegővel való ellátásának a hiányosságából ered. Ez nagyon sok mindenre visszavezethet, például a nagyon jól szigetelő ablakokra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és berendezésekre, tehát ez nem a törvény hibája. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem tettek semmit kormányra kerülésük óta annak érdekében, hogy végre megszülessen a fiatalok szempontjából stratégiai jelentőségű ifjúsági törvény”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! A Jobbik megalakulása óta változatlanul képviseli azt az álláspontot, miszerint égetően szükség lenne az ifjúsági törvény megalkotására. Ebben az ügyben idáig semmilyen előrelépés nem történt az önök részéről, pedig öt éve kormányoznak.

Az ifjúsági törvényre több okból is szükség lenne. A legfontosabb, hogy deklarálja a fiatalok státusát, lehetőségeit a törvényhozásban, de természetesen biztosíték arra, hogy például minden egyes, az Országgyűlés által tárgyalt javaslatnál a fiatalok érdekeit figyelembe vegyék. Ez óriási előrelépés lenne a jelenlegi helyzethez képest, amelyben semmilyen ilyen jellegű kötelezettség nincs.

Az ifjúsági törvény megalkotásának kérdését kommunikációs szinten minden kormány napirenden tartotta. Többször is konkrét formát öltött, ám végül az Országgyűlés egyik alkalommal sem fogadta el azt. Ennek kapcsán érdemes megnézni, hogy miként is változott a Fidesz véleménye annak függvényében, hogy ellenzékben vagy kormányon voltak.

A Gyurcsány-kormány idején, az első kudarcos törvényalkotás után elkészült a nemzeti ifjúsági stratégia. A Fidesz ellenzéki pozícióban akkor pótcselekvésnek tartotta az ötletet, ennek megalkotása helyett a régóta hiányzó jogszabályt követelte. Rétvári Bence, akkori képviselőjük így fogalmazott: „Jól láthatóan hiányzik az ifjúsági törvény.” 2010-ben interpellációra Halász János államtitkár úr még próbálta magyarázni a bizonyítványt, hogy tervben van a törvény, 2011-ben kérdésemre az államtitkár úr már kitérő választ adott.

Azóta is számos alkalommal tettük fel a kérdést ez ügyben, de az önök részéről folyamatos a mellébeszélés, pedig az ifjúsági civil szektor évek óta várja, kéri és követeli a törvényt, többek között abból a célból, hogy ezzel is nagyobb súllyal szerepeljen az ifjúság a köztudatban és a törvények megalkotásánál, de sajnos mind ez idáig eredménytelenül teszik mindezt, a kormány ifjúságpolitikáját pedig a kiszámíthatatlanság és a költségvetési források elmaradása jellemzi.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Kérdezem, hogy miért nem tettek semmit annak érdekében, hogy végre megszülessen a fiatalok szempontjából stratégiai jelentőségű ifjúsági törvény. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Megadom a szót.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen ezt a remek történeti áttekintést arról, hogy ki mikor mit mondott, és aztán azért azt a választát, és én erre szeretnék reagálni, amely szerint érdemben az ifjúságpolitikában ne történnének események, illetve hogy a források ne lennének megfelelőek az ifjúságügyben. Én ezt egy elég súlyos és alaptalan vádnak tartom, képviselő úr *(Farkas Gergely közbeszól.)*, és azt hiszem, hogy összemosni ezt a két dolgot egymással, ez pedig végképp egyszerűen értelmetlen.

Én nem hiszem azt, hogy a fiatalok az ifjúsági törvényt követelnék rajtunk, a fiatalok azt szeretnék, hogy jövőjük legyen Magyarországon, megélhetésük legyen, munkalehetőségük legyen Magyarországon. Mi ezért dolgoztunk az elmúlt öt évben is, és ezért fogunk dolgozni az elkövetkező években is. Fel szeretném frissíteni az emlékezetében az ennek érdekében tett lépéseinket, akár a munkahelyvédelmi akciót, amelyben 150 ezer fiatal pályakezdőnek kínáltunk lehetőséget. És itt mondanám - azt mondja, hogy forráshiány vagy költségvetési források hiánya van az ifjúságpolitikában -, az ifjúsági garancia 200 milliárd forintot biztosít arra, hogy munkát adjunk a fiataloknak, hogy jövőjük legyen Magyarországon. Azt hiszem, ez foglalkoztatja őket leginkább, az, hogy családjuk lehessen, családot tudjanak alapítani, és hogy élhető jövőjük legyen Magyarországon.

Bizonyára ismeri a számokat, melyek szerint 2012-ben 28,2 százalékon volt az ifjúsági munkanélküliség Magyarországon, mostanra, 2015-re 17,7 százalékra sikerült ezt csökkenteni. Azt hiszem, hogy ezek azok az érdemi, lényegi kérdések, amelyekről beszélünk. Olyan egyeztető fórumokat hoztunk létre és működtetünk éppen ebben a kormányzati ciklusban, amelyek lehetőséget teremtenek az ifjúsági szervezeteknek is arra, hogy hallassák a hangjukat, eljuttassák hozzánk a javaslataikat.

Csak a mi államtitkárságunknak az európai uniós forrásaiból 12,5 milliárd forintot biztosítunk ebben az évben olyan kiírásokra, amelyek csak az ifjúságot célozzák, úgyhogy én azt gondolom, a kormányzat minden intézkedésénél - és itt a többi ágazatnál lévő intézkedéseket még nem is soroltam fel - éppen azért teszünk, hogy a fiatalok is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* érezzék azt, hogy a kormányzati döntéseiknél az ő szempontjaikat tartjuk szem előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért akarnak szétverni egy jól működő rendszert?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Olvastuk a kormány honlapján megjelent előterjesztést a gyermekek nappali ellátásának rendszerét érintő módosításokról. Tudniuk kell, hogy mi a Lehet Más a Politikában már évek óta harcolunk azért, hogy önök kiegyenlítsék a családi napközik és a bölcsődék állami támogatását, vagy hogy minden fenntartó megkaphassa a normatívát.

Ugye, emlékszünk rá, hogy a Fidesz volt az, aki 2012-ben ezt elvette, mert önök változtatták meg úgy a szabályokat, hogy csak az önkormányzati fenntartású és az uniós pályázatok keretében létrejött családi napközik lettek jogosultak állami támogatásra, ez szerintem nagy hiba volt. Egyrészt kérdezem, hogy mennyi is lesz ennek a támogatásnak az összege, lesz-e különbség a bölcsődék és az alternatív intézmények normatívája között, illetve hogy növelik-e végre az évek óta befagyasztott bölcsődei normatívát vagy sem.

Van azonban egy másik módosítás is ebben a csomagban, amivel messzemenőig nem értünk egyet, nagyon károsnak tartjuk, nagyon erős kritikát kell hogy megfogalmazzak ezzel kapcsolatban, és szeretném, ha a kormány változtatna az álláspontján. A családi napközik jelenleg a 14 évesnél fiatalabb gyermekek ellátását végzik. A KSH-adatok szerint a családi napközibe beiratkozott gyerekek 38 százaléka 3 év feletti, ez pontosan 2685 gyermeket jelent. Önök most megvonják a támogatást, és ezzel megszűnésre ítélnék azokat a családi napköziket, amelyek óvodáskorú vagy épp iskoláskorú gyermekeket fogadnak be. Ez teljesen észszerűtlen, mert arról beszélnek, hogy megadják a választás szabadságát a 3 évesnél fiatalabb gyermekeknek, illetve az őket nevelő szülőknek, de a 3 éves gyermekektől ugyanezt ugyanebben a tervzetben megvonják. Úgy is fogalmazhatnék, hogy még akkor sem hagyják, hogy ne a túlszűfolt óvodákat válassza a szülő, hanem egy családi napközit, ha ott minden teljesen adott az óvodai nevelésre.

Tisztelettel kérdezem, államtitkár asszony, miért küldenek még több gyermeket az túlszűfolt óvodákba, és miért kell rávenni a szülőket arra, hogy sok helyen még mindig férőhelyhiányos óvodákba járassák a gyermeküket, ha lenne jobb megoldás is. Miért akarják ezt a lehetőséget a magyar gyermekektől és a magyar szülőktől megvonni? Válaszát köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A válaszára megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Örülök neki, hogy figyelemmel kísérik a törvényalkotási folyamatot, bizonyára azt is tudják, hogy éppen társadalmi egyeztetésen van az a javaslat, amelyet még a kormány meg sem tárgyalt, tehát bármi konkrét döntésről beszélni ilyenkor, az viszonylag korai lenne, én azt hiszem. Éppen a mai napon 25 civil szervezet érkezik hozzánk, amely a társadalmi egyeztetésnek egy része, erről a témáról beszélünk velük, hiszen most folyik a javaslat vitája, illetve társadalmi egyeztetése.

De miről is van szó lényegében? Arról, hogy lehetőséget adunk az édesanyáknak arra, hogy 3 éves korig otthon maradjanak a gyermekeikkel vagy arra, hogy dolgozzanak a 3 évesnél kisebb gyermek mellett is. Ehhez természetes módon napközbeni ellátásra van szükségük, napközbeni felügyeletre van szükségük. Idén szeptember 1-jétől bevezettük a 3 éves kortól kötelező óvodáztatást, így a gyermekek 3 éves kortól az óvodai ellátórendszerben jelennek meg, ott lesznek. A bölcsődei, 3 év alatti ellátásban pedig egy többszereplős, rugalmas, az eddiginél sokkal gazdagabb és sokkal több megoldási lehetőséget kínáló rendszert fogunk bevezetni, amely éppen a szülői igényekre reagál.

Nincsen szó arról, hogy a családi napközik támogatását csökkentenénk, sőt egyáltalán nincs erről szó. Egy olyan többlépcsős modellt állítunk fel, amely az adott településeken megoldást kínál arra mindenhol, hogy a 3 év alatti gyermekeket elhelyezhessék a szülők. Én emlékeztetnék azért arra is, ön arról beszélt, hogyan lehetetlenítjük el a családokat. Én úgy emlékszem, hogy a finanszírozás éppen 2010-ben emelkedett, hiszen 2009-ben éppen csökkentették a finanszírozást, azután mi 2010-ben megemeltük, és számos olyan intézkedést léptettünk életbe, amely a bölcsődék finanszírozási helyzetét 25-30 százalékkal javította, és egyébként fog ez javulni az ideai évben is.

(12.50)

Így összességében arra kérném önöket, hogy a józanság mellett tegyék le ebben az esetben is a vok-

sukat, senkit ne riogassanak meg nem hozott döntésekkel, és higgyék és fogadják el, hogy a kisgyermek és a kisgyermeket nevelő szülők szempontjait tartjuk szem előtt ebben az esetben is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: „**Lesz-e emlékműve '56-nak a nemzet főterén?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr képviselője Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! 1996-ban közadakozásból épült a Kossuth téren a Forradalom lángja emlékmű, amely még a nemzeti vagyonról szóló törvény 2. melléklet 2. pontja szerint is a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó vagyonelemek közé tartozik. Amióta azonban a Fidesz-kormány felújította a Kossuth teret, a szobornak nyoma veszett.

Tudjuk, a Városligetben található emlékmű, amelyet a köznyelv csak vaskefének hív, nem állít méltó emléket az '56-os forradalomnak és szabadságharcnak, sőt egyesek szerint kifejezetten annak megcsúfolását jelenti.

Ugyanakkor vitán felül áll az is, hogy a törvények betartásának és betartatásának kötelezettsége mindenkire vonatkozik, a magyar állampolgárokra éppúgy, mint a kormány tagjaira vagy az Országgyűlés Hivatalára, a tér vagyoneleméjére. Ezért is menthetetlen és magyarázhatatlan a szobor eltüntetése.

Jövőre ünnepeljük forradalmunk 60 éves évfordulóját, és az ideai megemlékezésektől kezdődő előkészületek egyik fontos és nélkülözhetetlen eleme lehetne a Forradalom lángja emlékmű visszaállítása, vagy ha az már valamilyen érthetetlen okból nem volna lehetséges, akkor egy másik impozáns memnő elkészítése és elhelyezése.

Szégyenteljes, hogy a nemzet főterén a térszínen nincs méltó őrzője forradalmunk dicsőséges emlékének. Csak egy egykori közműalagútban van egy időszakosan látogatható kiállítás, amivel ugyanúgy föld alá lett kényszerítve a forradalom, mint a kommunista megtorlás időszakában.

Kérdezem: mikor fog fellobbanni újra a Kossuth téren a forradalom lángja, lesz-e méltó emlékműve '56-nak a nemzet főterén? Erdemi választ szeretnék hallani.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Hadd kezdjem a válaszom azzal, hogy az ön által érintett ügy nem tartozik kormányzati hatáskörbe. Ennek oka az, hogy a Forradalom lángja emlékmű vagyongazdálkodója az Országgyűlés Hivatala. Ezért valójában a Házbizottság az illetékes. Ennek ellenére, mivel mégiscsak 1956-ról van szó, engedje meg, hogy az alábbiakról tájékoztassam.

A Forradalom lángja emlékmű sorsának rendezése tudomásunk szerint folyamatban van. Ennek mikéntjéről az Országgyűlés Hivatala tájékoztatja majd a közvéleményt. Mindemellett fontos tény, hogy a Kossuth tér felújításának részeként tavaly átadták az október 25-i sortűz áldozatainak emlékhelyét. Ezt eddig 90 ezren látták.

Ezen túl a Kossuth téren található víztűkör is egy '56-os emlékhely. Ezt bizonyítja az ott található idézet is, amely szintén a sortűz áldozatainak állít emléket. Így mindenképpen szeretném visszautasítani azt az állítást, hogy '56-nak ne lenne méltó emlékhelye a nemzet főterén.

Tisztelt Képviselő Asszony! Jövőre ünnepeljük a szabadságharc 60. évfordulóját. Szeretném arról tájékoztatni, hogy a kormány emlékbizottságot hozott létre, ez fogja össze az előkészületeket. Ez az emlékbizottság tesz majd javaslatot a nagyobb megemlékezésekre, rendezvényekre, és többek között ismeretterjesztő programokra és oktatási anyagok kiadására is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Kovács Béla kémkedéses botránya után sokakban felmerülhetett, vajon mit gondol valójában a Jobbik a nemzeti függetlenségről és a szabadságról. Szeretnék azt hinni, hogy a mégoly sok zavaró körülmény ellenére is legalább 1956-ról ugyanazt gondoljuk, ezért számítunk a támogatásukra annak érdekében, hogy jövőre méltóképpen emlékezhessünk a pesti srácokra és 1956 hőseire. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Megállítható-e a hulladékos közszolgáltatások összeomlása?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára a Földművelésügyi Minisztérium előtt is ismert az a tény, hogy nagyon sok kommunális szolgáltató került nagyon nehéz pénzügyi helyzetbe az elmúlt időszakban. Azok az információk, amelyek eljutnak hozzánk, részben sajtónyilvánosságot is kaptak, és ezekből lehet látni például azt, hogy a Zöld Híd Régió Nonprofit Kft., amely 300 ezer embert lát el és 265 embernek ad munkát, több mint 200 kiskorú gyermek édesapjának és édesanyjának, teljes mértékben ellehetetlenedett.

De nem egy egyedülálló dolgról van szó. A Bihari Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft. a tavalyi évet közel 100 millió forintos veszteséggel zárta, s az idén már 150-160 milliós deficitre számíthatnak. A Hajdúsági Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft. a 2013-as bő 300 milliós veszteség után 117 milliós veszteséget halmozott fel, és az idei eredmény is hasonló lesz, miközben a felügyeleti díjra 20 millió, lerakási járulékra 160 millió forintot fizettetett ki velük a kormány. De ugyanígy van a Debreceni Hulladék Közszolgáltató Nonprofit Kft. esetében is, amely 2014-ben 42 milliós veszteséget halmozott fel, majd az idei évben egy igen komoly önkormányzati támogatás mellett is veszteséges marad a cég.

Az országban bármerre nézünk, nagyon sok ilyet látunk. Az Oroszlány és térsége hulladéklerakóit kezelő cégnél 200 millió forintra rúg a veszteség, és mindez annak a rezsicsökkentésnek az eredménye, amivel ezeket a szolgáltatókat ebbe a pénzügyi helyzetbe hozták, és gyakorlatilag az látható, hogy közpénzből kell finanszírozni ezt, az adófizetők fizetik meg mindennek a költségeit.

Az lenne a tiszteletteljes kérdésem, államtitkár úr, hogy van-e bármilyen stratégiája akár a szaktárcának, akár a kormányzatnak arra, hogy hogyan finanszírozza ezeknek a közszolgáltatóknak a veszteségeit. S nyilván felmerül bennem az, miután a minisztériumuk előszeretettel hangsúlyozza az Európai Unió környezetvédelmi programja esetén a szennyező fizet elvet, hogy amennyiben nem fizettetik meg ezeket a díjakat, akkor hogyan fog ez megvalósulni, hiszen az összes magyar adófizetőnek kell megtéríteni ezen cégek veszteségeit.

Mi a stratégiai terve a szaktárcának? - érdeklődnék tisztelettel. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! A kormány elképzeléseinek megfelelően a közszolgáltatóknak a köz érdekeit kell szolgálniuk. A kormány célul tűzte ki a lakosság érdekeinek érvényesítését, ezáltal a rezsicsökkentést, melyhez a Földművelésügyi Minisztérium háttérintézményei részéről fokozott hatósági ellenőrzés is társul. Tudja, nagyon érdekes dolog az, hogy ön a cégek működéséért aggódik, mi pedig inkább azért aggódunk, hogy minél több pénz maradjon az emberek zsebében. Sokkal kevésbé érdekes az, hogy egy cég sikeresen működik-e, amelynek közszolgáltatást kell végeznie, vagy hogy az emberek zsebében minél több pénz maradjon. Szerintem ez a második érv, második indok sokkal erőteljesebb.

A rezsicsökkentés a magyar gazdasági modell kulcsfontosságú alkotóeleme, amely jelentősen csökkentette a családok terheit. Bizonyára ön előtt is ismert az a tény, hogy a lakosságot érintő közszolgál-

tatási díj tekintetében a hulladékról szóló törvény rendelkezik a díjak országosan egységes szabályozás szerinti meghatározásáról. A díjképzés alapfeltételeit miniszteri rendelet fogja meghatározni annak érdekében, hogy megszűnjenek a lakosságot sújtó visszaélések. Célunk, hogy a díjszabás felett erősebb állami kontrollszerep érvényesüljön. Az egységes díjszabásra és az erősebb állami szerepvállalásra azért van szükség, hogy a magyar lakosság ne legyen kiszolgáltatva a versenyszektor érdekeinek.

Véleményem szerint a szennyező fizet elv maximálisan érvényesül a hazai hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban. A hulladék termelői a közszolgáltatási díjban megfizetik az általuk termelt hulladék kezelésének díját. Mindez úgy történik, hogy a rezsicsökkentés céljai is teljesülnek. A közszolgáltatás ellátását végző cégek napjainkban valóban számos kihívással szembesülnek, de a több évtizedes gyakorlattal ellentétben a közszolgáltatók profitszerzésének maximalizálása helyett a lakosság érdekeit kell szolgálni.

Jelenleg a közszolgáltatásban egy átmeneti időszak zajlik, egy hosszú távú építkezés van folyamatban, amelynek az egyik jelentős eredménye, hogy ma már ezt a tevékenységet kizárólag hazai állami, önkormányzati többségi tulajdonnal bíró nonprofit cégek végzik, továbbá hogy magas műszaki tartalmú fenntartható fejlődést szolgáló beruházások valósulnak meg. Én azt hiszem, hogy ez az igazi válasz erre.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mennyi romlott húst ehetünk?”** címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

(13.00)

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A lejárt szavatosságú élelmiszereknél, ezen belül a húsalapú élelmiszereknél folyamatos a harc a hatóságok és a kereskedők között. Sajnos, sok esetben a kereskedők a profit érdekében lejárt szavatosságú húsokat címkézik át vagy mosnak át, mondjuk, ecetes vízzel. Számos hír terjed a multiknál dolgozók részéről a különböző praktikákról. A büntetés alacsony mértéke miatt nem retten meg a milliárdos bevételeket produkáló nagyáruház, és egyes információk szerint az ellenőrzések időpontjáról is időben értesülnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen biztosítékok vannak beépítve az ellenőrző rendszerbe, és milyen bizonyítékok állnak rendelkezésre ezen állítások megcáfolására? Mint arról számos híradásból hallottunk, nemcsak Magyarországon előállított hústermékekkel ügyeskednek a kereskedők, hanem a kül-

földről érkezettekkel is, amelyek között rengeteg az azonosíthatatlan áru. Többször csapott már le a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal és más hatóságok ilyen szállítmányokra. Ezek kiszűrése milyen módszerrel történik, és ellenőrzik-e a hatékonyságát? Van-e államtitkár úrnak információja arról, hogy évente körülbelül mennyi illegális húsáru kerülhet a piacra, és ez milyen arányban áll a teljes éves eladott húsmennyiséggel?

És nagyon fontos lenne azt is tudnunk, tisztelt államtitkár úr, hogy ezek a többnyire multinacionális cégek mennyi rossz minőségű élelmiszert etetnek meg a magyar emberekkel, azok tudta nélkül. Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az élelmiszerlánc-felügyeleti hatóság kiemelt feladata a vásárlókat megkárosító, egészségüket veszélyeztető, szándékos visszaélések feltárása és felszámolása. A lejárt, illetve a fogyasztásra alkalmatlanná vált hústermékekre vonatkozóan a Nébih zöld számára és az ügyfélszolgálatára érkező fogyasztói bejelentéseket minden esetben kivizsgáljuk, a bejelentéseket a területileg illetékes élelmiszerlánc-felügyeleti hatóság vagy indokolt esetben a Nébih Kiemelt Ügyek Igazgatósága közvetlenül vizsgálják ki.

2014-ben összesen 66 525 létesítmény-ellenőrzésre került sor, ebből 20 857 ellenőrzés irányult kifejezetten az élelmiszer-forgalmazásra, amelyek közül 1911 esetben tárt fel nem megfelelést a hatóság. A feltárt szabálytalanságok esetében alkalmazott szankciók mértéke, a kiszabható bírság összege a vonatkozó kormányrendelet pontos szabályozásában van, ugyanez elmondható a hatósági ellenőrzések megszervezéséről is.

Az ellenőrzések időpontjának kiszivárogtatását sugalló állítását mi sem cáfolja jobban, mint az a tény, hogy a Nébih Kiemelt Ügyek Igazgatósága ellenőrzéseinek felderítési hatékonysága megközelíti a 90 százalékot. A KÜI által kiszabott bírság teljes összege 2014-ben meghaladta a 392 millió forintot, a bírság mellett további nagyon fontos szankció például a tevékenység felfüggesztése, az áru lefoglalása, illetve megsemmisítése is.

A külföldről érkező élelmiszerek ellenőrzésében valóban nagy segítséget nyújt a társhatóságokkal való együttműködés, valamint az élelmiszer-biztonsági szempontból kockázatos élelmiszerek behozatalára még 2010-ben megállapított előzetes bejelentési

kötelezettség, valamint a működő EKÁER-rendszer is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat a következő kérdéssel. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem kártalanít az állam minden HCV-beteget, aki szűretlen vérkészítmény miatt betegedett meg?”** címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! 1992 előtt hepatitis C-vírusra nem szűrték a vérkészítményeket, így sokan, akik ez előtt az időpont előtt kapták meg a betegséget, vagy műtét miatt a vérátömlesztés által fertőződtek meg a vírussal, mivel hosszú lappangás jár ezzel a betegséggel a legtöbb esetben, emiatt sok esetben a '90-es évek végén, a 2000-es években derült ki, mivel ekkorra okozott konkrét betegséget, konkrét tüneteket a vírus.

Az állammal szembeni kártalanítási igényeket a mindenkor kormány próbálta visszaszorítani. Sok esetben pert kellett indítani ahhoz, hogy az állam fizessen. Időközben született egy kormányhatározat, amely a veleszületett vérzékenységben szenvedők részére kötelezővé tette a kártalanítást, de ez csak a betegek egy részét érintette nyilvánvalóan. Írásbeli kérdésünkre adott válaszukban elismerték ennek a problémának a létezését és azt a gyakorlatot, ami különbséget tesz a fertőzött betegek között. Elismerte azt a miniszter úr is, hogy korábban jelentős számban utasították el a bíróságok a HCV-fertőzöttség miatti kereseteket, azért, mert elkésetten lettek ezek benyújtva.

A minisztérium tudomása szerint is sok olyan, önhibáján kívül megbetegedett ember van, akik a korabeli szigorú bírói gyakorlat és a betegeket megkülönböztető jogszabályi háttér miatt estek el a nekik járó kártalanításról.

Kérdésünkre adott válaszukból az is kítűnt, hogy peren kívül, méltányosságból sem kártalanították a betegeket. Az LMP minden területen küzd a jogegyenlőségért, így ebben az ügyben is szeretnénk elérni, hogy minden jogosult kapja meg a neki járó kártalanítást.

Kérdésem, hogy szándékukban áll-e megszüntetni ezt az igazságtalan helyzetet. Adnak-e lehetőséget arra, hogy az igazságtalanul kártalanítás nélkül maradt betegek helyzete is rendeződjön? Tervezik-e, hogy az igazoltan a szűretlen vérkészítmény miatt megfertőződöttek, függetlenül attól, hogy hemofiliások-e vagy sem, ugyanolyan feltételekkel, bírósági eljárások nélkül kapják meg a kártalanítást? Várom válaszat. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, egy 1992 előtt keletkezett problémával állunk szemben, tehát eléggé régi az ügy, ugyanakkor emberségességi szempontokból nyilvánvalóan foglalkoznunk kell azokkal az emberekkel, akik ilyen fertőzésben szenvednek. Amúgy hepatitis C-vírusban a világon nagyon sokan, most is 170 millióan fertőződtek meg. Évente 3-4 millió fertőzés történik.

Magyarország itt a szerencsésebb országok közé tartozik, bár nyilván Skandináviában a legalacsonyabb, a legmagasabb pedig Egyiptomban a fertőzöttség mértéke, ott 15-20 százalék; Magyarországon 1 százaléknál kisebb. És mivel vérrel terjed, ezért általában nincsenek kitéve ennek az emberek. Nyilván, akik intravénás drogot használnak vagy piereinget ültetnek be, vagy tetováltatnak, azoknál ennek kockázata sokkal nagyobb. Nagy előretörés volt az idei évben, hogy egy újfajta vakcinát lehet alkalmazni, az interferonmentes antivirális szert, készítményt az OEP a finanszírozási körébe vonta, tehát így a kezelések is mindenki számára sokkal elérhetőbbé váltak.

Ahogy ön is mondta, az eljárás általában bírósági keretek között zajlik, mint minden kártérítési eljárás. Nyilván a kárt, a károkozó cselekményt és a kettő közötti okozati összefüggést kell bizonyítani annak, aki egyéni módon kívánja rendezni ezt a helyzetet. Ugyanakkor 2000-ben, 2000. november 24-én született egy kormányhatározat, amely a stabil vérkészítménytől HCV-vírussal megfertőzött, veleszületett vérzékenységben szenvedő állampolgárok egységes kártalanításáról szólt, és pontosan ezt a bírósági eljárást hivatott ez lerövidíteni. Pontosabban, egyes bizonyítási elemek terhét elveszi a kártérítést kérők válláról, ezáltal sokkal könnyebben jutnak hozzá a kártalanításhoz egy méltányossági eljárás keretében.

A keresetekről el lehet mondani, hogy döntő többségében fizetésre kötelezi a magyar államot, de általában kisebb mértékben, mint amit követelnek a keresetet benyújtók, az elévülést pedig nagyon távan értelmezi a bíróság, ezért a legtöbb esetben lefolytatja az eljárást.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Lopakodó Volán-privatizáció?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos, több tíz milliárd forintos kérdés az, hogy a Volán-társaságok számára végre kiírják-e a járműbeszerzési tendert, és ha ez megtörténik, akkor ezek a buszok magyar buszok lesznek-e. A másik, legalább ekkora volumenű kérdés, hogy tervbe van-e véve a

közösségi közlekedési szolgáltatás privatizációja, aminek persze egy kapcsolódó következménye lesz, hogy a magánszolgáltatók nagy valószínűséggel külföldről vásárolnak majd be.

A Jobbik szerint nagyon fontos, hogy a háttérben meghúzódó esetleges privatizációs mutyikról még idejében lerántuk a leplet, hiszen ez a terület is tökéletesen alkalmas a közpénzek gigantikus megcsapolására, márpedig a Jobbik feltett szándéka, hogy gátat építsen ezekre a közpénzkifolyókra. Miről is van szó? A kormányhoz közel álló magyaridok.hu hírportálon 2015. október 5-én jelent meg a következő hír: „Hivatalos nyilatkozatok híján most csak iparági források alapján közölhetjük, a nagy autóbusszcseré-program elmarad.”

(13.10)

Úgy tudjuk, hogy az MNV illetékes vezetői nagy flottakezelő közreműködésével képzelik el a közúti távolsági közlekedés liberalizálását. Mindez viszont tökéletesen szemben áll az MNV Zrt.-nek a Volán-társaságok piacnyitásra történő felkészítésével kapcsolatos korábbi álláspontjával.

Kérdezem miniszter urat, államtitkár urat, hogy mi az igazság: megtörténik-e 2016-ban az ígért, a Volán-társaságok versenyképességének biztosításához minimálisan szükséges mértékű járműbeszerzési program? Ha igen, mikor és milyen forrásból kívánják ezt végrehajtani? Vagy kijelenthetjük, hogy a magyar kormány a fővárosi, eufemisztikusan új buszüzemeltetési programnak nevezett privatizációhoz hasonlóan, a vidéki autóbussz-közlekedésben is lemond a közösségi tulajdonú szolgáltatókról, és elherdálja a magyar nemzeti vagyon egy újabb elemét, a közösségi tulajdonú autóbusszvagyont is? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, ahogy ön a kérdésében mondta: a hazai autóbussz-közlekedés előtt több nagy határkő van, az egyik a '17-es piacnyitás, a másik a '16-os pályázatok, a harmadik pedig a közszolgáltatás, hogy a személyszállítási közszolgáltatásnak a 70 százalékát teljesítő hazai közúti közösségi közlekedési vállalatok ezt milyen eszközökkel hajtják végre. Közismert, hogy a korábbi évtizedek mulasztásai következtében a magyar autóbusszpark elavult, és bár az elmúlt években tapasztalható változás mind a vidéki Volánoknál, mind a fővárosi vállalatnál, de abban önnek tökéletesen igaza van, hogy itt nagyon aktuális feladataink vannak. Ugyanakkor ezeket a döntéseket csak megfelelő körültekintéssel lehet végrehajtani, részben

azért, mert nagyon jelentős összegekről van szó, részben azért, mert meghatározza a következő 6-8-10 év közlekedését.

A döntés előkészítése jelenleg tart, tehát a kérdésére a válasz egyértelmű igen; a szükséges döntéseket mind a tárca, mind az MNV meg fogja hozni. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a pályázatok kiírásakor a szolgáltató társaságoknak minden diszkriminációtól mentesen, a közbeszerzési törvény szerint kell eljárniuk. Fontos szempont, hogy minden jelentős szempont érvényesüljön ennek során, az is, amiről mind az ön kérdésében, mind az általam előbb elmondottakban szó volt, ugyanakkor egy ár-érték arányt is érvényesítenünk kell. Biztosítani kell azt is, hogy a beszerzendő eszközök a jelenleginél egy lényegesen magasabb színvonalon tudják az utazóközönséget kielégíteni.

A döntéseket kellő időben meg fogjuk hozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mikor oldja meg a kormány a víziközmű-szolgáltatók problémáit?**” címmel. Öné a szó. Tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban az illetékes szakszervezetek sztrájkot helyeztek kilátásba arra az esetre, ha megvalósul a minisztérium azon terveze, amely szerint 10 százalékos bértömegcsökkentést és létszámleépítést hajtanak végre az állami tulajdonú víziközmű-társaságoknál.

Egy nyilatkozat szerint ez csupán félreértés volt, azonban nem szabad leértékelniünk a problémát. Az ugyanis tény, hogy a szolgáltatók nagy bajba kerültek, és ennek részben a kormány is előidézője. Egy szakszervezeti vezető mondta azt, hogy ezek a cégek egészen addig nyereségesek voltak, amíg a rezsicsökkentéssel és egyéb adókkal nem rakták rájuk a terhet. A Jobbik álláspontja ezzel ellentétben az, hogy a rezsicsökkentést mi támogattuk, és a továbbiakban, a jövőben is támogatni fogjuk, azonban jól láthatóan annak fedezete nem a kormány által beígért, a cégek extraprofitja volt, hiszen továbbra is hallani a Dunántúli Regionális Vízmű esetén is nevüket elhallgató dolgozóktól cégszintű pazarlásról, drága külsős munkavállalókról, alvállalkozókról, magáncélú gépkocsihaszról, illetve vezetői prémiumokról. Október elején a szaktárca azt ígérte, hogy egy hónapon belül átvilágítják az állami tulajdonú regionális víziközmű-szolgáltatókat, így a siófoki székelylyú DRV-t is. Azonban itt nem állhat meg a vizsgálat, azt is fel kell tárnunk, hogy a kormány intézkedései nyomán milyen hátrányok érintik az ágazatot, hiszen ez egyébként újabb rezsicsökkentés esetleges forrása lehet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megkezdődött-e az ígért átvilágítás, és milyen konkrét lépéseket tervez a

kormány az ágazat problémáinak megoldására, hogy a dolgozó magyar emberek is megtarthassák munkahelyeiket, illetve a lakosság a továbbiakban is olcsón vagy esetleg még olcsóbban jusson ivóvízhez és szennyvízszolgáltatáshoz? Köszönöm szépen. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A családok terheinek mindenkire kiterjedő nagyarányú rezsicsökkentése mintegy 3,8 millió családot érintett, és ez a 3,8 millió háztartás a 2012-es árákhoz képest ez év végéig mintegy 650 milliárd forintot takaríthatott meg.

A magyar állam elkötelezett a többségi állami tulajdonú regionális víziközmű-társaságok hosszú távú, közszolgáltatási célú működtetése iránt, hiszen ezek a cégek nélkülözhetetlen szerepet töltenek be nemcsak az ágazati szakfeladatok ellátásában, hanem a kormány által kitűzött szakmapolitikai célok megvalósításában, összefoglalva egyébként az ellátásbiztonság garantálásában. Valóban így van, ahogy ön mondja, az ágazat vagyongazdasági szempontú teljes körű áttekintését és az érintett társaságok működésének vizsgálatát szükségesnek tartottuk és közösen egyébként meghoztuk. Ez a vizsgálat lehetőséget biztosít számunkra, hogy közösen hosszú távú stratégiát dolgozzunk ki. Ezek egy intézkedési tervben öltöttek testet, amelynek összeállítását a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő koordinálja a Vízügyi Közszolgáltatási Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének és a MaVíz, a Magyar Víziközmű Szövetség bevonásával. Egyébként most is közösen folyik a munka, tehát maga az átvilágítás is.

A sarokpontokat széles körű szakmai konszenzussal már kialakították a résztvevők, jelenleg az intézkedések részleges kidolgozása folyamatban van. Meggyőződésem szerint a dokumentum még ez évben megszülethet. Célunk, hogy megteremtjük minden érintett fél számára a kiszámítható és hatékony jövőbeli működés feltételeit.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A „kérdések” napirend végére értünk.

Sallai R. Benedek képviselő úr már korábban ügyrendben kívánt szólni. Most teheti meg. Egy perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök úr, mielőtt megkezdem az ügyrendi felszólalást, szeretném tájékoztatást kérni, hogy jól értelmezem-e az Országgyűlésről szóló törvényt, amelynek 49. §-ának (1) bekezdése esetén csak ügyrendi kapcsán szabad bírálni a levezetést. Szabad bírálni a levezetés ügyrendi kapcsán vagy nem szabad?

ELNÖK: Nem. *(Derűltég a kormánypártok soraiból.)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Rendben van. Köszönöm, akkor írásban teszem meg a kifogást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk az Országgyűlés munkáját. Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Hová lett az újpestiek pénze?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi időben Újpest polgárait két negatív esemény foglalkoztatja. Az egyik a Károlyi Kórház bezárása, amiről már államtitkár úrral itt szót váltottunk, a másik az önkormányzat Quaestor-kötvény-ügye. Államtitkár urat a másodikkal kapcsolatban szeretném kérdezni azért, mert ebben a kérdésben közpénzről, közbonyonról van szó, és joggal érdeklő Újpest állampolgárait, hogy hová tűnt a pénzük.

Tudomásom szerint az újpesti polgárok pénze a Quaestor közreműködésével kétmilliárd forint összegű, névre szóló államkötvény formájában került a Quaestor Zrt.-hez. A letét nem az azt kezelő szervezet vagyona, az visszajár az újpestieknek, de ez idáig nem kapták meg. Érdeklőként mondanám el, hogy elgondolkoztató az a tény, hogy addig, amíg Százhalombatta, illetve Fót önkormányzata a sajtó nyilvánosságát kérte, feljelentést is tett, addig az újpesti önkormányzat vezetése nem élt ezzel a lehetőséggel.

Kérdezem államtitkár urat: jogszerűen várja-e el az önkormányzat, hogy a letétből visszakapja a pénzt, és ennek mikor kellett volna vagy mikor kellene megtörténnie? Lesz-e felelős ez ügy bekövetkezéséért; felelős-e ezen ügyben a Magyar Nemzeti Bank, netán felelős-e Újpest önkormányzati vezetése? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, két perce van.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a brókercégek által elkövetett pénzügyi szabálytalanságok, illetve törvénysértések, bűncselekmények következtében néhány önkormányzat költségvetése is érintett. Külön kell kezelni, hogy mely brókercégnél helyeztek el befektetéseket az önkormányzatok, és milyen típusú befektetéseket helyeztek el az önkormányzatok.

A Quaestor a működése során szabályszerűen forgalmazhatott államkötvényeket, és önkormányzatok vásároltak is államkötvényeket. Az újpesti önkormányzat 2 milliárd forint értékben vásárolt államkötvényt, amely a Quaestor csődjét követően nyomon követhető volt, hogy a 2 milliárd forintnyi államkötvény a KELER Zrt. értékpapírszámláján jelen van.

A Quaestor felszámolása egy folyamat, ez folyamatban van. A Fővárosi Törvényszék a Pénzügyi Stabilitási és Felszámoló Nonprofit Kft.-t jelölte ki a cég felszámolójának. Nyilvánvalóan a felszámolás jelenlegi helyzetével kapcsolatban és a felszámolás ütemezésével kapcsolatban a felszámoló tud biztos időpontot mondani.

Mint ahogy az előző interpellációra vagy kérdésre megkaptam azt a választ, hogy a Károlyi Kórház nem kerül bezárásra, és az újpestiek ugyanannyi szolgáltatási helyen vehetnek igénybe egészségügyi szolgáltatást, így az újpesti önkormányzat pénzével kapcsolatban is azt tudom önnek mondani, hogy az újpesti önkormányzat állampapírokat vásárolt, és ez a KELER-nél vezetett értékpapírszámlán megvan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszónválaszra a képviselő úrnak egy perce van.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választát, államtitkár úr. Tudom, hogy ez bonyolult kérdés, és államtitkár úr nem is tudott a kérdésemre érdemben választ adni. Nem válaszolt nekem arra, hogy jogszerű-e ez a dolog, nem válaszolt arra, csak távlatokban válaszolt, hogy mikor kapja vissza az önkormányzat ezt a 2 milliárd forintot.

Felvetődik továbbá az a kérdés is, az államháztartási törvény vonatkozásában is megkérdőjelezendő az, hogy a Quaestor átlátható cég-e. Elhelyezhette volna-e ide az újpesti önkormányzat a pénzét vagy esetleg egy biztosabb cégnél kellett volna neki állampapírban elhelyezni?

Én az ön válasza alapján - ilyen válaszokat kaptam az önkormányzat, hogy vizsgáljuk - én nem sokra megyek, hogy a választónak azt fogom mondani, hogy vizsgálják ezt a kérdést. Tehát ott maradtunk egy patthelyzetben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ha kíván reagálni, van egy perce.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az önkormányzatoknak lehetősége van arra, hogy a megtakarításukat, befektetéseiket a jogszabályoknak megfelelően a lehető legbiztonságosabb módon kezeljék és helyezték el. A befektetéseik elhelyezése az önkormányza-

tok joga, a saját hasznukra és a saját felelősségükre tehetik ezt meg. Ez így volt ezt megelőzően is.

Ahogy azt elmondtam, a Quaestor állampapírokkal is kereskedett. Kereskedett vállalati részvényekkel is. Az önkormányzat ebben az esetben állampapírt vásárolt, tehát az önkormányzat jogosan számított arra, hogy az állampapírokba fektetett pénze állampapírban jelenik meg, és ehhez bármikor hozzá is férhet, és ahogy mondtam, a KELER-nél ez a 2 milliárd forint értékű állampapír megtalálható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ön semmitől sem riad vissza?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a tisztelt képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): **Nem fogadom el a válaszadó személyét.** Bár tisztelem a miniszter urat, de megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Ebben az esetben tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ebben az esetben a következő jobbikos felszólót illeti meg a szó. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Így loptok ti - a fideszes korrupció a szórakoztatóiparban**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt - tájékoztatom önt is, képviselő asszony - Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Elfogadom. Noha a miniszterelnök úrtól vártam volna a választ, de természetesen elfogadom Simicskó miniszter úrtól is.

ELNÖK: Ebben az esetben öné a szó, képviselő asszony, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tény, hogy Kovács Béla támogatta a Jobbikot. Ez egy mindenki számára elérhető, nyilvános adat. No, ezt csak azért kívántam előjáróban leszögezni, hogy megspórolhassak önnek egy kötelező kommunikációs kört, és hogy érdemben tudjunk szót váltani.

Ugyanakkor tény az is, hogy milyen módon részesíti előnyben Andy Vajná a kormányzat, mennyi adókedvezményt kap. Tény, hogy kizárólag az ő pénztárgépei nincsenek bekötve az adóhatósághoz. Tény az is, hogy kaszinóinak ismeretlen nagyságú

nyereségét az utolsó fillérig adóparadicsomokba menekíti; és igen, tény az is, hogy Andy Vajnáknak egyébként nem erőssége az adómorál. Ezért is volt kisebb - kisebb?, 6,5 millió dolláros - kellemetlensége az amerikai adóhatóságnál. Ez is egy mindenki számára elérhető, nyilvános adat.

Ezek után már csak az vetődik fel a korán kelő, keményen dolgozó kisemberben, akinek az adóforintjait játssza el a Fidesz: miért éri meg a kormánynak ennek a szegyeteljes, becsületüket besározó helyzetnek a fenntartása? És ugyan mennyit fizethet vissza a Fidesz pártkasszájába ez az ügyeletes kis kedvenc?

Őn, illetve együttesen a magyar kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* felelősek hazánk jó hírnevéért, és ezen keresztül 10 millió ember méltóságáért. Kérdezem: mit kíván tenni a kormányzat annak érdekében, hogy ez a súlyos, korrupciós vád elháruljon Magyarországról; avagy milyen érzés közpénzből fizetni a zsoldoskosztot?

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simicskó István miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Andy Vajna, azt hiszem, mindannyiunk által jól ismert, fontos szerepet tölt be a hazai filmiparban. 2011-ben azért vállalta el a kormánybiztosi pozíciót, hogy többek között a külföldön megszerzett tudásával hozzájáruljon Magyarország kulturális felemeléséhez, életben tartsa a magyar filmkultúrát és erősítse az összmagyar kultúrát. Andy Vajna a magyar és nemzetközi filmipar megbecsült tagja, aki a magyar filmiparba érkezése óta, azt kell mondjam, rendet teremtett az addigi káoszban. Tette ezt nemcsak szakmailag, hanem gazdaságilag is. Kiválóan végzi a munkáját. Mi sem nagyobb bizonyítéka ennek, mint például a magyar rendezésű Saul fia című film, amely nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő sikereket hozott, hiszen megkapta a zsűri nagydíját a 68. cannes-i filmfesztiválon idén májusban. Kormánybiztosi munkáján keresztül sikerült több híres külföldi filmrendezőt és színészt hazánkba csábítani, köztük Christopher Lambert és Antonio Banderas neve említhető.

Miután Andy Vajnáknak filmipari kormánybiztossá nevezték ki, lemondott a filmes érdekeltségéről. Azok a cégek, amelyek valamilyen munkakapcsolatban állnak Vajnával, nyomon követhető módon befizetik az adott országokban a közterheket, tehát adóznak. A 2011-ben felállított Filmalap 2015 augusztusáig 54, moziforgalmazásra szánt magyar, illetve magyar koprodukciónak készült és jelenleg készülő film gyártását támogatta, amelyek közül 24 már látható volt a mozikban és nemzetközi filmfesztiválokon.

Azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselő asszony, Andy Vajnához az ön által említett szempontok alapján még hozzátehető, hogy a kaszinók játékadót fizetnek, erre kötelezve vannak, úgyhogy tisztességes, adózó tevékenységről van szó, és valóban a magyar filmipar támogatásáról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonzásom illeti meg a képviselő asszonyt egy percben.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, mi másként látjuk azt, hogy miért is vállalta el Andy Vajna annak idején a kormánybiztosi posztot. Én azt gondolom, azért, mert kitelt a becsülete az USA-ban, vissza kellett kullognia Magyarországra az adótartozásai miatt. Ez az egyik.

(13:30)

De én tudom, hogy önnek fontos Magyarország jó hírneve, és nagyon bízom benne, hogy pont ön lesz majd a motorja a magyar kormányban most, hogy ön miniszter lett annak, hogy Andy Vajna, ez az offshore-lovag a továbbiakban ne lophassa törvényesített keretek között a magyar adófizetők pénzét. Kérem, tegyen meg mindent azért, hogy Magyarország méltósága, a magyar emberek méltósága visszaállhasson azzal is, hogy egy ilyen offshore-lovagnak nem biztosítanak a továbbiakban adókedvezményeket és különböző kormányzati adományokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter úr, egy percben!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Szerintem mindannyian érdekeltek vagyunk abban, hogy a magyar filmipar fejlődjön, erősödjön. Szeretnék utalni azokra a történelmi időkre, amikor Trianont követően Klebelsberg Kunó, egykori vallás- és kultuszminiszter nevéhez fűződően a magyar hangosfilmipar, a hangosfilmgyártás megindult és megalakult, és a határon túli magyarok számára a mozikban rengeteg magyar filmet vetítettek, pontosan a magyar nyelv megtartása és megmentése érdekében. Szerintem bizonyos értelemben most is óriási jelentősége van a filmgyártásnak, a filmiparnak, ebben kiemelkedő szerepet tölt be Andy Vajna. Én bízom benne, hogy ezt a tevékenységét a továbbiakban is tisztességesen fogja végezni, és nyilván a magyar filmipar támogatását, erősítését láthatjuk majd az elkövetkezendő időszakban.

Fontos, hogy Magyarországról olyan filmek kerüljenek ki, amelyek Magyarországot bemutatják, Magyarországot megismertetik, a magyar kultúrát, a magyar tehetséget felmutatják.

Köszönöm szépen a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Hitel, világ, stádium?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Bitay Márton Örs államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a tisztelt képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár urat.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Remek lesz, elnök úr. *(Derültség.)*

ELNÖK: Megértettük, és értjük is egymást.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, hogy a mai nap folyamán még sokat fogunk tudni beszélgetni a termőföld-privatizációról és arról, hogy ez mennyire bölcs dolog vagy nem bölcs dolog, meg az, hogy fideszes oligarchákhoz kerül vagy nem oda kerül; emiatt teljes mértékben ettől most elvonatkoztatnék, és csakis a hitelkonstrukció kérdéseire szerettem volna még múlt héten feltenni ezt a kérdést.

Ugyanis önök a kommunikációjukban elejétől kezdve arról beszélgetnek, hogy a családi és kisgazdaságok megerősítése ennek az értékesítésnek a célja, és így a hitelkonstrukciónak is a célja. Ugyanakkor látható az, hogy ha megközelítőleg sikerül 370-380 ezer hektárnyi földet elkötyavetyélni, akkor az nagyságrendileg 350-400 milliárdos forrásigényt támaszt a magyar gazdálkodókkal szemben. Ezzel szemben a bankkonstrukcióban, ha jól látom, 150 milliárdos hitelkeret áll rendelkezésre.

Az a tiszteletteljes kérdésem elsőként is: ezek szerint önök szerint nagyjából 200 milliárd az, ami a magyar gazdálkodók párnájába be van varrva, ezek a kis- és családi gazdálkodók, akik otthon tartják ezt a különbözetet, amiből a vásárlást biztosítani kell? Tehát mindenképpen szemet szúr ez a viszonylag nagy különbség.

Szintén szemet szúr az, hogy milyen gazdálkodók lehetnek azok, és milyen kis családi gazdálkodók, akiknek egy főre 300 milliós hitelkeretet biztosít a konstrukció, tehát akár 300 millióig lehet elmenni a hitellel. Nyilvánvalóan itt megint felmerül az, hogy mennyire kicsik és mennyire családok azok, akik ezt a 300 milliós keretet ki tudják használni.

Illetve nyilvánvalóan még utolsó kérdésként felmerül a hitelkonstrukció kapcsán az, hogy önök azt mondták, hogy nem a bérlők helyzetbe hozása a cél, ehhez képest 10 százalék önerő lesz a hitelhez, akik jelenleg bérlők, és 20 százalék, tehát dupla anynyi önerőt igényelnek azok, akik jelenleg nem rendelkeznek bérleti joggal. Ez hogyan szolgálja a társadalom széles körű érdekeit, hiszen, ha igaza van önnek, és valóban 7500 az, aki jelenleg bérleti joggal

rendelkezik, akkor is több mint százezer gazdálkodóval szemben ez egy viszonylag elenyészően kicsi szám. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bitay Márton Örs államtitkár úr, csak ügyesen, mert a képviselő úr szigorú ítéssz.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a biztatását, elnök úr. Igyekezni fogok a képviselő úr kedvére válaszolni erre a kérdésre.

Először is, amit föltett, a 150 milliárd forint, hogy az alkalmas lesz-e arra, hogy mindenkinek minden földvásárlását hitellel ki lehessen elégíteni. Szerintem ez nyilvánvalóan kiderül az anyagból is, de jó, hogy beszélünk erről, tehát ez egy induló keret, amivel rendelkezik a bank, és utána természetesen, ha ebből úgy adódik, hogy még szükséges hozzá hitelkeretet biztosítani, akkor én nem gondolnám, hogy ez problémát fog okozni, lehet még hozzá hitelt felvenni.

Ráadásul ez csak az állami forrás, ha szabad így mondanom, ami rendelkezésre áll, de nagyon reméljük, hogy azért a piaci, banki szereplők is aktivizálni fogják magukat, és fognak hitelt biztosítani ehhez a földvásárláshoz. De azt gondolom, hogy ez egy felülről nyitott dolog.

A 300 millió/fő: hogy miért 300 millió/fő, nagyon egyszerű, ha megengedi, így mondanám, szakmai válasz van erre. Ha mondjuk, azt az ökölszabályt vesszük figyelembe, hogy körülbelül egymillió forint/hektár az, ami országos átlagként kimutatkozik, és egy természetes személy a földforgalmi törvény szerint 300 hektárt vásárolhat, akkor így adódik az a kérdés, hogy 300 millió, de egy kicsivel se több, hiszen nem az a cél, hogy még többet vagy még nagyobbat vásároljanak, hanem pontosan az a cél, hogy azok, akik szeretnének ebben a programban részt venni, és nincsen hozzá megfelelő fedezetük, azok tudjanak hozzá hitelt kapni.

Bérlők, nem bérlők: először is szeretném leszögezni, a „Földet a gazdáknak” programban az összes állami termőföldet használóknak - most a hektárra vetítve mondom - körülbelül a fele az, ami gazdára talált, vagy használóra. A másik felét 2010 előtt adták haszonbérbe. Tehát azt, hogy kinek kedvezünk, ebből a szempontból szeretném árnyalni, de természetesen az nem probléma, ha a bérlő szeretné megvenni.

Azt gondolom, hogy az egy logikus válasz a bank részéről, hogy ha a bérlő, akinek több évig *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)* vagy akár még évtizedig van lehetősége törleszteni azt a hitelt, és ő használja, ő veszi fel a terület-alapú támogatást, akkor azt mondja a bank, hogy erre kevesebb kockázatot látok, tehát kisebb önrész is elég. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Viszonzás illeti képviselő urat. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, akkor hadd kérdezzek már biztosan: a finanszírozó banknak meglesz a tőkéje ahhoz, hogy akár a 150 milliárdot megemelten még rendelkezésre álljon? Alanyi jogon minden vásárlónak járni fog ez a hitelkeret, aki ebben részt vesz?

A következő kérdésem nyilvánvalóan azzal kapcsolatos, hogy azt tetszett mondani, hogy kb. a fele a mostani bérlőknek azok, akik... *(Bitay Márton Örs közbeszól.)* Tehát hektárra levetítve nagyjából a fele az, aki itt jogosult lehet.

Hadd kérdezzem meg akkor, hogy jól vettem-e ki a szavaiból, hogy nem cél az, hogy nem bérlők vásároljanak, tehát hogy itt az a kifejezett cél akkor, hogy mégiscsak ez a 3500 ember vagy nem tudom, akkor... Ja, bocsánat, a 7500-at akartam megfelelni, de akkor a terület feléről van szó. Tehát akkor ez a 6-7 ezer ember igazából a célcsoportja ennek a konstrukciónak?

Nyilvánvalóan itt felmerül még legutolsó kérdésként az, hogy vajon életvitelszerűen gazdálkodóknak minősül-e az, akinek egyetlen hektár földje sincs. Mert ha 300 milliós keretről van szó, akkor az ön véleménye szerint, akinek nulla földje van, az is egy ugyanolyan gazdálkodó, aki majd munkahelyeket fog teremteni?

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Egy percben nagyon röviden, de még erről fogunk beszélni. A bankot, azt gondolom, tegyük félre, a vitánapon még erről sokat fogunk tudni beszélni, hogy mennyi hitelkeret áll rendelkezésre, de én azt gondolom, hogy ez nem fog problémát okozni, akár az állami, akár a piaci, banki finanszírozás tekintetében.

Az, hogy a bérlőknek akarunk-e kedvezni vagy nem, engedje meg, hogy egy más kontextusba helyezzem ezt a dolgot. Nem az a szempont, hogy a bérlő, hanem az a szempont, hogy helyben lakó családi gazda. Ha éppenséggel ő most a bérlő, semmi probléma nincs vele, vegye fel a hitelt, vásárolja meg a földet, nyerje meg a licitet, övé lehet. Ha nem ő a bérlő per pillanat, akkor is ez a lehetőség nyitva áll a részére. Egy a fontos: helyi családi gazda, földműves legyen.

Az pedig, hogy kinek kedvez ilyenformán ez a program: tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy azt, hogy ki a földműves, egy jogszabály rögzíti, hogy ki számít földművesnek. Ő vásárolhat, ezen nem szűkítünk semmit sem. A magyar állampolgár, ha tetszik, az egy szűkítése. *(Az elnök a csenőgője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De a törvényen nem szűkítünk, mindenki, aki a törvényes feltételeknek megfelel, és a nyilvános liciten a legtöbb pénzt adja, megvásárolhatja ezt a földet. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gelencsér Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Továbbra is töretlenül nőnek a reálbérek”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A fogyasztói árak átlagosan 0,2 százalékos csökkenése következtében a reálbérek növekedése az év első nyolc hónapjában ismét meghaladta a nettó bérnövekedést. Így nemzetgazdasági szinten a közfoglalkoztatás hatásának beszámításával 3,9 százalékkal, anélkül 4 százalékkal növekedtek az idő alatt a reálkeresetek. Ezzel 32 hónapja töretlenül emelkednek a reálbérek Magyarországon.

Nemzetgazdasági szinten a bruttó kereset 243 100, a családi adókedvezmény nélkül számított nettó kereset 159 300 forint volt január és augusztus között, ami a változatlan adórendszer következtében egyaránt 3,7 százalékos emelkedést jelent éves alapon. A kiváló GDP-adatok, a folyamatosan javuló foglalkoztatottság és a csökkenő árak további létszámbővülést és reálkereset-emelkedést vetítenek előre.

(13.40)

A pozitív folyamatok pedig kedvezően hatnak a lakosság jövedelmi helyzetére, és hozzájárulnak a belső fogyasztás növekedéséhez is. A kormány megfékezte az áremelkedéseket, lényegében és összességükben nem nőttek az árak, amire a hatvanas évek óta nem volt példa. Mindenki tudja, hogy az infláció a szegények adója, rejtett adója, az alacsony inflációnak tehát a szegényebbek a legfőbb nyertesei.

Tisztelt Államtitkár Úr! Közös célunk, hogy minél több pénz maradjon a magyar családoknál, nőjenek a háztartások megtakarításai, és lehetőségük nyíljon a korábban elhalasztott vásárlások pótlására. Az alacsony inflációnak is köszönhetően a bérek többet érnek, mint egy esztendővel ezelőtt. Kérdezem államtitkár urat, hogy a példás gazdasági teljesítményünknek köszönhetően van-e kilátásban további reálbér-növekedés. *(Az elnök a csenőgő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Két területen szeretnék pozitív folyamatokról beszámolni önnek. Az egyik terület a foglalkoztatottsági számok alakulása, a másik pedig a bérnövekedés, reálbér-

növekedés, amivel kapcsolatban ön már számokat, adatokat mondott. De először nézzük a foglalkoztatási adatokat, mert azok legalább annyira fontosak azon a területen, amelyet ön megemlített felszólalásában és kérdésében.

A KSH jelentése szerint 2015 nyarán a foglalkoztatottak létszáma már 4 millió 251 ezer fő volt, a rendszerváltozás óta nem mértek ilyen magas foglalkoztatottságot Magyarországon. Csak az idén 134 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, azaz 3,2 százalékkal növekedett az előző évhez képest, az előző év azonos időszakához képest. Az elmúlt öt évet is nézzük meg! A foglalkoztatási ráta 54,6 százalékról 64,5 százalékra javult, ami csaknem 10 százalékpontos növekedésnek felelt meg.

Néhány kiegészítést szeretnék tenni azokhoz az adatokhoz, amelyet ön az előbb a bér-, reálbér-növekedés kapcsán már elmondott. A bérek tekintetében is kedvező folyamatokról lehet beszámolni, immár több éve, több mint két éve hónapról hónapra töretlenül növekszik a bér, a reálbér a nemzetgazdaságban. Az elmúlt nyolc hónapban nemzetgazdasági szinten 4 százalékkal növekedett. Az augusztusi adatok még ennél is imponálóbb képet tárnak elénk, hiszen az utolsó nyári hónapban 5,4 százalékkal nőtt a bérek vásárlóértéke nemzetgazdasági szinten, a gyorsulás egyértelműen a közsférában növekvő bérkifizetéseknek köszönhető, de mellette a versenyszférában egész évben egyenletesen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 3,5-4 százalék között mozgott a reálbérek emelkedése. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr következik egy percben.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon szépen köszönöm a választát. A jövőre nézvést kérdeztem, arra nem jutott ideje; gondolom, a következő egyperces körben arra is lesz mód. Mindenesetre az, hogy ilyen magas ma a foglalkoztatottság, szeretném jelezni államtitkár úrnak, hogy a választóközteremben, Kaposváron is jelentősen javult a helyzet, 1600-zal javult az elmúlt években, a munkanélküliek száma ennyivel csökkent, aminek egyébként - az ellenzéki vádakkal szemben - az aránya úgy néz ki, hogy ennek a fele, körülbelül 800 közfoglalkoztatott, a másik fele a gazdaságban, a reálszférában kapott állást magának.

Tehát a gyorsulás, a javulás tendenciáját saját bőrömön vagy bőrünkön érezzük, Kaposváron és környékén valóban jó, de hogy a jövőben milyen lesz, azt nagyon nagy szeretettel várom a következő egy percében. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Parancsoljon, szeretettel várja, hallja!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Nem volt idő a két percben arra, hogy a jövőről is beszéljek. Természetesen a foglal-

koztatási adatok tekintetében is pozitív előrejelzést tudok mondani, legfőképpen azért, mert olyan programok indulnak, amelyek segítségével pontosan a közfoglalkoztatottak közül a versenypiacon való elhelyezkedést próbáljuk segíteni különböző támogatásokkal.

De a reálbér-emelkedés, béremelkedés kapcsán tette fel a kérdését, szeretnék néhány gondolatot mondani. A továbbra is alacsony infláció mellett arra számítunk, hogy a vállalkozói szférában az év végéig folytatódnak az eddigi tendenciák, tehát a 3,5-4 százalékos béremelkedések folytatódnak, tehát megvalósul az a 3 és 4 százalék közötti reálbér-növekedés. A közsférában pedig az első félévénél magasabb emelkedést prognosztizálhatunk az év hátralévő részében, hiszen a júliusban hatályba léptetett béremelések hatása a következő hónapokban fog érvényesülni, úgyhogy remélhetőleg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* mindenki érzi ezt majd a pénztárcája növekedésében. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Mészáros Lőrinc lesz a Fidesz földesura?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Bitay Márton Örs államtitkár urat jelölte meg. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e *(Jelzésre:)*. Bólogat, hogy elfogadja. Öné a szó, tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A keményen dolgozó kisember pártján a Fidesz - hangoztatták egy darabig. Ilyen keményen dolgozó kisember Mészáros Lőrinc, Felcsút polgármestere, vállalkozó is. De ne feledkezzünk meg Simicska Lajosról, Gattyán Györgyről, Andy Vajnárról, Orbán Ráhelről és férjéről, Giró-Szász Andrásról, Habony Árpádról és többek között Rogán Antalról sem. Csak néhány név azok közül, akik annak köszönhetik vagyonukat, mert keményen dolgoznak.

Kedvezményesen nem adunk senkinek semmit. Nem lesz mutyi, mondta a Népszabadságnak Fazekas Sándor. A földművelésügyi miniszter szerint a gázszerelő Mészáros Lőrinc, aki további földekhez juthat, földműves, mert benne van a földművesek jegyzékében - volt a válasza. Mészáros Lőrinc és vállalkozásai lehetnek a kormány földértékesítési programjának legnagyobb nyertesei. Az előző ciklusban még csak bérbe kapta, most már örökbe kapná azokat a Fejér megyei állami földeket Mészáros Lőrinc, amelyeket a helyi gazdák lába alól húzott ki a Fidesz-kormány.

Mai sajtóhírek szerint Felcsút fideszes polgármesterének cége közel 1 milliárd forint értékű földvagyonhoz jutna hozzá. Véletlen lenne, hogy Orbán Viktor bizalmasa az Orbán-kormány 2010-es hatalomra lépése után egyszerű gázszerelőből néhány év

alatt az ország egyik leggazdagabb emberévé vált? Az állam összesen mintegy 640 hektárnyi olyan terület értékesítene Fejér megyében, amelyet jelenleg Mészáros Lőrincék használnak. Ebből több mint 240 hektárra elővásárlási joguk is lesz, vagyis hiába licitálna bárki rájuk.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat: meddig megy még a parasztvakítás? Önök szerint tényleg a családi gazdaságok közé tartozik a majd' 1 milliárd forint értékű földterület, amely Mészáros Lőrinc tulajdonába kerülhet? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Új földesurakhoz majd jobbágyok is tartoznak? Kik lesznek ezek, államtitkár úr?

Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, két percben, parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Éles hangú felszólalására először is csak abban szeretnék reagálni, hogy keményen dolgozó kisember az önök filozófiájában van.

Kisemberről mi nem beszélünk, keményen dolgozó emberekről beszélünk. Nem szeretnénk senkit megbélyegezni, hogy ki kicsi, ki nagy ember. Keményen dolgozó emberekről beszélünk.

S ha már a keményen dolgozó emberekről volt szíves nekünk egy listát adni, igazán nem szeretném kellemetlen helyzetbe hozni önt, de azért nekem is eszembe jutnak nevek, mondjuk, Bajnai Gordon, Gyurcsány Ferenc vagy Leisztinger úr, és lehetne még sorolni sokáig azokat, akik hosszú évtizedekig súlyos milliárdokat, talán euróban is nehezen kifejezhető milliárdokat sikerült az állam támogatásával zsebre tenniük.

Na, ezért mondjuk azt, hogy ne legyen itt pályázat, ne legyen vita, ne pontozzunk, legyen egy egyszerű törvényi feltétel és egy nyilvános licit! Aki megfelel a törvényi feltételeknek, jellemzően egyébként nem egy ember, Felcsúton nem Mészáros Lőrinc, hanem ott is a földművesek névjegyzékében több száz személy van, illetőleg aki a liciten a legtöbb pénzt adja, és hogy ebből se legyen vita, ezért az állam ad hozzá 2 százalékos alatti hitelt finanszírozásban, azok vásárolhatják meg a termőföldet.

Így szeretném visszautasítani azt az állítást, amit ön megfogalmazott, hogy bárkit is földvagyonhoz juttatnánk. A kormány senkit nem juttat földvagyonhoz. Aki földvagyonra szeretne vásárolni, akár egy hektárt, akár tíz hektárt, akár száz hektárt, annak meg kell felelnie a törvényi feltételeknek, és liciten kell a többi gazdánál jobb ajánlatot tennie, és még meg kell birkóznia az elővásárlási sorrenddel is, hogy nincs-e véletlenül egy helyi állattartó telep, nincs-e véletlenül egy biogazdálkodó, nincs-e véletlenül egy szomszéd, egy tulajdonostárs, amelyek mind-mind megelőzik majd őket a nyilvános árverésen.

(13.50)

Úgyhogy a „keményen dolgozó emberek” szófordulatot javaslom önnek is, és kérem, fogadja el, nem pályázat van *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nyilvános árverés törvényi feltételekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő asszony következik egy percben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, államtitkár úr, Mészáros Lőrinc azt mondta, hogy a Jóistennek, a szerencsének és Orbán Viktornak köszönheti, hogy gazdagodott. Hát, ehhez sem a szerencsének, sem a Jóistennek semmi köze nincs, maximum Orbán Viktornak és a maguk kormányának.

A másik dologban tényleg igaza van: maguk a keményen dolgozó kisembert nem képviselik. Maga ezzel nagyon is tisztában van, és amikor azt mondja, hogy nem kell itt már pályázat, ön ezt nagyon jól tudja, a trafikmutyit már levezényelte. Ön volt az egyik olyan ember, aki a bírálóbizottságban ott ült, amikor a trafikokat elosztották. Ha valaki tudja, hogyan kell kicseszni ma Magyarországon a keményen dolgozó kisemberekkel *(Moraj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, akkor maga tudja, a földosztásnál senki mást nem kell megkérdezni. Államtitkári posztjal honorálták önnek, hogy részt vett a trafikmutyiban.

Nem tudom elfogadni a válaszát *(Dr. Fónagy János: Nem is kell!)*, vitázni fogunk ma még, és el fogjuk mondani, hogy mi a baj és mit csináltak öt éven keresztül ebben az országban a keményen dolgozó kisemberekkel. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt az államtitkár úr válaszol, felhívom mindenki figyelmét, hogy a Ház méltóságának megfelelő szinonimát használjon. A szinonimatár széles, érdemes tanulmányozni mindenkinek. *(Derűltség.)* Na, az államtitkár úr így kapott lehetőséget, hogy fejében összegyűjtse a válaszhoz szükséges muníciót. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megpróbálom az ön intelmeinek megfelelni a válaszom megfogalmazásának stílusa kapcsán.

Azt szeretném önnek mondani, kedves képviselő asszony, visszatérve a kisember-nem kisemberre, hogy ne minősítsen. Szerintem akkor tesszük jól, ha nem minősítjük, hanem azt mondjuk, hogy a keményen dolgozó emberekről beszélünk. Nem szükséges hozzátenni, hogy kicsi vagy nagy, kövér vagy vékony emberek.

Azzal kapcsolatosan pedig, amit elmondott, nagyon örülök neki, hogy egy rövid kétperces felszólalásban odajutottunk, hogy milyen életpálya van mögöttem, de szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy

én nem szeretnék vásárolni, per pillanat még földműves sem vagyok. *(Bangóné Borbély Ildikó: Még!)* Amit viszont szeretnénk, az az, hogy vásároljanak a földművesek, és a családi gazdaságok tulajdonhoz tudjanak jutni. Ezáltal megvédjük a magyar termőföldet, és nem annak a szándéknak tesszük megfelelővé, amit önök szeretnének, hogy a nagyüzemek tudjanak tulajdont szerezni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Heringes Anita: Csak a haveroknak legyen föld! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Miért hozza magát megalázó helyzetbe a belügyminiszter úr?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a tisztelt képviselő urat, elfogadja-e. *(Szilágyi György: Igen.)* Öné a szó, tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A migránshelyzet megmutatta a gondolkodásbeli lényeges különbséget a XX. és a XXI. századi pártok között. A Jobbik kérte önöket, hogy a migránsok által okozott krízishelyzet ne váljon, nem válhat a politikai csatározások, politikai érdekek színterévé. Éppen ezért a Jobbik konstruktívan támogatta a kormányt a krízis kezelésében, nem néztük, hogy ez politikailag visz vagy hoz a Jobbiknak, kizárólag az ország érdeke volt fontos számunkra.

Mint tudjuk, az MSZP nem az ország érdekét nézte ebben a kérdésben, és most kiderült, hogy a Fidesz sem különb az MSZP-nél, a Fidesz sem tud szakítani a XX. századi pártok gondolkodásmódjával. Mint tudják, kitüntetések adtak azoknak a településeknek, amelyek valóban helytálltak ebben a krízishelyzetben. Itt a polgármesterek kapták a kitüntetést, de egyértelmű, hogy a vezetőkön keresztül azok a közösségek kapták, amelyek ebben a nehéz helyzetben helytálltak. Innen én is gratulálok ezen érdekközösségeknek.

Az viszont már elég furcsa, hogy Ásotthalom polgármestere és ezzel Ásotthalom közössége nem kapott önkéntől elismerést. Miért, amikor hihetetlen nagy nyomás nehezedett a településre és az ott élők erőn felül helytálltak? Vajon miért? Lehet, hogy azért, mert annak idején az önkormányzati választásokon százszázalékos támogatottsággal jobbikos polgármestert választottak? Vagy esetleg azért, mert ők már 2014-ben szoltak, hogy gond lesz a migrációval? Akkor, amikor önök még azt mondták a Jobbik felvetéseire, amit az MSZP, hogy nincs itt semmi gond, ne riogassuk az embereket. Vagy azért, mert a belügyminiszter szégyellte magát, hogy nem segített, amikor azt kérték tőle, hogy segítsen egy terepjárával a mezőőrség hatékonyabb munkájában? Nem ez történt. Van abban valami elgondolkodtató, hogy önök így utólag is ilyen lelketlen, pökhendi módon

viselkednek. Önök nem Toroczkai Lászlót nem tüntették ki, hanem mindazon honfitársunkat leckéztetik, akit a polgármesterük képvisel. Higgyék el nekem, hogy ez így nem lesz jó!

Sokszor megpróbálták megalázni ezeket az embereket, de nem fogják tudni őket megalázni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérdezem, hogy mikor változik ez a láthatóan értelmetlen és pitiáner viselkedés az önök részéről. *(Dr. Józsa István: A XXII. században! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérek mindenkit a házszabály által megkötött időkeretek betartására. Államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A migránshelyzet, az a bevándorlási nyomás vagy menekülthullám, amely Európát elérte, valóban rendkívül komoly próbatétel elé állította Magyarországot. A magyar kormány egyébként határozottan és időben fellépett, időben lépett. *(Sneider Tamás: Csak egy évvel később!)* Mint ahogy ezt, gondolom, mindannyian tudjuk, tudhatják, a napokban, például a tegnapi napon gyakorlatilag érdemi számban Magyarország területére nem érkeztek migránsok.

A kormány felismerte azt a szükségszerűséget, hogy amennyiben az Európai Unió nem képes arra, hogy a saját határait megvédje, ehhez nem ad támogatást, illetve nem követi azt a menetrendet, hogy az Európai Unió határainak külső részeit, külső határait megvédje, például Görögország területén, akkor Magyarországnak lépnie kell. Ennek gondolatmenetnek megfelelően egy ideiglenes műszaki zár épült először a magyar-szerb, majd azt követően a magyar-horvát határon. Ennek eredménye lett az, hogy a migránshullám Magyarországot ma már elkerüli.

Azok az önkormányzatok, amelyek a migráció által különösen sújtottak voltak, folyamatosan jelezték az igényeiket, illetve felvetették, hogy milyen támogatásra, milyen állami segítségre van szükségük. Jelen pillanatban 22 olyan önkormányzati igény van, amely az önkormányzatok támogatására lehetőséget és alapot ad. Azok az önkormányzatok, amelyeknek a migrációs nyomás következtében többlet-feladattal, többletköltségekkel kellett megbirkóznuk, a következő napokban az ehhez szükséges támogatást megkaphatják.

Valóban, az ünnepeket követően kitüntetésekben részesültek az önkormányzatok vezetői, jó néhány olyan önkormányzat, amely jelentős migrációs nyomásnak volt kitéve.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Csak a legjelentősebb maradt ki! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Viszonzás, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Az államtitkár úr sok mindent elmondott, csak Ásotthalom nevét nem ejtette ki, pedig róla szólt a kérdés jelen pillanatban. Nem szólt arról, hogy kértek önöktől segítséget, de nem adtak nekik segítséget. Majd összefogtak az emberek és közadakozásból megvették a terepjárót, hogy normálisan tudják végezni a munkájukat. *(Szávay István: Szégyen!)* Elmondtam önöknek, hogy bár sokszor megpróbálták, de ezeket az embereket nem fogják tudni megalázni. Éppen ők azok, akik a megpróbáltatások közepette is példát mutattak önöknek hazaszeretéből, összefogásból, a közösségben gondolkodásból. Önök most is saját magukat alázták meg.

Én a Jobbik nevében innen köszönöm meg az ásóthalmi embereknek a helytállást. Tőlünk képletesen megkapták ezt a kitüntetést. Ha ön azt mondja, hogy segítik ezeket a településeket, akkor felhívom a figyelmét arra, hogy jelen pillanatban is van benn két pályázata Ásotthalomnak. Tessék, támogassák őket ebben, és majd meglátjuk, hogy vajon igazat mond-e az Országgyűlésben az államtitkár úr, vagy csak mellébeszél, mint ahogy szoktak. *(Novák Előd: Így van! Ez nem a Vörös Csillag Érdemrend! Szégyellj magad! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás, államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Mint ahogy az előző időben már elmondtam, mindazon önkormányzatok, amelyek a migrációs nyomás következtében támogatást igényeltek, és ez a támogatás az önkormányzat feladatainak ellátásához szükséges... *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: A mezőőrség nem az?)* A mezőőrség ebben az esetben nyilvánvalóan nem az *(Szávay István: Akkor micsoda?)*, hiszen a mezőőrségnek nem az volt a feladata, hogy migránsokat gyűjtsön be. *(Nagy zaj a Jobbik padsoraiból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Az önkormányzat feladata az volt, és most is az, hogy az önkormányzat területén a közszolgáltatásokat biztosítsa, például a kommunális hulladék elszállítását, például az egészséges ivóvíz-szolgáltatást és a többit.

Mindezekhez és az itt felmerülő összes költséghez a kormány biztosítja a többletforrást. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szávay István: Szégyen! - Novák Előd: Vigyázz, elszámoltatás! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Földi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Van-e már számszerűsíthető eredménye a 16 kiemelt sportág támogatásának?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asz-

zony! Amikor 2011-ben az Országgyűlés döntött a sporttörvény átfogó felülvizsgálatáról, a módosítással megteremtette az állami támogatások programfinanszírozási alapokon nyugvó bevezetését a sporttámogatások rendszerében. Erre alapozva került sor 2013-ban 16, úgynevezett kiemelt sportág hosszú távú fejlődést biztosító finanszírozására.

(14.00)

A kiemelt sportágak kiválasztása a Magyar Olimpiai Bizottság szakmai javaslata alapján a sportágak eredményességére és tradicionális magyar sikersportági jellegére tekintettel történt. Hosszú-hosszú évek szocialista kormányzási gyakorlatát sikerült azzal megváltoztatnunk, hogy nem ad hoc jelleggel kapnak bizonyos sportágak többnyire kijárásos alapon vagy éppen politikai kapcsolatok révén jelentős mértékű állami támogatást, hanem a sportági szakszövetségek kizárólag magas színvonalú, hosszú távú sportágfejlesztési koncepció elkészítését követően juthatnak hozzá az állami forrásokhoz, a forrás felhasználását pedig a minisztérium sportért felelős államtitkársága szigorú kontroll alatt tartja.

A KDNP-frakció szívügyének tekinti a sportot, mert hisszük és valljuk, hogy a sportot mint eszközt használva egy egészségesebb társadalmat tudunk felépíteni. Hiszük és valljuk, hogy minden egyes forint, amit a sportba fektetünk, a nemzet jövőjének építését, gyermekeink egészségének, testi-lelki egyensúlyának megteremtését jelenti.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Lassan eltelik két év a 16 kiemelt sportág életében. Tisztelettel kérdem, hogy milyen tapasztalata van a kormányban a fejlesztési koncepciók megvalósítása kapcsán. Kimutathatók-e számszerűsítve az eredmények? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr távollétében Sávolt-Szabó Tünde államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon!

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A sport és az egészségtudatos életmód kiemelten fontos a kormány részére, ezért elkötelezett a magyar sport fejlesztése és a támogatása mellett. Ennek érdekében 2013-ban döntött a kormány a 16 kiemelt sportág támogatásáról. A sportági szakszövetségek és az egyesületek által kidolgozott, a MOB és a sportállamtitkárság részéről jóváhagyott programok alapján kezdődött meg a támogatás, évente csaknem 8 milliárd forint biztosításával, amely az eredményességi mutatók és a szakmai igények alapján kerül felosztásra.

A támogatások elsődleges célja a nemzetközi eredményesség javítása és az olimpiára való felkészülés. A programok a versenysportra, az egyesü-

letek, műhelyek, akadémiák és az utánpótlás-nevelés fejlesztésére irányulnak, de fontos cél a válogatott keretek felkészülése, a sportegészségügyi háttér biztosítása, a hazai és nemzetközi versenyeken történő részvétel és a versenyek rendezése is. Emellett a támogatási rendszer része a létesítmények fejlesztése, amelybe az olimpiai és edzőközpontok bővítése és felújítása is tartozik.

Meg kell említeni a sportolók és az edzők közvetlen támogatását, hiszen a Gerevich- és a sportcsillagok ösztöndíja mellett kijelenthetem, hogy a kiemelt edzői státusz, amelyben a szakemberek megbecsülésnek örvendhetnek, nemcsak anyagi, de erkölcsi téren is nagyon fontos. A program hatására az érintett sportágakban az igazolt sportolók száma egyharmaddal, az edzők létszáma több mint 30 százalékkal, a tagszervezetek száma több mint 5 százalékkal nőtt.

Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt két év tapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy a támogatás szigorú elszámolási rend mellett zajlik, a program hatékonyan működik, a szövetségek anyagi és szakmai háttérrel biztosított (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), így 2020-ig kiszámítható jövőkép adható a magyar élsport és az utánpótlás-nevelés fejlesztése érdekében. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás a képviselő úrnak egy percben.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a választ, tisztelt államtitkár asszony. Meggyőződésem, hogy az elmúlt két év nagyon sok magyar településnek, magyar önkormányzatnak, magyar városnak, köztük Ceglédnek is komoly fejlesztési lehetőséget biztosított a különböző sportágak tekintetében. Cegléd mint a birkózás városa, nagyon komoly eredményekkel bír nemcsak birkózásban, dzsúdóban is többek között, aztán kézilabda, férfi NB I, női NB I-es kosárlabdacsapat, és szükségünk lenne további hasonló támogatásokra.

Meggyőződésem, hogy ha sikerül az idén, jövőre a sportcsarnokot is rendbe tennünk, akkor sokat lépünk előre a csapatsportágak megsegítésében, és ehhez várjuk a kormány, illetve az államtitkárság támogatását is. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár asszony, egy perc.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Képviselő úr, a nemzeti sportágfejlesztés 2013. évi elindításakor a kiemelt sportágak programjai elsősorban a hosszú idő óta fennálló forráshiányból adódó pénzügyi problémákra helyezték a legfőbb hangsúlyt. A 2014. évben és '15-ben minden szakszövetség folytatta a fejlesztési programjait, így a humán erő-

forrás fejlesztése mellett kiemelt szerepet kapott a létesítmény fejlesztése is, szervezeti működés, valamint a nemzetközi sportdiplomáciai részvétel is erősítésre került.

Az eredmények tehát azt mutatják, hogy jó úton haladunk, a kiemelt sportágak számára biztosított sportágfejlesztési támogatás biztosítja, megteremti a zavartalan, egymásra épülő programalapú szakmai munka segítségét és támogatását.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Újabb milliárdokkal harcol a kormány hazánk autóiipari függősége ellen?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen.

ELNÖK: Nagyszerű! Abban az esetben az öné a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor a kormány legutóbb támogatást adott kkv-k számára munkahelyteremtési célra, akkor 1610 új munkahely kialakításához összesen 3 milliárd forintot, vagyis munkahelyenként 1,8 millió forintot biztosított. Ehhez képest most a Volkswagen-csoporthoz tartozó Audinak 380 munkahely létrehozására 6 milliárd forintot juttatott az Orbán-kormány, vagyis a kkv-knak adott támogatás majd' tízszeresét kapta. A kormány eközben ragaszkodik ahhoz az elvtelen állásponthoz, hogy neki a Volkswagen-csalással kapcsolatban semmilyen teendője nincs, nem indít vizsgálatot, nem kér kártérítést, nem szab ki büntetést.

A tétlenség különösen annak fényében érthetetlen, hogy a több mint ezer gépjárműből álló kormányzati autóparkot szinte kizárólag az említett gyártó dízelüzemű autói alkotják. Eközben az autók az ígértnél lényegesen több környezetszennyezést bocsátanak a levegőbe, halálesetek és megbetegedések sokaságához hozzájárulva. Ráadásul a kormány az Audit és a más multikat nemcsak beruházási támogatásokkal, hanem óriási adókedvezményekkel is támogatja. Az Audi például 2012-ben 98,6 milliárdos nyeresége után 1,2 milliárd forint adót fizetett, vagyis az adóhányad alig haladta meg az 1,2 százalékot. Ugyanakkor egy magyar kkv számára az adóhányad legalább 10 százalék.

Ezért a következőket kérdezem: összhangban van-e az említett támogatás a magyar gazdaság és a magyar emberek egészsége megóvásának valódi érdekeivel, az autóiipartól való függés enyhítésével? Mikor kapják meg végre a magyar kkv-k is ugyanazt

a támogatást az Orbán-kormánytól, mint amit az egyes multik kapnak? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úrhölgy! Az elmúlt hetek kérdéseit figyelve, amit csak én válaszoltam meg, nagyon nehéz kibogozni az LMP gazdaságpolitikáját, most engedje meg nekem, hogy egy pár másodpercben próbáljam.

Az LMP szerint ne legyenek Magyarországon magyar tulajdonú bankok, a magyar állam ne vegyen részt abban, hogy a pénzügyi rendszer állami segédlettel átalakítjuk. Magyarországon ne legyenek közfoglalkoztatottak, mert ilyen vagy olyan, vagy bármilyen problémájuk van önöknek a közfoglalkoztatással, az nem jó rendszer, azt ne működtessük. Aztán Magyarországon ne keressenek azok a cégvezetők, akik nagyobb tudással, nagyobb képzettséggel, végzettséggel, tapasztalattal rendelkeznek, ne keressenek többet állami szférában, mint az átlagjövedelem, mert ők nem érdemlik meg, mert egyébként mi van a szegényekkel Magyarországon. És most jön lényegében azzal a kérdéssel, hogy Magyarországon ne legyen külföldi tulajdonú járműgyártó ipar, ne legyen cég, mert most éppen azt mondják, hogy a kkv-k számára kellene ezt a pénzt adni.

Azt gondolom, még szerencse, hogy a magyar kormány nem így gondolkodik. Nem így gondolkodik az Audi Hungária Motor Kft.-vel kapcsolatban, nem így gondolkodik az egész járműiparral kapcsolatban, hiszen a járműipar 2014-ben az ipari termelésünk 26 százalékát adta, a GDP-nknek 6,8 százalékát. Ezen belül kiemelkedik valóban az Audi Hungária Kft. teljesítménye, amely a teljes magyar export 9,3 százalékát adja.

(14.10)

Közel 12 ezer ember dolgozik ennél a cégnél, és 2321 milliárd árbevételt ért el eddig Magyarországon. Teljesítménye a magyar gazdaság szempontjából is kiemelkedő. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, az LMP gazdaságpolitikája következetes, nem úgy, mint az önöké, önök egészen mást mondtak ellenzékben, mint mondanak kormányon. Nagyon jól emlékszünk, hogy amikor ellenzékben voltak, akkor azt mondták, hogy túl magas az állami vállalati vezetők fizetése, most, amikor kormányon vannak, megemelik 5 millióra - nem akarom sorolni.

Az LMP problémája az önök gazdaságpolitikájával az, hogy önök megint mást mondanak, mint amit

csinálnak. Azt mondták, hogy a multinacionális cégek ellenében a kis- és középvállalkozásokat támogatják, de a gyakorlatban nem ez történik. Nézzük meg, a számok azt mutatják, hogy a multinacionális cégeket tízszer, hússzor, harmincszor, sokszorosan, többszörösen támogatják, mint a hazai kis- és középvállalkozásokat, holott a munkahelyek döntő számát, 80 százalékát a kis- és középvállalkozások adják, és nem a multinacionális cégek.

Jó lenne, hogyha önök ugyanazt mondanák kormányon is, mint amit ellenzékben képviseltek. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd István képviselő úr... *(Tállai András feláll. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Visszonválasz!) ...következne, hogyha addig nem vizsgonválasz lenne. (Derültség.)* Így aztán Tállai államtitkár úré a szó. Bocsánatot kérek!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Még szerencse, hogy az LMP véleményét csak ellenzékben ismerhetjük, és nem ez a gazdaságpolitika kapott az országban többséget, mint amit önök képviselnek, mert egészen biztos, hogy akkor Magyarország gazdasági teljesítménye nem tartozna az európai átlag fölött lévők közé, a GDP-növekedésünk biztosan ezzel a felfogással nem lett volna Európa első három országa között az elmúlt évben, de most is jó évet fogunk zárni.

Az pedig vádaskodás, hogy a magyar kormány nem támogatja a kis- és középvállalkozásokat. Teljesen más módon és más eszközökkel, hiszen a 2014-20-as európai uniós források jelentős része a kis- és középvállalkozói szektorhoz fog jutni. Mi is tisztában vagyunk vele, hogy a foglalkoztatottak kétharmadát ez a szektor biztosítja. És a kormány álláspontja éppen azzal ellentétes, amit ön mond: a magyar kormány támogatja a nagybeszállítókat, illetve - termelőket is, és támogatja a kis- és középvállalkozásokat is. Egyébként a beszállító kis- és középvállalkozók is éppen az ilyen cégeknek szállítanak be, mint az Audi Motor Hungaria.

Tehát igenis a kormány jó úton halad ebben a kérdésben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Németh Szilárd István képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mi az oka annak, hogy a baloldali ennyire bevándorlásparti?”** címmel. *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)* A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Parancsoljon, hogyha elfogadja! *(Novák Előd: Fideszes elegancia!)*

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, természetesen elfogadom, elnök úr.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Európa nagy bajban van, a migrációs válság képes arra, hogy kormányokat, országokat és az egész európai kontinenst is destabilizálja. Erős és egyértelmű válasza van szükség, egy világos menetrendre és akciótervre az egész Európai Unió számára - mondta Orbán Viktor Spanyolországban, a Néppárt kongresszusán. Nos, Magyarország megadta ezt az erős, előre tervezett, menetrendszerű választ, ez pedig nem más, mint a déli országrész, a déli határ lezárása volt. Ennek megvan egyébként a maga pozitív következménye. Azok a számok, amelyek ma itt fekszenek, a legfrissebb jelentések előttünk, világossá teszik mindenki számára, hogy míg a teljes határzár előtti egy hétben több mint 45 ezer migráns érkezett Magyarország területére a zöldhatáron - ez a szám egyébként több mint a 2014. évi illegális bevándorlók teljes száma -, addig az elmúlt héten összesen 227 főt, tehát naponta maximum 30 embert tartóztattak föl és utasítottak ki az országból. És ráadásul a legfrissebb határzár tekintetében gyakorlatilag senki nem jött át most már napok óta a horvát-magyar határszakaszon.

Nos, a siker egyértelmű. Talán annyit elvárhatunk volna a hazai baloldaltól is, hogy ezt elismerik, hogy sikerült megállítani azt, amit Európában senkinek sem. Ennek ellenére mindenféle ábrándokkal, gyurcsányi téveszmékkel, lakáskiutalással próbálnak továbbra is migránsok melletti politikát folytatni.

Szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy miben látja ennek a lényegét, és tényleg elismerhető-e a határzár életbe léptetése következtében kialakult siker, európai szinten egyedülálló siker. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Pogácsás államtitkár úr két percben, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindannyian azt tapasztalhatjuk, tapasztalhattuk az elmúlt hónapokban, hogy Európára egy eddig példátlan mértékű, méretű migrációs hullám, azt hiszem, azt is mondhatjuk nyugodtan, hogy egy új népvándorlás következményei zúdulnak.

Európa későn ébred, későn ébredt, az Európai Unió a migrációs válságra mind a mai napig nem tudott egységes és jó válaszokat adni. A magyar kormány, a magyar Országgyűlés döntött, hogy az országot meg kell védeni. Egyfelől biztosítani kell azt, hogy a jogszabályokat mindenki betartsa, így a határon átlépők is betartsák a jogszabályokat. Ennek ugye alapfeltétele az, hogy a határokon azok léphetnek át, akik a szükséges okmányokkal rendelkeznek, vagy pedig, amennyiben menekültkérelmet kívánnak benyújtani, akkor a törvényes menekültügyi eljárásnak alávetik magukat.

Ma láthatjuk, hogy nem ez folyik Európában, Magyarország a szerb és a horvát határszakaszon egy

ideiglenes műszaki határzár felépítésével a legális határátkelők felé terelte mindazokat, akik az országba, illetve az EU-ba be kívánnak lépni. Ennek hatása az, hogy az elmúlt napon valóban 17 ember próbált a szerb határon és 2 a horvát határszakaszon belépni.

Nyilván a migrációs válságot megoldani egy ország képtelen, ehhez nemcsak az Európai Unió, hanem valószínűleg több, Európán kívüli ország összefogására is szükség van.

Hogy miért késlekedik Európa és miért késlekednek a baloldali pártok, ezt nehéz így megmondani, de az látható, hogy Európában több helyen a pillanatnyi érdekeket, a pillanatnyi szavazatszerzési, szavazatvásárlási lehetőségeket mérlegelik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás képviseelő úrtól.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt egy másik adat, ez viszont már a szlovén belügyminisztériumból származik. Tegnap minden egyéb számot megdöntött az illegális, zöldhatáron érkezők száma Szlovéniában, 11 318 ember érkezett Szlovéniába, és a déli határzár óta, amióta nem lehet Magyarország felé jönni, azóta a horvátok 73 553 illegális bevándorlót tereltek Szlovéniába. Tehát a magyar kormány azzal a döntésével, hogy előtte meghallgatta az embereket, akik világos elvárással éltek a kormánnyal szemben, hogy az országot meg kell védeni; azzal a döntésével, hogy megépítette a műszaki és a jogi határzárát; azzal a döntésével, hogy életbe léptette ezt a határzárát, 73 553 illegális bevándorlótól mentette meg az országot.

Ezzel nyilván a problémát csak kezelni tudtuk, de minden egyes fórumon, minden egyes európai unió, ENSZ-fórumon világossá tettük, hogy a megoldást úgy lehet megtalálni, hogyha a problémát a gyökerénél fogjuk kezelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindig hangsúlyoztuk azt, hogy aki segítségre szorul, annak meg kell adni a segítséget. Ugyanakkor ennek alapja nem lehet jogsértések sorozata. Éppen ezért képviseli a magyar kormány azt az álláspontot, hogy az Európai Unió külső határainál kell a megfelelő regisztrációt elvégezni, Európa külső határainál kell megtalálni azokat a pontokat, azokat a lehetőségeket, ahol eldönthető, hogy valaki védelemre szorul-e vagy gazdasági bevándorló.

Álláspontunk mindvégig világos volt: Magyarország csak biztonságos országokon keresztül jöhetett bárki is. Tehát nem állja meg az a vád a helyét, hogy Magyarország azoktól vonta meg a segítség lehetőségét, akik erre valójában rászorultak volna.

Ma már több európai ország vezetőjétől hallható az, hogy csak az illegális, zöldhatáron való mozgás megakadályozásával védhető meg Európa minden értéke. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„A tanyákon élők már nem számítanak?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Most a belsőnyíri tanyavilágból hozok egy problémát ide a parlament elé, s kérem államtitkár urat és a minisztériumot, hogy próbálják megoldani az ott élő emberek problémáját. Bizonyára az ön minisztériuma is tudja, hogy amióta megépült a kecskeméti elkerülő út, a mellette lévő belsőnyíri tanyavilágból szinte lehetetlen eljutni a városba. A nemzeti hatóságok nem bírják megoldani, hogy az útról balra is lehessen kanyarodni, ráadásul nemcsak autóval lehetetlen erre a közlekedés, hanem kerékpárral, gyalog és tömegközlekedéssel is. Busszal azért lehetetlen, mert egyszerűen nincs buszmegálló a közelben, kerékpáron pedig azért, mert egyszerűen nincs kerékpárút. Ha valaki újságot szeretne ide rendelni, a postás nem tudja kihozni ide az újságot, sőt még fát is nehéz ide rendelni, mert nehéz elmagyarázni a szállítónak, hogy lehet eljutni ide szabályosan. A múltkor még az is megesett, hogy a mentőt is több tíz percig kellett navigálniuk a helyieknek, miután el tudták magyarázni, hol tud úgy kanyarodni, hogy ne okozzon balesetet.

Mindezekre való tekintettel kérdezem: ugye, nem hagyják cserben a helyi lakosokat, s egy 13 milliárdos fejlesztés mellett nem veszik el az ott élő emberek élete? Mit tesznek azért és mikor, hogy a belsőnyíriek problémája mielőbb megoldódjon? Mikor készül el végre a Kecskemét és Lajosmizsét összekötő kerékpárút? Miért állít valótlanosságokat a NIF Zrt. a kerékpárúttal kapcsolatban, és miért állítja ez a cég, hogy a kerékpárút igénye fel sem merült a helyiekben? Mindenki tudja, hogy nagyon régóta küzdenek érte. A Magyar Közút Nonprofit Zrt. miért állította le a szervízút építését, és ezt mikor kezdik el újra, hiszen ez szükséges ahhoz, hogy az itt élő emberek ne legyenek elzárva a várostól? Várom megdöntő választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, folyó év augusztus 23-án adtuk át a több mint tíz kilométer hosszú, mintegy 13,5 milliárdba kerülő, az 5-ös és 44-es számú főút közötti Kecskemét északi elkerülőt, amellyel a Budapest és Békéscsaba közötti távolság tíz kilométerrel csökkent. A Kecskeméten átvezető szakasz is mintegy 10-15 perccel lett rövidebb. Úgy gondolom, hogy mind a helyieknek, a környéken lakóknak, mind a közlekedő sok százezer, esetenként millió járműnek ez az út alapvetően jó.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezt az utat 2007-ben a szocialista és szabad demokrata kormány tervezte meg, és azt kell mondom, hogy jól, mert azt mondták, hogy a négysávú útnál ne lehessen egy-szintű kereszteződést csinálni, hanem a jobbra kanyarodó forgalmat elősegítve bevinni, a balra kanyarodóknak pedig egy körülbelül 800-900 méteres kerülővel kétszintes átjárás van biztosítva.

Tisztelt Képviselő Asszony! Egy pillanatig nem vitatva azt, hogy minden egyes ember hozzáférési és eljutási lehetősége fontos, tehát nem létszámot akarok mondani, és nem a sok százezer embert szeretném azzal a néhány tucat vagy pár száz emberrel összevetni, mert azoknak is természetes igényük van a közlekedésre, de annyit engedjen meg elmondani, hogy korábban, tehát az útépítés előtt is két záróvonal volt, tehát korábban sem tudtak balra kanyarodni az ott lakók, azaz az ott lakók közlekedési lehetőségei ezzel a négysávos úttal nem romlottak. A jobb irányba fordulás esetén pedig javultak, hiszen arra jobb a közlekedési lehetőség.

Ha megengedi, majd befejezem a következő egy percben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, de elfogadni nehéz a válaszát, mert tényleg azt gondolom, hogy minden ember számít. Könnyítő megoldásként a helyi önkormányzat azt adta, hogy a balra kanyarodni kívánó emberek forduljanak le jobbra a földútra, majd pedig hajtsanak át keresztben a négysávoson. Erre azonban azt szokták mondani, hogy a túloldalra már csak születni kell, mert hogy nem lesz ember, aki a négysávoson keresztül szabályosan és baleset nélkül át tud hajtani, az is biztos.

Az a baj, hogy ezek az emberek most a négysávos út szélén gyalogolhatnak végig majd télen, hóban-fagyban, hogy a szemetüket ki tudják dobni, mert a szemétszállítás is problémát jelent ezen a helyen. Tudja, államtitkár úr, az a probléma, hogy ezeknek az embereknek megígérték a kerékpárutat, megígérték a gyalogos járdát, megígérték a szervíz-

utat, és most elzárták őket a lehetőségtől is. Mindenki csak ígéretet tudott, de az ígéreteket nem valósították meg. Az első tervek alapján is megállapítható, hogy lett volna normális szervizútja ezeknek az embereknek, és tudtak volna szabályosan közlekedni, így azonban másfél kilométert utazgathatnak feleslegesen. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr válaszválasza következik.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Lehet, hogy ígérték, de 2007-ben nem tervezték meg. Ezzel együtt a meglévő szervizút építését folytatni fogjuk, ezzel a balra kanyarodók közlekedési lehetőségei javulnak, a jobb oldali forgalomra való csatlakozás pedig a meglévő szervizúttal jelenleg is lehetőség. A balra kanyarodóknak pedig továbbra is azt mondom, hogy egy négysávos úton egyszintű kereszteződésben átvágni életveszélyes, ezt sem itt, sem az ország más pontján nem tartjuk helyesnek, ezért azt javaslom, hogy a helyi önkormányzat segítse elő - s ebbe beleértem a buszmegállót és mindent, aminek a létesítése odatartozik -, hogy a rácsatlakozásra alkalmas szervizutat a kétszintű átjáróig építsék ki. Ez önkormányzati feladat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az azonnali kérdések napirend végére értünk mára.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami tulajdonban lévő termőföldek magántulajdonba adásáról szóló politikai vita**, amelyet Tóbiás József képviselő úr és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/6541. számon kapták kézhez. Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék háttéranyagot nyújtott be a mai politikai vitához, ezt a frakcióvezetők az ülésteremben kézhez kapták, az érdeklődők pedig a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a **politikai vita menetét**. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a vita menetét. Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben, majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszolhat a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat a személyes érintettségre történő reagálás kivételével bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Mirkóczki Ádám jegyző urat, hogy ismertesse az **egyes időkereteket**. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Fidesz, az MSZP, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kezdeményezte időkeretének a kétszeresére emelését, így az időkeret megszűlése a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 164 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 92 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 48 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára kerül sor, maximum 40 perces időkeretben. Megadom a szót Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar mezőgazdaság történelmi fordulópontjához érkezünk. Új korszak kezdetén állunk. A nemzeti ügyek kormánya az állami földek értékesítésével egy közel évszázados kisgazda elképzelést vált valóra.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Eltűnik a szovjet kolhozrendszer utolsó maradványa is. A kommunista tévesítés idején a parasztságtól elrabolt területek újra a kisgazdaságokat gyarapítják majd. Ahogy hajdan Darányi Ignác földművelésügyi miniszter fogalmazott, a külhoniak térnyerése elleni küzdelemben nem lehet közömbös a nemzetre nézve, hogy kinek a kezén van a magyar föld. Legyen a föld azoké, akik megművelik, legyen a föld a magyar gazdáké! *(Balla György: Úgy van!)*

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! A kormány, a Magosz és a Nemzeti Agrárkamara erre irányuló javaslatát elfogadva, az állami tulajdonban álló földek mintegy 20

százalékát végérvényesen a földművesek gondjaira fogja bízni. A gazdák földtulajdonhoz juttatása, a tulajdonra alapozott gazdálkodás megerősíti a családi gazdaságok, a földművesek gazdasági pozícióit és versenyképességét. A földművesek érdekeit tartjuk szem előtt, hiszen tulajdonosként nem kell majd bérleti díjat fizetniük a földhasználatért. Célunk továbbá a kisbirtok megerősítése a nagybirtokokkal szemben, valamint az, hogy megvédjük a magyar termőföldet a külföldi terjeszkedés veszélyétől.

Az állam cégei által nem művelt, haszonbérbe adott vagy csak nehezen hasznosítható, egy-egy évre szóló megbízási szerződésekkel kiadott, túlnyomórészt elaprózott állami földek kerülnek magántulajdonba. Az értékesítések átlátható módon, teljes körű nyilvánosság biztosítása mellett minden magyar földműves számára azonos feltételekkel történnek. Az árveréseken tehát bárki ott lehet majd, de földet már csak kizárólag helyben lakó, földműves magyar állampolgár vehet. Igazolni kell a 20 kilométeren belüli helyben lakást vagy üzemközpontot, és csak természetes személyekhez kerülhetnek ezek a birtoktestek.

Sajnálatos, hogy az ellenzék nem támogatja e törekvésünket, és akadályokat akar gördíteni a magyar gazdák boldogulásának útjába. Sajnálatos, de nem különösebben meglepő. A baloldal nagybirtokvédő, külföldiek földszerzését támogató birtokpolitikája már megszokott számunkra. (*Balla György: Úgy van.*) Ám szomorú, hogy a Jobbik az Alkotmánybírósághoz is fordult, hogy miért csak magyar állampolgárok vehetnek részt az árveréseken, úgymond európai uniós tagállami állampolgárok pedig miért nem. Ezt a beadványt a Jobbik-frakció is aláírta, bár úgy látom, most néhányan meglepődnek azon, hogy mit írtak alá. Ez a kifogás a radikális párt eddig képviselt, állítólagos nemzetinek mondott politikájától elég távol áll.

Az állam bármilyen feltételt szabhat, bármilyen kedvezményezett kört előírhat az állami földek eladása során, így az árverési résztvevők körének ilyen szűkítése nem lehet problémás, sőt elvárás is a magyar gazdák részéről. Erre a beadványra egyébként el lehet mondani, hogy a gazdaellenesség egyesítette az ellenzéket. Ez a közös nevező a gazdaellenesség a Jobbik, az MSZP és az LMP számára akkor, amikor tettekről és támadásról van szó. (*Novák Előd: Ez nem hihető.*) Ezt a kezdeményezést visszautasítjuk a Fidesz-KDNP részéről.

Ahogy említettem, a többi ellenzéki párton nem kell csodálkozni. Az MSZP-nek eleve az a filozófiája, hogy bárki kaphat ebben az országban földet, csak a magyar gazdák ne kapjanak. (*Harangozó Gábor István: Mit csináltak, arról beszélj már, ne rólunk!*) Az LMP pedig egyáltalán nem meglepő, hogy ellenzi. (*Az elnök csenget.*) Az LMP-nek semmilyen vidéki gyökere nincs, és ezt nem palástolja az sem, hogy van egy cifraszűrös álgazda az LMP soraiban, akiről elmondható egyébként, hogy tavaly az egész országban ő volt az egyetlen olyan gazda, álgazda, aki ter-

mészetvédelem alatt álló területet akart vásárolni. Védett területet akart tehát venni. (*Novák Előd: Ez volt az ellenzék ellenzéke, most halljuk a kormányt!*)

Tisztelt Országgyűlés! A kormány eltökélt abban, hogy a magyar föld a magyar gazdáké lesz, nem külföldi cégeké, nem spekulánsoké, nem strómanoké. A strómanokat egyébként is kizárja a rendszer, hiszen az eladott földeken 20 éves elidegenítési és terhelési tilalom lesz, tehát más pénzből földet venni úgy, hogy ahhoz 20 évig nem fér hozzá a valódi vevő, és nem is terhelheti meg azt a maga javára, elég kockázatos lenne. Mondhatni, nem is életszerű. Ráadásul a strómanoknak is helyben lakónak, földművesnek kellene lenniük, valamint az esetleges hiteligny is nekik kellene beadniuk a bankokhoz. Mindezt a büntető törvénykönyv szankciói mellett. Ezt a védővonalat tehát nem lehet kicselezni. Ez a program nem is róluk szól, hanem a magyar gazdáról, a termelőkről, az agráriumban dolgozókról. Ezért hát minden földműves kaphat kedvező feltételekkel hitelt a vásárlásokhoz, így mindenki azonos feltételekkel indul, csak az önrészt kell biztosítaniuk saját forrásból.

Tisztelt Országgyűlés! A 3 hektár alatti birtokméret esetén a Nemzeti Földalap nyilvánosan meghirdeti az értékesítendő földeket és azok elvárt minimális árát. Erre a hirdetményre lehet 45 napig írásban ajánlatot tenni, és a legmagasabb ajánlatot tevővel köt a Nemzeti Földalap szerződést. A 3 hektár feletti birtokméret esetén az eladás módja nyilvános árverés. Az árverési hirdetmények közzététele már megtörtént. A november 16-tól induló árveréseket az NFA megbízásából a kormányhivatalok bonyolítják le.

Az árveréseken tehát, mint ahogy már említettem, nem lehet ezt eléggé hangsúlyozni, minden olyan földműves vehet részt, aki helyben lakó, illetve a meghirdetett föld fekvéséhez képest 20 kilométeren belül lakik, aki a megszerezni kívánt földdel együtt sem szerez 300 hektárnál több földet, aki magyar állampolgár, és aki befizeti a megpályázandó föld kikiáltási árának 10 százalékát kaucióként. Ez egyértelmű feltételrendszer. Az árverésen részt venni személyesen, jogi képvisellel vagy jogi képviselő útján lehet. Minden árverésről közjegyző által hitelesített jegyzőkönyv készül. Az árverések nyilvánosak lesznek, a sajtó számára is nyitottak.

Fontos, hogy minden birtokméretnél kötelező betartani a földforgalmi törvény előírásait. Így például az elővásárlási sorrendre vonatkozó szabályokat és a 60 napos kötelező kifüggesztést is.

Ez a program kisbirtokospárti cselekvési terv. A földértékesítés révén nem lehet nagybirtokokat építeni a szétszórt kis parcellákból. Ráadásul az eladásra kínált földek 80 százaléka 10 hektár alatti. A 41 ezer ingatlanból csupán 300 darab haladja meg a 100 hektáros birtokméretet. A zöme tehát elszórt, kisméretű föld, amelyek gyakran többbe kerülnek az adminisztrációs költségek miatt az államnak, mint az abból befolyt haszonbérleti díj. A gazdáknak is gond

ez, hiszen gyakran osztatlan közös tulajdonban van a magyar állam, beékelődött területekről, kis, gyakran zártkerti méretű parcellákról van szó, több tízezer ilyen parcelláról.

Az értékesítési program után még mindig mintegy 1,5 millió hektár állami föld marad a Nemzeti Földalapban, és az NFA is minden évben minimum 1-2 milliárd forintot fordít földvásárlásokra, így évi több ezer hektár az, ami az állami földvagyonba kerül. Ez a jövőben is így lesz. A Nemzeti Földalap tehát egy folyamatosan változó földvagyon tömeg, amelynek egy része, mintegy 20 százaléka kerül most értékesítésre. A 10 nemzeti parki igazgatóság szintén évi több száz hektár védett természeti területet vesz állami tulajdonba, ami szintén a Nemzeti Földalap vagyoni körét gyarapítja. Az állam tehát nem adja el a stratégiai földvagyonot. Állami tulajdonban maradnak az erdőgazdaságok, a védett területeken túlmenően, az állami ménesek, mezőgazdasági iskolák, egyetemi, akadémiai és minisztériumi kutatóintézetek földjei is.

A földértékesítési program minden hamis híreszteléssel és politikai propagandával ellentétben nem érinti tehát a védett természeti területeket. A Natura 2000 hálózatba tartozó területek egy részét érinti, de ezek eddig is forgalomképes ingatlanok voltak, a természetvédelemért felelős miniszter előzetes egyetértésével értékesíthetőek. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Ilyen esetben nem a terület, hanem a rajta lévő védett természeti érték a különös kincs; ezt bizonyára tudja az a képviselő, aki mindenképpen ilyen területet akart már eddig is vásárolni.

Jelenleg is nagy számban vannak ilyen Natura 2000-es területek egyébként magánkézben úgy, hogy a természetvédelmi szabályok által előírt védetség szintjük nem csökkenhet. A magyar természetvédelmi jog szerint egyébként mindegy, hogy kinek a területén van a védett természeti érték, ez lehet egyházi, magántulajdonú vagy állami terület, ugyanolyan szabályok vonatkoznak rá. Hozzá tartozik, hogy a nemzeti parki területekre, védett területekre a Natura 2000-esektől eltérően szigorúbb előírások vonatkoznak, így azok eladása nem lehetséges, ilyen szándéka a kormánynak nem volt, nincs is, tehát helytelen, ha a kettőt az ellenzék megpróbálja összeszemosni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Földalap továbbra is biztosít földeket az önkormányzatok számára, 15 éves ingyenes vagyongazdálkodási jogviszony keretében szociális és közfoglalkoztatási célokra egyaránt. Emellett bizonyos közérdekű célokra, mint példának okáért a településfejlesztés, eddig is vásárolhattak az önkormányzatok NFA-s földet. Erre a jövőben is lehetőségük lesz, de a Földművelésügyi Minisztériumnak mindig az volt az álláspontja, hogy a településfejlesztésre, iparfejlesztésre lehetőleg a már belterületben lévő, barnamezős vagy felhagyott területeket célszerű igénybe venni, nem a termőföldet. A termőföldre a magyar mezőgazdaságnak szüksége van. Azon mezőgazdasági

termelést kell folytatni, és lehetőleg minél kevesebbet kell belőlük beépíteni.

(14.40)

Tisztelt Országgyűlés! Ez a nap az új magyar birtokpolitika nyitánya, amely átadja a múltnak a szocialista nagyüzemek korszakát. Hisszük, hogy Magyarország kormánya nemzeti érdekeket óv e területek földműveseknek juttatásával. Valljuk, közös jövőnk záloga, hogy megerősítsük a családi gazdaságokat és az agrárközéposztályt. Történelmi pillanat, hogy a vidék népe a jövőben szabadon rendelkezhet létalapjával, a magyar földdel. Ha a helyi földművesek birtokába kerülnek ezek a területek, többé sem a nagyüzemek, sem az idegen tőkeerős agrárcegek vagy spekulánsok nem szerezhetik meg a magyar gazdák jogos jussát, ez pedig mindannyiunk közös érdeke.

Meggyőződésem, hogy a magyar föld a magyar földművesek tulajdonában van a legjobb helyen. A magyar földműveseknek és az egész országnak az a legjobb, ha a gazdák nem bérlők, haszonbérlők, hanem tulajdonosok lesznek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. *(Novák Előd: Sovány volt!)*

Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor *(Harangozó Gábor István: Ez nagyon gyenge volt!), képviselőcsoportként 15-15 perces időkeretben. (Gőgös Zoltán: Ez nem volt valami vas-tag, miniszter úr!)*

Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar föld legyen azé, aki megműveli, azaz legyen a magyar gazdáké. Felszólalásomat egy konklúzióval nyitnám: a mai vitanapra semmi szükség nem lenne, ha az ellenzéki képviselők is ezt vallanák, és belátnák, hogy az állami földek értékesítése a magyar gazdák érdekeit és a magyar termőföld védelmét szolgálja. Ezzel szemben ők a spekulánsoknak és a külföldieknek akarják átjatszani a termőföldvagyont.

A Magosz és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara több tényezőt is figyelembe véve kezdeményezte néhány hónappal ezelőtt, hogy a kormányzat fontolja meg az állami tulajdonban lévő földterületek értékesítésének lehetőségét, mindezt úgy, hogy a hatályos jogszabályok betartásával, kedvező finanszírozással, az átláthatóság teljes biztosítása mellett történjen. Ezek közül az egyik legfontosabb, hogy a gazdák földhöz szeretnének jutni, azt szeretnék, hogy a saját kezükben legyen a föld, mivel ez jelenti számukra a

biztonságot, és a gazdaságukat csak így tudják stabilan tervezni.

Itt fontos megemlíteni a generációváltás kérdését, amely a hazai és az európai agrárium előtt álló egyik legnagyobb kihívás. A 2010-es általános mezőgazdasági összeírás szerint a gazdaságvezetők kétharmada 55 évnél idősebb, közülük minden második 65 éven felüli. 2000-ben egy 35 év alatti gazdálkodóra három 65 év feletti jutott, 2010-ben ez már meghaladta a négyet. Hazánkban jóval kevesebb fiatal kezd gazdálkodásba, mint ahányan az idősebb korosztályból felhagyni készülnek a tevékenységükkel. A helyzetet tovább súlyosbítja, hogy 2000 és 2010 között sokkal több fiatal hagyta abba a gazdálkodást, mint ahány idős ember. Ezekben a kedvezőtlen folyamatokban jelentős szerepet játszik az, hogy a fiatal gazdálkodók jelenleg nehezen vagy egyáltalán nem tudnak hosszú távra tervezni, ugyanis a bérleti rendszer nem jelent számukra garanciát.

A második tényező: hazánkban elemi érdeke a kis- és közepes családi gazdaságok megerősítése, a 2020 utáni időszakban ugyanis várhatóan kevesebb támogatáshoz jutnak a gazdálkodók, ráadásul nehezebb feltételek mellett. Ezért sorsdöntő, hogy a mostani uniós ciklusban mennyire sikerül javítani a magyar termelők versenyképességét, hiszen igazán csak a magyar termelők eredményes gazdálkodása tudja garantálni azt, hogy a magyar termőföld hosszú távon is magyar tulajdonban maradjon, ehhez pedig elengedhetetlen, hogy a mezőgazdaságban hosszú távú beruházások történjenek, amelyek biztonságosan csak saját tulajdonú földön lehetségesek.

A harmadik: az Európai Unió által a földtörvény miatt indított kötelezettségsszegési eljárás. Az EU részéről jól látható az az egyes hazai ellenzéki pártok által is támogatott törekvés, hogy felpuhítsák a földtörvényt azért, hogy jogi személyeknek és külföldi állampolgároknak minél egyszerűbben tudjanak termőföldet juttatni. Nem kell messze mennünk, hogy megvizsgáljuk, mivel járna ez a folyamat: Romániában a becslések szerint már 700-800 ezer hektár termőföld van külföldiek kezén, és az első tíz legnagyobb romániai földbirtokos között libanoni, holland, osztrák és portugál magánszemélyeket is találunk. A külföldi kézben lévő nagyüzemek jellemzően nem munkaintenzív ágazatokban tevékenykednek, ezért nem adnak munkát a falvakban élőknek, ennek következtében a vidéki lakosság elvándorol, a falvak elnéptelenednek, de lássunk kiskapukat, ezeket kihasználva Lengyelországban és Szlovákiában is óriási földterületekhez jutottak külföldiek. Az állami földeket tehát a jelenlegi földtörvény hatálya alatt kell a magyar gazdák számára értékesíteni.

A negyedik pedig az, hogy az állam, lássuk be, nem használja ezeket a területeket, hanem bérbe adja a tulajdonában lévő termőföldet, így kis túlzással spekulánsként jelenik meg a földpiacon, emellett a bérleti díjakkal forrást von ki minden évben a gazdaságból, a mezőgazdaságból. Továbbá nem elhanyagolható szempont az sem, hogy az állami földek

értékesítése segíti az osztatlan közös tulajdon felszámolását.

Nézzük a tényeket, tisztelt képviselőtársaim! 350-380 ezer hektár, korábban a földművesek tulajdonában lévő, államosítással vagy más programokkal az állam tulajdonába került termőföldeket értékesítünk a magyar gazdáknak. Ez az összes állami föld mintegy 20 százaléka, a teljes magyarországi mezőgazdasági művelési ágú termőföldnek pedig körülbelül 6 százaléka. Az értékesítésre váró földterületek 50 ezer helyrajzi számon szerepelnek a földnyilvántartásban, ebből 40 ezer parcella 10 hektárnál, 30 ezer parcella 3 hektárnál kisebb terület. Ezeket már meglévő termőföldekhez érdemes hozzávásárolni. Jellemzően szántókról, legelőkről van szó, természetvédelmi területeket és erdőket nem érint ez a program.

Bizonyos földterületek természetesen hosszú távon is állami tulajdonban maradnak, a kormány október végéig kijelöli azokat a területeket, amelyek mintagazdaságok tudnak működni. A 3 hektár alatti területek esetében, az eddig megszokottak szerint, nyilvános hirdetéseken keresztül történik az értékesítés. Mintegy 5 ezer, 3 hektárnál kisebb ingatlan esetében a Nemzeti Földalap már megkötötte a szerződéseket. Volt olyan terület, amelyre tíznél is többen jelentkeztek; ez jól mutatja, hogy mekkora az igény a gazdatársadalom részéről a program iránt.

3 hektár fölött nyilvános árverésekre kerül sor. Az árveréseken a helyi piaci ár plusz 10 százalék a minimális kikiáltási ár, a liciten pedig az ár csökkentésére nincsen lehetőség. Ennek az az oka, hogy felelősen kell gazdálkodni az állami vagyonnal akkor is egyébként, ha a kis- és közepes családi gazdaságok versenyképességének növelése érdekében történik az értékesítés. Egy sor garanciális elem van a jogszabályban azért, hogy elejét vegyük a spekulációnak, a befektetési célú földvásárlásnak, a földtulajdon felhalmozásának, és valóban azokat részesítsük előnyben, akik a földet művelik, és abból akarnak megélni.

Ezért felfoghatatlan az, hogy az ellenzéki pársorokból állandóan mutyit kiáltanak. Igaz, a témával kapcsolatos ellenzéki nyilatkozatokból egyértelműen kiviláglik, hogy nemcsak a program célkitűzéseit nem tudják vagy nem akarják megérteni, hanem a jogszabály értelmezése is komoly gondot okoz. Politikai hovatarozástól függően azzal riogatnak, hogy egy szűk és politikailag jól behatárolható klientúra kapja meg az állami földeket, vagy hogy a nagybirtokosokat hozzuk helyzetbe, vagy hogy fiktív laccímre bejelentkezett nyakkendőös parasztok vásárolják meg az állami földeket.

A kormányzat jogi és birtokpolitikai garanciát is beépített a rendszerbe: kizárólag három éve helyben lakó, magyar állampolgárságú földműves vehet részt az árverésen, ők jelenleg mintegy 100 ezren vannak; jogi személyek, külföldiek és nem helyben élők nem tudnak licitálni. És azt se felejtjük el, hogy a hatályban lévő földforgalmi törvény alapján legfeljebb 300 hektár termőföld lehet egy természetes személy tu-

lajdonában, tehát aki rendelkezik 250 hektárral, az legfeljebb 50 hektárral bővítheti a birtokát.

Gyakran szerepel az is a vádak között, hogy mi most egy jól felépített koncepció befejező lépéseként a korábbi földpályázat nyerteseinek tulajdonába adjuk a földet. A jelenlegi bérlők legnagyobb része azonban nem tud majd vásárolni, mert az állami földeket kétharmad-háromnegyed részben társas vállalkozások bérlik, ők azonban nem szerezhetnek földtulajdont. Magánszemélyek esetében a földforgalmi törvény szerinti földhasználatra alapított elővásárlási jog csak akkor áll fenn, ha a gazdálkodó az adásvétel pillanatában legalább három éve az adott terület jogszerű földhasználója, márpedig a „Földet a gazdáknak” programban legtöbbször 2013-ban és 2014-ben léptek birtokba. A „Földet a gazdáknak” programban földet szerző gazdálkodók közül 762-nek lesz módja most a föld megpályázására, ez pedig az összes kiírt területnek alig több mint 4 százaléka, ezenfelül pedig a liciten megajánlott árat is meg kell majd adnia a mostani bérlőnek.

(14.50)

Az államot a szerződés megkötésétől számított 20 évig visszavásárlási jog illeti meg, melynek biztosítására 20 éves elidegenítési és terhelési tilalom lép életbe. A visszavásárlási jogot, illetve az elidegenítési és terhelési tilalmat az adásvételi szerződésben is rögzíteni kell, be kell jegyeztetni az állam javára a tulajdoni lapra. Ezek a biztosítékok kizárják azt, hogy valaki befektetési céllal vásároljon földet, vagy hogy a nagyüzemek strómanokon keresztül földhöz jussanak. Ehhez ugyanis a nagybirtokosoknak az ország több száz településén olyan gazdákat kellene beszervezniük, akik egyáltalán hajlanak erre a gazemberségre, és akik már legalább három éve helyben laknak. Emellett annyira meg kell bízniuk bennük, hogy odaadnak nekik milliókat, tízmilliókat a licithez, 20 évig pedig egy teljesen idegen ember tulajdonában lenne a birtok, és egyáltalán nem lehet tudni, hogy miként kerül majd a tényleges vásárló nevére. Valóban életszerű ez, tisztelt hölgyeim és uraim?

Tisztelt Ház! Meggyőződésünk, hogy a nemzet érdekeit az szolgálja a legjobban, ha a föld a gazdálkodók tulajdonába kerül, és ezáltal megerősödnek a vidék gerincét alkotó kis- és közepes családi gazdaságok. Az ellenzéki pártoknak azonban, úgy tűnik, más az érdekük. A szocialisták - ugyanúgy, ahogy a kormányzásuk alatt tették - még ma is a spekulánsok és a nagybirtokosok érdekeit képviselik, és kitartanak csúfos kudarcot vallott agrárpolitikájuk mellett.

Tisztelt szocialista Képviselő! Önöknek 2002-2010 között megvolt a lehetőségük arra, hogy igazolják agrárpolitikájuk helyességét, nyolcéves kormányzásuk alatt azonban nem tettek mást, mint azt, hogy megalapozatlan, szakmaiatlan döntésekkel tönkretették a magyar mezőgazdaságot, szétverték a magyar vidéket. Az állatállomány drasztikusan vissza-

esett, csökkent a kisüzemek aránya, egyre kevesebb embernek adott megélhetést az agrárium. Ezzel szemben a Fidesz kormányra kerülése óta folyamatosan emelkedik és rekordokat dönt a mezőgazdaság kibocsátása és az agrárexport. A bruttó hozzáadott érték volumene 2010-2014 között több mint másfélszeresére növekedett, és közel 10 százalékkal nőtt a mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma. Bővültek a beruházások, megállt az állatállomány csökkenése, sőt, a legtöbb állatfaj esetében jelentősen nőtt a létszám. Az új földforgalmi törvény révén elindult annak a birtokpolitikai célkitűzésnek a teljesülése, hogy a kis- és közepes családi gazdaságok aránya 80 százalék, míg a nagybirtoké maximum 20 százalék legyen. 2010-ben a gazdák az ország mintegy 5 millió hektáros művelhető területének 50 százalékán dolgoztak. A terület 45 százalékán nagyüzemi társaságok gazdálkodtak, a fennmaradó 5 százalék pedig egyéb, például önkormányzati, állami vagy szövetkezeti tulajdonban volt. 2014-re a gazdák javára változott meg ez az arány. A cégek részesedése csökkent, és így a földhasználat arányában 12 százalékos különbség alakult ki a kicsik javára, a korábbi 5 százalékkal szemben.

Tisztelt szocialista Képviselő! Ha valakiket meg lehet vádolni azzal, hogy a klientúrának osztották szét az állami földet, akkor azok önök. A generációváltást pedig önök úgy szolgálták, hogy a földért életjáradékot adtak, hogy még véletlenül se vigye tovább senki a gazdaságot. A nyilatkozataikból úgy tűnik, hogy önöktől még a visszaállamosítás sem állna távol, ehhez legalább komoly tapasztalattal rendelkeznek.

Önök, tisztelt képviselőtársaim, ha tehetnék, minden lelkifurdalás nélkül a társas vállalkozások és a külföldiek kezére játszanák a magyar földvagyonot. Ebben számíthatnak a Demokratikus Koalícióra is, amelynek egyébként „Európai Magyarországot!” című programjában szerepel, hogy olyan új szabályozásra van szükség, amely megengedi a gazdasági társaságok, illetve nagyüzemek földszerzését. Ez nagyon jól mutatja, hogy a két párt ideológiája mennyire közel áll egymáshoz. Az pedig, hogy a magát kiscsapatpártinak valló Jobbik és LMP is támadja a magyar gazdák földszerzését, a kis- és családi gazdaságok megerősítését, egyszerűen magyarázhatatlan.

Valljanak színt, tisztelt képviselőtársaim, hogy milyen érdekek mentén fogalmazzák meg az álláspontjukat! Miként lehet az, hogy a nemzeti irányultságú Jobbik azzal a fő indokkal támadta meg az Alkotmánybíróság előtt a földértékesítési eljárásokra vonatkozó jogszabály-módosításokat, hogy azokon csak magyar állampolgárok vehetnek részt? Önök állítólag kormányzásra készülnek, és az általam is történelmileg nagyra becsült, ámde sok tekintetben idejemenült Szent Korona-tant tekintenék a magyar alkotmány alapjának. Álljanak ki a gazdák elé, és mondják a szemükbe, hogy ezen elv alapján az összes hazai termőföldet államosítani akarják! Hiszen ebben erről van szó, pont ugyanúgy egyébként, ahogy

legfőbb politikai ellenfelük, a szélsőbal azt a XX. század közepén megtette. Ami pedig az LMP-t illeti, Sallai R. Benedek, a párt agrárpolitikusa kimondta: politikusként nem, de gazdálkodóként egyetért a termőföld-értékesítéssel. Azt gondolom, ez nagyon jól jellemzi az LMP politikáját.

Tisztelt Ház! Az államnak nem az a feladata, hogy gazdálkodjon. Az államnak az a feladata, hogy megteremtse azokat a feltételeket, hogy a dolgozni vágyó emberek boldoguljanak és sikeresek legyenek. A magyar föld a helyben lakó magyar gazdáknál van a legjobb helyen - ehhez semmi kétség nem fér. Aki mást mond, az szembe megy a nemzet érdekeivel. Mi folytatjuk a magyar gazdákért vívott harcot.

Egyetlen cél lebeg a szemünk előtt, mégpedig az, hogy megvédjük a magyar gazdák érdekeit és a magyar termőföldet. Köszönöm, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gyórfy képviselő úr. Most megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Kellő higgadtság kell az előttem szóló után megszólalni. Az ember úgy van ezzel, hogy szívesen vitatkozik szakemberekkel, de percemberekkel nem nagyon. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból, többek között Balla György: Akkor gyere le!)*

Én azt gondolom, hogy amire most a Fidesz-kormány készül, az az elmúlt 25 évnek a legnagyobb gazembersége. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)* És ha őszinték lennének, akkor nem próbálnák meg ugyanazt a fajta kommunikációt elfogadtatni Magyarországgal, mint a magánnyugdíjpénztár ellopásánál, hogy majd megvédik a magánnyugdíjpénztárakat, hanem bevallanák, hogy szükségük van jövőre 400 milliárd forint bevételre, ugyanis ez a dolog nagyjából erről szól. Erről szól, és nem arról szól, hogy ki szereti a spekulánsokat meg ki védi a nagyüzemeket, hanem arról szól, hogy igenis jön majd egy választási időszak, amikor valamiből majd a diktatúrának meg kell győzni az embereket, hogy ők a legjobbak, és ne válasszanak mást. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*

Én azt hiszem, az embereknél vidéken nagyon hamar ki fog derülni, hogy ez mennyire nem igaz; azért fog nagyon hamar kiderülni, mert három év azért még nagy idő, és három év alatt sok minden változhat. Többek között az is változhat, hogy ugyan van most egy kormányhatározat, amiről itt beszélnek, és amiben le van írva, hogy 20 éves elidegenítési tilalom, de ez a többség két hét alatt Alaptörvényt tud módosítani. Tehát az, hogy kormányhatározatot mikor módosítanak, nagyjából annyi, hogy mikor ébred - ahogy a képviselőtársamnak fogalmaztam egy beszélgetés során - úgy Orbán Viktor, hogy jó,

most elengedjük *(Kunhalmi Ágnes: Mint a magánnyugdíjpénztár!)* ezt a moratóriumot. És amúgy se igaz, mert például az örökösökre nem vonatkozik, tehát akár másnap eladhatják a földet, akár külföldinek is.

De most nézzük meg, hogy hogyan lehet megcáfolni ezeket az állításokat, és miért is kellene *(Dr. Fazekas Sándor: Szakember!)* az állami földeknek továbbra is állami kézben maradni. Ugye, azt mondja a miniszter úr meg a kamaraelnök úr is, hogy az állami földek 20 százalékát érinti, csak egyet nem tesz hozzá: azt, hogy ez az állami szántóvagyonnak nagyjából a 95 százaléka, ugyanis az összes többi forgalomképtelen, Alaptörvény által védett. Mert védett az erdő - szerencsére, mert nyilván az lenne a következő -, meg védettek a természetvédelmi területek, más meg nincs, ennyi van, ami igazából eladható, de én azt is hozzáteszem, hogy elkótyavetyélhető. Volt már egyszer ilyen: 500 ezer hektár állami földet adtak kárpótlásra a '90-es években; meg kell nézni, hogy akkor mi történt utána falun, meg mi történt azzal az 500 ezer hektárral. Az 500 ezer hektár jelentős része *(Balla György közbeszól.)* nem a mezőgazdasági termelőkhöz, hanem közvetítő spekulánsokhoz került *(Balla György: Nem kellett volna téészetet csinálni belőle!)*, mégpedig úgy, hogy különböző dolgokért, tévéért, mondjuk, 5 százalékért, 10 százalékaért felvásárolták a kárpótlási jegyeket, és nyilván a liciteken ők vettek részt elsősorban *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*, és ők szerezték meg ennek a félmillió hektárnak a tulajdonjogát.

Ha valaki nem tudná, Magyarországon kétmillió földtulajdonos van, és ha nagyon-nagyon kiterjesztően gondolkodunk, akkor nagyjából 200 ezer olyan regisztrált termelő, aki hivatásszerűen mezőgazdasági tevékenységet végez. Az összes többi nem földtulajdonosként végzi ezt a tevékenységet.

(15.00)

Azt mondják, hogy csak földműves lehet. Igen, csak a földműves kategóriánál eleve kizárták a szakmának azt a részét, aki ért ehhez a szakmához, de beengedték az összes olyat, aki aranykalászos tanfolyammal bármikor szerezhethet, és nemcsak a lakóhelyén, hanem a cégének a telephelyén, ezt miniszter úr külön megjegyezte. Most én arra leszek kíváncsi, hogy ez alatt a telephely alatt majd mit értenek, mert erről nem szól; tehát mondjuk, egy Balaton-parti telek elég-e, hogy az enyingi földeket megvegyék. Ez majd nyilván kiderül az árveréseken.

A másik: a terhelési tilalomban sem mondanak igazat, mert a terhelési tilalom azonnal feloldható, ha valaki visszafizeti a rajta lévő hitelt *(Németh Szilárd István: Nem igaz. - Közbeszólások a Fidesz soraiban.)*, egyébként ezzel még önmagában nem is lenne probléma. El kell olvasni a rendeletet. Benne van, hogy ha valaki kifizeti a hitelt... *(Németh Szilárd István: Banki terhelt...)* Képviselő úr, ön annyi mindenhez ért, higgye el, hogy ezt a rendeletet más is

elolvasta, nem csak ön, úgyhogy javasolom, hogy olvassa el, benne van, hogy a terhelési tilalom oldható. Egyébként, ha nem így van, akkor mondják olyan képviselőtársaim, akik vannak itt néhányan azért, akik értenek ehhez a szakmához; kíváncsi leszek, majd ők mit mondanak. Igaz, egy csomóan, akik értenek hozzá, nincsenek itt, mert ehhez a mocsok-sághoz nyilván nem adják a nevüket.

Azt is mondja itt a miniszter úr - és azért ez egy nyílt hadüzenet, nyilván erre majd lesz reakció -, hogy új korszak kezdődik, és gyakorlatilag ő kinyilvánította a társas gazdaságok, a kis- és középvállalkozások kivégzését; nem először tette. (*Dr. Fazekas Sándor: Nem mondtam ilyet.*) Ezt már egyszer mondta egy albizottsági ülésen is: „ha rajtam múlna, egy nagybirtok sem lenne Magyarországon, képviselő úr, úgyhogy én erre a mezőhegyesi felvetésre ezt szeretném mondani”. (*Dr. Fazekas Sándor közbeszól.*) Utána persze Lázár János már mást mondott, hogy megpróbálnak Mezőhegyesen a maradék területekkel valamilyen életképes gazdaságot fenntartani. Azt jó lenne majd, ha egymással megvitátnák, mert a két dolog nagyon nincs összhangban egymással. De azért ez egy üzenet a mezőhegyesieknek, szeretném innen is mondani, ugyanis ott egy olyan vállalkozást tesznek most tönkre - és nemcsak egyet, hanem nagyon sokat, csak ez kapta a legnagyobb visszhangot, hiszen maga a település is tönkremerhet bele -, ahol ötszáz állandó foglalkoztatottja van egy részvénytársaságnak, és nagyjából még ezer embernek ad idénymunkát. Gyakorlatilag az egész település, ez a kisváros ebből él. Ezt most minden további nélkül szétrúgták úgy, hogy a nyertes földpályázóknak csak az egyharmada él Mezőhegyes közvetlen környezetében, az összes többi oda bejelentkezett és nem szakmabeli. Van ott 266 kilométerre élő, korábban a Miniszterelnökségen dolgozó jogász hölgy, van templomba bejelentkezett országgyűlési képviselői rokon, és még sorolhatnám. Tehát minden van, csak nem földműves, képviselőtársaim, ott ugyanis, az állami földbérleteknél még a földművesség sem előírás.

Azt is mondják, hogy annak van csak elővásárlási joga, aki három éve bérlő. Az összes vitatott földbérletpályázat hároméves, inkább több mint hároméves. Utána már nem nagyon mertek annyira belemérülni, mint az elsőkre, főleg Fejér megyében. A legelső Borsod megye, de azt nyilván nem érinti, mert ott természetvédelmi területek vannak, egyelőre ők még nincsenek kijelölve, ugyan a miniszterelnök azt mondta, hogy ő úgy gondolja, hogy kevés ez a 20 százalék, tehát ebből az is következik, hogy akkor majd valamit még kitalálnak. Valószínű, az erdőket könnyebb lesz eladni, az erdészeti cégeket nagyon könnyű lesz, hiszen most majd a Kehi-vizsgálat bebizonyítja, hogy alkalmatlanok a tevékenység ellátására, pedig rengeteg feladatuk lenne.

Azokra a vádakra, amik itt elhangzottak, hogy ki kinek a pártján van, én azt szeretném mondani, hogy miniszter úrnak el kéne majd menni azokra a helyekre, ahol még ilyen gazdaságok működnek, amikre

most kilövési parancsot adott, vagy nem is tudom, mit adott, valószínűleg a miniszterelnök megbízásából. Persze, ebben majd mindenki nem lesz benn, nyilván majd az a néhány mintagazdaság, amely ugyan lehet még 20 ezer hektáros is, majd belefér ebbe, de az nyilván az ő kutyájuk kölke, arra nem vonatkozik a kilövés. És ott az emberek szemébe kellene ezt mondani, mert én nem gondolom, hogy azokon a helyeken, ahol mondjuk, két-háromszáz ember dolgozik egy-egy vállalkozásnál, és 200 ezer fölött van a havi bérszínvonal, ők azt úgy élik meg, hogy ők cselédek lennének. Én inkább azokra gondolok cselédként, akik lakókocsiban laknak, és napi egy liter borért meg kajáért dolgoznak, mondjuk, olyan vállalkozásoknál, amelyeket önök most mintaként tekintenek. Több százat, több ezret tudnék ilyeneket mutatni, csak körbe kell menni vidéken, és lehet látni, hogy hogyan használják ki azok a feltörekvő újgazdagok, akik most egyeduralgoként használják a települések határában lévő földeket, a szerencsétlen, rászoruló embereket, nemhogy bejelentve nincsenek, semmit se csinálnak. (*Dr. Fazekas Sándor távozik az ülésteremből.*) Ez is jellemző egyébként, hogy a miniszter úr ennyire kíváncsi az ellenzék véleményére, ugyan azt is mondta, hogy ez a dolog úgyis eldőlt, akkor meg mit foglalkozunk ezzel. Hozzáteszem, a tevékenységében a szakmaisága nem befolyásolja, tehát innentől kezdve, azt gondolom, érthető, hogy el is megy erről a vitáról.

Hogy kit védünk mi? Itt sokszor elhangzott, hogy nagyüzemek. Szó nincs nagyüzemekről. Mi csak azokat a foglalkoztatottakat védjük, akik száz-ezer számra vannak még, de legalábbis több mint százezren, akiknek éppen most üzent ez a kormány hadat, ez négyszázezer ember, remélem, megértik ennek az üzenetét, és azt is remélem, hogy megpróbálják ezt a lehetetlen helyzetet valahogyan kezelni. Hozzáteszem, eddig azért ez a szektor, de nem csak ez a szektor, általában a parasztság mindenkit kibírt, kibírta azt is, amikor szét kellett osztani a birtokokat, mert Torgyán kitalálta, hogy csak 300 hektárig ad támogatást, utána kibírt sok mindent, most azt is kibírta, hogy elvonták a támogatásokat attól a tejágazattól például legalábbis területalapon, aminek a legnagyobb szüksége lett volna most erre a támogatásra. Mert amikor azt mondják, hogy ki mennyi földet művel, mert milyen százalékban használja ezeket a területeket, akkor egy dolgot nem mondanak: igaz, hogy 45 százalékát művelik a nagyobb gazdaságok a földterületnek, de azért azt is tudni kell, hogy a tejelő tehenészetek, ami egyértelműen a foglalkoztatás csúcsa az agráriumban, a 90 százalékát ők adják, egyértelmű, hogy a sertésnek is több mint 50 százalékát - soha nem volt ilyen, de még mindig így van -, még a baromfinak is több mint 50 százalékát. Lehet persze őket háborús ellenségnek tekinteni, de én nem tenném.

Én inkább azt a fajta integrációt segíteném, ami köztük és a kisebb termelők között egészen a Fidesz-kormány hatalomra lépéséig megvolt, mert ez a per-

patvar azzal indult, amikor elkezdtek illúziókat kergetni, elkezdtek olyan ígéreteket tenni a termelőknek, hogy majd ők megoldják a problémájukat, és ahelyett, hogy leültek volna egyeztetni, mondjuk, a hortobágyi gazdákkal vagy a borsodi gazdákkal - pontosabban Ángyán leült, ki is rúgták -, és megegyezni a cégekkel, hogy mennyi felszabadítható területük van, amit használjanak vagy használhassanak esetleg mások, hiszen mindenkinek érdeke a normális vidéki együttműködés, ehelyett azt csinálták, hogy 40 százaléknyi pofaponttal mindig annak adták oda a legelőt meg a többi, akinek éppen akarták. Ebből lett az a Kehi-vizsgálat, hogy 50 kacsával lehet 60 hektár legelőt szerezni. Ezekkel kellene foglalkozni, képviselő úr, ezeket kellene alaposan áttanulmányozni, hogy hogy lehet az, hogy most például a Hortobágyon utazik nagyjából 50 darab szürke marha - pontosan tegnap kaptam róla fényképeket -, és nem legelnek, hanem a kutyák kergetik körbe a legelőn azért, hogy le legyen taposva a legelő, hogy lássák majd az ellenőrök, hogy hogyan hasznosítják a legelőt. Ez nem szakma, kedves barátaim, kedves képviselőtársaim, ez a szakma legalja. Erre nem tudok mást mondani, mint a szakma legalja! Ennek a területnek a bérlője egyébként egy budapesti, de oda fiktiivén bejelentkezett ember. Remélem, a hatóságok utoléri, hiszen a feljelentéseket megtettük.

De én nem látom azt, hogy ilyen ellenőrzések lennének, nem látom Zirc környékén a nagy ellenőrzéseket. Ott a fénykép, akkora gazban állok egy 40 hektáros legelőn, amit képviselő úr is tudta, hogy kinek adtak oda, és azóta se vették el tőle, pedig birák helyett most mangalicákat akar tenyészteni. Gratulálók hozzá!

Ennyire jó nagyjából az aranykalászos tanfolyam - szeretném mondani -, hogy ilyeneket mondjon valaki, mert többre nem. Körülbelül erre jó. Egyébként meg arra is kíváncsi lennék, csak őszintén, hogy hány fideszes képviselő, illetve családtagja szerzett ilyen tanfolyammal földműves jogosítványt, mondjuk, az elmúlt egy évben, amikor a földművesek száma 36 ezerről 106 ezerre növekedett. Nem gondolják, hogy ilyen nincs? A magyar agrár-felsőoktatás és középfokú oktatás nem bocsát ki 10 ezer embernél többet egy évben, még akkor is sokat mondtam. Mennyivel nőtt ez? Majdnem 40-50 ezerrel. Ez az 50 ezer a spekuláns. Ők fogják megvenni a földeket.

Azt hallottuk itt még az elején, hogy megvédik a külfölditől a földet. Nekem ez tetszik a legjobban, különben, ez az örület. Hogy ezt valaki még elhiszi! Gondoljuk már végig! Az államnak van 400 ezer hektár földje. Azt mondja az állam, hogy ez állami marad, mert ezzel én segíteni akarom a vidéki foglalkoztatásbővítést, mert én diktálok, az enyém a föld, én mondom meg, hogy kinek bérbé adom, mit csináljon rajta. Megpróbálták most is, csak nem sikerült, mert a haverok erősebbek voltak, tehát inentől kezdve nem a pályázati kiírással volt baj, hanem azzal, ami lett belőle.

Most erre mit mondanak? Hogy így nem lesz külföldi. Húsz év múlva ki köti meg a kezét a most földet megvevőnek, hogy ne adja el akkor majd akár külföldinek? De ha az állam azt mondja, hogy én ezt nem adom el, ahogy mondja egyébként Nagy-Britannia, ahogy mondja Dánia, mondja Hollandia, azért nem adja el, mert kizárt, hogy így kikerüljön a nemzeti körből ez a vagyon.

Még egy lehetőség lenne, amire mi adtunk is be módosítót - remélem, hogy majd támogatják -, hogy az önkormányzatok lépjenek be vevőként. Ugyanis az, hogy helyben mi történjen a területekkel, meg hogyan lehet abból a legtöbbet kihozni a vidékfejlesztés érdekében, azt az önkormányzatok tudják a legjobban, hiszen ők tudják azt, hogy mire hasznosítható a saját környezetük, és nem félnék attól, hogy az önkormányzatok belépjenek a földpiacra, és a magánföldforgalomban is vásárolhassanak földet például értelmes közmunka és szociális szövetkezet működtetése céljára.

(15.10)

Nagyon kíváncsi leszek, szerdán, a bizottsági ülésen el fog dőlni, hogy hogyan állnak ehhez az ügyhöz. Mert ha ezt is leszavazzák, akkor itt nyilvánvalóan a szándékot tovább erősítik, azt a szándékot, hogy barátokhoz kerüljön, és azt, hogy lehetőleg egy éven belül minimum 400 milliárd vagy minimum 300 milliárd bevétele legyen az államnak. Ettől én nagyon óvnék mindenkit. Ebben szerintem az a feladatunk meg az a felelőségünk, hogy mindent megtegyünk, hogy ez ne történjen meg.

Igen, kimondtuk, ami benne van a kormányhatározatban, hogy az állam 20 éven belül bármikor visszaveheti ezeket a földeket. A spekulánsoktól vissza fogjuk venni a földet, és az ki fog derülni, hogy ki a spekuláns. Az a spekuláns, aki már a földbérletpályázat feltételeit se tartotta be, az mitől tartaná be utána, amikor majd senki nem fogja ellenőrizni. És ez nem államosítást jelent, ez egyszerű üzleti tranzakció. Az államnak igenis kell piacszabályozó eszköz vidéken, és ha máshogy nem tudja megoldani ennek a dolognak a korrekcióját, amit most önök kitaláltak, azt csak úgy lehet, ha visszavásároljuk a földet.

Ebben könyörtelenek leszünk, ezt most mondom, és ajánlom mindenkinek a figyelmébe, aki így akar spekulánsként földet vásárolni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gógös képviselő úr. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-kereszténydemokrata pártszövetség álláspontja egyértelmű és világos, a föld legyen azoké a magyar gazdáké, akik

megművelik, legyen a tulajdonuk, mert az ruhazza fel őket a termelő hivatásához illő méltósággal és felelősséggel, és az nyújt számukra kiszámítható perspektívát, ami a számos tervezhetetlen körülmény által sújtott mezőgazdaságban kiemelten fontos.

A földrablók, padlássóprók logikáját követő baloldal visszaálmódna a téeszkek és állami gazdaságok világát, közben pedig érdekes és paradox módon a külföldi nagytőkések kezére juttatná a magyar termőföldet. A magyar emberek többsége velünk együtt azonban úgy gondolja, hogy az államnak nem kell központilag irányított mezőgazdasági tevékenységet folytatnia, ezt kipróbálta az ország, és nem működött, hanem azokra kell bízni azt, akik értenek hozzá.

Politikánk prioritása továbbra is a magyar érdekek kérélehetetlen szolgálata és ennek szellemében a kis- és középvállalkozók támogatása, őket részesítjük előnyben a nagybirtokosokkal szemben. Ennek megfelelően alakítottuk ki az értékesítendő parcellaméreteket, és törvénybe iktattuk ezeket, hogy a föld 80 százalékát a magyar kisgazdák szerezzék meg. Természetesen továbbra is az egyik legfontosabb cél a külföldiek földszerzésének megakadályozása, ezért a jogi környezet kialakításával meggátoljuk, hogy a magyar föld külföldiek kezébe kerüljön. Ez történelmi kötelesség, tehát becsületbeli ügy is számunkra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt, hogy jó úton járunk, a statisztikai adatok is alátámasztják. A KSH adatai szerint a mezőgazdaság kibocsátása 2011 óta folyamatosan nő, 2014-ben újabb rekordot ért el. A mezőgazdaságban megtermelt új érték előállítását mérő mutató volumene négy év alatt több mint másfélszeresére növekedett. A mezőgazdaság kibocsátásiérték-növekedése mellett azt is fontos kiemelni, hogy egyre több ember számára nyújt megélhetést az ágazat. A mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma 2014-ben majdnem 190 ezer főre emelkedett, ami majdnem 17 ezerrel haladta meg a 2010. évi szintet. Ezzel párhuzamosan a mezőgazdaságon belül kedvező irányú szerkezetváltozás is tapasztalható. Nő az életképes árutermelő kis- és közepes gazdaságok száma, amelyek megélhetést nyújtanak a gazdálkodó családok és alkalmazottaik számára. A KSH szerint a számuk már meghaladja a 165 ezret. Ezen pozitív folyamatok mellett különösen öröndetes, hogy az állattenyésztés helyzetét is sikerült stabilizálni. Az állatállomány évtizedes csökkenése megállt, a legtöbb állatfaj esetében az állomány és a termelés növekedése is megindult.

Összességében elmondható, az agrárexport és a külkereskedelmi többlet az elmúlt években jelentős mértékben bővült, ennek köszönhetően az agrárgazdaság szerepe meghatározó a nemzetgazdaság külkereskedelmi folyamataiban. Ugyan 2014-ben több kedvezőtlen nemzetközi politikai és piaci tényező is hátrányosan érintette az agrártermékek külkereskedelmét, mint például az orosz importtilalom, de az export és a többlet így is magas szintet ért el.

Fontos kiemelni azt is, hogy folytatódott a kedvező szerkezetváltozás az exportban. Tovább nőtt a

hozzáadott értékű termékek aránya a teljes agrárexportban. Ezeknek fényében elmondható, hogy egy elvi vita zajlik köztünk és a baloldal között, ennek lényege röviden és tömören az, hogy az államosítások során állami tulajdonba került földterületeket az állam magánál tartja, vagy pedig visszaadja a tulajdonosoknak. Tehát a fő kérdés az, hogy az állam tulajdonában és kezelésében lévő földterületek állami tulajdonban maradjanak-e, vagy pedig értékesítésre kerüljenek. A vita érdemi része meggyőződés szerint erről szól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményünk szerint a magyar gazdaság vagy a magyar társadalom szempontjából hasznosabb helyzetbe hoznunk olyanokat, akik gazdálkodni akarnak, akiknek van kedve és szakértelme a földet megművelni, mint beszédni a 10-12 milliárdos haszonbérleti díjat. Meggyőződésem vidékiként, ceglédiként, sok-sok gazdával találkozáva, akik támogatták a Magosz és az agrárkamara elképzelését, miszerint a kis- és közepes családi gazdaságok a XXI. században is versenyképesek.

Az elmúlt száz évben a fő kérdés az volt, hogy a termelés eszköze kinek a birtokában van vagy kinek a tulajdonában van. Meggyőződésem, ha azt gondoljuk, hogy azok a baloldali pártok, amelyek ma a korábbi magyar baloldal örökösének tartják magukat, nem állhatnak a nagybirtok pártján, hiszen több évtizeden keresztül azért küzdöttek, hogy a nagybirtokok megszűnjenek. A kereszténydemokraták folytatva a Független Kisgazdapárt hagyományait, azt mondják, hogy Magyarországon a föld a magyar gazdánál van a legjobb helyen. A föld azé legyen, még egyszer ismétlem, aki megműveli.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint száz éve Magyarországon a mezőgazdaságban a legfontosabb kérdések azok, hogy a föld hány embert képes eltartani, hány családnak képes megélhetést biztosítani, s a föld hozzá tud-e járulni Magyarország gyarapodásához és gazdasági növekedéséhez. A számítások szerint jelenleg a GDP 22 százaléka valamilyen formában a mezőgazdasághoz kötődik, ebben benne vannak a termelők, a feldolgozók, az értékesítők, még a nagybirtokok is, valamint az őstermelők is. A gazdák több földet akarnak vásárolni, nem bérlők, hanem tulajdonosok szeretnének lenni. Ezt jól mutatja az elmúlt években az államhoz érkezett földvásárlási kérelmek, beadványok nagy száma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Garanciális szabályok lesznek arra, hogy a legjobb kezébe kerüljön a föld. Kizárólag helyben lakó - ezt már mindenki elmondta, minden kormánypárti, de meg kell ismételnünk feltétlenül -, kizárólag a helyben lakó magyar állampolgárok, földművesek vásárolhatnak Magyarországon földet (*Gógös Zoltán: A helyben lakó aranykalászos ügyvédek!*), most ők 103 ezren vannak. Tehát jogi személy, részvénytársaság, kft. nem vehet földet. Meggyőződésem, hogy a haszonbérleteket a tulajdonváltás nem törli meg, tehát pusztán ezen a címen a haszonbérlet nem törölhető el. A zsebszerződések pedig teljesen kizárva, hiszen csak speciális okira-

tokkal lehet földre vonatkozó megállapodást kötni, így minden más formát büntet majd a törvény, azaz illegális.

A földforgalmi törvény hatálybalépésével erőteljesen szűkült azok köre, akik földet vásárolhatnak. Korábban Magyarországon több millió ember volt, aki földszerző képességgel rendelkezett, ez most nagyságrendileg 100 ezer főt jelent, így mindenféleképpen rögzíthetjük, hogy a gazdálkodók egy sokkal egészségesebb versenyhelyzetben tudnak majd földet vásárolni, hiszen akik nem megművelni akarják azt, hanem csak spekulációs céllal megszerezni, azok ebben a versenyben nem igazán tudnak harcra szállni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, nem tékozoljuk el az állami földvagyonot, ellentétben azzal az állítással, amit az ellenzéki padosorokban ültő képviselőtársaink hangoztatnak. Kizárólag szántóterületeket hirdettünk meg eladásra, erdőket és védett természeti területeket nem, és a szántóföldekből sem az összeset, csak körülbelül 20 százalékát.

(15.20)

Meggyőződésem, hogy a feltételek megállapítása garantálja, hogy a föld azokhoz kerül, akik magyarok, gazdák és termelni fognak rajta. 300 hektárnál nagyobb birtokot senki nem szerezhethet. Ha valaki megvesz egy területet, akkor muszáj termelnie rajta, a jogszabályok szerint húsz évig nem adhatja el és nem terhelheti. Ami aztán a legfontosabb ebben az ügyletben, hogy az államnak minden esetben visszavásárlási joga van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt számára ez a földprogram egyben történelmi igazságtétel is. Annak a legnemesebb polgári kisgazdatörekvésnek a valóra váltása, amely bizalommal és tisztelettel fordul a földet megművelő magyar gazdákhöz, és rájuk bízva a nemzet legféltettebb kincsét, a földet. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi képviselő úr. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A termőföld 1100 esztendőn keresztül volt legalapvetőbb nemzeti erőforrásunk. Értelmetlen és egész egyszerűen megmagyarázhatatlan az, hogy magát nemzetinek valló kormány miért árulja el sorozatban sokadszorra a hazai termőföld ügyét. A földnek fontos társadalom- és gazdaságsszervező közfunkciói vannak, melyek minden civilizációban az élet alapfeltételei. Ehhez képest a kormány vígan asszisztál ahhoz, hogy a magyar termőföldet az EU a termelt tőkejakkal azonosítsa. Ráadásul úgy, hogy ez az abszurd megközelítés csak az utóbb csat-

lakozott államok földjeire vonatkozik, csak náluk került kimondásra, míg a nyugat-európai országok gondosan őrzik a termőföldvagyonukat, és az efölötti önrendelkezést. Azt kell hogy mondjam, sajnos ez nem véletlen, úgy tűnik, hogy kizárólag a kormánypártok történelmi ismeretei hiányosak, ugyanis határainkon belül és kívül valamennyi nemzetben gondolkodó politikai erő tisztában van vele, hogy a föld hatalmi, uralmi, politikai tényező. Ahogy önök is gyakran idézik: „akié a föld, azé az ország”.

Az EU-centrum országainak van ugyan földpiaca, de ez szinte mérhetetlen, az 1 százalékot sem éri el, ezen belül is egyébként a külföldi földtulajdon-szerzés elenyésző. Ennek az az oka, hogy a családi gazdaság mint uralkodó modell, megköveteli a meglévő üzemi föld megőrzését, amit jó esetben a gazda növelni igyekszik, de legfeljebb az üzemtörvény által engedett birtokmaximum mértékéig. A földforgalom ezért tipikusan a családon belüli nemzedékváltást vezényli le. A gazda üzemét és földjét a gyermeke öröklí, vagy esetleg más magánszemélyé lesz, aki a gazdálkodást folytatja. A föld megtartásának a követelménye pedig a megmaradás parancsa. Föld nélkül nincs gazdaság, aki a földet eladja, annak az egész életvitelét fel kell adnia. A következmény nem más, mint hogy tőlünk nyugatra és északra aranyáron sem lehet már földet venni.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a földkérdés egyben nemzetbiztonsági kérdés is. Az élelmezés biztonságának garantálása valamennyi felelősen gondolkodó állam alkotmányos kötelessége. Mi történik ezzel szemben nálunk? A kívánt földmennyiségre és -minőségre való tekintet nélkül gomba mód szaporodnak a zöldmezős beruházások, sőt egyenesen rendszerint külföldi befektetővé lesz a termőföld kivett ingatlan formájában: ipari parkok, különböző gyártelepek és sorolhatnánk a példákat. Földünk önkéntes odaadása a külföldieknek páratlan gyarmati alávetés a nemzetközi gyakorlatban. A mai világpolitikai viszonylatban kimondhatjuk, ez hazá-áruhárral ér fel.

A napjainkban megfigyelhető páratlan mértéket öltő népvándorlás azonban még inkább sarkalatosá teszi a föld ügyét. Ki kell mondani, hogy döntő közfunkciója lett a földnek. Egyenesen a szuverenitás tárgyát képezi. Az Európára zúdított népvándorlási hullámok miatt minden uniós tagállam azzal szembe-sül, hogy saját fennmaradása megköveteli az állam határainak és az állam területének a megvédését az Európán kívüli bevándorlók mérhetetlen száma miatt. Ennek ugye, több módja van, Hollandia és az Egyesült Királyság esetében láthatjuk, hogy az ország földje csak az államé lehet, illetve vannak más példák, ahol ugye, zömmel magántulajdonból áll ez.

A Fidesz kormányzati földprogramja 2010 nyaráról szakítást ígért a globális tőkét kiszolgáló földpolitikával, és gyökeres fordulatot hangoztatott a föld nemzeti önvédelmében. A tények sajnos azonban nem ebbe az irányba mutatnak. Immár gyakorlati példák százai mutatják, hogy a földforgalmi tör-

vény töretlenül folytatja a tőkeigények érvényesítését és a nagybirtokrendszer kiszolgálását. Hol van már az egykori államtitkár, Ángyán József nevével fémjelzett, úgynevezett néppárti földprogram? - ami később a kormány földprogramja is lett állítólag. Pedig az akkor lefektetett alapelvekkel a Jobbik is mélységesen egyetértett, ezt jó néhányszor elmondtuk itt, a Ház falai között. Hogyan is hangoztak akkor ezek az alapelvek? Mindent megteszünk azért, hogy a termőföld nemzeti hatáskörben és a gazdálkodó családok kezében maradjon. Vagy: a természeti erőforrással való gazdálkodás nemzeti hatáskörben tartását, a természeti javak feletti önrendelkezés megtartását nemzeti szuverenitásunk kulcselemének tekintjük. Vagy: a birtokpolitika középpontjában a családi gazdaságok és azok társulásai állnak.

Kérdezem én, tisztelt miniszterelnök úrtól, miniszter úrtól vagy államtitkár uraktól, hogy hol tartunk ma ehhez képest. A jelek szerint ez is csak egy ócska trükk volt, a jelek szerint az anyaföldünk ügyében sem azt kell néznünk, amit mondanak, hanem amit tesznek. Az anyaföld ügyében is szöges ellentétben állnak a szavak a tettekkel.

Már 2010-ben a kormány legelső lépése a földügyben eldöntötte, hogy az állam földtulajdona nem lehet forgalomképtelen nemzeti vagyon. Mint köztulajdont meg kell őrizni a közérdekű földszükségletet, kielégítve a jövő nemzedékek számára, ugye, ez lett volna a feladat, ehelyett továbbra is a Gyurcsány-kormány által bevezetett üzleti vagyon lett a kiszolgáltatása a tőkeigényeknek; ez lett az alapja az önök földpolitikájának.

A földprogramban szerepelt a kötelezettségvállalás, miszerint a kormány megőrzi a 2 millió 178 ezer hektár állami földtulajdont, megszegették, ugye, jelenleg is éppen ennek a vitája zajlik. Az ígéretek pont arról szóltak egyébként, hogy ezen földvagyon gyarapítani kell azért, hogy az állam bele tudjon szólni abba, hogy mi is történik a magyar vidéken. Mára már a napnál is világosabban látszik, hogy ez csak megtévesztés volt. A vidéki fiatalok tömegesen külföldre vándorolnak, falvaink kiürülnek, pusztulásuk folyik. Bár a miniszterelnöktől jól tudjuk, hogy ez valójában nem is egy elhibázott politika eredménye, hanem ezek a fiatalok kalandvágyból mennek el külföldre. Az ilyen és ehhez hasonló, a valóság elől közönséges cinizmussal menekülő hozzáállás helyett valamennyi felelős politikai erőnek, még önöknek is el kellene gondolkodnia azon, hogy pontosan mit is jelent az, hogy az államnak van földje, vagy éppen kiárusítja azt.

A Jobbik önökkel ellentétben valóban a nemzettel, a társadalmi igényekkel felelősen számoló politikai erő, felmérte a kockázatokat, és mivel attól tartok, hogy önök nem tették meg ugyanezt, kénytelen vagyok bemutatni azokat a súlyos anomáliákat, melyekkel rövid távon is szembesülni lesz kénytelen a magyar társadalom; amelyek a mostani földrablásnak nemcsak hogy teret engednek, hanem éppen hogy törvényileg generálják azt.

Az állami földtulajdon elherdálása megszünteti a stratégiai földvagyon, mivel az állam egyébként mindenkor, főként persze a válsághelyzetekben a népelelmezés biztonságát fenntarthatná. Gyengíti a földpiacon a közhatalom közérdekű szabályozását is. Hatósági beavatkozásnak gyakorlatilag megszűnik a lehetősége, mivel az állam tulajdonosként nem lehet jelen a földpiacon, nem ellensúlyozhatja a tőke diktátumát. Az állami földtulajdon elvesztése felszámolja a közérdekű földrészeket. Gazdálkodást és hamis ígéretet fogalmaz meg a termelőkkel szemben, viszont amikor nincs már állami föld, fel sem merülhet a demográfiai és szociális földprogram, a fiatalok és más gazdálkodóknak az önellátáshoz való segítése, ezekről is még oly sok ígéret hangozott el korábban. Állami földalap nélkül derékba törnek a vidékstratégia, a falvak megtartásának követelménye. A népesség, az elvándorlás csökkentése, a munkanélküliség felszámolása mind-mind lehetetlenné válik a magyar vidéken.

Ha a földpolitika nem a tőkés társaságot szolgálja ki, nem a nagy rendszer uralmát segítené az állami vagyon kiárusításával, hanem mondjuk, forgalomképtelen kincstári vagyonná tenné, ahogy a Jobbik is kezdeményezte, az állami föld végre közcélú használatba vehető is lenne. Nem túlzás, feltámaszthatóvá válna a haldokló magyar vidék. Lényeges társadalmi veszteség is, ugye, az elmaradt vagyoni előny, hiszen a föld 10-15-szörös értéknövelése várható mind az élelmiszerárak drasztikus emelkedése, mind pedig a Nyugat-Európához viszonyított, jelenleg alacsony földárak megváltozása miatt.

(15.30)

Ez szintén közvagyonon keresztül a spekulatív tőke gyarapítását vetíti előre.

Végezetül pedig nem mehetünk el szó nélkül amellet sem, hogy az állami föld privatizációjára vonatkozó kormányzati döntés véleményünk szerint a jogállamiság feladásával és súlyos jogsértésekkel is együtt jár. Egyebek között ez a diktátum semmibe veszi az Alaptörvény P) és 38. cikkének rendelkezéseit, melyek az állam kötelességévé teszik, hogy az állami földtulajdont megőrizze a jövő nemzedékek számára. A magam részéről azt gondolom azonban, hogy sem a miniszter, sem pedig a regnáló kormány, sem önök, képviselő urak, nem voltak annyira felelőtlenek, hogy az eddig felsorolt, a társadalmat szintén súlyosan érintő hátrányokat ne mérték volna föl, ne azonosították volna. A helyzet sajnos ennél még rosszabb.

Önöknel ugyanis az anyaföld eladása nem súlyos gondatlanság, hanem kifejezett szándékosság. Ki kell mondanunk, hogy az önök szemében az anyaföld ügyével kapcsolatosan is előrébb valók bizonyos magánérdekek, mint a társadalom egészének, a teljes közösségnek az érdeke. Fel kell tennünk tehát azt a kérdést is, hogy kik lesznek a haszonélvezői a társada-

lomtól elorzott állami földvagyonnak. *(Balla György: Úgy hívják őket, hogy gazdák.)*

Az állami földbérletek körüli botrányok már a gyakorlatban is bebizonyították, hogy nem a gazdák lesznek, hogy a kormány nem a helyi települések gazdagodását fogja szolgálni, hanem saját klienseinek, ezen belül is a legerősebb tőkéstársaságok nagyüzemi cégtulajdonosainak birtokait fogja növelni. *(Révész Mártusz közbeszól. - Közbeszólások a kormánypártok padsoraiból.)* A tervezett privatizációs szabályok a mai bérlők kizárólagos földtulajdonszerzését szolgálják, és ezek között is elsősorban a nagyüzemi agrárcégekéről lehet beszélni.

Tipikusan épp a tőkéstársaságok, itt a mai bérlők vesznek részt majd ezeken a liciteken, hiszen az ő földhasználati jogcímük ma is 90 százalékot meghaladóan a földhaszonbérlet. A privatizációs szabályok egésze a bérlőknek kedvez a kívülálló vevőkkel szemben, ami egyébként helyénvaló is volna, ha normális országban élnénk, ha éppen nem a helyben lakóktól vették volna el többnyire a kívülállók a saját településüket övező földterületeket.

Fazekas miniszter úr pár nappal ezelőtt azzal hitette a közvéleményt, hogy azért kell most gyorsan eladni ezeket a földeket, nehogy a külföldieké legyen. Ezzel szemben, amikor az állami földet eladják, magántulajdonba kerül, akkor csak idő kérdése, hogy mikor kerülhet ez külföldiek kezére, míg hangsúlyozom, amíg magyar állami tulajdonban van, addig senki nem bírhatja rá arra a magyar államot, hogy megszabaduljon ettől a földtől.

Ha pedig attól tartanak, hogy egy önkönnél is rosszabb kormány érkezik majd valamikor, és még ennél is rosszabb feltételekkel bocsátja áruba a magyar földet, akkor ezúton is felajánlom a Jobbik segítségét: alkossunk egy olyan kétharmados jogszabályt, amit a Jobbik is tud támogatni, és legyen elidegeníthetetlen nemzeti vagyon. Innentől kezdve attól sem kell tartani, hogy egy önkönnél is rosszabb kormány érkezik majd Magyarországra.

A privatizációra kijelölt 380 ezer hektár szántó, legelő, gyümölcsös és halastó birtoktestek megosztása is elég sok mindent előrevetít. 103 ezer körülire becsüljük azokat a földműveseket, akik megvásárolhatják ezeket a földterületeket, de érdemes lenne megvizsgálni ezek eloszlását. 52 ezer földrészlet ugyanis úgy oszlik meg, hogy azokból 41 ezer alig néhány hektárnyi, ami szétszórtnan, a „földet életjáradékért” és egyéb programok alapján került a Nemzeti Földalapkezelő kezelésébe.

A maradék 11 ezer földrészlet viszont a vásárolható földterületek kétharmadát képezi, ezek teszik ki tehát a zsíros falatokat. Jó minőségű és nagy kiterjedésű földekről van szó javarészt. Ez az a földterület, aminek tulajdonszerzése az egész akció lényege. Mert a jelenlegi nagyüzemi bérlők földtulajdonhoz juttatása fog ebből következni. Tehát azt el tudom képzelni, hogy az előbb említett dirib-darab földekből majd fog jutni esetleg helyben élő családi gazdálkodóknak is, de az borítékolható, hogy ez a kéthar-

madot kitevő zsíros falat bizony azokhoz kerül, akik a földbérleti pályázatoknál is taroltak: az önök jó ismerőseihez.

A közvélemény csalárd félrevezetése az a kormányzati érvelés is, ami azzal tagadja a földeladás nagybirtoknövelő hatását, hogy egy személy legfeljebb 300 hektárt vehet. Kérdezem én, miért is gátolná meg ez egyáltalán a nagyüzem méretnövekedését. A szerzés azonban személyhez kötött. A földforgalmi törvényben nem vezették be sem a családon, sem a cégen belüli, sem a településhez kötött összeszámítás követelményét. Nem véletlenül követeltük ezt már akkor a földforgalmi törvénynél, ahogy egyébként az önök volt államtitkára, Ángyán József is akkor komolyan kiállt emellett.

Valójában az óriáscégek annyi személyt mozgatnak, amennyit akarnak a köreikből. 300 hektár megvételéhez - ahogy egy magánszemélynek ez lehetséges - a licitnél megjelenik a kellő tőkével, vagy ha úgy nézzük, egy négytagú családnál ez mindjárt 1200 hektárt jelent. *(Dr. Nagy István: Aztán 20 évig parkoltatja.)* A nagyüzemek gyorsan növekvő birtokkoncentrációja tehát nem cáfolható tény. Ha csak azt megnézzük, hogy a hét legnagyobb tőkéstársaság 2011-ben 16 milliárd forint közösségi támogatáshoz jutott, 2014-ben ez a szám már 24 milliárd forintra növekedett.

Három év alatt tehát jócskán megnövekedett a támogatás mértéke, 64 ezer hektárról egyébként 112 ezer hektárra növekedett az ebbe a kategóriába tartozó földterület. A kooperációk átlagos birtoka ugyanezen idő alatt 9 ezer hektárról 16 ezer hektárra emelkedett, ami egyébként meghaladja az 1945 előtti főnemesi birtokok nagyságát.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezen okok miatt a Jobbik azt követeli, hogy a kormány álljon el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az állami földek kiárusítását célzó döntéstől. E helyzet azt eredményezheti, hogy a nemzeti vagyon teljes megsemmisülése vár ránk, és az állami földtulajdon forgalomképtelenné nyilvánítását követeli a Jobbik. Ehhez egyébként minden *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* jogszabályváltozást benyújtottunk. Kérem, hogy ezeket támogassák, ezt a gyalázatot pedig vonják vissza.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amiről beszélni kellene, az nyilvánvalóan az a sok-sok hazugság, amit elmondott Fazekas Sándor miniszter úr, és az a teljesen nevetséges, kártyavárként könnyen összedönthető érvrendszer, amivel kiáll e mellett a termőföldrablás mellett. De én nem szeretem azt a szót, hogy mutyi, nem akarok

mészároslórincezni, nem akarok arról beszélni, hogy kihez kerül a föld.

Beszéljünk arról, hogy mi az értelme az eladásának, hogy szabad-e eladni! Beszéljünk arról, hogy mi Magyarországnak az elmúlt 25 éves története! Beszéljünk arról, hogy a rendszerváltáskor meglévő állami vagyonnak 10 százaléka maradt meg állami kézben! És egyszerűen arról van szó, hogy az elmúlt 25 évben aki épp hatalmon volt kormányon, lopott, amit ért, vitte haza, amit tudott. Ha meg nem tudta hazavinni, akkor eladta, és a pénzt használta el. Ezt önök is tudják, ezt az egész magyar közvélemény tudja, hogy itt nagyjából a privatizáció nevezetű folyamat, amit az elmúlt 25 évben a magyar társadalom átélt, az a közvagyon lenyúlása volt az épp hatalmon lévőkötől. És voltak olyanok, amelyek valamilyen szinten szentségben voltak, védettek voltak, a termőföld is ezek közé tartozott, amihez senki nem mert hozzányúlni, mert senkinek nem volt elég vastag bőr az arcán, hogy ezt megtegye.

Ez az, hogy az a baj, hogy elfogyott a kamra. Kiürült a kincstár, nincs mit hazavinni, nincs mit értékesíteni, hogy bedugdossuk és kikozmetikázzuk a költségvetést. Most már ahhoz is hozzá kell nyúlni, amihez ugyanez a kormányzat nem nyúlt hozzá két teljes kormányzati ciklus alatt. Ahhoz is hozzá kell nyúlni, ami '98 és 2002 között az első Orbán-kabinet idején szentnek és sérthetetlennek tűnt. Hozzá kell nyúlni ahhoz, amiről azt állították 2010-14 között, hogy a legjobb rendszer a bérleti rendszer, és adjuk oda bérleti jogon, mert nagyon jó a bérleti rendszer.

Hozzá kell nyúlni mindenhez, ami még megmaradt, és az a baj, hogy ez most az állami földvagyon érinti, és erről az elmúlt 25 éves lopásról kell hogy beszéljünk, arról, hogy a privatizáció mit jelent. Nem vonom kétségbe önöknek, hogy a termőföldhöz jutók között lesznek jó magyar emberek, mert engem nem érdekel, hogy Fidesz-szimpatizáns, LMP-szimpatizáns vagy MSZP-szimpatizáns, ha helyi közösséget épít, ha helyi munkahelyet teremt, mindegy. Nem erről akarok beszélni, hogy kihez jut a föld.

Arról akarok, hogy szabad-e eladni. Szabad-e kiadni azt a természeti erőforrást a kezemből, amivel tudnék hatással lenni bármikor a jövőben a vidéki népességmegtartásra, amivel feltételeket tudnék szabni. Önök 20 évnyi rossz gazdálkodás után megindultak egy jó úton. Azt mondták, hogy a pályázati rendszer jó lehet. Nem értek egyet a pályázati rendszerükkel, és nem tartom korrektnek azt, de maga az eszköz, hogy pályázati úton preferáljuk azokat, akik vidéki munkahelyeket teremtenek, értékteremtő gazdaságot hoznak létre, ez egy jó rendszer.

(15.40)

Az jó rendszer, ha tulajdonosként elvárom, hogy annak adjam oda a földet, aki azt vállalja, hogy majd 30 hektáronként vagy 50 hektáronként létrehoz egy munkahelyet. Aki azt vállalja, hogy egészséges élelmiszert biztosít a fővárosnak, és szerte a vidéken

egészségmegőrzésből egy jobb minőségű élelmiszert fog biztosítani.

Maga a rendszer jó és támogatandó. A gyakorlat nem volt jó, nyilván ezért kritizáltuk, meg azért kritizáltuk, hogy jobb legyen. Mert nem az a cél, hogy hogy lehet ebből politikai tőkét kovácsolni, hanem ellenzékként azt érzem feladatommak, hogy hogy tudom jobbá tenni a kormányzást, mivel tudok hozzájárulni ahhoz, hogy önök jobb döntéseket hozzanak, és felelősebben kezeljék az állami vagyon. Mikor ez ellen szólok, akkor nem pusztán termőföldről akarok beszélni. Én nem arról akarok beszélni, hogy mi van ezzel a termőfölddel, és még csak nem is arról, hogy mi van ezekkel a gazdálkodókkal, mert ez nem pusztán termőföld és gazdálkodók ügye, hanem ez a vidék ügye. És nem pusztán a vidék ügye, hanem miután ez több mint tízmillió ember tulajdonát képezi, ez minden magyar ember ügye. Ez a közös vagyonunk, a közös örökségünk.

Önök itt ülnek a kormánypárti padsorokban jó sokan, akik nem fognak részesülni ebből a bizniszből, nem fognak sem abból részesülni, hogy önökhöz föld jusson, sem abból, hogy ami bejön pénz és befolyt pénz, annak az elverésében részt tudjanak venni érdemben. És mégis kiállnak emellett, mégis támogatják, és olyan szavakat mondanak, amit önök sem értenek.

Elmondta Fazekas Sándor miniszter úr is, a Fidesz vezérszónoka is a kisgazda elveket, a kisgazda hagyományokat. Hát kérem szépen, mitől van az, hogy az, aki felkenten a magyar kisgazdákat képviseli a magyar Kisgazda Polgári Egyesületben önökkel szövetségben, az azt állította ebben az egész ügyben, mint az ellenzék? Nem lehet, hogy a kisgazda képviseli ezeket az értékeket? Mitől van, hogy nincs itt? Talán nem akar a saját kormányával szembenemenni? *(Dr. Nagy István: ...szólni fog!)* Tehát nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy ki képvisel kisgazda értékeket.

Azt mondja Győrffy Balázs képviselő úr - ugye, ez hangzatos, ezt már hallottam többször is a kormányzattól -, hogy azokról a földekről van szó, amiket államosítottak a kommunisták, meg elvették az emberektől. Kérem szépen, erről szó nincs. Önök rögzítették az Alaptörvényben azt, hogy a kárpótlás befejeződött. Én nem értettem ezzel egyet, de önök az Alaptörvénybe tették, és azt állították, hogy minden magyar kárpótlás befejeződött, és mindenki kárpótolva lett.

Ez a föld nem az, amit elvettek és államosítottak. *(Győrffy Balázs: Ez nem kárpótlás!)* Ez az a föld, ami a királyé volt, az egyházé volt, és valahogy az állam tett rá szert, mert bátran kérdezem, itt tanult emberek sokasága ül történelemtudományból, mondjanak már nekem a magyar történelemben egy olyan kort, amikor nem volt a koronának vagy az államnak érdemi tulajdona, amikor megszabadult a termőföldektől! Mondjanak egy olyat a magyar történelemben *(Dr. Gyüre Csaba: Ezerkilencszáztizenkilenc, Kun Béla!)*, amikor nem akart a korona beavatkozni a földjeivel a vidéki foglalkoztatásba! És

nyilvánvalóan, ha majd mondanak ilyet, akkor elgondolkodom, de mindaddig, ameddig azt látom, hogy az állam mindig is be akart avatkozni abba, hogy a vidéki munkahelyeket megőrizze, addig nem tudok mást tenni, mint tiltakozom az ellen a folyamat ellen, amit önök ezzel a termőföld-privatizációval megkezdték. Nyilvánvalóan sokszor elhangzik ez a gondolat, hogy a földműveseknek akarják juttatni ezeket a földeket, mert nyilván felmerül az a kérdés is, hogy ki a földműves. Önök szerint az a földműves, aki most két hét alatt egy aranykalászos gazdatanfolyamot elvégzett? Gógös képviselőtársam már beszélt erről hosszan. Megötszöröződött az igény. 2012-13-14 között folyamatosan nőtt, egyszerű statisztikákból látszódik, hogy erre vannak, akik készülnek, és azt gondolják, hogy egy aranykalászos gazdával majd ők földművesek lesznek.

Bitay Márton Örs államtitkár úr ma egy azonnali kérdésemre azt válaszolta, hogy azért kell 300 milliós keret a hitelkeretből, mert akinek nincs semennyi, az is meg tudja venni a 300 hektárt, ami a birtoklási maximum a földforgalmi törvény alapján. Önök szerint az a földműves, akinek egy hektár földje sincs? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: És te hogy kezdted?)* Aki elvégzett egy aranykalászos tanfolyamot, és ezzel szerzési jogosultságot szerzett? Tehát nyilvánvalóan felmerülnek ezek a kérdések, hogy kit gondolnak önök földművesnek.

És nyilvánvalóan nem lehet megkerülni azt, hogy két szóban ne emlékezzünk meg a Magoszról, amely az én véleményem szerint az összes eddigi elvét elárulta, szerintem becsapta és meglopja a magyar vidéket, és gyakorlatilag néhány szűk gazdasági érdekeltség miatt belemegy ebbe a színjátékba, amiben kétségkívül, még egyszer mondom, lesznek jó magyar gazdaemberek, akik földhöz fognak jutni. De az állam érdeke és a társadalom egészének az érdeke ennek ellenére nem ez, hogy kijátsszuk ezt a földet.

És ha már itt tartok, akkor néhány dologban hadd reagáljak a kormánypárti felszólalásokra, mert nyilvánvalóan, amiről beszélek, az, hogy kártyavárként dől össze az egész érvrendszer, ez világos. Azt mondja Fazekas Sándor miniszter úr, hogy nem kell majd bérleti díjat fizetni. Kérem szépen, mitől van az, hogy az Agrya, a Fiatal Gazdák Szövetsége azt mondja, hogy jobb a bérleti rendszer, mert kiszámíthatóbb és biztonságosabb? És az mitől van, hogy ha önök azt mondják, hogy nem kell bérleti díjat fizetni, ez jó, de ha törlesztést kell fizetni, az még jobb? Tehát mitől lesz más?

Önök most adósságba döntenek a magyar gazdákat, ugye tudjuk azt, hogy minimum 150 milliárddal, de lehet, hogy többel, hiszen Bitay Márton Örs azt is mondta, hogy majd a piaci bankok is be fognak szállni a finanszírozásba. Tehát az jelenti a biztonságot, hogy 150 milliárdos hitelkeretet majd felvetenek a gazdálkodókkal? Szó nincs erről!

Azt mondják - ugye, erre már reagálni sem akarok, annyira nevétséges -, hogy megvédik a magyar földet a külföldiektől. Kérem szépen, Magyarorszá-

gon - önök tisztában vannak vele, gondolom, hogy olyanok ülnek itt, akik ezt tudják - megközelítőleg a hússzorosa azoknak a száma, akik termőföldtulajdonosok, mint azok, akik valójában termelnek. Jelen pillanatban el akarna adni valaki egy földet, akkor ott lecsapnak rá, mert van rá jelentkező, hiszen van igény a földre, ezt önök jól mondják. De ha az állam megjelenik 380 ezer hektárral, hogy ezt eladom, akkor az elsődleges földpiacon ami föld keletkezik, nem biztos, hogy ugyanazok a gazdálkodók meg tudják venni.

Önök most nyitják meg a terét annak, hogy ez a földpiac kinyíljon a tagállambeli állampolgároknak. És a földforgalmi alapján a tagállambeli, nem külföldiekéről beszélek, mert így fog megnyílni az a lehetőség. Így fog megnyílni az a lehetőség, hogy majd 20 év múlva - vagy nem is kell 20 év, mert nyilvánvalóan, ha hagyaték van, akkor az elidegenítési tilalom megszűnik -, akár hamarabb majd el lehessen adni ezt a földet. Tehát valótlanúságot állít Fazekas Sándor.

Ugyanígy valótlanúságot állít azzal, amikor azt mondja, hogy megerősíti a magyar gazdákat, miközben hitelbe taszítja azokat és eladósítja. Azt mondja, hogy azonos feltételeket biztosít a gazdálkodóknak. Kérem szépen, ez is egy hazugság. Milyen azonos feltételeket? Eleve az van a hitelkonstrukcióban, hogy 10 százalékos önerő kell a hitelhez azoknak, akik már bérlők, akiket önök helyzetbe hoztak az elmúlt három évben, és 20 százalékos önerő - dupla annyi - azoknak, akik nem bérlők. Itt, kérem szépen, két embernek éri meg földet venni: aki bérlő - tehát önök helyzetbe hozták az elmúlt három évben -, vagy nem akar dolgozni, aki tényleg spekuláns, mert nem számít neki az, hogy húsz évig nem lesz övé a föld. Ez a kettő, akinek megéri.

És amikor azt mondják, hogy azonos feltételek: hogy lenne azonos feltétel egy licit? A licitre önök azt mondják, hogy korrekt. Persze, önök azt mondhatják, hogy korrekt, ha tőkeerősek. De a licitet mindig az viszi el, akinek a legtöbb pénze van. A licit arról szól. És egyáltalán már a liciten ki tud részt venni? Miután be kell fizetni a földek 10 százalékat, vajon hány kisgazdálkodó, közepes gazdálkodó van, aki most 30 hektáron gazdálkodik, 40-en, hogy majd be tudja tenni egy tízhektáros földnek vagy kettőnek vagy háromnak? Azok, akik tőkeerősek, akiket önök nem akarnak állítólag helyzetbe hozni, azoknak nem probléma az, hogy egy közigazgatási területen mindenhol bejelentkeznek licittel. Nem probléma, mert megvan a tőke hozzá. De ezt a tízszázalékos részvételt, hogy részt vegyen a liciten, nagyon-nagyon sokan nem fogják tudni befizetni! És majd nézzük meg az arányokat! Önök azt mondják, hogy van 103 ezer gazdálkodó, nézzük meg, hogy hány gazdálkodó tud részt venni a liciteken. Mert a probléma az, hogy itt szó nincs azonos feltételekről. Pontosan arról van szó, hogy akinek a sok pénze van, az fog tudni hozzájutni ehhez az egészhez.

Nyilvános árverés és árelőny lehetőségéről beszél a miniszter úr. Nyilvános árverést nyilvánvalóan

lehet tartani, de ha az mindenkor és mindig az erősebbnek enged, akkor nyilvánvalóan nem segítheti a kis- és közepes birtokosokat, akiket önök szerint helyzetbe akarnak hozni. Azt mondja a miniszter úr, hogy ezek a területek, birtoktestek háromhektárosak meg tízhektárosak, ugyanakkor nem beszél arról, hogy nyilvánvalóan a hitelkeret is, miután 300 milliós egy főre, azért van így kitalálva, mert meg lehet venni 30 darab tízhektáros is. És akinek van pénze és be tudja fizetni az összes liciten való 10 százalékot, az megteheti ezt. Szó nincs arról. Ez akár egy darab 300 hektáros birtoktest, akár 10 hektárosból 30 darab, a tulajdon ugyanaz, és a magyar mozaikolt birtokszerkezetben nem jelent problémát az, hogy az egyik itt van a határban, a másik pedig ott van a határban. Nyilvánvalóan a magyar társadalmat kevésbé érdekli ez, de nyilván engem szakmailag kifejezetten bánt az, hogy a természetvédelemért felelős miniszternek halvány lila gőze nincs arról, hogy mi minősül védett területnek és mi nem, és hogy a Natura 2000-es védett terület az vagy nem. Ilyeneket mond, ezt mondta szó szerint, hogy a nemzeti parki vagyongazdálkodásban lévő Natura 2000-es területeknél egy magasabb védettségi szint valósul meg, mint az NFA-nál lévénél. Szó nincs ilyenről. A kormányrendelet, ami foglalkozik a Natura 2000-es területekkel, nem különbözteti meg ezeket, a '96. évi LIII. törvény 4. § g) pontja meghatározza azt, hogy Magyarországon mi a védett terület, és ezek védett területek. De erről sem akarok beszélni, mert én nem arról akarok vitázni önökkel, hogy a Natura 2000 maradjon vagy ne maradjon, hanem arról, hogy adjuk vagy ne adjuk, és nyilvánvalóan az utóbbi mellett teszem le a voksot.

Győrffy Balázs képviselőtársam azzal a szokásos kormányzati demagógiával kezdi, hogy legyen a föld azé, aki megműveli. Kérem szépen, 25 ezer hektár Csányi, 25 ezer hektár Simicska. Azé legyen, aki megműveli? Most ők művelik ezt a földet. Aki majd megveszi ezektől, nem fogja tudni művelni, mert még 36 évig itt lesz a tulajdonosoknál. Ez ilyen demagóg szövegnek, hogy legyen azé, aki megműveli, elmegy, de valójában arról van szó, hogy ezek a földek húsz évre le vannak kötve, és miután olyanok meg fogják venni, akik nem tudnak abban a pillanatban elkezdni rajta gazdálkodni, ezért nem fognak tudni mit kezdeni vele. Tehát ne legyen azé minden esetben, aki megműveli, legyen olyan esetekben, ahol ez munkahelyteremtő és jó, és ne legyen azon esetekben, ahol spekulatív szándékú. Falvak elnéptelenednek - vetette fel Győrffy Balázs képviselőtársam, és teljes mértékben igazat adok ennek, és éppen ezért jelent problémát az, hogy azt gondolják, hogy az az út, amin önök járnak, az helyes.

(15-50)

Miniszterelnök úrnak próbáltam elmondani nemrég az egyik azonnali kérdés keretében, hogy

2000 és 2010 között az öt fő alatti foglalkoztatású gazdaságok, tehát klasszikusan a kis családi gazdaságok 40 százalékkal csökkentek. Ez történt 2000 és 2010 között. Majd mi történt a következő három évben? További 15 százalék tűnt el. Ez azt jelenti, hogy önök három év alatt felgyorsították az öt fő alatti gazdaságok eltűnését. Lehet hozni más statisztikai adatokat, de ez egyszerűen tény. Az a kedvezményezett közeg, amelyről önök beszélnek, amelyet helyzetbe szeretnének hozni, fogy elfele. Ezt mutatja minden. Nyilvánvalóan lehet ezt cáfolni és az ellenkezőjét állítani, meg játszani a számokkal, hogy hol mennyi alkalmazott jelent meg, de azok, akik a kis falvakban ott tudnak maradni, és nem alkalmazottként, hanem gazdálkodóként szeretnének megélni, akik önöknek állítólag fontosak, azok pont a legrosszabb helyzetbe kerültek az elmúlt időszakban.

Nyilvánvalóan hosszan lehetne még beszélni, és nagyon sok mindenre szeretnék még reagálni az elmondottakból, de azt szerettem volna világossá és érthetővé tenni, a Lehet Más a Politika képviselőjében nem azt szeretném, hogy arról vitázzunk, Mészáros Lőrincé lesz-e a föld vagy nem, vagy lesz-e ez a mutyinak nevezett, nem tudom, milyen folyamat - amit a közéletben így hívnak -, vagy nem lesz, hanem arról szeretnék beszélni, hogy önök hogyan gondolkoznak az államról. Van-e az államnak feladata a foglalkoztatásban, vagy kiengedheti a kezéből? Fontos-e az, hogy amit örököltünk, azt megőrizzük és gyarapítsuk, vagy pedig felélhetjük azt? Az elmúlt 25 év kormányai nagyon-nagyon sok privatizációval eljárták azt a magyar vagyont, ami ránk maradt, úgy, hogy közben növekedett az államadósság GDP-arányosan.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy egy magát nemzetinek mondó jobboldali kormány, amely konzervatív értékeket vall, mit gondol az államról és az állam tulajdonáról. Azt szeretném, ha a vitának legalább egy része erről szólna, mert az én véleményem szerint a legtöbb olyan értékkel, amit önök nagyon-nagyon sokszor hangoztatnak, ez a lépés ellentétes, és sérti azokat az értékeket, amelyeket önök felvállaltak és a zászlójukra tűztek. Ellenzéki politikusként nekem nyilvánvalóan nem kell, hogy könnyen azonosulni tudjak az önök értékeivel, ennek ellenére jó néhány értéket tisztelve, amit önök képviselnek. De azokkal az értékekkel, amiket én tisztelve és önök képviselvek, ez a törekvés ellentétes. Ezért szeretném azt, hogy a mai nap újragondolják a sorsukat, és a kormányukat jobb belátásra bírják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel az elsőként jelentkező független képviselő nincs a teremben, így haladunk tovább.

Kétperces felszólalásra jelentkezőt nem látok, ezért az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók írásban történt előzetes bejelentésének megfelelően. Elsőként megadom a szót Font Sándor

képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének, bizottsági elnök úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek valamiért azt gondolja, hogy a Fidesz értékrendjével, a polgári értékrenddel ellentétes az, hogy véleményünk szerint a legjobb helyre, a gazdálkodók kezébe juttatjuk a jelenleg az állam tulajdonában lévő termőföldet. 1995-96 óta folyamatosan vita folyik arról, hogy mi a helyes gazdálkodási mód ezzel a területtel.

Néhányan vagyunk csak itt a parlamentben, akik ezt a vitát már akkor elkezdtek lefolytatni, és valljuk meg őszintén, amikor 1998-2002 között a polgári jobboldal volt kormányon, az akkori ellenzéknek, a jelenleg is ellenzékben lévő baloldalnak nem tetszett az akkori kormány döntése az állami földek hasznosításáról, amikor pedig 2002 és 2010 között a baloldal volt kormányon az SZDSZ-szel együtt, nagyon komoly kritikát fogalmaztunk meg, hogy véleményünk szerint helytelen az a mód, ahogy az állami termőföldeket kezelik. És miért? Azért, mert ahogy itt többen kifejtették, az állam sohasem gazdálkodott rajta, pontosabban amikor állami társaságokon és oda kinevezett államigazgatási személyeken keresztül megpróbált gazdálkodni, annak rendszerint rossz vége lett. Ezt mutatják a különféle ellenőrzések. Ezért döntő mértékben, főleg a termőföldek esetében a bérbeadás volt az egyedüli mód, amivel hasznosította az állam ezeket a területeket.

Amikor 2010 után újra a bérbeadást választotta a kormány a lejárt bérleti szerződésekből felszabaduló területek hasznosítására, akkor a mostani három ellenzéki párt, a kibővült baloldal, a szélsőjobb nemzeti radikális párt, valamint az LMP - amit nekem nehéz meghatározni stílusjegyekkel, hogy zöldpárt vagy nem zöldpárt, ez az ő dolguk; egy újabb formáció, inkább liberális irányzatú formáció - a maga módján ösztözt alá vette a kormány bérbeadási politikáját. Mondhatnánk azt, hogy 1994-95 óta, amióta egyáltalán tisztázódott, hogy az állam tulajdonában maradtak termőföldek a kárpótlások lejárta után, nem volt olyan helyzet, amikor az ellenzék oldaláról valaki ne kritizálta volna meg, hogy mit tesz az aktuális kormány azzal a termőfölddel.

Ezek után a kormány úgy döntött, hogy véget vet annak az áldatlan vitának, amely 14-15 éve folyik a parlamentben, mert azt gondolja, azt állítja - s ezzel én is egyetértek, és önök bármennyire is úgy gondolják, hogy demagóg ez a szöveg, ahogy hallhatuk is az egyik felszólalótól -, hogy a termőföld mégiscsak a legjobb helyen a magyar gazdánál van. Hangsúlyozom itt a magyar gazdát, mert ugyan a vitában nem került erről szó, és nem is szeretnék túlságosan széles ajtót nyitni ezen a vitafelületen, de azt azért itt, házon belül tudjuk, hogy az Európai Unió kifogással élt a földforgalmi törvény egyes szakaszaival szemben.

Ebből két szakasz számunkra nagyon fájdalmas, ezért a végtelenségig védekezni is fogunk ezzel a

kritikával szemben. Az egyik az, hogy miért csak a földművesek vásárolhatnak termőföldet a törvény életbe lépése után. Miért csak a gazdálkodók? Igen, az EU azt gondolja, hogy ki lehet nyitni a klasszikus piaci szereplők mindegyikének a termőföldvásárlást.

A másik kifogás meg úgy hangzik, hogy Magyarországon miért csak magánszemélyek vásárolhatnak termőföldet. Társas vállalkozások miért nem? (Gőgös Zoltán: *Ki mondott ilyet, Sanyi?*) Úgy, ahogy azt a DK követelte már a 2014-es programjában, hogy a társas vállalkozások felé is nyissuk ki a termőföldvásárlást, akikkel az MSZP a most hangoskodó Gőgös Zoltán vezetésével egy platformon indult 2014-ben. (*Zaj az MSZP soraiban.*)

Ez a védekezésünk még tart, de a végtelenségig nem tarthat, ezért nagyon nagy kérdés, hogy ennek a vitának mi lesz a vége. Véleményünk szerint mégiscsak az a legjobb helyzet, hogy egy nem várt fordulat esetén jobb megelőzni a bajt, és a termőföld a legjobb helyen mégiscsak a magyar gazdánál van. Az imént itt hangzatos szavak hangoztak el, mint Szent Korona, aztán hogy ezer év óta minden évszázadban társadalmi, közösségi meg állami tulajdon volt, de mi azt gondoljuk, annál jobban, mint a magángazda, senki nem tud a saját tulajdonáért küzdeni. (*Zaj az MSZP soraiban.*) Ezt láttuk az 1800-as és az 1900-as években, és sajnálatos módon a kommunizmus alatt is, amikor rendkívül...

ELNÖK: Képviselő úr, egy kis türelmét kérem. Aki vitatkozni akar, kint a folyosón folytathatja, de ne zavarjuk az előadót, és ne zavarjuk azt, aki hallgatni akarja! Köszönöm szépen. Folytassa!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Tehát azt láttuk, hogy az ötvenes években rendkívül káros következményei lettek, amikor a kommunisták elvették a magánszemélyektől a termőföldet, amit egyébként néhány évvel azelőtt ők adtak vissza annak jegyében, hogy végre lesz majd magyar paraszttársadalom. Mi azt állítjuk, hogy a magyar gazdánál jobban senki nem tud a termőföldért küzdeni, hogy az maradjon magyar kézben, bármi is lesz majd egyszer netán az EU döntése.

Nagyon érdekes volt hallgatni nekem Gőgös Zoltán gondolatát, aki egyébként a mai nap témájáról beszélt a legkevesebbet, arról, hogy mi a véleményük az állami termőföldek magánkézbe, magyar gazdák kezébe adásáról, viszont minden más témát kinyitott. Ez azért izgalmas, mert nemcsak az volt a baj, hogy csúsztatásoktól, időnként tárgyi tévedésektől volt teli a gondolata, hanem véleményem szerint sajnálatos módon lekezelő és nagyképu volt az előadása. Percembereknek minősíteni a fideszes képviselőket, akiknek a 70-80 százaléka egyéni körzetből került be, és úgy minősíteni fideszes képviselőket, hogy nem is értik, milyen jogszabályt írtak le, és jobb lenne, ha még egyszer elolvasnák - idézet Gőgös Zoltán egy-egy számomra sértő megjegyzéséből -, azt gondolom, nem elegáns. Nem elegáns!

(16.00)

Képviselőtársam, aki államtitkár is volt, tehát egy olyan pozíciót töltött be, ahol elég komoly társadalmi felelőssége volt, mégis lekezelő és nagyképi nyilatkozatai mellett azért olyat tett, hogy 2009-ben, az általa használt szóval, haveri körnek, csak ez esetben az MSZP-s haveri kör volt, felbontották a még létező bérleti szerződéseket, és gyorsan újrakötötték 10-15 és 20 évre. Azért, mert látták a közvéleménykutatási adatok alapján, hogy bukóra áll az MSZP. Aki ezt államtitkárként megteszi, és utána nekünk idejön, és elkezd morális alapon kritizálni, hogy mi milyen jogon gondoljuk azt, hogy a legjobb helyen a termőföld mégiscsak a magyar gazdáknál van, az a felvetés véleményem szerint erkölcsstelen, morálisan nem helyes.

De térjünk rá az általa, véleményem szerint tárgyi tévedés, csúsztatás, netán hazugság gondolatsorra. Ez még fájdalmasabb szerintem, mert a kívüllők, akik nem értenek ehhez a kérdéshez, azt hiszik, hogy Gógös Zoltánnak igaza van. Nincs igaza. Azt állítja, hogy kell a kormánynak a 400 milliárd forint valamilyen lyukak betömésére. De hát tisztázzuk! Olyan gazdasági teljesítményünk van, amiről az önök kormánya csak álmodni mert, nem mínusz 8 százalékos GDP-visszaeséssel adjuk majd át a kormányt valakinek egyszer, hanem folyamatos GDP-növekedés van. A költségvetési hiány 2,5 százalékos, nem 9 és 10 százalékos, ahogy önöknél volt! Ha már kinyitjuk ezt a témát. A munkanélküliség nem 13 százalékos, hanem csak 7 százalékos, hogy csak néhány adatot megemlítsek azokból a véleményem szerint igaztalan vádakból, amelyeket államtitkár úr, képviselőtársam mondott.

Azt mondja, az állami termőföldek 95 százalékát eladja ez a kormány magángazdáknak. Tisztázzuk! (Gógös Zoltán: A szántókét.) Ezek az állami termőföldek a szántóföldekre korlátozódnak. Rendben van. Így is föl lehet vezetni és félre lehet vezetni a hallgatókat, hogy a szántóföldek 95 százalékát eladják. Mennyi is az a terület? 350-380 ezer hektár. Képviselő úr, most kiabálja be, mennyi a magyar szántóföld teljes összege? 4,5-5 millió hektár. Mondhatnám, az összes magyar termőföld és ezen belül a szántóföldi állomány 5-7 százaléka. Tetszenek hallani? 5-7 százalékaról vitatkozunk most ilyen vehemenssen, amire a kormány azt mondja, hogy ez is a legjobb helyen a magángazdáknál van. 5-7 százalékról vitatkozunk.

Azt állítja képviselőtársam, hogy a Fidesz által bérbe adott termőföldek döntő többsége már három éven túl van, ezért a bérlők elővásárlási joggal rendelkeznek. Sajnálatos módon hozzám egyébként éppen azok a fájdalmas kijelentések érnek el a bérlőktől, hogy hát nem járt le még a három év, és ők ugyanúgy átlagos vásárlóknak számítanak még. Nekik van igazuk. Ugyanis 2012 decembere előtti időpontot kell számolni ahhoz, hogy leteljen a három év, mert most 2015 novembere és decembere lesz, ami-

kor az árverések megkezdődnek. Mennyi volt az a terület, tetszik tudni azt, képviselőtársam? Ő tudja egyébként természetesen: a töredéke. Alig 10 százalékot sikerült akkor az első bérleti kiírások, adatok alapján eladni az akkor megjelent „földet a gazdáknak” program keretében. Tehát a Fidesz által '12 után bérbe adott termőföldek döntő többsége nem éri el a hároméves bérleti időszakot. Tehát az ottani tulajdonosok, ha fáj ez valakinek, ha nem, három éven belüliek, tehát nincs elővásárlási joguk.

És ami a legképtelenebb állítás volt Gógös képviselőtársamtól, azt mondja, hogy egyik pillanatról a másikra 36 ezerről 100 ezerre növekedett a regisztrált földművesek száma. De képviselőtársam! Ha ezt a folyamatot legalább tudná, egyébként ő tudja, ő pontosan tudja, hogy ez hogyan működik: miért is következett ez be? Azért, mert amikor a gazdálkodóknak meg kellett szerezniük a földműves-minősítést, hogy is történt ez? A járási földhivatalhoz be kellett menni, és ott egy adatlapot ki kellett tölteni, hogy mi volt a jogcíme annak, hogy ő most kezdeményezi a földműves-minősítés megszerzését.

Olyan dömping indult el a földhivatalok felé, hogy először ezt nem bírták teljesíteni, utána pedig folyamatosan tisztult a rend. A gazdák megértették, hogy ahhoz, hogy földet vásárolhassanak a későbbiekben, a földműves-minősítést bizony meg kell szerezni. Ezért folyamatosan elkezdtek beadni az igényléseket. Mi történt? A földhivatal végre utolérte magát, és elkezdte kiadni a beadott igényléseknek megfelelő és elbíralt jelentkezési lapot. És hála istennek, most tartunk a 102 ezernél. De nem azért, mert fideszes spekulánsok jelentkeztek be aranykalászos gazdaképző igazolvánnyal, hanem azért, mert az a 160 ezer támogatóst is igénylő gazdálkodó elkezdte folyamatosan a minősítést kérni, hogy ő most már földműves, és igazolja le ezt, legyen szíves, az állam az ő részére.

Ez a folyamat napjainkban is tart. Borzasztó dolgot mondok most Gógös Zoltán képviselőtársamnak, nemhogy 100, de várunk még 100, netán 200 ezer olyan gazdálkodót, akiről tudjuk, hogy gazdálkodó, de még nem kérte ki az igazolást az államigazgatási szervtől, ez esetben a földhivaltól. Tehát mi még azt várjuk, hogy további jelentkezők lesznek. És tessék elhinni, hogy az a 36 ezerről 100 ezerre növekedett, minősített gazdálkodói létszám nem Fidesz-oligarchák, nem spekulánsok, ahogy ő felszólalásában ezt említette, hanem állítom, hogy magyar gazdálkodók. Ugyanúgy, ahogy ezt mi érzékeljük az NFA honlapjának megtekintése alkalmával.

Mi történt? Október 15-én kerültek fel az első érdemi információk a 3 hektár alatti, majd a 3 hektár fölötti termőföldek eladásáról. 16-17-18-án óránként 70 ezer látogatója volt a honlapnak. Tetszik érteni, Gógös képviselő úr? 70 ezer óránként. Volt olyan pillanat, október 16-án, amikor egy óra hossza alatt 140 ezer látogatója volt az NFA honlapjának a földértékesítésekkel kapcsolatosan. Na, itt igazolódik vissza az Agrárkamara és a Magosz kérése, hogy a gaz-

dák mégiscsak úgy vannak vele, hogy földhöz szeretnének jutni. Ne tessék azt állítani, hogy az az óránként 140 ezer látogató mind spekuláns! Ennyit a büdös életben nem tudnának összeállítani, bármennyire ragasztják ránk ezeket a jelzőket. Hála istennek, mindannyiukban bízva, ezek gazdálkodók, akik megértették, hogy most ez be fog következni, és lehet, hogy 5-10-15-20 évre előre kell gondolkodni abban, hogy megalapozza, biztosítsa saját maga és netán a gyermeke, utalok itt Sallai R. Benedek gondolatára, gyermeke és utódaik számára is a gazdálkodói mivoltot.

Be lehet állítani mindent rendkívül gonosz módon. Úgy érzem, erre sokan kísérletet tettek. Én megpróbáltam érzékeltetni, hogy a gonosz számok mögött, ami így tükröződött vissza, van egy hétköznapi élet, egy valódi tartalom, ami nem igazolja vissza az önök elképzelését. Természetesen tisztában vagyunk vele, hiszen az MSZP három kormányában bizonyította, hogy hogyan gondolkodik az állami termőföldekről, ezt itt hallhattuk; olasz, osztrák, holland tulajdonú érdekeltségek használják ma még sajnos a magyar állami termőföld egy jelentős részét, ennek vetettünk véget 2010-ben. Ezeket mind a Horn-, majd pedig a Gyurcsány-kormány adta ki ezeknek a külföldi tulajdonosoknak használatba.

Mi azt mondtuk, hogy ennek vége, ezt megállítottuk. Ez önöknek persze nem tetszik. Pontosan látjuk, hogy igaz sajnos az a tételmondatunk, hogy amikor csak lehetett, kőkeményen kiszolgálták a külföldi érdekeket. Mi ezt nem tesszük, bármennyire is úgy érzik, hogy az is gonosz dolog, hogy mi magyar gazdáknak szeretnénk odaadni. Mi állítjuk, hogy ez helyes dolog. Sajnos vagy hála istennek, ezt nem tudom, a társadalomnak egyszer ezt majd elemezni kell, a Jobbiknak és az LMP-nek ilyen értelmű bizonyítéka még nincs, merthogy nem voltak kormányon. Mind az MSZP, mind a Fidesz részéről voltunk ellenzékben. Ne értsék félre, pontosan tudjuk, hogy mi az a gondolati szabadság, ha finoman fejezem ki magam, ami ellenzéki részről megnyilvánulhat. Mindent lehet mondani, semmi felelősség nincs mögötte.

Ez a gondolat járta át véleményem szerint mind a két vezérszónok elképzelését. Lehet fülnek rendkívül tetsző mondatokat elmondani, amelyek esetleg első hallásra a hallgatónak is úgy tűnnek, hogy nem beszél ez olyan bolondságot. De ha egyszer is vissza tudnánk kérdezni itt a vezérszónoklati rendszerben, de nem lehet, erről szól a vezérszónoklat, akkor rögtön tudnánk bizonyítani a jónak hangzó gondolatok mögött rejlő tartalmat is, mert néha butaság, néha lehetetlen, néha nem a mi szándékunk szerint lehetetlen megvalósítani.

(16.10)

Egy EU-s környezetben vagyunk, ezt a vitát lefolytattuk régen, azt a kötöttségi pályát, amivel a termőfölddel, a piacgazdasággal kötötteen léptünk be

az Európai Unió rendszerébe, ezt a Jobbik figyelmen kívül szeretné hagyni, és úgy érzi, hogy kuruc módjára száguldozhat végig Európán, nem számít semmi sem. Sajnos, ez nem igaz. Ezt csak akkor fogja tudni majd bebizonyítani, ha egyszer netán lehet, hogy ezen földárverések húszéves lejáratú ideje után majd egyszer netán kormányra kerül, és majd kiderül, hogy mit tesz akkor kormányzóként. Az LMP-nél is valószínűleg ez a helyzet áll elő. Természetesen értjük azt az elméleti aggodást, amit tesz, csak annak semmi köze a valós tartalomhoz. Az a peremfeltétel-rendszer, amelyet itt a miniszter úr és mind a Fidesz, mind a KDNP vezérszónoka már ismertetett, tökéletesen biztosítja, hogy nyílt, mindenki által ellenőrzött módon kerül magyar gazdákhöz termőföld.

De merném javasolni, hogy akinek kételye van... - én látom, hogy van kétely, mert a Mezőgazdasági bizottsághoz, vagyis a parlamenthez benyújtásra került egy javaslat, hogy egy ellenőrző bizottságot kellene felállítani a most induló földárverések felügyeletére. Én magam ezzel nem értek egyet, de ezt majd természetesen a bizottságban megvitátjuk, hogy ennek mi értelme lenne, de akinek ilyen aggálya van, hogy itt valami nem lesz rendben ezen nagyon nyílt és egyértelmű feltételek ellenére, azt nagyon kérem, hogy menjen el a november 16-án induló első körű árverésre, és menjen el a november 23-i második körben meghirdetett árverésre. Ha tényleg szabálytalanságokat észlel, akkor ő legyen az első, aki ezt itt nekünk, a miniszter úrnak, az államtitkár uraknak, netán - ha úgy érzik - hatósági szerveknek szóvá teszik, és utána beszéljük meg, hogy valóban akkora baj-e a gazdáknak földet juttatni, mint ahogy önök ezt itt a felszólalásaikban megpróbálták elmagyarázni, mi ezzel nem értünk egyet.

A programunk helyességéről jelen pillanatban meg vagyunk győződve, és úgy érzem, hogy a gazdák is ezt támogatják. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a házszabály szerint a kormány képviselőjének soron kívüli felszólalásra van lehetősége, nyilván a képviselőcsoport terhére és addig terjedő időtartamban, tehát nem csak kétpercesre. *(Közbeszólások a Jobbik sorából: Most majd helyre teszi!)* Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak röviden szeretnék két dolgot gyorsan helyre tenni, hogy ne menjen félre a vita. Az egyik, amit Sallai képviselő úr volt szíves megosztani velünk a természet védelméről szóló törvényből, nagyon fontos, képviselő úr, hogy azért tényleg legalább törvényekből idézzünk pontosan. Ön azt mondja, hogy nem tesz különbséget a törvény védett természeti terület és Natura 2000 között, ha legalábbis jól figyeltem az állítását. De, különbséget

tesz, kedves képviselő úr. A 4. §-t ön elegánsan egybevonta, de annak több pontja van. Szeretném a figyelmébe ajánlani a g) és a h) pontot. A g) pont a védett természeti terület, a h) pont pedig a Natura 2000-es. Igenis különbséget tesz a kettő között.

Szeretném ideidézni azt a vitánkat is, amikor ön a Nemzeti Földalapról szóló törvényből a 18. §-t említette parlamenti felszólalásában, hogy szó sincs eladásról, és elegánsan átlépett az a) passzuson, és a b)-vel kezdte. A b) valóban úgy szól, hogy nyilvános pályázat útján történő haszonbérbe adással, de az a) úgy szól, hogy nyilvános pályázat vagy árverés útján történő eladással. Ez egy 2010 óta hatályban lévő törvény.

Gógös képviselő úr felszólalásával kapcsolatosan pedig szintén kénytelen vagyok helyre tenni, pontosabban ő maga is elismerte, hogy már nem biztos, hogy akkor most hogy van a jogszabályban. Segítek, hogy hogy van a jogszabályban. A kormányrendelet 29. §-a pontosan fogalmaz annak a vonatkozásában, hogy a húszéves elidegenítési és terhelési tilalom nemcsak azokra a területekre vonatkozik, amit pénzügyi kölcsönből vagy hitelből vásárol meg az illető (*Gógös Zoltán: Nem ezt mondtam!*), hanem minden területre vonatkozik. Tehát az a felvetése, amit ön mondott a vezérszónoki körében, hogy kicsengeti gyorsan a felvett hitelt, és utána szabadul az elidegenítési és terhelési tilalomtól (*Gógös Zoltán: Én nem ezt mondtam!*), szeretnék pontosítani, akkor lehet, hogy én értettem félre, de ez egy olyan vita, amely alkalmat ad arra, hogy nehegy véletlenül bárkiben (*Gógös Zoltán: Mi van az örökösökkel?*) vita vagy félreértés alakuljon ki, tehát nem, minden földterületre vonatkozik az elidegenítési és terhelési tilalom húsz évig. (*Gógös Zoltán: Mi van az örökösökkel?*) Az örökös, aki törvényes örökös, arra természetesen nem. (*Gógös Zoltán: Akkor vegye vissza az állam!*)

A föld tulajdonosa - azt mondja képviselő úr, hogy ez itt a baj, valóban én is azt gondolom, Isten őrizzen, hogy bárki meghaljon -, egy törvényes öröklési esetről, azt gondolom, az egy méltányos helyzet, hogy arra azt mondom, hogy ha ez az eset jön közbe, akkor természetesen megtarthatja a törvényes örökös, pontosabban: nyilatkozik a törvényes örökös, hogy szeretné megtartani ezt a tulajdont vagy visszaadja az államnak. Végrendeleti öröklés nem, csak és kizárólag a törvényes öröklés rendje. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Harangozó Gábor István, a Magyar Szocialista Párt képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Közvélemény! Ez a mai vita számomra eddig igen-igen lesújtó, még ahhoz képest is igen lesújtó képet mutat, amilyen teljesítményt és amilyen pofát-

lanságot önök itt az elmúlt években megengedtek maguknak. Tudják, hogy ma milyen vitán vagyunk? Önök sunyi módon, a parlamentet megkerülve egy kormányhatározatot hoztak arról, hogy a magyar földet eladják, elsősorban a haverjaiknak (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Ugyan már!*), hogy fontosabb az, hogy a klientúrát kifizessék, mint az, hogy mi lesz a magyar vidékkel, és nem voltak annyira se gerincesek, hogy ezt behozzák ide, a parlament elé.

Ez a vitanap ma itt azért van, mert az ellenzék ezt a vitanapot kezdeményezte. Ezek után elvártam volna, hogy a miniszter úr vagy önök (*Balla György: A parlamentben vagyunk, csak úgy elmondanám!*) majd valamilyen komoly érveket fognak idehozni a parlament elé, hogy miért kellett egyik napról a másikra úgy dönteni, hogy a magyar földet el fogják adni, az állami földeket el fogják adni, és miért kellett ilyen hirtelen, és miért kell az egész folyamatot egy vagy másfél hónap alatt lezongorázni. Ha nem hallok erről érveket, akkor nem tudok másra következtetni, mint hogy ezeket a földeket odaigérték valakinek, és gyorsan le kell zavarni az egészet, mielőtt még felelednének mások is, és esetleg bejelentkeznének, hogy ők is szeretnének licitálni. Mert az összes érv, amit elmondtak, úgy, ahogy Sallai Benedek képviselőtársam is beszélt róla, kártyavárként dől össze, amint elkezdjük megvizsgálni, hogy önök itt miről beszéltek.

Miről is beszéltek? Hogy külföldiek kezébe ne kerüljön a magyar föld. Ahogy a képviselőtársaim erről beszéltek már, valóban, ha állami tulajdonban marad a föld, akkor nem kerül külföldiek kezébe, mert az állam nem kötelezhető arra, hogy ezt a földet eladja. De mit tud vele az állam csinálni? Beszéljünk egy kicsit arról, hogy miért is kéne állami kézben megtartani ezeket a földeket! Mert valóban az lenne a fontos, hogy mielőtt egy ilyen döntés megszületik, nem utólag, amikor már el van döntve, ahogy már itt hallottuk, hogy minek is van ez a mai vita, hiszen az egészet már eldöntötték, és utólag akár feleslegesen is vitázunk róla; hanem mielőtt egy ilyen döntés megszületik, kéne megvitatni azt, hogy miért is kéne, hogy ez állami kézben maradjon, vagy miért is kéne eladni. Véleményem szerint azért kell állami kézben maradniuk ezeknek a földeknek, mert ha változtatni akarunk azon, ami ma vidéken van, azon a kilátástalanságon, akkor ehhez a legjobb eszköz az, ha a földek állami kézben vannak. Ezt mindjárt le is fogom vezetni.

Magyarországon kialakult egy olyan szerkezet, az elhibázott kárpótlás, ami úgy ment végbe, hogy egy működő struktúrát úgy vertek szét, hogy nem lett kitalálva, hogy mi legyen helyette. Egyszerűen oda lett adva a feladat az önkormányzatoknak, hogy működtessék a magyar vidéket, működtessék a falvakat, csak éppen bevételük nincsen hozzá. A földek pedig odakerültek néhány nagygazdálkodó tulajdonába vagy néhány nagygazdálkodó használatába, akik ezeken a földeken alapvetően magasan gépesített, iparszerű növénytermesztést csinálnak nagy többsé-

gükben, és ezzel igen nagy haszonra tesznek szert, és ők köszönik szépen, jól élnek, és ehhez még meg is kapják az uniós területalapú támogatást, miközben a falvakban élő embereknek nincsen megélhetésük, nincsen munkájuk. Gondolom, ezen kéne dolgozunk, hogy ezen valahogy változtassunk.

Na, ezen változtat-e az, hogy önök most néhány száz gazdának ezt a területet oda fogják adni örökre tulajdonba, hogy aztán ezt a tevékenységet mindenféle korlátozás nélkül ők folytassák tovább?

(16.20)

Nem, tisztelt képviselőtársak, ezen nem segít, hanem éppen ellenkezőleg, lemondanak arról a lehetőségről, hogy ebbe érdemben be lehessen avatkozni. Mert ha ezek a földek állami tulajdonban maradnak, akkor az állam egy normális bérleti rendszerrel meghatározhatja a bérlőknek, akik tisztességes magyar családi gazdálkodók kell hogy legyenek, ebben egyetértek, hogy mit csináljanak azon a területen, hogy mennyi embert kell ott foglalkoztatni, milyen tevékenységet kell folytatni.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot
Iktóty István váltja fel.)

A bérleti rendszernek ezzel a részével nem volt semmi gond. A gond, tisztelt képviselőtársaim, a bérleti rendszerrel ott volt, hogy önök már akkor úgy írták ki ezt a bérleti rendszert, hogy a klientúrát hozták előnyös helyzetbe, mint ahogy azt nem én, hanem az ügyészség leírta, a bérleti rendszerük nemcsak hogy visszaélésre ad lehetőséget, hanem bizonyítottan vissza is éltek vele. Meghamisított jegyzőkönyvekkel adtak földbérleti jogot bérlőknek, és eleve egy olyan bérleti rendszert alakítottak ki, amelyben a pontok 40 százaléka szubjektív volt, és annak adták a földet, akit előre kipécéztek, akinek előre odaigérték, és szépen oda is adták nekik. Erre számtalan bizonyíték van.

Mi történt akkor? Ugyanaz, mint amit most Font képviselő úr mondott, hogy ó, hát ha nem tetszik, akkor tessék feljelentést tenni. Most is azt mondják, hogy ha nem tetszik, menjünk oda a licittekre, és majd ott meglátjuk, hogy mi történik. Megtettük a feljelentéseket. És mit csinál az ügyészség, az az ügyészség, amely az önök bábjaként működik? A Polt Péter által vezetett ügyészség mit csinált? Egyszerű kifogásokat emelt, hogy miért ne emeljen vádat ezekben az ügyekben, amikor a saját ügyészei leírták, hogy milyen pofátlan módon adták oda a haveroknak a földeket. Ebben a rendszerben persze önök hátradőlhetnek, és mondják azt, hogy tessék csak ugatni, kedves ellenzék, mi meg majd visszük a haverokkal a földeket. Csak ettől még a vidéknek nem lesz jobb. Ettől még az embereknek nem lesz megélhetésük!

Még egy szempont: szó volt már arról, Font elnök úr mondta, hogy EU-s környezetben vagyunk.

Valóban, tisztelt képviselőtársak, egyedül egy olyan ágazat van, ami szinte teljes mértékben az EU által szabályozott közös politika, ez pedig a közös agrárpolitika. Azzal, ha az állami földeket most eladjuk, lemondunk arról, hogy nemzeti szuverenitásban bármilyen hatásunk vagy érdemi hatásunk legyen a magyar mezőgazdaságra, a magyar vidék, a magyar falu életére. Mert ha állami kézben van, akkor az állam előírja a gazdálkodónak, hogy azon mit csináljon. Ha magánkézben van, akkor csak a közös politika fog rá hatni. A közös agrárpolitika pedig a GOF-támogatásokon, gabona- és olajos magvak támogatásán keresztül alapvetően az iparszerű növénytermesztést támogatja. Nem azt támogatja, hogy a magas foglalkoztatási igényű ágazatok virágozzanak fel, hanem igazából a profitorientált, nagy növénytermesztési termelést támogatja. Ha ebbe érdemben bele akarunk nyúlni, akkor azt kellene csinálni, hogy azt, ami megmaradt még állami föld, nem elkótyavevényelem, tizedáron odaadom most valakinek, aki aztán majd sokkal nagyobb haszonnal esetleg tovább fogja adni. *(Zaj a kormánypartii padsorokból. - Font Sándor: Nem tizedáron! - Gyórfy Balázs: Ne hazudj, nem tizedáron adjuk! - Gógös Zoltán: Menj ki Ausztriába!)* Nem tizedáron, kedves képviselőtársak? Jó, akkor nézzük meg ezt is!

Ma a magyar föld az osztrák vagy a holland földárnak a tizedét éri, ugye? Önök azt mondták, hogy az Európai Unió előtt meg fog bukni a földtörvény, ami azt jelenti, hogy majd jöhetnek a külföldi vevők. Azzal sem vagyunk kisegítve, ha húsz év múlva jöhetnek a külföldi vevők és akkor vehetik meg, mert az önök rendelete ezt a biztosítékot adja. Csak az a baj, hogy én még ebben sem bízok. Mert két évvel ezelőtt megígérték, hogy azok a gazdák - gazdák? -, azok a családok, akik úgy jutottak haszonbérleti joghoz, hogy behazudták azokat a feltételeket, amelyeket önök a pályázatban előírtak, és előre lehetett tudni, hogy nem fogják ezeket teljesíteni, azok most szépen vásárlókká válhatnak, megveszik ezeket a földeket *(Font Sándor: A tizedárról beszélj!)*, és onnantól fogva majd ezeket a feltételeket nem kell nekik teljesíteni. Két évvel ezelőtt, amikor azt mondtuk, hogy önök ezt fogják csinálni, azt mondták, hogy á, ugyan, miért beszélünk mi ilyeneket, hát 20 évre ott van a bérleti jog, ha ott van 20 évre a bérleti jog, akkor hogyan lehetne ezeket a földeket eladni. Két év telt el és most eladják ezeket a földeket.

Egy kormányhatározatban, tisztelt képviselőtársaim! Igen azon múlik, hogy mikor lehet majd ezeket a földeket akár spekulánsként eladni külföldieknek és nagy haszonnal, akár majd ha megbukik a földtörvény, hogy Orbán Viktor mikor ébred arra, hogy egyszerűen ezt a kormányhatározatot megváltoztassa, és el lehet ezeket a földeket adni. Ezek nem biztosítékok! Ez igenis a spekulációnak ad terepet, és nagyon-nagyon határozottan visszautasítjuk, hogy ilyen sunyi módon, a parlamentet megkerülve önök ezt próbálják meg lenyomni mindenkinek a torkán. *(Font Sándor: Most is kerülnék a parlamentet?)*

Miközben egy érdemi érvet nem hallottam arra, hogy valójában miért kellene ezt a földet eladni, és miért is kéne egy hónap vagy másfél hónap alatt az egészet lezongorázni.

A képviselőtársaim még nyilván fognak további érveket is elmondani. Én idő hiányában, merthogy ennyi idő maradt arra, hogy ezt az egészet végigbeszéljük, még egyszer csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy a legnagyobb bűn nem az, hogy önök gyakorlatilag valójában a spekulációnak ágyaznak meg ezzel a kormányhatározattal, amit meg fognak valószínűsíteni, hanem az, hogy elveszik a lehetőségét annak, hogy be lehessen érdemben avatkozni a vidék életébe, hogy munkahelyeket lehessen teremteni, hogy szociális gazdaságot lehessen fejleszteni, hogy szociális szövetkezeteknek lehessen földet adni, hogy demográfiai földprogramot lehessen csinálni, hogy olyan szövetkezeti hálózatot lehessen csinálni, amiben valóban családi gazdálkodók tudnak boldogulni és munkahelyet adni sokaknak. *(Varga Gábor: Ezt mind megcsináltuk nyolc éve!).* Mint ahogy történik ez például Hollandiában is, ami nem egy kommunista állam, tisztelt képviselőtársaim. Hollandiában alapvetően bérleti rendszerben családi gazdálkodók tízmillió tejlő szarvasmarhát tartanak, miközben Magyarországon kétszer akkora területen 200 ezret tartunk. Azért, mert a hollandok előírják, hogy mit kell csinálni ezeken a földeken, meg azért, mert megcsinálták a szövetkezeteket, a megfelelő integrációt arra, hogy ezt megérje csinálni.

Ez az, amit kéne csinálnunk a magyar vidékért, erről kéne vitatkoznunk és nem arról, hogy önök hogyan herdálják el ezt a nemzeti vagyont! És még egy mondat! Mindent el fogok követni azért, hogy megakadályozzam, hogy önök ezt véghez tudják vinni. Én ott leszek ezeken az árveréseken. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Kucsák László: Milyen minőségben?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselő asszonya.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mielőtt a beszédem érdemi részére rátérnék, röviden kénytelen vagyok reagálni Gyórfy Baláznak, a Fidesz vezérszónokának szavaira. Könnyes szemmel siratta Románia sorsát, hogy milyen sok területet birtokolnak ott külföldiek. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy felmérések szerint itthon, Magyarországon is egymillió hektár van már külföldiek tulajdonában vagy külföldiek birtokában. *(Font Sándor: Ez nem igaz!)*

Egyben szeretném arra is emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy Ángyán József az önök egykori államtitkára egyrészt, másrészt arra is szeretném felhívni az önök tisztelt figyelmét, hogy ki is volt az, aki 2001-ben azt mondta, hogy véget kell vetni az osztrák virscaftnak. Ja, igen, Orbán Viktor volt! Akkor azt sze-

retném kérdezni még, hogy évek hosszú sora után miért van az, hogy még mindig, most is például Albertirsán magyar gazda lehet, földbirtokos lehet Joav Blum. Erre válaszoljanak! És a 36 ezerből hogyan is lett 100 ezer magyar gazda regisztrált földműves? Hát, úgy hogy pesti ügyvédek vásároltak 240 ezer forintért bizonyítványt, csak úgy, mint a nemzet gázszerelője. Neki is, Mészáros Lőrincnek is 240 ezer forintba került.

Na, tisztelt Országgyűlés, tisztelt Ház, a földkérdés, a föld birtoklásának kérdése már történelmünk hajnalán is stratégiai kérdés volt, és ez a jövő években, évtizedekben még inkább így lesz. Tudjuk, hogy a jövő háborúit a földért, illetve a vízért fogják vívni. Ezért a jelenlegi földértékesítési akciót nem tekinthetjük egyszerű szakpolitikai kérdésnek, mint ahogy hiba lenne az is, hogy kizárólag gazdasági jellegű problémaként, bevételnövelő intézkedésként kezeljük. Sokkal pontosabb lenne az, ha földosztásként definiálnánk, méghozzá olyan nagyságrendűként, amelyre évezredes történelmünk során még nem volt példa. Földosztás, hiszen egyértelmű az a szűk támogatott kör, akiket látványosan előnyben kívánnak részesíteni a liciteken. Egyértelmű a cél: egy fideszes tartományúri réteg megerősítése, szemben a valóban földművelő magyar parasztsággal.

Egyébként ezt bizonyítja az MFB-hitelprogram is, ami lényegében véve 150 milliárdot ajándékoz a leendő vevőknek, hiszen meglepően kedvező konstrukcióban helyezi ki állami tulajdonú bank lévén a magyar adófizetők pénzét az oligarchákhoz.

(16.30)

Az önerő nagyságrendje pedig egyértelműsíti minden kételyt eloszlatva, hogy a jelenleg is támogatott Fidesz-párti kis kedvencek fogják ezt majd igénybe venni. Ez az a törekvés tehát, amit mi a leghatározottabban elutasítunk, és hazánk stratégiai céljainak, jól felfogott érdekei elárulásának tarthatjuk, röviden, hogy közérthető legyen: hazaárulásnak. Célunk, hogy ez ellen minden törvényes eszközzel küzdjünk.

Így merült fel az is, amiből országos mozgalmat is kívánunk indítani, hogy kezdeményezzük: a nemzeti vagyon, a nemzeti földvagyon azon részét, amelyet a kormányzat nem tud eljátszani, így az önkormányzatok tulajdonában lévő külterületi mezőgazdasági ingatlanokat a képviselő-testületek minősítsék át a vagyonrendeletükben elidegeníthetetlen törzsvagyonná. Azaz, a testületek mellett, hogy kötelező önkormányzati feladataik ellátását szolgálják majd ezek az ingatlanok, oly módon hasznosítják a nemzeti vagyonnak ezen részét, hogy egyértelműsítik: a magyar föld nem eladó, a magyar föld önrendelkezésünk, jövőnk, megmaradásunk alapja.

Ezt a javaslatunkat egyre több képviselő nyújtja be, és egyre több önkormányzati képviselő-testület tárgyalta már meg érdemben, és igen, el is fogadta

már jó pár testület ezt az indítványt. Sajnos, épp a magát kereszténynek és nemzetinek valló, valójában hazudó Fidesz-irányítás alatt álló településeken utasítja el a kormányzó többség javaslatunkat mondva-csinált okokból, bizonyítva ezzel, hogy szó sem lehet arról a könnyes szemű romantikáról, amivel önök egyébként itt a Házban bizonygatják: meg kívánják védeni a magyar földet.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából nem tudom, hogy hova lett a kormány, mert... (Dr. Bitay Márton Őrs a képviselői padosorokban Balla Györggyel konzultál.) Látom, további hátsóbb sorokba húzódtak, nem véletlenül, talán az érveink elől menekülnek. (Derűltég a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Ha önök valójában az ország egészének, a nemzet egészének érdekében kívánnák a földvagyonot hasznosítani, akkor a jelenleg állami tulajdonban lévő nemzeti vagyon részét képező földeket, illetve azok egy részét legalább az önkormányzatoknak kellett volna átadniuk azzal, hogy a helyhatóságok feladatává teszik ezen földek megművelését, megműveltetését.

Épp most, amikor látjuk, milyen jelentős probléma a közétkeztetés színvonalas biztosítása; amikor tudjuk, hogy a vidéki Magyarországon a legnagyobb foglalkoztatók az önkormányzatok a közmunkaprogramokon keresztül, akkor kellene megerősíteni a helyhatóságokat is ezzel és biztosítani számukra az önellátás, önrendelkezés lehetőségét. Ez a gondolat azonban fel sem merült a kormányzatban, így lelepleződik a Fidesz valódi szándéka, a nemzet vagyonának lenyúlása. Szégyelljék magukat! Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, Lehet Más a Politika.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék egy pillanatra felülemelkedni azon a vitán, amely arról szól, hogy a termőföld az állam vagy a gazdák tulajdonában van-e jobb helyen. (Dr. Bitay Márton Őrs visszatér államtitkári ülés helyére.) A termőföld, legyen az akárhol is a világban, az emberiség közös kincse, a vele való bánásmód következményei ugyanis túlterjednek egy-egy ország határain. A konvencionális mezőgazdaság a világon lévő 1,6 milliárd hektár szántóterület nagyobbik hányadát használja. Az alkalmazott művelési technológia következményeként a termőföldek talajai ahelyett, hogy szemet nyelnének el, évente mintegy másfél milliárd tonna szén kibocsátásáért felelősek.

Ugyancsak ez a művelési mód felelős azért, hogy a talaj gyors időben fogy. A világ szántóinak harmada sivatagosodik el, évente 75 milliárd tonna talaj pusztul el az erózió miatt, válik porrá, sivataggá. A talaj pusztulásának sebessége sokszorosával haladja meg természetes keletkezésének ütemét szerte a világban, itt, a fejlettnek tekintett Euró-

pában és itthon is, a sokat dicsért agráriumban. Biztos vagyok benne, hogy a migráció okai között is megtaláljuk.

Vagyis a talajjal való bánásmód következményeit mindenki viseli ebben a világban, még akkor is, ha soha nem nyúlt a termőföldhöz. A termőfölddel való rossz bánásmód éghajlatváltozással, sivatagosodással, a talaj termőképességének kimerülésével, a biológiai sokféleség pusztulásával és végső soron táplálékunk elsilányításával, egészségünk romlásával jár együtt. A termőföldből történő hasznosítás nem működik tehát másként, mint bármely más hasznosítás, a föld tulajdonosa vagy használója a használatból származó hasznokat privatizálja, a károkat pedig társadalmasítja, másokra és a jövő nemzedékekre hárítja át.

Miközben azon vitázunk, hogy kié legyen a termőföld, a termőföld lassan alkalmatlanná válik alapvető funkciójának teljesítésére, hogy bennünket egészséges és elegendő élelmiszerral lásson el. Ebből a helyzetképből kiolvashatjuk, hogy napjaink gyakorlatával, ahogyan a termőfölddel bánunk, jelenleg sem az állam, sem pedig a magánszemélyek tulajdonában nincs jó helyen. Elsőként tehát ki kellene cserélni a jelszavainkat: nem a „Földet a gazdáknak”, hanem a „gazdát a földeknek” programot kellene meghirdetni. Mert nem igazi gazda az, aki jószágával nem bánik felelősen, azzal a szeretettel és tisztelettel, hogy abban nemcsak önmaga, hanem mások megélhetését is meglássa.

Az állam most nem jó tulajdonosa a termőföldnek, mivel a termőföld használatától nem követeli meg a jó gazda viselkedését, a termőföld tartamos használatát. Az állam pedig lehetne jó tulajdonos is, ha szigorú feltételek mellett adná haszonbérbe a termőföldet, megkövetelve, hogy a föld használója jó ökológiai állapotban tartsa bérleményét. Ezt azonban nem teszi, hiszen az úgynevezett versenyképes mezőgazdaság teljesítményelvárásai nem teszik lehetővé az ökológiai szempontok érvényesítését. És ez itt az egyik pont, amely miatt az államnak nem lenne szabad a termőföldet magánosítani. Ugyan az állam jogi szabályokkal is biztosíthatná a termőföld talajának védelmét, de mint tudjuk, annak érvényesítése igencsak alacsony szintű, hiszen az annak védelmére vonatkozó jogszabályok ellenére pusztul a termőtalaj. Az állam tulajdonosként jobb pozícióban lenne, ha egyszer mégis komolyan venné a környezeti és hosszú távú fennmaradásunk szempontjait, egyrészt mert a bérleti szerződésen belül írhatná elő a haszonbérlet környezeti feltételeit, másrészt mert a használó versenyképességét azzal biztosíthatná, hogy a szigorúbb követelményekért cserébe mérsékelt bérleti díjat állapítsa meg.

A bérleti szerződés arra is lehetőséget ad, hogy ha a használó nem teljesíti a feltételeket, akkor a további használatot meg lehessen tagadni. Ugyan a tervezett szabályozás is lehetővé tenné egy bizonyos ideig a föld visszavásárlását, amennyiben az eladási szerződés feltételei nem teljesülnek, ám egy idő után,

például földeladás, öröklés, ilyen feltételt nem lehet már majd érvényesíteni az új tulajdonossal szemben.

Tisztelt Országgyűlés! Nem új keletű megállapítás, hogy munka nélkül pénzre a pénz kamataiból és a földtulajdon járadékaiból lehet szert tenni. Amikor az állam magántulajdonba adja közös vagyont, akkor a járadékszedés lehetőségét átruházza az új tulajdonosra. Itt is hasonló a helyzet, mint az előző esetben, csak időlegesen lehet megakadályozni, hogy a megvásárolt földet ne lehessen bérbe adni. Ezzel a földjét bérbe adó magántulajdonos elvonja a bérlőtől a földjáradékot, amely a magánhasznat szolgálja. Az állam ezzel szemben a földjáradékot a közjó védelmére használhatná. Vagyis az állami és magántulajdon közötti egyik lényeges különbség, hogy az elsőből a közjó, a másodikból a magánhasznat gyarapszik.

A másik, társadalmi szempontból súlyos kérdés az erőforrásokhoz való hozzáférés igazságossága. A jövedelemszerzés, a tisztas munká és megélhetés feltétele ugyanis az erőforrások használati lehetőségéből származik. A magántulajdonba adás, azonban számos lehetséges használót zár ki a termőföld használati lehetőségéből, és ezzel konzerválja a kialakult társadalmi egyenlőtlenségeket. Az állam ehhez nyújt segédkezet, amikor tulajdonát magánosítja. A termőföldeladással megkárosítja a jövő nemzedékek használati lehetőségét is, az állam lemond arról, hogy tulajdonát másként ossza el a földhasználat iránt érdeklődők között.

(16.40)

Míg a magántulajdon vétel vagy bérlet során kerülhet más földhasználóhoz, addig az állami tulajdon bérlet vagy eladás során. A vásárlási lehetőségtől a szerény anyagi körülmények között élők általában elesnek. Így pontosan azok a társadalmi rétegek kerülnek kizárásra a földhasználatból, akiknek a legnagyobb szükségük lenne a jövedelemszerzés feltételeinek biztosítására.

A jövő ezzel szemben azoknak kedvez, akik a földjáradékból szerzett gazdagodásuk okán képesek a termőföld piaci értékét megfizetni. Az állam jelenlegi szándékával szemben, amely a földjáradékról és a földjáradékon keresztüli szabályozás lehetőségéről való lemondással jár, a földjáradékok társadalmisítására kellene törekedni. A földjáradék társadalmisításának alapja, hogy a földet minden ember, az egész emberiség minden nemzedéke ingyen, adottságként kapta, és ennek megfelelően évezredekön keresztül nem is volt magántulajdon. A földjáradék társadalmisítása nem igényli a termőföldek kisajátítását, csupán az eladásra szánt termőföldek állam általi megvásárlásának elővételi jogát kell érvényesíteni. Az állam egy ilyen eljárás során visszaszerezheti mindannyiunk közös tulajdonának használati jogát, amit a közjó érdekében kamatoztathat.

Tisztelt Országgyűlés! Azon globális problémák, kihívások közepette, amivel ma a világ szembesül,

nem lehet egyszerűen azt mondani, hogy a föld azé, aki megműveli. Csak azé lehet, aki megőrzi a jövő számára. Az állam ezt a felelősségét nem kerülheti meg, a föld, amely mindannyiunk közös tulajdona, nem lehet a hasznoszerzés tárgya.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces kör következik; elsőként Sallai Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy dolgot szeretnék rendbe tenni, ha államtitkár úrnak van egy másodperce. Rendszeresen mondja államtitkár úr az NFA-törvényt, amit idéztem, hogy négy pontban határozza meg a jogszabály, hogy mire kell hasznosítani. Az a) pontot azért hagytam ki annak idején a felsorolásból, mert pont arra hívtam fel a figyelmet, hogy amennyiben az a) pontot megvalósítja és mindent elad, akkor a b), c) és d) pontokat, amelyek több más feladatot írnak elő, mint például a csere lehetőségét, a bérletet, azokat kizárja. Tehát ezért volt fontos ez, hogy ezt tessék megérteni, hogy a jogszabály nem arra hatalmazza fel önöket, hogy négyféle haszonlehetőségből csak egyet valósítsanak meg, az értékesítést, semmi más.

Ugyanígy a Natura 2000-es területek esetében hadd mondjam el, hogy tudom, hogy belvárosi jogással beszélek, de tessék úgy gondolkodni, hogy a parlagi sas repül *(Dr. Bitay Márton Örs: Melyik belvárosi jogász?)*, és fentről nem látja a területen, hogy melyik az országos védett, melyik a Natura 2000-es védett, és melyik nem védett. És amikor fent repül a védett madár, akkor számára az élőhelyek épp ugyanolyan fontosak, akár Natura 2000-es, akár fokozottan védett, akár országos védett, akár helyi védett. Tehát szakmai szempontból a védettségi szint fenntartása érdekében nincs komoly jelentősége a kettő közötti különbségnek, mind a kettőt ugyanúgy fenn kell tartani ezen védett életközösségek érdekében.

Gyórfy Balázs képviselőtársamnak akartam még egy személyes reakciót mondani. Elmondta volt, hogy én azt mondtam, hogy gazdálkodóként én azt mondom, hogy ez szolgálja a gazdálkodók érdekeit, de politikusként nem értek ezzel egyet. *(Gyórfy Balázs jelzésére:)* Ez így van. Nagyon egyszerű pedig a magyarázat: arról van szó, most 10 millió magyar ember érdekét eláruljuk pár ezer gazdálkodó érdekében. Itt az ország és a nemzet érdeke lenne az elsődleges. Persze hogy 70 ezren nézik meg, ez egy buli hozzájutni az állami vagyonhoz! Próbálják meg, hogy adják el a Balaton partját, arra is sok jelentkező lesz *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szánalmas!)* vagy a Duna-partot. Nyilván a Parlamentre is lenne jelentkező. Ez az, amit nem szabad kótyavetyére tenni, és nem szabad felkínálni lehetőséget. Tehát itt a gazdálkodóknak néhány érdeke... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

És teljesen elhatárolódom az olyan nyilatkozatoktól, mint a DK mai nyilatkozata, amely minden vevőt csalónak titulál. *(Az elnök ismét csenget.)* Tehát ettől teljes mértékben el szeretnék határolódní. Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Nem mintha sértő lenne, de szeretném a figyelmét felhívni, hogy életem nagyobb részét vidéken töltöttem. Per pillanat is vidéken lakom, mindennap onnan járok föl, egy kis faluból. Nagyon szeretek vidéken lakni. Úgyhogy, ha nem sértem meg vele, én ezt visszautasítanám, hogy belvárosi jogász, mert a belvárosban soha életemben nem laktam. Volt olyan időszak, amikor Budapesten laktam, jellemzően az egyetemi éveim alatt, de egyébként vidéken szocializálódtam.

Nagyon kedves, hogy megpróbál még egy kísérletet tenni a Natura- és a védett területek összemosására, de akkor engedje meg, hogy ne hagyjam magam. Tehát a védett természeti területek - bármily furcsa is önnek - tiltó szabályokat fogalmaznak meg, az azt mondja, hogy te mit nem tehetsz. A naturás területek viszont mindent megengednek, csak azt mondja, hogy engedélyt kell kérni hozzá. A kettő között fényévnyi különbség van, kedves képviselő úr.

És ilyen alapon, amit ön elmondott, hogy merre repül a réti sas, vagy nem tudom, hogy réti sas... *(Sallai R. Benedek: Parlagi, de mindegy.)* - parlagit mondott, adottság nyilván a helyismeret okán, akkor mi a javaslata? Minden legyen védett Magyarországon? Minden legyen naturás? Hiszen mindenféle repül az a szegény réti sas... - vagy parlagi sas, pardon! Tehát azért beszéljünk, legyen kedves, egymással egy picit tárgyilagosabban! A védettet tiszteletben tartjuk, vásárolunk, több ezer hektárt vásároltunk. Igaza van önnek, azt még kell növelni.

Minden védett, azt gondolom, az állam rendszerin belül van a legjobb helyen, megkockáztatom, talán a nemzeti parki működési modellben van a legjobb helyen. De a naturásra ne állítsuk azt, hogy védett, mert az nem védett. Ráadásul a szántóknak, ami naturás szántó, azoknak a jelentős része most sem állami tulajdonban van, nagyobb része, hanem magántulajdonban, és mindenki adhatja-veheti kényelmesen, kedve szerint. Persze, abban önnek igaza van, hogy ha ő bármit csinálni akar - ez a lényege -, engedélyhez kötött, akkor a természetvédelemért felelős hatósághoz neki be kell írni, hogy X, Y szerrel szeretnék permetezni. És ha az hozzájárul, akkor a legvadabb permetező szert is használhatja az adott naturáson. Na, nem mintha ez cél lenne, csak ne keverjük össze a kettőt, az egyik egy szigorú védelem, ami tiltásra irányul, és hiába kérsz bármit, nem engedi, sőt jogszabály nem engedi. A másik mindent megenged, csak azt mondja, hogy légy szíves, fordul-

jál a hatósághoz, és kérjél engedélyt hozzá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Két percre Balla György képviselő urat illeti a szó.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Harangozó képviselő úr hozzászólása készített megszólalni. Képviselő úr, ön azzal kezdte, hogy a mai vita az ön számára lesújtó. Én egyetértek önnel, az ön hozzászólása után ez a vita tényleg lesújtó. *(Moraj az MSZP soraiban. - Harangozó Gábor István tapsol.)* Annyit legalább megtudtunk belőle, mert ezt legalább tízszer elmondta, hogy az a jó mezőgazdasági politika, hogyha a föld állami tulajdonban van, és a gazdáknak megmondjuk, hogy mit termeljenek *(Gógös Zoltán: Nem azt...)*, meg hány embert foglalkoztassanak. Jelentem, képviselő úr, ilyen már volt, és nagyon nem jött be. Először megmondták a gazdáknak, hogy mit termeljenek, aztán lesöpörték a padlást, aztán elvették tőlük a földet. Én ebben a kísérletben, ami iránt ön, szerintem, nosztalgiazik, nem mennék bele újra.

Sallai képviselő úrnak pedig szeretnék reagálni. Nagyon sok mindenre lehetne, de csak amit legutoljára mondott, arra, mert talán érdemes elgondolkozni. Világossá tette, hogy gazdaként egyébként támogatható ez a javaslat, politikusként meg nem. Most az a helyzet, hogy a magyar gazdák, akikben mi bízunk, ők állítják elő Magyarországnak minden mezőgazdasági terményét. Ők azok, akik megtermelik számunkra mindazt, amire szükségünk van. Szerintem bízunk bennünk. Szerintem gondolkozzunk úgy, hogy ami a magyar gazdáknak jó, az egyébként mindannyiunk számára jó és hasznos. Adjunk a magyar gazdáknak lehetőséget.

Szerintem politikusként nagyon komoly hibát követ el az, aki a teljes gazdatársadalomra azt mondja, hogy ami nekik jó, az nem jó az országnak. Ez kicsit emlékeztet arra, ami Harangozó képviselő úr véleménye, az állam mondja meg a gazdának, hogy ő mit csináljon. Volt már ilyen, de még egyszer ezt a kísérletet én nem kezdeném előlről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces hozzászólásra megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden Font Sándornak felolvasnék egy idézetet '14-ből. *(Jelzésre:)* Akkor is felolvasom. Az egyik harcostársa mondta, hogy „Már azzal elégedett lennék, ha csak a felét rabolnák el, csakhogy ebben a maffiairányításban a népnek nincs lehetősége kikényszeríteni, hogy legalább a másik felét meghagyják neki.” És azzal folytatja: „Font Sanyit is megértem. Amikor kiléptem a kormányból, odajött hozzám, mondta, ne haragudjak, de neki még tervei vannak ezen a politikusi pályán, így nem segíthet.”

Mondom, mindenki tudja, ezt ki mondta, és teljesen igaza volt.

És azt is látom, hogy ahogy változik a parancs a pártközpontban, úgy változnak az elvek meg az érvek. Most nem akarom beidézni, amit államtitkár úr írt egy nyilatkozatban (*Dr. Bitay Márton Örs: De, idézd be!*) az NFA honlapjára, amit Jakab elnök úrnak... - biztos szóba kerül ez is. (*Dr. Bitay Márton Örs: De, idézd be, Zoli!*)

(16.50)

Tehát ebben az a szomorú, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt nem a szakmaiság számít, hanem az, hogy éppen mikor ki mit talál ki, valamilyen nagyfőnök, és azt vakon végre kell hajtani.

Egyébként javasolnék Balla képviselő úrnak egy nemzeti konzultációt. Kérdezze már meg a falu népét, hogy mikor élt jobban: abban az időszakban, amikor még volt foglalkoztatás vidéken (*Közbekialtások a kormánypartok soraiból.*), meg hol élnek jobban, ahol van világos... Kérdezzék meg! Ezen nem mosolyogni kell, oda kell menni az emberekhez (*Az elnök csenget.*), és megkérdezni, hogy mikor éltek jobban. Nevetni fog, egyébként biztos, hogy azt mondanák, hogy akkor sokkal jobban éltek, mert most ugyan van mindenféle szabadság, csak nincsen pénzük, az meg szerintem semmivel nem jobb. (*Balla György: Zoli! Legyen megint kommunizmus?*) Nem kommunizmusról beszélünk, hanem arról beszélünk, hogy szociális szövetkezettel ugyanazt a produktumot meg lehetne csinálni, amit megcsináltunk a 80-as években, hozzáértéssel, és nem ilyen idióta gazdaságpolitikával. Privát alapon, nem azon az alapon, ami akkor volt, de ugyanazt meg lehetne csinálni, csak rá kellene venni az arany gazdatársadalmat, hogy segítsenek be a falusi nép jobbá tételébe. (*Balla György: Miért nem csináltad meg? Nem voltál államtitkár véletlenül?*) Erről kellene meg-egyeznünk, de nem ilyen alapon, ahogyan ti ezt akarjátok, mert ez nem megegyezés, ez rablás, kedves barátaim! (*Balla György: Államtitkárként miért nem csináltad meg? - Taps az MSZP és a Fidesz padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő kétperces hozzászóló Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Ángyán Józsefnek megígértem, hogy a kormánypártokat szembesítem egy korábbi ígéretükkel, egy mulasztásukkal: a demográfiai földprogramról van szó.

A 2011-es hírek arról szóltak, hogy már 2012-ben elindulhat csaknem 200 ezer hektárral a demográfiai földprogram - de hagyjuk is a híreket! Kikerestem a kormány által 2012-ben elfogadott, máig hatályos nemzeti vidékstratégiát, „A magyar vidék alkotmánya” alcímet viseli. A mulasztásból adódó bűnünkkel hadd szembesítsem most önöket! Idézek

ebből: „A népesedési helyzet katasztrofális képet mutat. Az országon belül különösen kritikus a vidéki térségek demográfiai helyzete, napjainkban a középkorú és idős korosztályhoz tartozik a mezőgazdasági foglalkoztatottak 62 százaléka, mára minden harmadik mezőgazdasági foglalkoztatott 50 évesnél idősebb, tíz éve még csak minden negyedike volt ez igaz. Ha a tendencia nem fordul, néhány év, évtized múlva a mezőgazdaság számára katasztrofális következményei lehetnek az előrecedési folyamatnak. Bár megtalálható hazánkban az a fiatal réteg, akik jövőjüket vidéken, a mezőgazdaságban, illetve egyéb vidéki gazdasági tevékenységben képzelik el, ennek feltételei nem minden esetben adóttak.”

És ezek után olvashatjuk a demográfiai földprogram stratégiai irányait és teendőit, amely alapján: „A Nemzeti Földalapból a termőföld tartós, 25-50 éves bérbeadásával és egyéb eszközökkel, örökölhető földbérleti jog keretében földjuttatás szükséges a fiatal, gazdálkodást vállaló pároknak, amit egyébként szociálpolitikai és gazdálkodást segítő kedvezmények egészíthetnek ki. A támogatás feltétele, hogy a fiatal család vidéken települ le, fenntartható módon gazdálkodik, valamint két vagy több gyermek világra hozatalát és felnevelését vállalja.”

A programhoz az állami földterületek biztosítását írta elő ez a máig hatályos nemzeti vidékstratégia, azonban hiába olvashatjuk a stratégia ütemezései között, hogy 2012 első félévében el kellett volna induljon a demográfiai földprogram, nem történt ez meg. Kérdezem most a kormányt, hogy mikorra várhatjuk ezt. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett felszólalások következnek; elsőként Jakab István képviselő úr, Fidesz.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Van annak valami diszkrét bája, hogy a rendszerváltás után 25 esztendővel a magyar Országgyűlésben arról vitatkozunk, hogy a rendszerváltást megelőző időszakban milyen remek volt vidéken az élet, mennyire stabil, kiszámítható, a vidéki demokrácia tökéletesen működött. Azt gondolom, ez valahogy egy kicsit talán - lehet, hogy másokat nem, de valószínű, hogy sokakat - bennünket azért mellbe vág, de tudomásul vesszük. (*Gógös Zoltán: Mi vág mellbe? A háztáji meg a nyolcmillió disznó vág mellbe?*) Szerencse, hogy ebben a Házban most erről érdemben vitatkozhatunk, szerencse. Gógös képviselőtársam, megszólaltam már, hogy ön a zenei aláfestést, ha én megszólalok, folyamatosan biztosítja. Köszönöm szépen, igyekszem nem figyelni majd rá.

Tisztelt Országgyűlés! Azért már a rendszerváltásig visszamentünk, emlékeztetni szeretném önöket néhány apróságra. Amikor a privatizáció megkezdődött, vajon kik húztak belőle hasznot? Vajon kik húztak belőle hasznot? Vajon azok a gazdák húztak

belőle hasznot, akik tisztességgel vissza akarták venni a földjüket és elkezdtek a gazdálkodást?

Gógös képviselő úr percemberekről beszélt. Hát, itt van ön előtt az az agrárügyeket 25 éve felvállaló percember, aki, nem vagyok rá büszke, de nem gyűjtöttem vagyont (*Gógös Zoltán: Azt a rendszert...*), de tudom, mi az, hogy lelkiismeretesen küzdeni az emberekért, tudja? (*Gógös Zoltán közbeszólása.*) Nem vagyok rá büszke, de ettől függetlenül nyugodtan nézek az ön szemébe is meg bárki szemébe. (*Gógös Zoltán: Én is.*) Egy.

Kettő. Tisztázzuk a percemberek oldaláról, hogy mi is zajlott! Talán emlékszik még ön arra, amikor a gazdasági társaságok földtulajdonszerzési lehetőségét meg kívánták adni 1996-ban (*Gógös Zoltán: Nem emlékszem rá!*); amikor aláírásgyűjtést kellett ahhoz kezdenünk, hogy egyáltalán a földet meg lehessen védeni és megtartani, mert önök már rég eladták volna az egészet. Talán még emlékszik ön arra, ugorjunk egyet, amikor 2002-ben megkapták a lehetőséget a kormányzásra, mi volt a legfontosabb lépésük: hogy a salátatörvénybe beapplikálják a földtörvényt, és nyilván ott azonnal módosították azokat a jogszabályokat, amelyek a családi gazdaságok tönkretételére irányultak. Emlékezzen vissza, kedves képviselőtársam, emlékezzen csak vissza, hogyan változtatták meg a családi gazdaságokra vonatkozó jogszabályokat! Emlékezzen csak vissza, hogyan változtatták meg a családi gazdaságok számára biztosított kedvezményes hiteleket, új feltételeket előírva, és lehetetlen helyzetbe hozva őket! (*Gógös Zoltán: Soha nem vettük vissza!*) Emlékezzen csak vissza, kedves képviselő úr, hogy a nagyüzemek részére közel 80 milliárd forintot engedtek el! Emlékezzen csak vissza, hogy a nagyüzemek részére hogyan szervezték meg a konszolidációt! Remélem, sikerült felidézniem az ön emlékezetébe. (*Gógös Zoltán: Igen.*)

Emlékezzen csak vissza, hogy az európai uniós tárgyalásoknál mennyire vették figyelembe a családi gazdaságok helyzetét! Emlékezzen vissza, hogy még egyeztetésre sem voltak hajlandók annak idején meghívni bennünket. (*Gógös Zoltán: És most mi van, Pista?*) Németh Imre akkori miniszter jelezte, hogy nem hívtuk meg a Magosz elnökét, mert nem ért velünk egyet. Nos, azt gondolom, mi nem itt, máshol is, máskor is érdemben tárgyaltunk, csak úgy emlékezzen vissza! (*Gógös Zoltán: Akkor elmentetek tüntetni, most meg nem!*) Nagyon kedves, képviselő úr, olyan kellemes így beszélnem, de csak folytassa nyugodtan, ne zavartassa magát!

A következő, amit szeretnék szíves figyelmébe ajánlani. Most hatalmas krokodilkönnyeket hullajtának, hogy mi lesz a családi gazdaságokkal, mi lesz az egyéni gazdákkal. Képviselő úr, akkor kellett volna; akkor kellett volna, amikor ezeket a pályázati hirdetményeket elkészítették, és amikor megjelentették a Magyar Közlönyben, ahol önök az értékesítési egységeket kialakították; amikor összevonták a területeket, 1/1 tulajdonba azért, hogy nagy egységben tudják egy ajánlattételre odaadni azoknak, akik az önök

számára kedvesek voltak. Emlékezzen csak vissza! (*Gógös Zoltán: Nem volt ilyen egy se, nem lett vége!*) Itt van a kezemben! Itt van a kezemben! (*Felmutatja a papírokat.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Önök azért hozták létre ezeket az értékesítési egységeket, mert ha már eladtak egy-egy nagygazdaságot - tudom, most is folytatja majd, hogy Szendrőt hozom szóba. Igen, ha magát egy 5400 hektáros gazdaságot el lehetett adni, a földet meg odaadni a társaságnak, természetesen majd utána már az egy értékesítési egység megvan, csak egy tollvonás kellett volna, hogy az egészet odaadják. (*Gógös Zoltán: Odaadtuk?*) Igen, mert megakadályoztuk (*Gyórfy Balázs: A szándék megvolt!*), csak azért nem sikerült egyébként, mert az olasz tulajdonosnak meg a strómának véletlenül meg a stimmelt a személyi igazolvány-száma, de erről Budai államtitkár úr kicsit hosszabban tudna beszélni. Ha csak úgy a múltat visszaidézzük.

Rendben, nézzük akkor tovább! Ha már megvannak a nagy értékesítési egységek, ha már sikerült megoldani mindent, akkor jöttek önök azzal, hogy na, bevezetjük az SPS rendszert. Mi is ez az SPS-rendszer? Hát az, hogy bázisra határozzák meg a támogatásokat. Ezt gyönyörűen bevezették, Alkotmánybíróságnál kellett megtámadjuk, hogy ne tudják végrehajtani.

(17.00)

Mit jelentett volna ez? Azt jelentette volna, kedves államtitkár úr, hogy most már, ha sikerül odaadni a földet, sikerül odaadni a vagyont, adjuk hozzá a támogatást is kiemelten. Nos, én megértem, megértem, hogy ez önöket zavarja.

Fiatalkorú gazdák támogatása, tisztelt államtitkár úr, csak hogy pontosak legyenek a számok, igyekeztem gyorsan rögzíteni magamnak. Annak idején, amikor az Új Magyarország vidékfejlesztési programot önök készítették, akkor önök a fiatal gazdák számára 8 milliárd forintot (*Gógös Zoltán: És mi lett a vége? 26.*), 8 milliárd forintot irányoztak elő. Akkor jeleztük, hogy ez jóformán semmi. Önök nem figyeltek és nem is bíztak a fiatalokban. Örülök, hogy most Harangozó Gábor képviselő úr ilyen boldogan emlegeti a fiatalok ügyét és ennyire harcosan kiáll értük. Akkor kellett volna, kedves képviselő úr, amikor 8 milliárdot irányoztak elő egy hétéves pénzügyi ciklusra, úgy - és elmondom azt is, mert nem beszélek mellé, maradjunk a tényeknél -, önök összesen 25 milliárd forintot fizettek ki (*Gógös Zoltán: Így van. Akkor mi a baj?*), önök összesen... (*Dr. Varga László: Miért jó, hogy eladjátok a földeket?*) Pillanat! Csak abban a ciklusban még, abban a ciklusban még az Orbán-kormány összesen 72 milliárd forintot tett hozzá ehhez, kedves képviselő úr. (*Gógös Zoltán: A fiatal gazdáknak 70 milliárd? Ne beszélj már!*) Összesen 72 milliárd forintot tett hozzá ehhez, kedves képviselő úr. Itt kezdődik az, amikor a fiatalokkal elkezd a

kormány foglalkozni érdemben, súlyt adva. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Képviselő úr, ez az, amit kifizettek, és amit még most ebben a pénzügyi ciklusban kifizetnek a fiatal gazdák számára.

De ha már itt tartunk, hogy ki mond igazat és ki nem, abban az időben hatalmas vitát folytattunk arról, hogy azok a fiatalok miért nem indulhatnak a fiatalgazda-pályázaton, akik már gazdálkodtak, akiknek a családja gazdálkodott, akik a szülőktől, nagyszülőktől kaptak valamennyi földet, hogy próbálgassák a szárnyaikat. *(Gógös Zoltán: Most indulhatnak?)* Nem voltak hajlandók az Unióhoz fordulni, és nem voltak hajlandók változtatni. Most, a mostani programban, már a fiatalgazda-programban azok is pályázhatnak, azok a fiatal gazdák, mert így lett a program elfogadtatva, mert ezt akarja a mostani kormány, hogy az a fiatal gazda, aki gazdálkodik, az a fiatal gazda tudja igénybe venni a támogatásokat.

Tisztelt Képviselő Úr! Csak úgy szeretném tájékoztatni önt, hogy jelenleg, amit a kormány betervezett, az 77 milliárd forint ebben a ciklusban még plusz a fiatal gazdák számára. Tehát egyszer 72-t már kifizetett, és most 77 milliárdot előirányzott. *(Gógös Zoltán: Nyugtával dicsérjük a napot!)* Azt gondolom, jelezve Sallai képviselő úr felé is, hogy ez a kormány nem azzal akar szórakozni, hogy most induló gazdaként kinek 1-2 vagy 5 hektár földet ad, és belehajszolja abba, hogy kezdje el a gazdálkodást, mert előbb-utóbb majd csak belebukik, hanem odafigyel, segít, és megfelelő támogatásokat biztosít a fiatal gazdák számára. Tudja, az a célunk, hogy valóban versenyképes és hosszú távon olyan stabil gazdaságok jöjjenek létre, amelyek a nemzetközi versenyben is talpon tudnak maradni. Nos, azt gondolom, hogy talán ezt követően...

Még egyetlen kis színest azért engedjenek meg, hogy megemlítsék. Talán emlékeznek rá, amikor a Natura 2000-es területekről a döntés megszületett, tudják, kedves Sallai képviselő úr, tudja, hogy honnan tudták meg a magyar gazdák, hogy az ő területük Natura 2000-es földterületbe esett? *(Zsigó Róbert: Gógös Zoltán mondta.)* Onnan, ha elmentek a földhivatalba, és véletlen akartak valamilyen beavatkozást. Arra nem volt hajlandó az akkori kormány, hogy legalább egy tájékoztatást adjon, holott az Európai Unió összes tagállamában megfelelő egyeztetést lefolytattak a gazdákkal, és tájékoztatták őket, tudja? Csak úgy melleleg szeretném megjegyezni.

Van még egy harmadik megjegyzésem. Ne a magyar gazdától féltsék a földet! A magyar gazda pontosan tudja, a gazda, a tulajdonos gazda pontosan tudja, hogy a földet hogyan és miért kell művelni. Tudja?! Ő generációkban gondolkodik előre, nem arra figyel, és nem azt alapozza meg, hogy ő bérlőként gazdálkodik, hanem tulajdont akar teremteni. Miért? Hiányolták, akkor nézzük. Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert a tulajdonos gazda stabilan, hosszú távon gondolkodik, ő figyel arra, hogy milyen módon műveli a talajt, milyen a talaj tápanyagszintje, hogyan, mekkora összeget fordít arra, hogy ren-

des gazdaként megfelelő hozamokat tudjon elérni. Ha öntözésre be akarja rendezni a területét, bérelt területen komoly beruházásokat megvalósít? Nem. *(Gógös Zoltán: Miért nem?)* Hosszú távon, stabilan a tulajdon az, amelyik biztonságot és garanciát ad.

Képviselőtársaim elmondták a különböző uniós törekvéseket, én csak úgy egy mondattal, engedjék meg. Pontosán ismerjük, hogy a magyar földtörvényt kik és hogyan jelentették fel Brüsszelben, ismerős a stílus, nagyon sokszor elhangzott ebben a Házban is. Ha már arra hajlandók voltak, akkor nyilván van egyfajta félelmünk, hogy nem véletlen indul majd a brüsszeli támadás is. Meggyőződése az, nem véletlen kezdeményeztük, nem véletlen kezdeményeztem, hogy valóban a gazdáknál van a legjobb helyen a föld, úgy, úgy, hogy ehhez a gazdák megfelelő hitelt kapjanak, méghozzá úgy, hogy valóban 1,95 százalékos kamattal mellett, húsz évre. Elmondták a kollégáim világosan, nem akarom végigméterni, hogy milyen feltételeket tudunk és tudunk megteremteni ehhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy Harangozó Gábor képviselőtársam szavaira nagyon röviden reagáljak. Ugyan azt írtam ide magamnak, hogy méltatlan lenne a válasz, abban a stílusban én nem is szeretnék. Nem is szeretnék abban a stílusban, azt hiszem, hogy majd képviselő úr is néhány év múlva rádöbben, attól, hogy durva kifejezéseket használ a Magyar Országgyűlésben, attól még nem lesz nagyobb súlya a szavának. Azt gondolom, hogy ha ön itt, ebben a Házban példákat hoz, az nagyon helyes, tegye is, csak ezeket a példákat hozza úgy, legyen szíves, hogy az valóban a magyar gazdaságra is alkalmazható legyen.

Ha ön valóban félti a magyar embereket, ha ön valóban félti a magyar vidéket, akkor valahogy én nem értem, talán a frakciójával is egyeztetni kellene, ne csak a személyes véleményét mondja el, hogy hogyan képzelték el és hogyan képzelik el ma is azt, hogy vidéken, a vidéki emberek megfelelő földterületekhez jussanak. Hogyan képzelték, hogyan képzelnék el azt, hogy egyik pillanatban el akarják vonni a földet, egyik pillanatban nagy értékesítési egység, egyik pillanatban nagybirtokot akarnak, a következő időszakban már szociális szövetkezetet és szétteríteni a földet? Képviselő úr, valamelyik állítás komoly kérdőjeleket tesz a mondat végére, döntse el, hogy melyik az igaz.

Én nem kívánom ezt a részét most már tovább firtatni, maradjunk abban, hogy a magyar kormány döntött, a magyar kormány a gazdák mellé állt, a magyar kormány az a fontos, hogy egy versenyképes, hosszú távon stabil, működőképes gazdaság jöjjön létre úgy a magyar vidéken, hogy ezek a gazdaságok stabilan képesek legyenek minden tekintetben versenybe szállni. Nagyon jól tudjuk azt, hogy törvényekkel tudjuk védeni a földet, de hosszú távon megtartani csak eredményes gazdálkodással, ahhoz pedig, hogy sikeres legyen a gazdálkodás, komoly investícióra van szükség, ahhoz pedig tulajdonra.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, alelnök úr. Soron kívüli felszólalásra adom meg a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A fiatal gazdákkal kapcsolatosan bontakozott ki egy kisebb vita, szeretnék néhány adatot mondani önöknek ezzel kapcsolatosan. A földtámogatás: Novák képviselő úr említette, hogy szükséges lenne a fiatal gazdák földdel való támogatása. Egyetérték képviselő úrral, azzal is egyetérték, hogy ennél sokkal többet is kaphattak volna, vagy legalábbis jó lett volna, hogyha még több földet tudnak nyerni, de néhány adattal szeretném azért alátámasztani azt, hogy mégsem járunk annyira rossz úton.

Az egyik, hogy miután 2010 előtt nem volt pályázati rendszer, ebből kifolyólag nem is lehetett többletpontot kapni azért, hogyha bárki szeretett volna fiatal gazdaként pályázni állami földhasználatra. Ez most nem így van 2010 óta, ez mutatja azt, hogy majdnem 1500 fiatal gazda nyert a „Földet a gazdáknak” programban, és a délutáni parlamenti felszólalásomban utaltam rá, hogy egy balatonnyi területet nyertek el, több mint 60 ezer hektáron gazdálkodhatnak ezek a fiatal gazdák. Azt hozzáteszem, hogy 280 ezer hektár a „Földet a gazdáknak” program zárása, amit az előző ciklusban haszonbérbe adtunk.

(17.10)

Ebből azért 60 ezer hektár, az egy nagyon markáns, méretes szám. Szeretném, ha ezt azért ön is adott esetben eredményként értékelné, még ha egyet is értünk abban, hogy az lenne a jó, ha még többet kaphattak volna.

Szintén egy fontos statisztikai adat, hogy minden két és feledik érvényesen pályázó fiatal gazda nyert a „Földet a gazdáknak” programban, tehát aki egyáltalán a rajtvonalra rá tudott állni, abból majdnem mindenki tudott valamit nyerni. Egyébként átlagosan 40 hektár az, amit a fiatal gazdák nyertek. Ebben van legelő is és van szántó is, változatos a helyzet. És az pedig szerintem mindannyiunkat örömmel kell hogy eltöltsön, hogy azért ez a több mint 140 milliárd forint, amit kifejezetten fiatalgazda-támogatásokra fordítunk, azért annak mégiscsak rövid időn belül valamilyen nyomával kell találkozunk, és amit ön is számon kér, hogy vidéki megtartó képesség kifejezetten a fiatalokra építve, azt hívhatjuk így is, hívhatjuk úgy is, azért ez a 140 milliárd és ez a több mint 60 ezer hektár, amit megkaptak, azért az egy nagyon fontos szám. Ezt szerettem volna a fiatalgazda-adatokhoz hozzátenni.

Gógös képviselő úr felszólalására pedig csak annyiban reagálnék, hogy azért az tényleg vicces,

hogy az 1980-as éveket idézi, hogy akkor jól ment a mezőgazdaság. Hát, én ezzel kapcsolatosan gyerekként személyes élményt már nem tudok önnek mondani *(Gógös Zoltán: Apád tudna!)*, de Hofi Géza vicceit, illetőleg humoreszkjeit ismerem, és azért a Hányat ellik a disznó? című, méltán híres humorjára szeretném felhívni a figyelmet. *(Gógös Zoltán: Most tartunk ott, veletek, lassan!)* Ez a 80-as években keletkezett, és valóban annyi maradt nekünk *(Gógös Zoltán: Nem a 80-as évek volt, azok az 50-es évek voltak.)*, az exporton kívül annyi maradt a saját felhasználásra, amit mondott egyébként a Hofi, úgyhogy ennyit ezekhez az adatokhoz. Én azt gondolom, hogy az nem lenne helyes, ha a téeszekben gondolkodnánk. Szerintem az igenis mértékadó és fontos, hogy néhány nagyon fontos számban fejlődött a magyar agrárgazdaság. Ha csak azt nezem, hogy majdnem 43 százalékkal nőtt a mezőgazdaság kibocsátása folyóáron a 2010-es évhez viszonyítva, akkor itt még nem is nyúltunk vissza annál korábbiakra, azért az egy olyan adat, ami komolyan mérlegelendő, és a mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma - ezek KSH-adatok, nem kormányzati adatok - 2014-ben a 2010-es évi szintet majdnem 10 százalékkal haladta meg. *(Gógös Zoltán: Hány közmunkással?)*

Ezenkívül pedig Czerván államtitkár úr, kollégám fog tudni még számos adatot mondani önnek, ami, azt gondolom, bizonyítja azt, hogy jó úton járunk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy kicsit másképp látom, mint ahogy Jakab képviselőtársam az előbbieken elmondta. *(Gógös Zoltán a laptopján mutat valamit dr. Bitay Márton Örsnek és Czerván Györgynek.)* Nemcsak az ülés helyzetünk, hanem talán *(Az elnök csenget.)* néhány más egyéb szempont is meghatározza ezt.

Nézzék, én a jelen történéseit úgy ítélem meg, hogy ez nem más, mint a haverok jövőjéről szóló történet vagy a jövő kiárusításáról szóló történet. Magyarország létező vagyonának a lenyúlásáról szól ez a dolog. *(Balla György: Mindenki magából indul ki.)*

ELNÖK: Bocsánatot kérek, képviselő úr, de a frakciótársa nem hagyja beszélni. Tessék, hallgatjuk, jegyző úr! *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Megtisztelő számomra, köszönöm szépen. Tehát a haverok jövőjéről vagy a jövő lenyúlásáról. Nem másról, mint Magyarország vagyonának a lenyúlásáról szól ez a történet.

A vidék, ahogy én látom, depresszióban szenved, és hát a vidéket hagyják a leginkább *(Balla György: Abban te szenvedsz!)* - nem, a vidék sajnos depressz-

szióban szenved, és a vidéket hagyják el leginkább a fiatalok. Ezt még frakcióvezetőhelyettes-társamnak is tudnia kellene. Látható módon az a félmillió ember, aki elhagyta az országot, sajnálatos módon leginkább a vidék érintettjeként jelenítődik meg az elmúlt öt esztendőben. Azt kell hogy mondjam, hogy ez ellen nyilván tenni kell, és maga a föld egyfajta lehetőség ez ellen való tétel tekintetében, persze akkor, ha az önkormányzatoknak is módot és lehetőséget adnának arra, hogy az önkormányzatok is hozzá tudjanak jutni azokhoz a földvagyonokhoz, amelyek birtokba vételét követően gyakorlatilag valós szociális szövetkezeti háttér működési terepét tudnák megteremteni. Egyszerűen azért, hogy az emberek valós, értékkeremtő tevékenységet tudjanak végezni például a földek használatával. De ez önöket nagyon nem izgatja, nem az a lényeg, hogy az emberek dolgozni tudjanak, hanem az a lényeg, hogy a haveroknak meglegyen a megfelelő juss. Ez számtalan példán keresztül utolérhető, nem kell itt most elkezdenem trafikról és sok minden egyéb másról beszélni, az önök lelkiismerete ezt nyilván vissza tudja igazolni, még ha nem is szónokolnak hangosan erről.

Font Sándor, amikor arról szólt, hogy foglalkoztatás tekintetében, bér- és GDP-viszonyok vonatkozásában milyen helyzet alakult ki, akkor csak azt szeretném visszaigazolni, hogy ha megnézi, mondjuk, a 2002-2006 közötti időszakot, amikor nem volt a négyéves cikluson belül egy világgazdasági válság, akkor abban a négyéves ciklusban az egy főre eső GDP-növekedés 18-19 százalékos volt. Most pedig 2010-14 között 7-7,5 százalékos. Csak az összehasonlítás kedvéért mondom, nem lebecsülve a 7-7,5 százalékos GDP-növekedést, de fontosnak tartom, hogy egymás mellé is tudjuk helyezni az adott időszakokat.

Ami arról szól, hogy a politikai hatalmukat, nem tudom másként megfogalmazni, és nem is akarom, gazdasági hatalommá akarják átváltani, van, akik ezt úgy mondják, hogy földrablást hajtanak végre, ez nem túl tisztas tevékenység. Nyilván itt bizonyos értelemben a korábbi, általam szégyenletesnek vélt földpályázatok célja most már világossá vált, és tisztán látható, nyilván előkészítették a mai folyamatot, és például azokat az ügyeket, amelyek kapcsán akár törvénytelenül jutottak földhaszonbérlethez, azoknak most a helyzetét még tovább könnyítik, gyakorlatilag licit nélkül is tulajdonhoz tudnak jutni.

Szóval, akkor, amikor 380 ezer hektárnyi földterületről beszélünk, és nagyjából - ki-ki honnan közelíti - 400-500 milliárd forintos nagyságrendű bevételről vizionálnak, akkor kíváncsi lennék persze ennek a pénzügyi kondíciónak a majdani felhasználására is, vajon úgy történik-e, mint a 3000 milliárd forintos magán-nyugdíjpénztári megtakarításoknak az eltapsolása. Nincs sok kétségem afelől persze, hogy valami hasonló formában.

Orbán Viktor szavait is vissza szeretném önöknek idézni: Orbán néhány esztendővel ezelőtt azt mondta, hogy nem eladjuk, hanem megvesszük a

földeket. Ja, azt nem mondta, hogy egyenként külön-külön, hanem az állam, az állam nevében mondta mindazt, hogy nem eladjuk, hanem megvesszük. Most meg érdekes módon azt látjuk, hogy ennek a fordítottja történik. Megveszik, csak nem az állam, hanem az egyes emberek jutnak majd hozzá, és sajnálatos módon azt kell hogy mondjam, hogy nincsenek kétségeim, hogy a haverok. Nyilván azt is meg lehetne tenni, és meg lehet kérdezni, valószínűleg Jakab képviselőtársam erről többet tud majd mondani, és kérem is, hogyha tudja, akkor tegye meg, hogy mi a helyzet például a tekintetben egy korábbi államtitkárnak, Raskó Györgynek a kinyilatkoztatásával kapcsolatban, hogy már kész listák vannak azzal kapcsolatban, hogy kik, hol, hogyan, miképpen fognak licitálni. A magyar gazdakörökre, gazdaszövetésekre való hivatkozással olvastam a kinyilatkoztatásait. Ha így van, akkor az nagyon nagy baj, ha nincs így, akkor gondolom, ennek a kellő cáfolatát meg tudja tenni Jakab képviselőtársam is. *(Jakab István: Köszönöm szépen.)*

De nem ez a lényeg. Hanem igazából az, hogy akkor, amikor az önök érdeke így kívánja, akkor magánosítunk, jelen esetben föld, amikor az önök érdeke úgy kívánja, akkor központosítunk, például az egyetemes közszolgáltatások színpada, energia. Mindegy, az a lényeg, hogy hol, hogyan, miképpen lehet lenyúlást eszközölni. *(Gyórfy Balázs: Oda az agrárbiznisz!)* Mondom, hol, hogyan lehet lenyúlást eszközölni. Igen!

És hát képviselőtársaim mondták, ezért túl sokat nem foglalkoznék azzal a résszel, ami az egyhetes aranykalászos gazdák 300 hektáros földterülethez való hozzájutási lehetőségét is megadja és biztosítja. Mondjuk, Magyarország gázszelvényének is a hozzáférési lehetőséget adott esetben megadhatja, és majd a későbbiekben az emberek úgy jönnek szóba haszonélvezőként, mint ahogy 2012-ben a példa alátámasztotta, hogy 800 millió forintos osztalék felvétele mellett 225 ember foglalkoztatásához illetően 157 millió forint bért fizettek ki. Rakják össze a számokat, és akkor gondolják el, hogyha mondjuk, a földhöz való hozzájutás tekintetében hasonló trendek fognak érvényesülni, akkor ugyan milyenfajta felületek, milyenfajta igazságtartalmak fognak születni, hogyan fogják kihasználni az embereket ebben az országban.

(17.20)

Ha összegezni kell néhány gondolatban, akkor én nem tudom másképp, csak úgy, hogy számba vettem a Magyar Szocialista Párt kormányzati időszakát, és megnéztem, hogy mi történt földügyben. Nem földet, hanem földbérleti jogot értékesített az állam abban az időszakban. Mondom, nem földet, hanem földbérleti jogot értékesített az állam. A földvagyon nem csökkent, hanem 30 ezer hektárral nőtt. Mondom, nem csökkent a földvagyon, hanem 30 ezer hektárral nőtt. Azt szeretném önöknek is java-

solni, sokkal inkább arra törekedjenek, hogy Magyarországon az állam földvagyonra stabil legyen, ne csökkenjen, és ne a haveroknak, ne a pereputtnak jusson minél több, mert abból az országnak sok haszonélvezete nincs.

Lehetne erre konkrét példákat mondani. Nyilván a Gorzsa Mezőgazdasági Zrt. tekintetében néhányaknak jó az, ha - példaként - több mint 1300 hektár földhöz lehet hozzájutni állami pályázatokon, vagy, mint 2014-ben, 676 millió forintos agrártámogatáshoz lehet hozzájutni, főleg ha kormányzati szerepvállaló is tulajdonos ebben a zrt.-ben. Nyilván jó az, ha egy Start 2003 Bt. keretei között gyakorlatilag váratlan székhely- és profilváltás mellett fuvarozóból marhatenyésztővé válva, majd később költségvetési csalással gyanúsítva fiktív adatok használata miatt és sok minden egyéb más kapcsán vádemelés születik, majd a vádemelés tekintetében az ügyészség eljár, és bár fiktív székhellyel pályázott állami földekre címszó alapján történő elismerés fogatosítódik, de a valótlán adatokkal kötött szerződést nem szegte meg címszóval felmentik a gyanúsítottat. Ja, ha a haverokról van szó, és így működik a dolog, akkor minden rendben van.

Én azt kívánom önöknek és mindnyájunknak, hogy ne ilyen történetek sokaságával találjuk szembe magunkat Magyarországon, hanem olyan történetek sokaságával, amelyek - tudják, az önök szóhasználata szerint - a keményen dolgozó kisemberek érdekeit szolgálják. Tehát azt az embert támogassuk, aki a munkájából él és ténykedik, ne pedig a haverokat és ne a pereputtyot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Most soron kívül megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak néhány dologra szeretnék reagálni, nem szeretném elvenni az időt az előre bejelentkezett frakciótársaimtól, úgyhogy igyekszem rövid lenni.

Harangozó képviselő úr vehemens felszólalása engem is megihletett. Említette, hogy ott lesz majd a licitáláson. Nem tudom, hogy ezt fenyegetésnek vagy bejelentésnek szánta-e, de természetesen ott lehet, hiszen nyilvánosak ezek a licitálások, és licitálhat is, már amennyiben megfelel a feltételeknek, azaz kellő végzettsége van, vagy pedig hosszabb idő óta a mezőgazdaságban dolgozik. Ez bizonyára így van.

A vezérszónoki felszólalások közül a Jobbik és az MSZP vezérszónokainak a felszólalása igen érdekes volt. Gőgös képviselő úr azért támadott bennünket, mert a nagyüzemektől és ezen belül is a nagy állattartóktól vonjuk el a támogatásokat - nyilván a degresszivitásra gondolt, illetve arra, hogy elveszjük a földet -, a Jobbik pedig ennek az ellenkezőjét kritizálta, hogy a nagyüzemeknek adjuk oda ezeket a

támogatásokat, illetve ezeket a földeket. Tehát ugyanazért teljesen ellentétesen támadtak bennünket, de ez nem probléma.

Szintén Gőgös képviselő úr kiemelte az állattenyésztési ágazaton belül a tejágazat problémáját. A mezőgazdasági ágazatok közül jelenleg valóban a tejágazat van a legnagyobb bajban. De hogy semmit nem teszünk értük, azt azért nem mondanám. Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy míg 2014-ben 29 milliárd forint támogatást kapott a tejágazat, addig 2015 után ez 52-54 milliárd forintra fog megemelkedni. Szeretném jelezni, hogy az Európai Unióban ez az egyik legnagyobb ágazati támogatás, ami a tejágazatot érinti. A probléma ettől még természetesen megvan, hiszen a felvásárlási árak mintegy 25 százalékkal csökkentek, de ha ezt a megemelt támogatást nem adnánk, akkor sokkal nagyobb lenne a baj.

Az elmúlt hetekben az Európai Unió is lépett e tekintetben, és egy 420 millió eurós keretet szán az ágazat, a tejválság kezelésére. Ebből Magyarország az Európai Unió belüli tejtermelési súlyánál lényegesen nagyobb összeget kapott, hiszen 1,1 százalék körül van a magyar tejtermelés az Unió belüli, ezzel szemben mintegy 2,5 százalékos támogatást kaphatunk, amit teljes egészében a tejágazat megsegítésére fordítunk. Ez mintegy 2,9 milliárd forint egyébként, és amikor utoljára volt ilyen támogatás képviselő úrnak még államtitkár korában, akkor az mindössze 900 millió forint volt. Az előlegnél 70 százalékra emeltük meg a támogatási szintet, és ez csak a tejágazatnak egy plusz 10 milliárd forintos likviditási forrást jelent. S akkor nem beszéltem még az állatbetegségek kezelése támogatásának a megemelkedéséről, az állati hulla ártalmatlanításáról, az iskolatejprogramról, illetve a szálatakarmányok támogatásáról. Valamennyi ilyen támogatási jogcím az ágazat problémáján igyekszik enyhíteni.

Szintén Gőgös képviselő úrnak volt egy eszmefuttatása arról, hogy a pártközpontról való irányítás mennyire jó volt. Én erre nem egészen így emlékszem, de hogy mikor volt jobb, az egy érdekes megközelítés volt. Én csak a 2014-es számokat hasonlítanám össze a 2010-es számokkal, amire már részben Bitay államtitkár-kollégám is utalt. A kibocsátás 2410 milliárd forint volt, ez 43 százalékkal magasabb összeg, és minden idők eddigi legnagyobb mezőgazdasági kibocsátása 2010-hez képest. Szintén nagyon fontos mérőszám a beruházások értékének alakulása a mezőgazdaságban. Tavaly 320 milliárd forint volt az az összeg, ami 2010-ben még alig haladta meg a 200 milliárd forintot. Úgy gondolom, ez a szám is önmagáért beszél.

Agrár-külkereskedelem: már évek óta tartósan 8 milliárd euró fölött van az agrárexportunk, de még fontosabb, hogy az agráraktívum 3-3,5 milliárd euró között mozog. Ez megint csak az ágazat teljesítményét mutatja, és azt, hogy abban, hogy az ország újra növekedési pályára állt a GDP tekintetében 2013-ban, bizony nagyon nagy szerepe volt a magyar me-

zőgazdaságnak. Elég, ha arra utalok, hogy tavaly minden idők legnagyobb - tehát nem a 2010-es vagy a nyolcvanas évek - kukorica-, napraforgó-, repce-mag-, cukorrépa-termésmennyiségét, illetve átlagtermését takarítottuk be, de a 2014-es agrárjelentést úgyis hamarosan fogja tárgyalni a parlament, és akkor ezeket a számokat részletesen meg tudjuk majd beszélni.

Még egy dologra szeretnék utalni: a fiatal gazdák témája nagyon fontos a mi számunkra is. Bitay kollégám részéről elhangzott a földprogram a fiatal gazdáknak, képviselőtársaim utaltak arra, hogy az EMVA vidékfejlesztési pályázataiban a fiatal gazdák támogatására mekkora pénz volt eddig fordítva, és mi mekkora összeget szánunk erre. Mindenkit szeretnék emlékeztetni arra, hogy Magyarország a KAP-tárgyalások során élharcosa volt annak, hogy a fiatal gazdák közvetlen támogatási jogcímeiből is részesedhessenek. Itt arra gondolok, hogy a Bizottság eredetileg 25 hektár erejéig kívánta csak a közvetlen támogatásokból részesíteni a fiatal gazdákat, és ezt a tárgyalások folyamán sikerült 90 hektárra megemelni.

Tehát úgy gondolom, egyértelmű a szándék, hogy segíteni akarjuk a fiatal gazdák helyzetbe hozását, pontosan azért, amit itt többen is idéztek, mert rendkívüli módon előregedett az agrártársadalom, s nemcsak Magyarországon, hanem az egész Európai Unióban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Czerván államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Vágó Sebestyén képviselő úr, Fidesz. *(Derűltség.)*

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, de még mindig a Jobbik-frakcióban ülök.

ELNÖK: Bocsanat, nem Fidesz, hanem Jobbik. Elnézést.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Érdekes azt nézni vitáról vitára, függetlenül attól, hogy milyen szakterületről van szó, hogy a kormánypártok ugyanabba az erkölcsi zsákutcába jutnak bele megint. Azért, mert önök ugyanazzal a sémával vagy ugyanazzal a technikával lopnak, mint az elődeik, vagy ugyanazzal a technikával játszanak át állami vagyont magánkézbe, a haverok kezébe, és ezt felelőlegesen az előző kormánynak, az még nem menti fel önöket a bűn elkövetése alól.

(17.30)

Ez nekem már általános iskolában sem jött be. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Árverés lesz.)* Amikor hazamentem, és egyest kaptam, mert nem tanultam, hiába mondtam a szüleimnek azt, hogy de az X. Y. meg Z. is egyest kapott, attól még ugyanúgy bűnös voltam, és ugyanúgy megkaptam érte a megfe-

lelő retorziót. Ezért el szeretném mondani azt, hogy hiába tévednek bele ebbe az erkölcsi zsákutcába, e retorzió a Jobbik kormányra kerülése során önöket is utol fogja érni. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

És akkor rátérve a témára. Lehetnek viták arról, hogy mi a helyes út, mi a nemzeti vagyon felhasználásának célja, jelen esetben a termőföld felhasználásának a célja. Véleményem szerint, de szerintem a frakcióm és az ellenzék véleménye szerint sem az, hogy pillanatnyi érdekeknek aláfelelve haveroknak kijátsszuk azt a földet. Az így megszerzett pénzt, az így befolyó pénzt pedig, egy-két példát említve, vagy túlzó és pazarló kormányzati költségekre költsük el, vagy tápláljuk belőle a korrupciót, ami ugyanúgy virágzik a Fidesz-kormányzat alatt, mint az előző kormányok alatt is, vagy esztelen és fölösleges beruházásokra használjuk föl ezt a felgyűlt pénzt, beérkezett pénzt.

Vagy a másik lehetőség az, hogy ténylegesen a Magyarországon élő emberek javára fordítsuk ezt a vagyont, úgy próbáljuk ezt a vagyont, jelen esetben a termőföldet hasznosítani, hogy abból a magyar állampolgárok, az ebben az országban élő emberek jövedelemhez, akár erkölcsi, akár szociális, akár ténylegesen anyagi jövedelemhez jussanak. Egy-két példát mondanék, hogy mire lehetne használni ezeket a termőföldeket. En természetesen, a szakterületet figyelembe véve, a szociális földprogramokra gondolok. Gondolhatunk akár arra is, hogy a közfoglalkoztatottakat itt ténylegesen értelmes és nem fölösleges termelőmunkára fogva produktumot lehet létrehozni. Nem beszélve arról, hogy ezeknek az embereknek a reintegrációs folyamatukat segíthetjük, ha már ténylegesen hasznos munkát végeznek, termelő tevékenységet folytatnak.

Vagy beszélhetünk akár arról, hogy bizonyos térségekben bizonyos családoknak nagy lehetőséget nyújtana az, sőt azt is mondhatnám, hogy a mindennapi életüket biztosítaná, a megélhetésüket biztosítaná, az életveszélyes helyzetüket oldhatná föl az, hogy egy bizonyos földterületen önmaguk részére vagy akár pluszterményeket létrehozva, akár azokat eladva bizonyos szinttel följebb kerüljenek, az életveszély állapotából átkerülhessenek a túlélhetőség kategóriájába. Vagy szóba kerültek már a szociális szövetkezetek. Rengeteg jó példát lehetne felsorolni, hogy hogyan lehet ezeket működtetni. Van egy nagyon jó példa, Békésszentandrás. Sinka Imre polgármester nagyon jól kihasználta ezt a lehetőséget, és egy nagyon jó szociális szövetkezetet hozott létre. Vagy beszélhetünk akár, hogy ne a saját házuk tájáról, ne jobbikos településről beszéljünk, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Rozsály településről is, amelynek polgármestere elég régóta dolgozik azon, hogy önfenntartó falut hozzon létre, és nagyjából úgy nézhetjük, hogy ez sikerült is neki. És milyen problémákat oldott ez meg? Egyrésztől majdnem felszámolta a munkanélküliséget a településen. Egy önelátó települést sikerül létrehozniuk. Rendezte az éles, az abban a térségben jellemző éles cigány-magyar

együttélés problémáját, ugyanis ebben az esetben a cigányság és a magyarság együtt dolgozik, együtt tesz a faluért, így a köztük lévő konfliktusok is könnyebben elsimulnak, könnyebben megszűnnek. Így tulajdonképpen vállt vállhoz vetve tudnak dolgozni közösen a saját településükért.

Tehát számos példát lehetne még sorolni, hogy milyen előnyei vannak ennek. Csak egy dolgot ne felejtünk el! Abban az esetben, ha ezeket az állami földeket eladjuk, lehet, hogy pillanatnyilag nagyon nagy bevételhez jutunk, és nagyon jó vagyontárgyakhoz jutnak a haverjaink, de hosszú távon nagy eredményhez ez nem vezet. Hosszú távon akár a szociális földprogramok vezetnek, nem beszélve arról, hogy kriminológiai szempontból milyen eredményeket lehet elérni, hogy megélhetéshez lehet juttatni olyan embereket, akik eddig az államtól függtek. Önellátó településekkel egy virágzó vidéki Magyarországot lehet létrehozni, és ez hosszú távon, fixen és elég magas jövedelmeket, akár erkölcsi, akár emberi, akár szociális, akár anyagi szempontból hozhat. Tehát inkább ez lenne a helyes út. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Újat.)* Igyekszem újat mondani, köszönöm a felszólítást. Font Sándor képviselőtársamra szeretnék reagálni, elsőként is megköszönve azt, hogy legalább nem hazugságokat állított, hanem tényeket mondott az Európai Unió kötelezettségességével kapcsolatban. Csak éppen az a véleményem, hogy rossz következtetéseket vont le belőle. Tényleg, az már a párbeszédnek egy része, hogy legalább beszélünk erről.

Tehát azon kötelezettségességi eljárásokkal kapcsolatban, amelyek Magyarország földtörvényével kapcsolatban felmerültek, illetve felmerülhetnek, teljes mértékben osztjuk az önök aggályait. Teljes mértékben önökkel vagyunk, és támogatjuk önöket abban, hogy kitartsunk amellett, hogy védjük a magyar gazdálkodóknál a magyar földet. De a mi véleményünk szerint nem az a megoldás, hogy akkor magánosítsunk. Mondják el, hogy mitől félnak, miért kell magánosítani! Ha attól félnak, hogy jön egy rosszabb kormányzás, mint önök, más adná el vagy más lopná el a földet vagy ilyesmi, akkor a Jobbik már felajánlotta, mi is felajánljuk, hogy ha ezt forgalomképtelenné tesszük, ki lehet védeni. Vannak más eszközök, hogy meg lehessen tartani.

Hadd kérdezzem meg képviselőtársamat: tűzbe teszi a kezét azért, hogy az a pár ezer ember, aki most földhöz jut, egyik sem fogja majd 20 év múlva eladni azt a földet egy uniós állampolgárnak? Meri itt azt vállalni? Mert itt egyetlen dolgot hadd utasítsak vissza. Ugye, Font Sándor képviselőtársam elmondta, hogy az MSZP-vel együtt már voltak ellenzékben, és az ellenzéknek nincs felelőssége, köny-

nyen mondhat bármit. Kérem szépen, szó nincs erről. Higgye el, én csak olyat mondok, amiért felelősséget vállalok. Az a kérdés, önök is megteszik-e ezt. Én azt mondom, ha önök felelősséget vállalnak, és az ezt támogató politikusok mind teljes vagyonukkal felelnek azért, hogy ez azt a célt fogja elérni, amit önök mondanak, és majd megerősödik a kisgazdálkodói szektor, akkor azt mondom, hogy ez egy felelősségvállalás.

Nem. A kormánzatnak nincs felelősségvállalása szerintem, nem az ellenzéknek! Önök nem tartoznak felelősséggel. Hoznak egy döntést, és nem tudják azt mérni, hogy öt év múlva ez milyen hatással lesz. Mondja meg nekem, képviselőtársam, hogy mit fog mondani akkor, ha öt év múlva idejövök egy KSH-statisztikával, és be fogom bizonyítani azt, hogy az öt fő alatti kis családi gazdaságoknak tovább csökkent a számuk. Akkor azt fogja mondani, hogy ja, hát akkor még jobban csökkent volna, ha ezt nem lépjük meg? Nyilvánvalóan az a kérdés, honnan veszik azt a következtetést, hogy ez megoldás lehet azokra a problémákra, amiket ön felvetett.

Még egyszer mondom, a Font Sándor képviselőtársam által felvetett problémákkal tudok azonosulni, el tudom fogadni azokat, csak nem tekintem megoldásnak azt, amit önök hoznak. Ugyanúgy hadd mondjam el, hogy ön azt mondja felszólalásában, hogy az ellenzék nap mint nap beleköt ezekbe a dolgokba, amit a kormány tesz. *(Balla György: Úgy van.)* Azért hadd emlékeztessenem önöket arra, még Balla képviselőtársamat is, hogy itt volt a múlt hét, egy átlagos héten 10-15 jogszabályt úgy vitatunk meg, hogy nincs abba beleállítás, hanem amit tudunk, megszavazunk. Nézzék meg a szavazási magatartást! Ami támogatható, miért ne szavaznánk meg?

Itt is egy halom ügy van. Az, amit önök képviseltek 2010-ben, '11-ben, '12-ben, amit a nemzeti vidékstratégiában megfogalmaztak, hogy mit kell tenni a magyar földdel és mit kell tenni a magyar vidékkel, hát Magyar Zoltán képviselőtársammal mi hoztuk ide ezt a vidékstratégiát, hogy legyen ebből országgyűlési határozat. Tehát, amiben egyetértünk, miért ne támogatnánk önöket? Az önök törekvéseit? Azzal van a gond, amikor valamiben olyan mértékben nem tudunk egyetérteni, mint ebben a termőföld-privatizációban, mert nyilvánvalóan az, amiről beszélek, hogy rossz következtetéseket vonnak le véleményem szerint, az a legfontosabb vitatéma, hogy ez segít-e a kisgazdálkodóknak, vagy még tovább ront a vidéki foglalkoztatáson.

Érdekes az a gondolata is képviselőtársamnak, amikor azt mondja, hogy soha nem gazdálkodott az állam. Tudjuk, hogy ezt szó szerint nem így értette, mert gazdálkodott, hiszen voltak állami gazdaságok. Nyilván lehet vádolni az ellenzékkel államigazdaságromantikával meg ilyenekkel, ennek ellenére azt kell lássuk, hogy az elmúlt 25 évben, amikor még nem kezdte el egyik nagy kormány sem privatizálni ezeket, akár fideszes vezető volt, akár MSZP-s vezető volt, a traktorosállás meg a tehenészállás megvolt

vidéken. Most, a pályázati rendszer után mentek el először ezek az állások. Tehát ameddig ezek a rossz rendszerek voltak, teljesen egyetértek önnel abban, hogy rossz volt a kormányzat, rossz gazda volt, de az a probléma, hogy amit Lázár János miniszter úr mond, hogy ha egyik volt hatalmon, akkor az lopta, ha a másik volt hatalmon, az lopta, teljes mértékben így van.

Csak nem szabad abból kiindulni, hogy csak rossz kormányzat lehet, és mindenki esetében lopnak. Ez az a prekoncepció, amivel az a baj, hogy a Fidesz kultúrájából adódik, hogy akkor biztosan mindenki lopna, ha odakerülne. Meg kellene adni annak az esélyét, hogy ezekkel az állami földekkel nem lehetne-e több munkahelyet teremteni. Mert megvan az esélye annak, hogy ha egy baloldali kormány jön egy baloldali gazdaságpolitikával, miért ne csinálhatna újra állami gazdaságokat, vagy egy jobboldali gazdaságpolitikával miért ne csinálhatna olyan pályázati rendszert, amelyben a foglalkoztatást helyezi előtérbe? Most az üzleti tervekben alig volt ezért pont. Miért ne mondhatnánk azt, hogy igenis annak adjuk a földet, aki a lehető legtöbb munkahelyet hozza létre, és ez már lehet tárgyalási alap. De nyilvánvalóan lehet sok minden más tárgyalási alap, mert tegyük fel, hogy tudomásul vesszük azt, hogy a magyar társadalom legnagyobb szavazóbázisa önök mellett áll, önöket hatalmazta fel arra, hogy kormányozzanak.

(17.40)

Önök azt mondják, hogy mindenképpen értékesíteni akarják ezeket a földeket, mert ebben hisznek. De miért nem lehet más feltételeket támasztani? Miért nem mondjuk azt, hogy csak annak adjuk el, aki mondja, 30 hektáronként hozzon létre egy munkahelyet és az vehesse meg! És ezt tartsa fenn a következő 50 évben.

Miért kell 20 éves elidegenítési tilalom? Miért nem lehet örökös elidegenítési tilalom annak, aki megvette? Ha úgy van, ahogy Jakab képviselőtársunk elmondta, hogy majd a generációk átveszik egymástól, akkor nem kell félni az örökösztől sem. Akkor a 20 évet meg kell növelni 50 évre. Meg kell növelni 100 évre, és látjuk azt a pluszbiztonságot, hogy önöknek igazuk lehet. Tehát akkor tárgyaljunk erről, hogy hogy lehet ezt megtenni!

Nyilvánvalóan azért fontos ez, mert amikor a generációk váltásáról beszélünk, és Jakab képviselőtársam azt mondja, hogy a magyar gazda tervez, hogy majd a gyermeke átvegye, ne felejtsük el, hogy ezeknek a földeknek jó részét nem fogja tudni használatba venni a gazda. Van, amit még 36 évig nem fog tudni használatba venni, és nem fog tudni gazdálkodni rajta. Márpedig amit 36 évig nem tud használatba venni, annak a 20 éves elidegenítési tilalmával nem megy semmire. Megteheti azt, hogy így is, úgy is a földet használja valaki, fizeti a földhaszon-

bérletet, 20 év múlva meg eladom, amikor lehetőségem lesz rá.

Az a kérdés, hogy ki fog licitálni. Azért mondtam, hogy nem akarok belemenni abba a játékba, azért is határolódtam el és tartottam fontosnak, hogy ne értek azzal egyet, amit a DK ma kiadott közleményben. Láttam, hogy nincsenek itt DK-s képviselőtársaink. Ma kijött egy országos közlemény, amiben azt mondták, hogy itt csak szétlopott föld lesz és csak fideszesek vásárolnak.

Nem igaz. Én tudom azt, hogy lesz majd fideszes hátszeles, meg lesz sok rendes ember, aki ugyanúgy vásárolni fog és licitálni fog. De az, hogy nyilvánvalóan ilyen is lesz, olyan is lesz, nem jogosítja fel arra önöket, hogy arról ne vitázzunk, hogy érdemes eladni, hogy szabad-e eladni. Ezért szeretnék visszatérni a vitának erre a részére, hogy maga a terv jó-e, hogy el kell adni ezeket a földeket.

És nyilvánvalóan ez is egy izgalmas kérdés. Font Sándor képviselőtársam mondta azt, hogy 70 ezer néző volt az NFA honlapján a megnyitás után. Az a kérdés, hogy lesz-e 70 ezer licitáló. Mert én állítom önnek és fel merek tenni, nem mondom, micsodát, mert utána megkérdezi a zárjegyet, merek fogadni, hogy nem lesz 70 ezer licitáló. Mert a gazdálkodók jelentős része nem teheti meg, hogy befizeti ezeket az előlegeket, és elkezd licitálni. Tehát hiába van ennyi érdeklődő, a luxuskocsik nézői között is sokkal több van, mint potenciális vevő, és ez lesz a gond, hogy a legtöbben nem engedhetik meg maguknak azt, hogy ezeken a liciteken részt vegyenek.

Nagyon fontos: Balla György képviselőtársam elmondta azt, hogy mennyire fontos, hogy ez a föld a gazdálkodóké legyen. Az LMP is azt mondja: legyen a gazdálkodóké. Legyen azoké a gazdálkodóké, akik művelni akarják, és munkahelyeket akarnak teremteni. De nem kell hogy minden, nem erről kell beszélni, mert a gazdálkodóknál már ott van a föld. Önök mindig elmondják, hogy ó, nagyon kevés földről beszélünk, hiszen csak egymegyényi földről beszélünk, az összes termőföld 5 százalékáról. Bitay Márton Őrs államtitkár úr mondta itt nagyságrendileg ezt a számot, ha jól emlékszem, csak utána cáfolni fog, tehát nagyságrendileg. Mindössze 5 százalékáról beszélünk.

Nem arról kell vitázni, hogy kié legyen a föld, mert az már eldőlt. A gazdálkodóknál van a föld. Sőt, nem csak a gazdálkodóknál! Lehetne rendezni a tulajdont, hiszen ha megnézzük a nyugat-európai példákat, hogy a gazdálkodói szerkezet hogyan viszonyul a tulajdonosi szerkezethez, akkor Magyarországon egy szélsőségesen furcsa adat van, hiszen közel tízszerese-hússzorosa a tulajdonosok mennyisége a termelők mennyiségének. A föld már ott van. Az a kérdés, hogy minden föld ott legyen-e. Mindössze 5 százalékáról beszélünk a termőföldnek, és azt állítjuk több ellenzéki frakcióban, hogy jó és hasznos az, hogyha az állam tart meg ennyi földet, mert azzal lehet kezdeni valamit. Azzal lehet olyan eszközt megvalósítani, amiből vidéki munkahelyek lehetnek.

Áttérek Font Sándor képviselőtársam után Jakab képviselőtársam mondandójára. Úgy kezdte a felszólalását, hogy van annak valami - elegáns bája? (*Jakab István: Diszkrét bája.*) Igen, diszkrét bája. Szerintem annak is van diszkrét bája (*Jakab István: Van!*), ha a két nagy kormányzó párt arról vitázik, hogy ki lopott többet. Nyilvánvalóan, ha arról beszélünk, hogy ki mennyit hordott haza, akkor lehet ebből egy verseny, csak az a probléma, hogy azt a jogot nem lenne szabad elvenni, amivel kezdtem a vezérszónoki felszólalást, hogy mi történt a közvagyonnal az elmúlt 25 évben.

Fideszes képviselőtársam, aki itt ül mellettem, itt hagyta az újságot a címlapon: „Szétlopta az országot a magyar elit”, ez van a címlapon Magyarország legolvasottabb napilapján, amiben azt hiszem, egyetértünk abban, hogy a közvélekedéssel megegyező. Így történt. (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokban. - Zaj. - Az elnök csenget.*) Ez a közvélekedés. Tehát ezt nemcsak én mondom, hanem mondjuk, Lázár János miniszter úr is ezt mondja. Lázár János miniszter úr is ezt mondta a Mezőgazdasági bizottság ülésén - nem tudom, melyiknek mekkora a komolysága -, hanem egyszerűen arról van szó, hogy a megmaradt vagyon mennyire védendő és mit lehet ezzel kezdeni. És nyilvánvalóan most az történik, hogy előbb, amikor arról beszélt az egyik képviselőtársam, hogy ellopják, akkor csak arról beszélünk-e, hogy a földet. Én nem hiszek abban, hogy ezt a földet mindet ellopják, de azt gondolom, hogy az ebből befolyó pénzből nem lesz semmi. Nem lesz fejlesztés. Nem azt fogják csinálni, hogy majd vesznek egy másik Parlamentet, és álljon meg a vagyon, hogy ne csökkenjen az állam vagyona. Nem - ezt fel fogják élni! Be fog folyni a következő évi költségvetésbe ez a vagyon, és ez fogja azt eredményezni, ez a tipikus magyar tulajdonság: se pénz, se posztó! Ez így van. (*Zaj.*) Megvan a prekoncepció azért, mert ha megnézzük a kormányhatározatot, ami azt mondja, hogy a bevételi forrásokat Magyarország fejlesztésére kell fordítani, akkor az elég tág fogalom ahhoz képest, amit az NFA-törvény meghatároz, hogy mire lenne szabad fordítani. Majd ebből mindből új föld lesz? Mindegyikből olyan vagyon lesz, ami a magyar kis- és közepes gazdálkodókat segíti? Nyilvánvalóan nem. Lopni nemcsak földet lehet, hanem bevételt is, hiszen ezt már az önök elődei sokszorosan bizonyították. És nyilvánvalóan azért fontos az, hogy beszéljünk erről és vitát folytassunk, mert ugyanaz a folyamat folytatódik, ami 25 éve zajlik, vagy pedig van esély arra, hogy önök esetleg még elgondolkozzanak ezen.

Azért érdekes ez a párbeszéd és ez a vita, ma egy újságíró megkérdezte tőlem, hogy mire számítok, és azt mondtam, hogy süketek párbeszédére számítok, hogy ennek úgyszólván semmi értelme. Az a kérdés, van-e olyan érv, ami esetleg elgondolkoztatja önöket. Létezik-e? Vagy onnantól kezdve, hogy Jakab István ezt betette ide, mindannyian magukévé tették ezt, és innentől kezdve elhiszik. Igaz, hogy az elmúlt évek-

ben ezt sosem hitték, és ha ezt 2008-ban az MSZP hozza, akkor önök már mindent égetnének, meg a Kossuth téren lenne egymillió ember, meg minden ilyesmi, de így, hogy valaki beköpte az önök csapatából, ez nagyon jó ötlet, és segíti a gazdálkodókat.

Ennek várom a bizonyítékát, hogy hogyan fogja segíteni, és azt várom, hogy vállaljanak akkor felelősséget. Álljanak ki azok a politikusok, akik ezt kezdeményezik, és mondják azt, hogy teljes vagyonukkal felelnek, hogy itt nőni fog a magyar kis- és közepes gazdálkodók száma!

Arra lennék kíváncsi, mennyivel növekszik. Mondjanak számokat! Hány alkalmazottal lesz több? Hogyan növekszik a mezőgazdaságnak a GDP-hez viszonyított aránya? Mert az, amit elmondott Czerván államtitkár úr, nyilvánvalóan igaz, de pont olyan ágazatokat mondott, amelyeknek nem a legmagasabb a foglalkoztatása. Az, hogy a GDP-ben mennyi aránya van a mezőgazdaságnak, nem indikálja a valós teljesítményét a mezőgazdaságnak, mert itt az a kérdés, hogy a foglalkoztatásban hogyan jelenik ez meg, és a vidéki megmaradást hogyan segíti. És nyilvánvalóan, ha ebben esetleg deficit van, akkor ez egy fontos indikátor, de csak a bevétel, az pedig nem feltétlenül indikátor, mert a bevételt úgy is lehet növelni, ha csökkentem az élők munkai igényét.

Tehát összességében azt szeretném, ha a vitának arra a részére visszatérnénk, hogy van-e értelme ezt megvalósítani. Azért nem akartam Bitay államtitkár úrral beszélgetést folytatni a Natura 2000-es területekről, meg arról, hogy milyen a hitelkonstrukció, mert alapvetően a céllal nem lehet egyetérteni, és továbbra is azt vizsgálom és arra vagyok kíváncsi az önök részéről, hogy van-e bármi, amivel el lehet önöket bizonytalanítani, van-e bármi, amin legalább elgondolkoznak, és létezik-e érv, amin legalább el lehet bizonytalanítani azt, hogy ez egy jó cél lenne.

Arra várom a válaszukat, és a kormány képviselőinek különösen, hogy mondjanak nekem számokat arra vonatkozóan, hogy mennyi új munkahelyet, mennyi új, 5 fő alatti gazdaságot fog ez eredményezni, mire számítanak ettől? Mi lesz az eredmény? Hol vannak ennek a számításai? Mi az, ami azt bizonyítja, hogy ezt a célt ez segíteni fogja? Alapvetően ennek az eredményességét szeretném alátámasztva látni, mert ezért nem hiszek abban, hogy ez egy jó cél, és ezért vagyok meggyőződve arról továbbra is, hogy az állam ha megtartja ezeket a földeket, sokkal nagyobb hatékonysággal tud vidékfejlesztési célokat szolgálni ezzel az állami földdel, mint az értékesítéssel. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps az ellenzéki oldalról.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívüli felszólalásra adom meg a lehetőséget Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Csak annyit szeretnék az utol-

só mondatával kapcsolatosan reagálni, hogy akkor miért mondja azt, hogy gazdaként egyetért ezzel a programmal? Azt mondta, gazdaként egyetért ezzel a programmal. Azt mondja, hogy nem hisz benne. Miért nem hisz benne? Ha ön azt mondja, hogy gazdaként egyetért ezzel a programmal, mi pedig a gazdáknak szeretnénk segíteni, akkor miért nem hisz benne, kedves képviselő úr?

Szerintem ez napnál világosabb logika, hogy ön jól mérlegel, túrkevei gazdaként szeretne földet vásárolni ebből. Helyes! Sok sikert kívánok hozzá! A liciten induljon el, vegye meg, de ön egyébként az elővásárlási sorrendben is majdnem mindenkit meg fog előzni. Nagyon helyes, ha egyetért vele. Már csak azt nem értem, hogy a politikusi attitűdje meg a saját személyes tapasztalata meg a földműves-, gazdaattitűdje miért nem találkozik itt a parlamentben, miközben beszélgetünk egymással.

(17.50)

Nem kell meghazudtolni a valós érzéseinket. Ha önnek az az érzése, az a gondolata, hogy gazdaként szeretne földet venni, vegyen, semmi probléma nincs ezzel. Szeretném is megkérdezni, hogy szeretne-e elindulni liciten akár ön, akár a kedves felesége, vagy azok a cégtársai, akik természetes személyként el tudnak indulni, és tudnak földet venni, és akkor nemcsak bérelni fog tudni 237 hektárt az államtól, különféle érdeklőségein keresztül, hanem akár meg is tudja venni. De én ennek örülnék. Vegye meg, erről szól a program, a helyi gazdák vásárolják meg ezeket a földeket.

Liciten korlátozottan fognak részt venni. Csak szeretném figyelmébe ajánlani a végtörlesztés esetét. Mindenki azzal káromgott, hogy alig lesz néhány tízezer ember, akinek segítünk, aztán majdnem 200 ezer ember végtörlesztett. Azt szeretném mondani, hogy a „Földet a gazdáknak” programnál is azt mondták, hogy nem nagyon fognak jelentkezni erre a programra, és tudok önnek olyan birtoktestet mutatni, ahol 24-szeres túljelentkezés van; átlagosan 3-4-szeres túljelentkezés volt egy-egy birtoktestre. Több mint 7 ezer igény jött be az NFA-hoz az utóbbi néhány évben földvásárlásra.

Csak azt nem értem, miért akarjuk azt bizonygatni, hogy a gazdák nem szeretnék földet venni. Elemi ösztön, elemi érdek, hogy megvegye a földet, ráadásul nagyon sokak ezt a földet, ha nem is ők, de a nagyszülei vagy a dédszülei használták, előszereteti értéke van, bármit megad érte, hogy végre megvásárolhassa ezt a földet.

Egyébként a hitel vonatkozásában is nagyon fontos, mindenki fog kapni hitelt ehhez a programhoz, aki igényel hozzá természetesen, és azt gondolom - nyilván alapvető feltételeknek meg kell felelni a banki eljárásban -, hogy ez a helyes. Az a cél, hogy tudjon vásárolni. Ezért mondja a kormány, hogy 1,95 százalékos kamatra adok neked pénzt, hogy vásárolj meg azt a földet, kedves gazda, és ne csak azok tud-

janak vásárolni, akiknek van tőkéjük, hanem adok hozzá pénzt is.

A munkahelyteremtéssel kapcsolatosan, nem tudom, tényleg, a süketek párbeszéde szófordulat már elhangzott, nem is a mi beszélgetésünk kapcsán, de azért öt perccel ezelőtt mondtam el: a mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma - KSH-adat - a 2010. évihez képest 10 százalékkal nőtt. Most miért akarjuk azt mondani, hogy eddig se volt eredmény, meg ezután se lesz? A prekoncepció, a kiindulópont rossz. Eddig is volt eredmény, és ezután is lesz, és abban reménykedünk, hogy még több eredménye lesz. De természetesen abban önnek igaza van, ezt majd meg fogjuk látni, hogy milyen eredményeket hoz ez a program, de arról szól az egész... Tehát arról vitatkozunk, hogy az ellenzék próbálja győzködni a kormányt, hogy ne adja oda a gazdáknak a földet. Hát micsoda eszement történet ez, hogy arról kell magunkat meggyőzzük vagy önöket, vagy legalább megpróbáljuk, hogy a családi gazdaságok megvegyék a termőföldet?! Miért ne adnánk oda? Miért ne mondanánk azt, hogy liciten tessék parancsolni, megvásárolni ezt a földet, amit egyébként most is ők használnak?

Ne jöjjenek a szociális szövetkezetekkel, nagyon szépen kérem, mert azoknak a földjei nincsenek benne ebben az értékesítési programban! Megint elbeszélünk egymás mellett. Amit vagyongazdálkodásba ad az állam, az nincs benne ebben a programban. Az van benne, amit haszonbérletbe ad, meg megbízásba ad, amit eddig is a gazdák használtak. Ja, nem mind egyiket, mert 2010 előtt a nagyüzemek. Igen, benne van a piszkos tizenkettő is. De most az a probléma, hogy azt mondom a gazdáknak, hogy a „piszkos tizenkettő” földjeit vásárolják meg, emeljék meg a bérleti díjat, gazdálkodjanak a gyerekeknek, unokájuknak a javára ezzel a földvagyonnal? Hát ne vicceljünk egymással!

Hogy nekem kell önöket arról győzködni, hogy a gazdák megkapják a földet nyilvános árverésen, törvényi feltételek mellett?! Ennek nem fordítva kellene zajlani? - hogy önök ütik az ajtót a kormánynál, hogy ne bérbe adja, meg nem tudom én, kinek adja, hanem végre adja oda a gazdáknak, akiké mindig is volt a történelemben. Itt állunk, beszélgetünk nem tudom én, hány órája arról, hogy szeretné a kormány odaadni a gazdáknak a földet, az ellenzék meg mindent elkövet annak érdekében, hogy még véletlenül se adjuk oda a gazdáknak a földet. Nem tudom, hogy ennek a párbeszédnek ilyenformán mi lehet a közös nevezője, mert abból mi nem tudunk engedni, hogy szeretnénk a családi gazdaságok versenyképességét növelni. Azt szeretnénk, hogy ne bérelje, hanem tulajdont használjon.

Előadják ellenzéki képviselők, az ön képviselőtársa is, a képviselő asszony, hogy milyen bérleti díjakat szedett az állam ebből, és hogy mennyi minden jóra lehetne használni. Na de könyörgöm, ha nem szedem a bérleti díjat, akkor kinél marad az a 12 milliárd? Hát a gazdáknál. Náluk hagyom, hogy ne

bérleti díjban fizessék be. És nekem kell arról is meggyőzni önöket, arról beszélgetünk, hogy de, az ellenzék azt követeli, hogy igenis fizessen bérleti díjat a földműves a kormánynak, a kormány meg a központi költségvetés rendszereként tárolja ezeket a pénzeket. Megint csak a hiányos olvasás, nem tudok mire gondolni. Benne van a kormányhatározatban expressis verbis, 2. pont: az állami tulajdonú földterületek értékesítéséből származó bevételt kizárólag Magyarország fejlesztésére - itt ön már lehagyta a részét, de én most hozzáolvasom - és az állami vagyon gyarapítására lehet felhasználni. Hát ez van benne. Hát mit vár tőlünk? Pont leírja a kormány, hogy nem lehet működési célra fordítani, nem lehet felélni ezt, állami vagyont kell belőle csinálni.

Megjegyzem, a Nemzeti Földalapról szóló törvény is ezzel pandan, ő is azt mondja, hogy ha bevétele van a Nemzeti Földalaprak, akkor állami vagyongyarapításra kell használnia. *(Harangozó Gábor István: Földvagyon-gyarapításra!)* Bocsásson meg, képviselő úr, én is meghallgattam önt, de ettől függetlenül remélem, nem vitatja azt, hogy a földvagyon is vagyon. Tehát arról beszélek, most a téma az, az állítás az, hogy a működésre használjuk a bevételt, miközben kétharmados törvény van róla, hogy nem, meg kormányhatározat van róla, hogy nem. Tehát azzal nem tudok mit kezdeni, ha nem olvassa el a jogszabályokat, kedves képviselő úr.

Nagyon szépen kérem, csak azért, hogy érdemi részről tudjunk beszélni, ami objektív tény, le van írva törvényekben, arról ne vitatkozzunk, mert az benne van, azt nem kell megfejtetni. Beszéljünk a többi részéről! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces kör következik; elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Senkinek nem lenne problémája azzal, ha a kisméretű gazdaságban dolgozó gazdálkodók számára biztosítanának földeket, de itt nem erről van szó.

Jogosan kifogásolta fideszes képviselőtársunk, hogy a támogatással együtt az SPS-rendszer bevezetésének kísérletekor odaadták a földet is. Jelen pillanatban önök ugyanezt csinálják, hiszen a használati jogok az eladott földet ugyanúgy terhelik, tehát a 18 vagy 36 évre megkötött egyezmények értelmében gondoljuk végig, hogy melyik kisméretű gazdálkodó lesz az, amely képes lesz adott esetben egy olyan beruházást foganatosítani, ahol az igazi hozadéka neki csak majd egy ilyen idősként fog jelentkezni. Hogyan tud versenyezni azzal a nagytőkével, amellyel egész egyszerűen ilyen erőhátrányban nem képes?

De a legfelháborítóbb ebben a vitában az, hogy itt elkezdene érvelni arról, hogy milyen bevételek származnak az egész eladási procedúrából, és ezeket hogyan hasznosítják. A helyzet az, hogy 500 milliárd

értékűre, egyesek szerint ilyen értékűre becsült stratégiai vagyronról van szó, ennyivel károsítják meg Magyarországot, a költségvetés tekintetében pedig 240 milliárdos várakozásokról beszéltek. Nem tudjuk, hogy mondjuk, az elmaradó bérleti díjak volumenét felmérték-e, beleszámolták-e ebbe a rendszerbe - az én állításom szerint nem -, de önmagában felháborító fejtegetni is, hogy micsoda egyszeri bevételre számíthatnak, hiszen ezeknek a pénzeknek a sorsát ismerjük, akár pántlikázottak, akár nem, a magánnyugdíjvagyron-rendszer helyzete óta és az ottani eltapsolt pénzek óta senki nem lehet nyugodt, tehát utóítéletesek vagyunk, és ez alapján igenis pre-konceptióink vannak.

Elhangzott itt a fideszes padosorokból, hogy miért, akkor legyen a föld a magyar Szent Koronáé? És én azt mondom, hogy igen, ehhez képest legyen inkább a magyar Szent Koronáé a föld, ehhez képest legyen inkább egy olyan rendszer, ahol szavatolja... *(Győrffy Balázs közbeszól.)* Nem államosítjuk *(Győrffy Balázs: Most mondta!)*, csak nekünk van egy több mint ezeréves történelmünk, amit lehet, hogy önöknek jobban kellene ismerni, mert az volt az egyetlen rendszer, amely szavatolta Magyarország hosszú távú biztonságát is, és a hasonló játszadozásokat, amelyek esetén nem tudják önök garantálni, hogy tíz vagy húsz év múlva az új tulajdonosok hova dobják tovább a földet, kizárta, az új tulajdonosok jó része pedig nem kisméretű gazdálkodó lesz, hanem az a nagytőke, amely ellen Magyarország történelmileg mindig is harcolt. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Bitay Márton Őrs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ŐRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Kedves Képviselő Úr! Ön azt állítja, hogy nem a kicsiket támogatjuk. *(Z. Kárpát Dániel: Nem ezt mondtam, de hasonlót mondtam.)* Szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy az 50 ezer helyrajzi számból 41 ezer 10 hektár alatti. Az kinek kedvez? *(Z. Kárpát Dániel: És a többi mekkora?)* De bocsánat *(Az elnök csenget.)*, most egy pillanatra tegyük félre a többit! *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Bocsásson meg, csak nem akarom önt megzavarni a sok számmal, mert láthatóan ezzel a kevéssel se bírkózik meg. *(Derűtség a Fidesz soraiban. - Taps a Fidesz soraiban. - Z. Kárpát Dániel a Fidesz sorai felé: Tapsoljál csak!)* 50 ezer helyrajzi számból 41 ezer 10 hektár alatt van. Kinek kedvez a 10 hektár alatti földek eladása? A nagyüzemeknek kedvez, kedves képviselő úr?

De menjünk tovább, nézzük meg a 380 ezer hektárból, nézzük meg hektárra: a 380 ezer hektárnak több mint a fele 10 hektár alatt van, amit meghirdetünk. Remélem, hogy sikerül rögzíteni ezeket a számokat, képviselő úr. Hát kinek segít az, amikor 200 ezer hektárt odaadok kisbirtokoknak, családi gazdaságoknak? A kutyafáját neki! És arról vitatkozunk

megint önnel, a Jobbikkal, aki megtámadja a földforgalmi törvényt, ami az egyetlen törvényünk arra, hogy meg tudja védeni a termőföldet... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ne vicceljünk már!)* Csak egy pillanat! Az indulatosságukat megértem, de kérem, hogy korlátozzák magukat.

(18.00)

Utána megtámadják a földértékesítési programot az Alkotmánybíróságon azzal, hogy mi kikötjük, hogy magyar állampolgárok vehetnek, és ez nem felel meg az uniós szabályozásnak? Hoppá! Hát arról beszélünk, hogy önök megtámadják az Alkotmánybíróságon, a Jobbik? Az a kifogásuk, hogy magyar állampolgárokra korlátozzuk a szerzőket, és utána feláll, és bármit mond itt a parlamentben a földértékesítéssel kapcsolatosan? Hát, kedves képviselő úr, sokkal nagyobb szerénységet! Az 500 milliárd forint *(Zaj és közbeszólások a Jobbik és a Fidesz soraiból.)*, az 500 milliárd forint, amiről ön mondja, egyes szakértők... *(Folyamatos zaj és közbeszólások.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Megvárom, amíg egy kis segítséget kapok, hogy talán a képviselő úr is hallja a válaszomat. *(Zaj és folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.)* No, tehát mezei hazaárulásnak gondolom a földforgalmi törvény zárószavazásának megakadályozási kísérletét, mint ahogy azt is, hogy a Jobbik a magyar állampolgárokat szeretné kizárni az uniós állampolgárok javára a földvásárlásból. Egyébként az 500 milliárd forint, amit ön volt szíves, kedves képviselő úr, megemlíteni, szeretném azt is a figyelmébe ajánlani, nagyon aranyosan azt mondja, hogy egyes becslések szerint. Hát, egyes becslések szerint 500, más becslések szerint 300, harmadik becslések szerint meg 900 milliárd forint. De én azt mondom önnek, hogy a költségvetésben azért van 250 milliárd forint ezzel kapcsolatosan, egyébként nincs benne a 250 milliárd *(Z. Kárpát Dániel: A maradék 11 ezer földrészletről beszélj! Ne a három harmadról, a kétharmadról beszéljünk!)*, nincs benne a 250 milliárd, csak nem tudjuk, hogy egyébként mennyit fogunk ebből értékesíteni. *(Z. Kárpát Dániel: A maradék 11 ezer földrészletről beszélj!)*

Még egyszer szeretném tehát a figyelmébe ajánlani, a képviselő úr bekiabál, hogy a maradék kétharmadról beszélgessünk, akkor vegyünk egy általános számtani kérdést. Ha 380 ezer hektárt hirdetünk meg, abból 200 ezer hektár kisbirtok, akkor a 380 ezernek a 200 ezer hektár kétharmada? Ne dobálózson a számokkal! Hát egyszer olvassa el! Nézze meg, járjon utána, és utána álljon fel, és akkor kérjen szót a parlamentben, ha ön meg tudja védeni a magyar termőföldet, és nem a gazdákat támadja, meg nem Brüsszelt segíti a földforgalmi törvény elkaszásával! A Szent Korona-tanára kíváncsi vagyok, nagyon

várom, hogy akkor nyilatkozzon a Jobbik, hogy magyarul azt szeretné, hogy minden termőföld állami tulajdon legyen. Kérdezem *(Z. Kárpát Dániel: A kettő nem ugyanaz!)*, pardon, kérdezem, hogy ezt szeretné, vagy nem ezt szeretné *(Z. Kárpát Dániel: Nem ugyanaz a kettő!)*. Ne értsem félre önt, legyen kedves, tegye tisztába! *(Z. Kárpát Dániel: A kettő nem ugyanaz!)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok mindenkinek! Itt, a vita egy meghatározott szakaszán kétperces hozzászólásokkal folytatjuk. Harangozó Gábor képviselő úr két percben, MSZP, tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Továbbra is azt tudom csak megállapítani, hogy miután nincsen érdemi oka annak, hogy önök miért akarják a földeket eladni azon túl, hogy magánérdekeket szolgálnak ki ezzel, és semmilyen közérdeket nem tudtak itt felsorolni, ezek után folyamatosan csúsztatnak és hazudoznak. Az ön legutolsó példája erre a Nemzeti Földalapról szóló törvény volt. A Nemzeti Földalapról szóló törvény azt mondja ki, hogy az állami földek értékesítéséből származó bevételt az állami földek, földvagyon gyarapítására, föld vásárlására lehet használni, az önök határozata pedig arról szól, hogy az állami vagyont lehet vele gyarapítani. Kedves államtitkár úr, nem arról szól, hogy az állami vagyont, nem arról szól, hogy Orbán Viktor Várba költöztetését vagy a Liget-projektet kell az állami földeknek az eladásából megfinanszírozni, hanem az állami földet lehet belőle gyarapítani. De a többiek is szépen sorban jöttek a maguk csúsztatásával.

Balla Györgynek szeretném mondani és a többi fiatal demokratának, hogy nyilván mindenki a saját élettapasztalatából indul ki. Hát én nem a kommunizmusról beszéltem, erről nehezen tudtam volna beszélni, mert ebben nincsen tapasztalatom. Én Hollandiáról beszéltem, ahol például agrárdiplomát szereztem, ahol pontosan bérleti rendszerben és szövetkezeti rendszerben százazreknek tudnak munkahelyeket biztosítani, mert ők és az osztrákok is - amíg Magyarországon leépítettük a szövetkezeti rendszert - kiépítették a maguk szövetkezeti rendszerében, és ebben tudnak tartósan, kiszámítható megélhetést biztosítani a vidéken élőknek.

Ami a fiatal gazdákat illeti, Jakab elnök úr is beszélt erről, államtitkár úr, pont ön mondta, hogy a bérleti rendszerben 1500 fiatal gazdálkodó jutott hozzá, hogy földet tudjanak bérelni, majd amikor licitálni kell és tízmilliókat kell letenni csak az önerő biztosításához és utána egy hatalmas hitelt kell még mellé bevállalni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hány fiatal gazdálkodó, pályakezdő lesz, aki ezt majd be fogja tudni vállalni? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Hazugság az egész, amit mondanak! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Bitay államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Élvezetes vita alakul ki itt a parlamentben (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Vitanap van, nem? - Bangóné Borbély Ildikó: Azért vagyunk itt!*): vagyon, illetve nem vagyon... Kedves képviselő úr, szeretném az állításokat egymás mögé rakni. Az volt az állítás az ellenzék részéről, hogy ezt a bevételt feléli az állam.

Én erre mondtam, hogy nem tudja felélni, mert a Nemzeti Földalapról szóló törvény is világosan fogalmaz (*Bangóné Borbély Ildikó: Nyugdíjvagyony!*), nem tudja felélni, mert a Nemzeti Földalapról szóló törvény is világosan fogalmaz, plusz a kormányhatározat is.

Abban a tekintetben nem lehet vita, hogy lehet-e működésre használni vagy sem, mert bármelyik jogszabályt nézem, mind a kettő azt mondja, hogy vagyongyarapításra kell hasznosítani. Most az, hogy földvagyon vagy nem földvagyon, nyilván az is egy nagyon fontos kérdés (*Harangozó Gábor István: Ja, önöknek mindegy! Ja, értem!*), csak azt szeretném mondani, hogy az az állítás, hogy működésre fordítja, tételesen nem igaz.

A fiatal gazdáknak nem kedvez ez a program, merthogy több tíz milliót kell felvegyen és eladósítja magát. Hát ez a klasszikus nagyüzemi gondolkodás! Ön arra számít, hogy a fiatal gazdák több száz hektárra fognak pályázni, ebből legalábbis ez következik, mert ha egy 10 százalékos önrésszel, mondjuk, 100 hektárra pályázik, akkor van 10 millió forint. (*Harangozó Gábor István: Nem bérlő! Csak az igazat! - Zaj.*) Na de nem erről beszélünk, kedves képviselő úr, hanem arról beszélünk, hogy a legtöbb földdarab eleve 10 hektár alatti. Tehát egy fiatal gazdának ki tart biztositást a fejéhez, hogy több száz millióért próbáljon meg vásárolni földeket?

Hát fog vásárolni egy 10 hektárost meg egy 20 hektárost, és nem tudom én, lehet, hogy még megpróbálkozik egy 15 hektárossal. Ezeket összeadom, és összesen nem lesz 10 millió forint az önrésze, egy 10 hektárosnál nemhogy az önrész nem lesz 10 millió forint, kedves képviselő úr, hanem a teljes vételár nem biztos, hogy eléri a 10 millió forintot, bár magasra vannak kalibrálva az árak, hogy ne érhesse az a vád az államot, hogy felelőtlenül gazdálkodik a vagyonnal. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem fog belőle megélni!*)

Tehát ne csúsztassunk! Több tíz millió forintba a fiatal gazdának akkor van szüksége, ha több száz hektárra pályázik. De ha több száz hektárra pályázik, akkor nagyon helyes, nyúljon bele a zsebébe, és tegyen oda több tíz millió forintot. De mi nem ebben hiszünk. Mi azt gondoljuk, hogy egy fiatal gazda 10, 20, 30 hektárra fog pályázni (*Bangóné Borbély Ildikó: Már megvan a névsor!*), ahhoz pedig nem kell 10 millió forint, kedves képviselő úr. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Visszatérünk a kétperces hozzászólásokhoz. A Fidesz képviselője, Font Sándor képviselő úr a következő. Parancsoljon! (*Zaj és folyamatos közbeszólások.*)

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, ne alternatív parlamenteket tartsunk. Örülök mindenki hevességének, de most Font képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim magánbeszélgetései valóban sokunkat kizökkentenek a témából. Engedjék meg, hogy Sallai R. Benedekhez kanyarodjak vissza, a felelősség kérdéséről, és hogy merjük-e vállalni annak következményét, egy logikai érvet próbált itt felhozni. Én röviden arra a sok kuszaságra, ami közben itt elhangzott részéről, csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy maga a kormányzás a felelősség, és ezt négyévente valamilyen szinten minősítik. Egyelőre a Fidesz kormányzását és ezt a felelősséget kétszer pozitívan minősítették. Lehet, hogy a harmadik nem úgy sikerül, de azt gondoljuk, hogy azok például, akik földhöz jutnak, egyetértenek, sőt azok a gazdálkodók, látva az óránkénti 70 ezres meg egy pillanatban 140 ezres érdeklődést az információs lapon, ezt azt jelenti, hogy ezek a gazdálkodók mégiscsak azt gondolják, hogy ez egy olyan program, amire érdemes odafigyelni. (*Zaj és közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Mondta ön, hogy ha öt év múlva idejön ez nekem hoz egy statisztikai adatot, akkor én mit teszek. Akkor én önnek gratulálni fogok, mert újra képviselő lett. Fogalmam sincs, hogy mit kezdjek az akkori adatával.

Ellenben Gúr Nándorhoz szeretnék visszakanyarodni. Elnézést kérek, nagyon régi az ő felszólalása, de azóta sorakoztam itt, azt mondta, hogy 2002 és 2006 között szenzációs GDP-adatokkal megelőzték a mostani 2010 és 2014 közötti fideszes GDP-adatokat. Ez önmagában statisztikailag igaz, zseniális. Egy apróságot felejtett el hozzátenni, hogy közben kőkeményen eladósították az országot. Magyarul, az a GDP-növekedés (*Zaj és közbeszólások a Jobbik soraiból.*), ezen nem kell mosolyogni, tragikus volt, képviselőtársam, mert 2002-ben 58 százalékos volt az adóssághalmozás, 2006-ban 67 százalékos, 2010-ben pedig 83 százalékos volt. (*Zaj. - Bangóné Borbély Ildikó: És most hogy állunk?*) Ezen az áron tudták pörgetni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*). Tizenöt másodperccel később kapcsolták be az órát, elnök úr, ezt most kényszeredetten, de ki fogom használni.

Ugyanakkor az államháztartás egyenlege mínusz 7 és mínusz 9 százalék között volt, nálunk pedig ismert, hogy 3 százalék alá szorítottuk mindannyiszor a költségvetés hiányát. (*Zaj és közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból.*)

Na, ez a zsenialitás a jelenlegi kormánynál (*Az elnök jelzi az idő leteltét.*), hogy így ért el GDP-növekedést, nem pedig rontva az államháztartási egyensúlyunkat, aminek következtében (*Zaj és folyamatatos közbeszólások.*) önök hivatkoznak a növekedésre. Ebben órákat tudunk vitatkozni, nincs igazuk. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

(18.10)

ELNÖK: Ebben a kétperces körben az utolsó hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak szeretném felhívni Font Sándor képviselőtársam figyelmét, hogy 2002-ben és 2006-ban az MSZP-t is kétszer szavazták meg, mégis önök azt mondják, hogy nem volt jó kormányzás. Tehát nem szeretném, hogy azt higgye, ha valakit kétszer megszavaznak, az indikátora annak, hogy az rögtön jó kormányzást is csinál. (*Bangóné Borbély Ildikó: Még választási törvényt is módosítottak!*)

Annyit még hadd mondjak el, hogy ön azt mondja, a gazdálkodók egyetértenek. Bizony, államtitkár úr is mondta ezt. Akkor, kérem szépen, játszunk olyat, mintha demokrácia lenne és számítana önöknek az a 250 ezer ember, aki az LMP-re szavazott, az a 800 ezer, aki a Jobbikra, az az 1 millió 200 ezer, aki az MSZP-re. Ebben nem volt semmiféle társadalmi konzultáció. Csináljunk egy népszavazást róla! Megígérem, ha a népszavazás során az lesz az eredmény, hogy el kell adni a földeket, többet nem szólalok fel sem a sajtóban, sem sehol ellene. Vállalják be (*Bangóné Borbély Ildikó: Azt nem merik!*), ha önök szerint ez ennyire támogatott társadalmilag! Miért nem merik bevállalni, ha ez önök szerint ennyire jó program? Ugyanígy felmerülhet az, ami rendszeresen elhangzik (*Bangóné Borbély Ildikó: Mint a vasárnapi zárva tartás!*), Bitay államtitkár úr mondta, hogy gazdálkodóként azt mondtam, hogy egyetértek. Hát persze! Matolcsyék is egyetértenek a saját fizetésükkel, mert azt mondják, hogy ők magyar emberek, megdolgoznak érte.

Arról beszélek, hogy ha a gazdálkodókat akarom képviselni, a gazdálkodók persze hogy kapva kapnak a lehetőségen. De én a gazdálkodókat képviselem, azért, hogy a gazdálkodóknak megmaradjon a közösségi tulajdona. Mert önök úgy csinálnak, mintha ez a föld pár ezer emberé lenne. Nem! Mi védjük a gazdálkodók érdekeit, a gyerekeink érdekeit, meg az összes boltosét, az összes fodrászét, meg az összes vidéken élőét, akik ugyanúgy tulajdonosok, és azt szeretnék, hogy ez a földvagyton közös tulajdonban megmaradjon.

Azt mondja nekem Bitay Márton Örs államtitkár úr, hogy a földforgalmi törvényt nem szavazta meg a Jobbik, és ez nemzetárulás, vagy nem tudom, milyen nagy szavakat mondott itt, hazaárulás. Kérem szépen, ha önök annyira meg vannak győződve arról,

hogy a földforgalmi törvény jó, akkor nem kell kijátszani most a földet. Ha önök szerint alkalmas arra, hogy megvédjék a földet, nem kell privatizációt csinálni. (*Dr. Bitay Márton Örs: Nem is fogunk!*) Nem alkalmas! Az önök jogszabálya nem alkalmas, mint ahogy ez a program sem alkalmas. Az az alkalmas, ha megtartja az állam, és tulajdonosi jogokat gyakorolva megőrzi a vagyonában, és most összefogva a Fidesszel elidegenítési tilalommal a termőföldet levédjük. Ez lehet megoldás. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP és a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Pócs János képviselő úr, Fidesz! (*Moraj az MSZP és a Jobbik padsoraiból.*)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondoltam, hogy a mai nap egy tanulságos vitanap lesz, én úgy gondolom, hogy egy szégyenletes vitanap. Szégyenletes, mert a mai nap igazán tiszta vizet öntöttünk a pohárba a tekintetben, hogy ki kinek az érdekét védi. Van, aki a külföldiekét (*Gógös Zoltán: Mindegyikőtöknek leírták ezt a kérdést?*), van, aki a nagybirtokosokét, van, aki a spekulánsokét. A kormány és a kormánypárt védi egyedül a magyar emberek érdekét, és a magyar földet magyar kézben. (*Gógös Zoltán: Mészáros Lőrinc!*) Képviselőtársaim, teljesen hihetetlen, hogy egy dologban a parlament képtelen egyetérteni. A magyar gazdák és a magyar föld nem jobboldali vagy baloldali, hanem magyar. (*Bangóné Borbély Ildikó: Tízmillió emberé! - Balla György: Így van! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Pont arról beszélünk! - Bangóné Borbély Ildikó: Tízmillió állampolgáré!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó Gábor képviselő úr és a többi képviselő úr is több fenyegetést tett a gazdák irányába. (*Balla György: Úgy van! - Gógös Zoltán: A spekulánsoknak!*) Képviselőtársaim, nem szégyellik magukat? (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Nem!*) Politikusok vezető pozícióban, volt államtitkárok megfenyegetik a magyar embert? (*Gógös Zoltán: Nem! A spekulánsokat!*) A magyar képviselőket? Szeretném mondani Harangozó képviselő úrnak, hogy el lehet menni, természetesen el lehet menni az árverésekre, de ahhoz, hogy a magyar gazdák szemébe nézzenek azokból a padsorokból, ahhoz azért vastag bőr kell. (*Balla György: Úgy van! - Gógös Zoltán: Mondja ezt egy dínnyenepper!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor önök voltak pozícióban ott az MSZP padsoraiban, csak az én térségemben, a jársági térségben angolok és olaszok, tisztelt volt államtitkár úr, 15 ezer hektáron garázdálkodtak. Nem gazdálkodtak, garázdálkodtak! (*Gógös Zoltán: És mikor kezdték?*) Amikor ön államtitkár volt, akkor ezt miért nem fékezte meg? Kérdezem tisztelettel: az ön államtitkársága ideje alatt mennyi profitot vittek ki ők az országból, mennyi

nyi AKG-s támogatást vittek ki az országból? Miért nem képviselte akkor, akár az MSZP-s gazdálkodók érdekét? Miért hagyta, hogy kivigyék a profitot az országból? (Gógös Zoltán: *Ti sem tudjátok megakadályozni! Lefizettek benneteket!*) És, tisztelt képviselőtársaim, olyan példákkal is tudnánk élni, amit önök ma védenek és képviselnek. Engedjék meg, hogy szintén jázsági példát mondjak: Szellőhát térségében egy olasz ügy, hogy lejárt a földbérleti szerződése, úgy, hogy nem rendelkezik előhaszonbérleti joggal, nem engedi be a gazdákat a földjére, a magyar földre. Olasz biztonsági emberekkel őrizteti magyar emberek előtt a magyar földet. Önök ezt képviselik! Önök, tisztelt képviselőtársaim, ezt védik! (Zaj az MSZP padsoraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: *Jaj, Istenem!* - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: *Baromság!*)

Tisztelt Gógös Képviselő Úr! Tudja, hogy mi miatt kell félni és mi ellen kell védekezni? Pontosan az önök szemlélete ellen! Tisztelt Gógös képviselő úr, amikor, már megbocsásson, ön álszent módon azt mondja, hogy védte és védi a magyar emberek érdekét (Gógös Zoltán: *A munkavállalóké!*), akkor kérem, engedje meg, hogy idézzek az ön idejéből. Képviselő úr, 2007. V. hó 29-ei parlamenti jegyzőkönyv, idézet: „Újfehértón például egy helyben lakó családi gazdálkodó a meghirdetett 295 ezer forint hektáronkénti árral szemben 620 ezer forintos árajánlatot tett. A Nemzeti Földalapkezelő 2006. november 15-én őt nyertesnek hirdette ki. A pályázó a 10 millió forintos előleget szabályszerűen át is utalta. Azonban a minisztérium államtitkára az Agro-City Mezőgazdasági Zrt. képviselőivel a birtokpolitikai irányelvekre hivatkozva érvénytelenítette a pályázatot. (Balla György: *Szégyen!* - Gógös Zoltán: *Csak az nem én voltam!*) Az NFA értékelése szerint ők sem elővásárlási jog vonatkozásában (Gógös Zoltán: *Mert nem tudtuk eladni és a következetesség nem szégyen!*), sem az általuk benyújtott jogviszonylatok tekintetében nem feleltek meg a pályázati kiírásnak.” (Gógös Zoltán: *Nem is kellett! Nem adtuk el!* - Dr. Varga László: *Most sem a lényegről beszéltek!*) De az államtitkár úr eljárta, hogy akkor is ők kapják meg. Kedves államtitkár úr, ez a földrablás! Ez a haverokkal való mutyi! (Gógös Zoltán: *Micsoda? Megmaradt az állami föld, nem engedtem eladni! Senki-nek!*) És ezt ön irányította.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Harangozó képviselő úr, hivatkozhat ön az életkorára, hivatkozhat ön arra, hogy nem vett részt a kommunista padlássöpörésben, csak az a baj, tudja, hogy ugyanazt a szemléletet képviselik: elvenni, elvenni a másét és odaadni a haveroknak. Tisztelt képviselő úr, a kommunisták (Harangozó Gábor István: *Ezt te mondod nekem?*) padlást söpörtek. Amikor önök voltak kormányon, akkor a „Földért életjáradék” program keretében 50 ezer hektár földet vettek el. (Gógös Zoltán: *Nézd meg a gázszerező haverodat!*) A „Földért életjáradék” programban 50 ezer hektárt vettek el. (Gógös Zoltán: *Az idős emberek örültek neki!*) És, tisztelt

telt képviselőtársaim, tudja, mit csináltak önök ezzel a földdel? (Gógös Zoltán: *Ilyen nepperek, mint ti vagytok!*) Kedves Gógös képviselő úr (Közbeiktatás az MSZP padsoraiból: *Beszélgess a Tállaival!*), már az is megnyugtató (Az elnök megkocogtatja a csengett.), hogy nem a távcsöves puskájáért ment haza. De legalább tegye meg, hogy tisztelettel végighallgat. (Dr. Varga László: *Nagyon szellemes vagy!* - Gógös Zoltán: *Sose volt puska, nem is lesz!*) Képviselő úr, elvettek a gazdától 50 ezer hektár földet. Gógös képviselő úr, tudja, hogy mit csináltak? Odaadta egy embernek. Lajtos Istvánnak adta oda ön. (Gógös Zoltán: *Mit?*) Tudja, hogy hogy adta oda? A földbérlet egyharmadáért. (Gógös Zoltán: *Én? Én írtam alá?*) Mi ez, ha nem burkolt támogatás a haveroknak? A piaci ár egyharmadáért adta oda, egy embernek. Egy embernek 2500 hektárt! És összesen ez az ember 370 millió forint állami támogatást kapott. Naponta egymillió forint állami támogatást kapott! (Gógös Zoltán: *Senkinek nem adtunk semmit!*)

És, tisztelt képviselő úr, amikor ön arról beszél, hogy ezek az emberek milyen munkahelyeket teremtettek, azt az adófizetők pénzéből az állam teremtette. Mert ő ezeket az embereket a 370 milliós... (Gógös Zoltán: *És azzal mi a baj?*) - a 370 milliós állami támogatásból foglalkoztatta. (Gógös Zoltán: *Azzal mi a baj?*) Képviselő úr (Gógös Zoltán: *Teremtettek! Vagy nem?*), önök (Gógös Zoltán: *Te hányat teremtettél?*) elvették és odaadták egy embernek. (Gógös Zoltán: *Egynek?*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Elgondolkodtató a felszólalók hitelessége. Vajon az LMP politikusai milyen érdekeket védenek? A közérdeket védik vagy az önös érdeket? Mert, képviselőtársaim, higgyék el, az érthetetlen, hogy valaki vidéken elindul, úgy ébred fel, hogy gazda, amikor meg felér Pestre, itt politikus, és ha hazamegy, a kocsmában kérdeznek valamit, mire visszakérdez, hogy most úgy kérdezel, mint gazdát vagy úgy, mint politikust. Ilyen kétszínű szemléletet nem lehet képviselni! Tisztelt Képviselőtársaim! (Gógös Zoltán: *És mi van a vasárnapi zárva tartással?*) Az LMP politikusai még arra sem képesek, hogy azt a politikai diplomáciát tiszteletben tartsák, hogy aki érintett, az jobb lenne, ha csendben maradna.

(18.20)

Mert, tisztelt képviselőtársaim, öntsünk tiszta vizet a pohárba! Mi az, ami fáj az LMP politikusainak? Egy dolog fáj az LMP politikusának, Sallai Róbert Benedeknek, hogy 2010 óta még csak 100 millió forint állami támogatást kapott. Az fáj neki, hogy még csak 237 hektár földre tudta rátenni a kezét, pedig 2325 hektárra pályázott. Képviselőtársaim, a parlamentben olyan érveket fogalmazunk meg, ami az önös érdekeket képviseli? Az önös érdekeket képviseli a közérdekekkel szemben? Képviselőtársaim, sajnálom, hogy Sallai Róbert Benedek nincs bent, de

érteni kell, egy dolog beszél belőle: neki savanyú a szőlő, lassan éri el a célját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai Róbert Benedeknek a saját naplójából idézek tisztelettel. „Egy kezdő oligarcha naplója (kollégáim: Csányi, Gyurcsány és Simicska).” Hát, egy kicsit nehezen nő föl erre a szintre, ez a problémája. Ő maga írja a saját naplójában, kezdő oligarchaként hogyan éli a napjait. (Dr. Varga László: *Humorérzéked nincs.*) Még mindig tőle idézek: „Ha egy évben nem szankcionálna az a fránya MVH, akkor lenne esélyem, hogy akár 3 misi felé toljam az éves területalapút.” Még mindig tőle idézek: „Mivelhogy nekünk még egy rendes Kovács Bélánk sincs, így csak ilyenekkel talált meg bennünket a Fidesz, hogy én bérelek vagy nem bérelek.” Még mindig Sallai Róbert Benedektől idézve: „Kis párt, kis oligarcha.” (Gógös Zoltán: *Ez irónia, ha nem tűnt volna fel.*) Ahogy ő fogalmaz: „Jártatom a szám, mi mást tehetnék kezdő politikusból lett oligarchaként?”

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves LMP-s Politikusok! Még ha Sallai Róbert Benedeknek hívják is az LMP oligarcháját, attól még a kormánytól ne várják, hogy az ő érdekét védje. (Gógös Zoltán: *Pont ilyen bolondoknak írta, mint amilyen te vagy.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mennyire hiteles azoknak a politikusoknak, annak a politikának a nézete, akik mindig mindent csak fizikai erőszakkal akarnak elérni? Hiszen a Jobbik annak idején a földtörvény kapcsán fizikai erőszakkal elfoglalta az elnöki pulpitust. Elfoglalta az elnöki pulpitust. Arra hivatkoztak a Jobbik politikusai, hogy azért, nehogy külföldi kézbe kerüljön a föld. A földtörvény megvalósult. Tisztelt Képviselőtársaim! Külföldi kézbe került a föld? Nem került külföldi kézbe, és ezután sem fog külföldi kézbe kerülni.

Természetesen a Jobbik politikusaitól is adódik a kérdés: vajon kinek az érdekeit képviselik, amikor összebútoroznak az ellenzék minden egyes tagjával és minden egyes pártjával? Kinek az érdekeit képviselték, amikor erőszakkal elfoglalták az elnöki pulpitust? Kinek az érdekeit képviselik, amikor arra buzdítanak, hogy a kormányhivatalokat erőszakkal kell elfoglalni? (Gógös Zoltán: *Van még 70 perced, mondjad csak!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehetnek önök bárkinek a pártján, tisztázni kell önmagukkal és a választóikkal szemben, hogy kinek az érdekét képviselik, de egy dolgot ne felejtsek el (Dr. Varga László: *Nézd meg, mi a vitanap címe!*), képviselhetik a külföldiekét, a spekulánsokét, a nagytőkésüket, de Magyarországon, magyar földön a zsoldoskenyérnek, higgyék el, keserű az íze. Köszönöm, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: *Ha a kecskével megetetnék, megdöglene, az biztos. - Derültség az ellenzéki padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony a következő felszólaló, MSZP. Tessék.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha már itt idézetekről beszélünk, akkor én kettő cikkel készültem, és be szeretném mutatni, hogy hogy is történt ennek az egész földmútyinak a kezdete és mikor a Fidesz részéről.

2011-be térünk vissza, májusba, amikor az én körzetemben egy időközi választás zajlott, mert nagyon fontos, hogy közben időközi választás volt, és akkor a Népszava így számolt be a Kaba és környékén kialakult helyzetről. „Május 26. 2011. Hatalmas a botrány Kaba térségében, mert a Fideszhez közel állónak tűnő személyek kaptak haszonbérbe összesen ezerhektárnyi állami termőföldet. Feltehető, hogy ősszel majd azok vehetik meg a földet, akik most ideiglenesen művelésbe kapták. Egy hangfelvétel szerint legfelsőbb szinten döntöttek a földosztásról. A történet előzménye, hogy felszámolás alá került az Agroqualit nevű helyi érdekű cég - ez Tetétlenen van -, amely az érintett területet éveken át művelte, illetve műveltette.

Az eljárás során a felszámolóbiztos - hogy a hitelezők kifizetésének alapját biztosítsa - megbízta a műveléssel azt a céget, amely korábban is társa volt az Agroqualitnak. Áprilisban, amikor a szerződés alapján megbízott gazdálkodó már felszántotta és nagyrészt be is vetette a területet, az illetékes állami hatóság le akarta állíttatni a munkát. A térségben már köztudomású volt az agrárcég felszámolása, így sok helyi gazda jelezte a területi hatóságnak, hogy a továbbiakban szívesen vennének haszonbérbe különböző nagyságú területeket. Az illetékes megyei hivatal ezt az igénylistát össze is állította, ám közölt vele - értesült lapunk -, hogy másoknak kell a területet odaadni.

A felsőbbbség döntése nyomán elsősorban a Fideszhez kötődő személyek lettek kedvezményezettjei a földosztásnak. Így a szóban forgó területeket olyanok művelhetik meg a továbbiakban, akiknek jórészt semmi közük az érintett településhez. A földet korábban is megművelő termelő-feldolgozó céggel - a nagyobb botrányt elkerülendő - gyorsan megegyeztek, hogy a már elvetett termény árát megfizetik, és a termést is számára értékesítik. Ez azért érdekes, mert akkor nem akartak nagyobb botrányt a Fidesz részéről, mivelhogy időközi országgyűlési választás volt.

„Az esetet bonyolítja, hogy értesítéseink szerint a döntések szakmai alapú meghozatalában a Birtokpolitikai Tanács is szerepet kapott. A Népszava forrásai szerint volt olyan szakmai megbeszélés, ahol fideszes országgyűlési képviselő is megjelent. Látszólag természetesen nem történt semmi jóvátehető, hiszen a bérllet mindössze az év októberéig érvényes. Csakhogy ezt követően az érintett közel ezer hektárt az állam értékesítésre bocsátja, meglehetősen kedvező feltételek mellett. Aki e pályázaton jól szerepel, tulajdonba kaphatja a földeket.” Itt majdnem 40 aranykoronás földekről beszélünk. „Így várható, hogy a majdani vételnél kizárólag a jelenlegi bérlők élveznek majd előnyt. A kedvezményezettek között

megtalálható egy bukott fideszes polgármester testvére, egy távolabbi település kormánypárti vezetője, illetve egy sor, a helyi politikai életben ismert személy.”

Majd láss csodát! Lehültek a kedélyek 2011-ben, és 2012-ben az alábbi cikk jelenik meg IX. hó 8-án. (Balla György: *Melyik újságban? Az is a Népszava?*) „Hivatali visszaélések és egyéb bűncselekmények miatt ismeretlen tettes ellen följelentést tettek a rendőrségen azzal a hanganyaggal kapcsolatban, amelyen vélhetően S. Béla, a nemzeti földkezelő szervezet, NFA egykori területi vezetője arról beszél, hogy a Hajdú-Bihar megyei Kaba határában lévő állami földek bérbé adását a háttérben milyen lobbitevékenység előzte meg magas beosztású, fideszes politikuskokra való hivatkozással.

A beszélgetésben többek között szóba kerül Orbán Viktor miniszterelnök, Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter, Kósa Lajos, Debrecen polgármestere, Rácz Róbert, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal vezetője, Sebestyén Róbert, az NFA elnöke és Módos Imre, Bihartorda fideszes polgármestere. A felvételtől, amelyet informátoraink lapunkhoz is eljuttattak, arra lehet következtetni: a földalapkezelőnél nem csupán szakmai döntéseket hoztak. A hangfelvétel létezése önmagában még nem újdonság, hiszen 2011. május 26-án itt kezdődött az egész ügy. Ám, mint Sári Béla a hangfelvételen elárulja, bizonyos befolyásos gazdálkodók állítólagos nyomására, felsőbb politikai utasításra a Fideszhez köthető személyeknek kellett kiosztani a földeket. Mindez tavaly szinte teljesen visszhangtalan maradt, aminek az lehetett az oka, hogy az ügy akkor még lógott a levegőben, s csak visszamenőleg vált értelmezhetővé annak tükrében, hogy Ángyán József volt államtitkár kirobbantotta az állami földbérletekkel kapcsolatos botrányt.”

És akkor hallgassunk egy kicsikét ebből a felvételtől! A hangfelvételen Sári Béla egyebek mellett azt mondja: „Na, azt úgy elosztottam, hogy nagyságrendileg mindenki kapott úgy 50 hektárt. Tehát 21 ember között osztottam el az 1200 hektárt. Meghirdetve nem volt, művelési kötelezettség van, aki kérelmet nyújtott be, mindenki kapott. ... Közben felhív Nagy János, az alelnök, mondja, hogy most jött ki a minisztérium kapuján, és az az utasítás, hogy R-éket kell kihozni nyertesnek, a 21 ember nem kap semmit. Ez a parancs. ... Erre következő héten, kedden megint jön egy telefon: R-ék nem nyertesek, döntés nem született, majd pénteken.”

Ezután következik egy hosszabb rész, amelyben Sári Béla arról beszél, hogy a szóban forgó földeken az említett R. emberei dolgoznak, s a hivatal felszólítására sem hagyják abba a munkát.

(18.30)

„Közben felhívott Módos Imre, hogy miért vagy te ott, nem tudod leküldeni a gépeket a tábláról?

Hát, mondom, odamegyek, mit csináljak. ... Van otthon nekem géppisztolyom, de kilőni nem lehet a traktorost a gépekből. Aláírási jogom nincs, nem tehetek birtokháborításért feljelentést, nem hívhatok rendőrt, mert nincs jogom hozzá, az elnöknek van egyedül joga, érted?

Két perc múlva megint csörög a telefon, Módos Imre: most már felhívtam Rácz Róbertet meg Kósa Lajost, és közöltem, hogy te semmire való vagy, és kedden bejelentkezem Orbán Viktorhoz.

És utána kimentem szombaton, hangfelvételt készítettem, fényképet, itt van a telefonomban, felszólítom R.-nek az emberét, K.-t, menjetek le, fejezzétek be a munkát. A munkát nem fejezték be. Vasárnap kijött Sebestyén Róbert, az elnök Pestről, én vittem NFA-kocsival végig. Elővette az igazolványt, én vagyok Sebestyén Róbert, én vagyok az NFA elnöke, felszólítom, hogy izé, menjenek a ... Á, eszük ágában sem volt.

Kedden felhívott az elnök, azt mondja, Béla, most kaptam a parancsot, hogy azonnali hatállyal meg kell szüntetni az állásodat. Holnap 10-re fel tudok menni? Felmegyek, azt mondja, Béla, énram ne haragudjál, fél óráig csak elnézést kért. Elmondták, hogy kommunista csökevény vagyok. Ez meg Rácz Róbertnek elég volt, Róbert elmondta Kósának, Kósa elmondta Fazekasnak, Fazekas meg kiadta a parancsot Sebestyénnek, hogy azonnali hatállyal indoklás nélkül... Sebestyén mondta, hogy menjek bíróságra, mert úgyis mindent megítélnék nekem. De nem mertem menni, mert úgyis utánam nyúlnak.”

„Informátoraink ezért emlékeztettek a hangfelvételre 2012-ben,” - ez '11-es felvétel volt - „mert felháborította őket az NFA 2012. augusztusi döntése a kabai földekkel kapcsolatban. Tizenhat kabai gazda négy polgári jogi társulásba tömörülve pályázott mintegy 290 hektárnyi kimagaslóan jó minőségű, több mint 40 aranykoronás földre. Rajtuk kívül benyújtotta a pályázatát tíz egyéni induló is, összesen tehát huszonhat kabai agrárvállalkozó számított arra, hogy a korábbi ígéreteknek megfelelően bérleményekhez juthat. Augusztus 20. előtt azonban a kabai gazdák mindegyike elutasító választ kapott, ezzel szemben földhöz jutott a tavalyi hangfelvételén szereplő Módos Imre nagygazda, Bihartorda fideszes polgármestere.”

Szóval, kedves államtitkár úr, lehet itt verni az asztalt a parlamentben, így osztják most Magyarországon a földeket, ha Fideszhez közeliek vagyunk, akkor kapunk földet. Államtitkár úr, ez az állami föld 10 millió magyaré.

És ön azt mondta az imént ennek a Háznak a falain belül, hogy ez a pénz nem fog elveszni. Hová lett az a 3000 milliárd nyugdíjvagygon? Maguknak már senki nem hiszi ezt el!

Lehet példálózni azzal, képviselő úr, hogy két választást nyertek meg. A 2014-est úgy tudták megnyerni, hogy választási törvényt kellett hozzá módosítani. Amúgy meg azóta nem nyertek egyetlen választást sem. Úgyhogy jó lenne, ha odafigyelnének

az utóbbi hónapok eseményeire, és jó lenne, államtitkár úr, hogyha a 10 millió magyar vagyonát nem néhány embernek adnák oda. Egyszer önökön ezt számon fogják kérni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bitay államtitkár úr a kormány nevében. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Köszönjük szépen, hogy megosztotta velünk ezeket a gondolatait.

Két dolgot szeretnék kérdezni öntől, ami azért, azt gondolom, ezt a vitát el tudja dönteni. De még mielőtt ezt megtenném, a választási törvényre azért annyit muszáj utalnom, hogy bizonyára önök is elvégezték azt a számítást, ami a régi választási törvény alapján számított eredményt hozott volna, meg az új választási törvény alapján. Egy biztos: mind a kettő alapján a Fidesz nyer. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ezt senki nem tudhatja, államtitkár úr!)* És az is biztos, hogy önök toronymagasan hátul maradtak, akármelyik mandátumszámítási módszert is választjuk.

A kérdéseim pedig a következők. Meg tudná azt nekem mondani, hogy Hajdú-Bihar megyében 2010 előtt hányan használták az állami földeket, és hogy most hányan használják? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból. - Harangozó Gábor István: Erre ez volt a válasz? Ez beismerő vallomás volt! - Dr. Bitay Márton Örs: Az. Pont az volt.)*

ELNÖK: Folytatjuk előre bejelentett felszólalók sorával. Kucsák László képviselő úr, Fidesz!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. *(Harangozó Gábor István dr. Bitay Márton Örshez: Azért ezt illetet volna megcáfolni!)* Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor egy tény-megállapítással szeretném kezdeni. Az előző 8 perc 55 másodpercben az MSZP-s képviselő asszonytól egyfajta olvasószervezői fellépést tapasztalhattunk, egy bizonyos napilap cikkeit ismertette velünk, és utána sem a témáról beszélt. Úgyhogy, ha megengedik, úgy kezdeném felszólalásomat, hogy a mai vitánap témája az állami tulajdonú földek értékesítése, a „földet a gazdáknak” program végrehajtásával kapcsolatos intézkedések boncolgatása.

Ám nem mehetünk el szó nélkül a 2010-ben elkezdett és mindmáig zajló mezőgazdasági reform tárgyilagos áttekintése mellett sem, hiszen a „földet a gazdáknak” program egy eleme annak a folyamatnak, amelynek hatására a mezőgazdaság KSH-adatok szerinti kibocsátása 2011 óta folyamatosan nő, és 2014-ben újabb rekordot ért el: a 2014. évi 2410 milliárd forintos kibocsátása folyóáron a 2010. évet 42,9 százalékkal haladta meg. A mezőgazdaságban megtermelt új érték előállítását mérő mutató, a bruttó hozzáadott érték volumene négy év alatt több mint másfélszeresére növekedett, plusz 56,3 százalék.

Emellett azt is fontos kiemelni, hogy egyre több ember számára nyújt megélhetést a mezőgazdaság. A mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma 2014-ben 189 600 főre emelkedett, amely 16 800 fővel, 9,7 százalékkal haladta meg a 2010. évi szintet.

A mezőgazdaságon belül kedvező irányú szerkezetváltozás tapasztalható, nő az életképes, árutermelő kis- és közepes gazdaságok száma, amelyek megélhetést nyújtanak a gazdálkodó család és alkalmazottai számára. A KSH adatai szerint a kifejezetten piacra termelő egyéni gazdaságok száma 2010 és 2013 között 49 százalékkal emelkedett. Ennek köszönhetően számuk meghaladja a 165 ezret.

Az adatok a mezőgazdaság különböző szektorai-ban hasonló képet mutatnak, a mezőgazdasági beruházások 2010 és 2014 között folyóáron 53,5 százalékkal, változatlan áron 37,6 százalékkal bővültek. A 2014. évben összesen 320,4 milliárd forintot költöttek fejlesztésre a gazdálkodók.

Az állattenyésztés területén hasonlóan biztatóan alakulnak a számok. A szarvasmarha- és sertésállományt, a juhágazatot és a baromfiágazatot is prosperitás jellemzi, valamint az agrárexport is jelentős mértékben bővült az elmúlt években. Még a kedvezőtlen nemzetközi piaci hatások ellenére is folytatódott a kedvező szerkezetváltozás az exportban, tovább nőtt a nagy hozzáadott értékű termékek aránya. 2014-ben a teljes agrárexportból a nyersanyagok és az elsődlegesen feldolgozott termékek aránya egyaránt 31 százalék, míg a másodlagosan feldolgozott termékeké 38 százalék volt. 2010 és 2014 között a magasan feldolgozott termékek részesedése 6, az elsődlegesen feldolgozott termékeké 1 százalékponttal emelkedett, míg a nyersanyagok 7 százalékponttal kisebb részt adják az agrárexportnak.

Célunk a magyar föld kérdésében is egyértelmű volt már 2010-ben is: minél több magyar föld legyen a magyar emberek tulajdonában, hiszen a magyar föld a magyar gazdák tulajdonában van a legjobb helyen, azoknál, akik megművelik a földet. 2010-ben a 600 ezer hektár állami tulajdonú földnek 600 bérlője volt. Ez év tavaszára a bérlők száma megtízszereződött.

A kormány 2010 óta adott törvényi - két-harmados - felhatalmazást az állami földek egy részének eladására. A Nemzeti Földalapról szóló törvényt 2010-ben a kormánypartok mellett az LMP és a Jobbik-frakció is megszavazta.

2014. január 1-je óta közel 5 ezer darab 3 hektár alatti föld eladását valósította meg az NFA a gazdák kérésére. Átlagosan havi több száz vételi kérelem érkezett az állami földekre az NFA-hoz az elmúlt években. Tehát van valós földvásárlási igény, és van jogszabályi felhatalmazás az állami földek egy részének értékesítéséhez.

(18.40)

A „földet a gazdáknak” program újabb értékesítési köre 2015. október 15-én indult, és először Nóg-

rád, Heves, Vas, Győr-Moson-Sopron, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében és a fővárosban kerül sor árverésekre 2015. november 16-án, majd az ezt követő héten, november 23-án az összes többi megyében is megkezdődnek az árverések.

Az árverésekből, értékesítésekből származó bevételeket az állam garantáltan nem fordíthatja működési célokra, tehát állami vagyonból csak állami vagyon képezhető, amelyet az ország fejlesztésére fordít a kormány, így vagyonesztés nem következhet be.

Néhány gondolat az érintett földterületekkel, földművesekkel és az értékesítés módjával összefüggésben. Az érintett földterületek: 300-380 ezer hektár állami földterületről szó van, az összes állami föld alig 20 százaléka kerülne eladásra. A területek döntő többségben 10 hektár alatti méretűek, 30 ezer darab 3 hektár alatti. Védett természeti területekre és erdő művelési ágban lévő területekre nem vonatkozik, szántókat, legelőket érinthet. A mostani földértékesítési programban az NFA védett természeti területet nem, de Natura 2000 területeket a vonatkozó jogszabályi előírások betartásával értékesít. Magyarország területének nagyjából 21 százaléka Natura 2000 területnek minősül. A Natura 2000 hálózatba tartozó területek jelentős része magántulajdonban áll. A hatályos jogszabályok alapján a természetvédelemért felelős miniszter előzetes egyetértésével bármely állami tulajdonú, nem védett, de Natura 2000 terület értékesíthető.

A Natura 2000 hálózatba tartozó ingatlanok értékesítése folyamatos, csak az idei évben mintegy 1200 darab Natura 2000 területnek minősülő állami föld eladásához vagy cseréjéhez járult hozzá a földművelésügyi miniszter. Ezek jellemzően egy hektár alatti ingatlanok voltak. A tulajdonjog megváltozása nem érinti a Natura 2000 hálózatba tartozás tényét és a vonatkozó kezelési előírásokat, ugyanúgy kell gazdálkodni ezeken a földeken a magántulajdonba kerülést követően is. Az értékesítésre tervezett ingatlanok közül 1865 darab tartozik a Natura 2000 hálózatba, 22 264 hektár Natura 2000 területet érinthet az eladás, ami az összes, már biztosan értékesített, értékesíteni tervezett földmennyiség alig 10 százaléka.

Az érintett földművesekről. Kizárólag helyben lakó, földműves, magyar állampolgár vehet részt a programban, csak természetes személyek. Regisztrációhoz kötött, regisztrálni az árverések helyszínein, az árverés napján, a megyei jogú városok kormányhivatalaiban lehet, 30 napos felkészülési idő mellett. Regisztrálni személyesen is és a kötelező jogi képviselő által képviselve is lehetséges. A regisztrációhoz igazolni kell a 20 kilométeren belüli helyben lakást vagy üzempontot, a földműves minőséget, a 300 hektárt meg nem haladó földtulajdont, és amire licitál, azzal együtt sem érheti el a 300 hektárt. Ezeket a hatósági igazolásokat 30 nap alatt kell beszerezni. 10 százalék kaució fizetése szükséges: minden földrészlethez egyedi banki letéti számla tartozik, az árverést megelőző napon 12 óráig kell befizetni a kikiáltási ár

10 százalékát, ami a nem nyertes árverezőknek az árverést követő nyolc munkanapon belül visszajár.

Nagyjából 102 ezer földműves és 50 ezer ingatlan, helyrajzi szám érintett, ebből 41 ezer darab 10 hektár alatti. Egy földművesnek maximum 300 hektár tulajdona lehet a földforgalmi törvény szerint, tehát akinek 150 hektár tulajdona már van, az maximum még 150 hektárt tud venni.

Az értékesítés módjáról. 3 hektár alatti birtoktestek esetén hirdetményi úton az NFA közzéteszi az eladásra szánt ingatlanokat és kikiáltási árakat, amelyekre 45 nap alatt lehet írásos ajánlatot tenni, 3 hektár feletti birtoktestek esetén nyílt árverésen, liciten - a kikiáltási ár a helyi piaci ár felett legalább 10 százalékkal kerül meghatározásra, ettől lefelé eltérni nem lehet -, megyei jogú városokban előre meghirdetett liciten a kormányhivatalok szervezésében. 20 éves elidegenítési tilalom - kivéve törvényes öröklés -, terhelési tilalom, valamint állami visszavásárlási jog bejegyzésével történik az értékesítés. A terhelési tilalom alóli felmentés: ha nem kedvezményes hitelből vette és pénzügyi intézmény javára akarja megterhelni, például fejlesztési hitel. Újságokban meghirdetésre kerül, az NFA és a kormányhivatalok együttműködésével minden információ a www.nfa.hu oldalon megtalálható, lebonnyolítók a kormányhivatalok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vállalásunk egyértelmű: mi a magyar gazdák, a magyar agrárium érdekeiért harcolunk, nem szolgáltatjuk ki nemzeti értékeinket idegen érdekeknek, ettől tudnak erősödni a számunkra oly fontos családi gazdaságok, ettől növekszik a kisbirtokok gazdasági jelentősége, valamint az agrárszektor egészének versenyképessége a jövőben.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselője következik, Egyed Zsolt képviselő úr a szó. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először is Pócs képviselőtársam felszólalására reagáljak, amit az előbb elmondott, ugyanis a Jobbikot azzal próbálta hírbe hozni, hogy mi államosítani szeretnék a földeket.

Képviselő Úr! Én feltételezem önről, hogy ön a magyar történelemnek jó ismerője, és parlamenti képviselő, tehát valószínű, tisztában van a tényszerűséggel. Képviselő úr, a magyar történelem folyamán egyetlenegy olyan kormányzat sem volt, kivéve önök, aki el szerette volna adni az állam földjeit, sőt, ha lehetőség volt rá, ezeket a földeket csak gyarapították. Tisztelt Képviselő Úr! A Jobbik nem azt szeretné, hogy államosítsák a földeket. A Jobbik annyit szeretne, hogy azok a földek, amelyek jelenleg állami tulajdonban vannak, ne kerüljenek ebek harmincadjára, ne legyenek elkótyavetyélve.

De visszatérve az eredeti témára, úgy gondolom, jelenleg Magyarországnak kettő olyan erőforrása van, ami szinte a világon egyedülálló: az egyik a remek minőségű termőföld, a másik az ivóvízkészletünk. Úgy gondolom, egyetlenegy kormányzatnak sincs joga, hogy ehhez bármilyen indokkal hozzányúljon, ugyanis itt nem tíz évben meg húsz évben gondolkozunk, hanem - bízom benne, önök nemzeti kormányának vallják magukat - több száz éves időintervallumokban gondolkozunk, mivel mindenki azt szeretné, hogy ezen a földön, ahol mi most élünk, pár száz év múlva is magyar emberek éljenek megfelelő önrendelkezéssel. Úgy gondolom, ezeket a földeket eladni egyszerűen bűn.

De menjünk tovább! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem egy budai villában lakom, én egy faluban lakom, ahol mezőgazdasággal foglalkozó emberek is élnek. Tudják, mi a véleménye ezeknek az embereknek, amikor meghallották ezt, hogy állami földek kerülnek eladásra? Név szerint felsorolták nekem azt a három embert onnan a környékről, akik ezeket a földeket meg fogják venni, és minden gazdálkodónak az a véleménye, hogy neki lehetősége sem lesz még csak oda se szagolni ahhoz, hogy földet tudjon vásárolni. És tudják, hogy miért? Azért, mert az ötéves kormányzásuk alatt a magyar emberek azt megtanulták nagyon jól, hogy ha ez a kormány valamit dicsér, vagy ez a kormány a médiában azt sugallja, hogy valami nagyon jó intézkedés fog következni, akkor az átlag dolgozó magyar ember tudja, hogy ő arra még rendkívüli módon rá fog faragni.

Szeretnék visszamenni egy kicsit a múltba. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kell itt nagy távlatokban nézelődni, elég, ha visszagondolunk a trafikokra. Önök több száz, több ezer embernek elvették a megélhetését azért, hogy bizonyos haveri köröket kifizessenek ezzel. Ugyanez fog történni itt is: most löknek egy kis kockacukrot - hogy stílszerű legyek - azoknak a vállalkozóknak, akiket önök majd a kampány során fejőstehénként fognak pumpolni. Semmi másról nem szól ez az egész, és önök is tettek rá az előbb utalást, hogy nem tudják, mi lesz 2018-ban. Mi tudjuk és tudják a magyar emberek is: önöket ezekért a tettekért, a magyar föld eladásáért le fogják váltani a magyar emberek, mert a vidéki emberek olyan kormányt szeretnének, aki meg fogja védeni a magyar földet, meg fogja védeni a magyar emberek jövőjét, és meg fogja védeni a magyar nemzet fennmaradását. Itt a parlamentben két leszerepelt párt közül nyilván mi lesz a választásuk? Nem lesz más, mint a Jobbik, aki ténylegesen tenni fog ezért, és önökkel ellentétben meg fogja védeni a magyar földet.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(18.50)

ELNÖK: Kétperces felszólalási kör következik, ebben elsőként Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Már több mint két órája hallgatjuk, ahogy a szocialista frakció és a kormányoldal egymást szapulja, és sorolják fel azokat a bűnöket, amelyeket a magyar emberek ellen követtek el az elmúlt 25 évben. Ezt nagy örömmel hallgatjuk, csak ne lenne ekkora tragédia az eredménye. Engedjék meg, hogy nekünk, jobbikosoknak ne legyen az érv a magyar föld elherdálása mellett, hogy önök hogyan lopták szét az elmúlt 25 évben az országot.

A Jobbikot többször megszólították az Abbeadvány kapcsán. Ennek a tárgya kizárólag arról szól, hogy szeretnénk, ha a nemzeti vagyonról szóló törvénybe kizárólagos, elidegeníthetetlen nemzeti vagyonként kerülne be a termőföld. Természetesen semmiféle külföldi földvásárlásnak nem vagyunk a pártján, sőt mi voltunk azok, akik ez ellen mindig felszólaltunk.

Egyébként jó lenne, ha Fazekas miniszter úr megtisztelné ezt a vitát és nem csak a vezérszónoki körben láthattuk volna. Miniszter úr mondta, hogy a földforgalmi törvény szabályai szerint fog zajlani a földeladás, ez pedig azt jelenti az én értelmezésemben, hogy bizony bármilyen európai uniós állampolgár képes lesz megszerezni ezeket a földeket. Erre céloztunk legfeljebb.

Font elnök úr kevesli az állami földek mértékét. Ha elfogadjuk ezt az érvelését, akkor pedig végképp nem értem, hogy ezt a keveset is miért kellene eladni. Ha ez egy annyira jelentéktelen mértékű terület az összes termőföldhöz képest, akkor úgy gondolom, hogy ez inkább a mi érvrendszerünket erősíti, és jó lenne, ha legalább ezt a keveset megőrizné az állam.

A legfontosabb pedig, hogy folyamatosan a gazdálkodókra hivatkoznak. Nem akarok személyeskedni és senkit nem akarok megsérteni, de a Magoszt és az agrárkamarát én ebben a tekintetben nem mondanám hiteles szereplőnek. Mi sem bizonyítja ezt jobban a mai vitánál, amikor mindkét szervezet vezetője a kormányoldal részéről szólalt fel és érvelt. Ez semmiképpen nem nevezhető egy független gazdaérdekképviseletnek. Tényleg nem személyeskedésnek szánom ezt, de ez számunkra nem érv.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Harangozó Gábor képviselő úr következik két percben.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, komoly volt az előző válasza? Amikor önök éppen arra készülnek, hogy a magyar vidék jövőjét kiárusítják, akkor egy ilyen nyilvánvalóan korrupciós ügyre, amit képviselő asszony elmondott, önnek az a válasza, hogy de mások is kaptak földet?! Az rendben van, hogy ezt odaadták ilyen mocskos módon a haveroknak, de mások is kaptak földet? S mi most dőlünk hátra, hogy akkor önök tisztességesen, rendben fogják csinálni azt a földbizniszt is, amit most elindítottak?!

S államtitkár úr, ha már itt tartunk azzal a megével, akkor mi van a hortobágyi Kehi-vizsgálattal? Orbán Viktor egy évvel ezelőtt ígérte meg nekem, hogy nyilvánosságra fogják hozni a Kehi-vizsgálatot, azt a Kehi-vizsgálatot, ahol 400 megvizsgált esetből 98-ban állapította meg a Kehi, hogy visszaéléssel adták oda a földet a haveroknak.

Gondoltam, államtitkár úr, ha már Egyed Zsolt itt a trafikmutyit megemlítette, akkor gyorsan gombot fog nyomni, és majd kikéri magának a trafikmutyis vádakát is, hiszen ön ott a bírálóbizottság tagja volt, s nyilván mint érintett pontosan meg tudná cáfolni azt is, hogy az miért nem volt visszaélés. De tartok tőle, államtitkár úr, azt sem tudja ugyanúgy, mint ahogy az előzőeket sem. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Mindenkinek ilyen gyorsan teljesüljön a kívánsága: Bitay államtitkár úr következik.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Csak abban reménykedtem, hogy esetleg lesz idejük önöknek is, kedves Harangozó képviselő úr, egy picit utána nézni, hogy a hajdú-bihari földek vonatkozásában mi is az a szám. Kedves képviselő úr, Hajdú-Bihar megyében tizenötször többen használták az állami földeket 2014-ben, mint 2010-ben. Ez az egyik válaszom, de önnek ezt pontosan tudnia kéne, miután pont ezeket a földügyeket vizsgálta.

A másik válaszom: a Hortobágyi Nemzeti Park földterületeire valóban nagyon sokan pályáztak, nagyon sok pályázat érkezett be, nagyon sokan nyertek is. Nyilván problémát okozott, hogy korábban, amikor önök adták haszonbérbe ezeket a földeket, akkor 4-5 ezer hektárokat egyben adtak oda kft.-eknek és jogi személyeknek. Nagyon szívesen oda adom önnek azt a listát, amit önnek egyébként hivatalból ismernie is kellene. De természetesen abban az esetben, ahol bármilyen hibát találtak - négy darab -, visszavonásra kerültek a pályázatok, és új pályázatok kiírása várható ezzel az üggyel kapcsolatosan.

Azt illetően pedig, amit képviselőtársa vetett fel, illetve felolvasta egy újság cikkét - én ugyan nem láttam azt az újságcikket -, azt szeretném kérdezni, hogy tettek-e feljelentést, ha bármilyen olyan információval rendelkeznek, amely korrupció gyanújára vagy bármilyen szabálytalanságra utal. Tettek? Mi történt ezzel? Lett feljelentés? Lett belőle jogerős bírósági ítélet, kedves képviselő úr? Én csak annyit szeretnék mondani, hogy ne vádaskodjunk azokban az esetekben, ahol van bírósági eljárás, illetve adott esetben még csak bírósági eljárás sem keletkezett, mert számos olyan kritikát hallhattunk önöktől, amelyek esetében nem is éltek a beadvány vagy a feljelentés lehetőségével, vagy éltek, de bűncselekmény hiányában elutasították ezeket a feljelentéseket. Tehát azt szeretném kérni, hogy ne vádaskodjunk ebben a kérdésben.

Magyar Zoltán képviselő úrnak az alkotmánybíró-sági beadvánnyal kapcsolatosan mondom: értem én, hogy próbálja simítani az ügyet abba az irányba, hogy több elemből áll ez az alkotmánybíró-sági beadvány. De az ön aláírásával kezdődik, kedves képviselő úr, ön az első aláíró ebben a beadványban, amit egyébként a Jobbik frakciója is aláírt - mutatom is önnek *(Mutatja.)*, Magyar Zoltán, itt az aláírása -, ami arról szól, hogy önök azt is kifogásolják, hogy az EU jogrendszerével, illetve a magyar földforgalmi törvénnyel ellentétes az a szabályozás, hogy szűkítjük, hogy csak magyar állampolgárok vásárolhatnak.

Azért tegyük tisztába: önök azt állítják, hogy a Jobbik szerint az probléma, jogi akadályt jelent, hogy a kormány azt mondja, csak magyar állampolgárok vásárolhatnak. Én tiszteletben tartom ezt a véleményüket, csak azt szeretném mondani, akkor ne vegyék fel azt az álságos hozzáállást, hogy a Jobbik a magyar emberekért és a magyar gazdákért küzd. Az alkotmánybíró-sági beadványuk pont ezzel ellentétes. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Előre bejelentett felszólalók sora ismét: Varga Gábor képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy beavassam önöket egy olyan titokba, hogy onnét jöttem, ahol Illyés Gyula a Puszták népe című szociográfiai tanulmányt, könyvet megírta, úgyhogy bőven van tapasztalatom azokról a dolgokról, amelyekről most is beszélünk, beszélgetünk. A Puszták népében a november elejét Illyés Gyula úgy jellemezte, hogy az volt a gatyareceptetés ideje. Ez stílszerűen arról szólt, hogy a cselédek novemberben megkapták a cselédkönyvüket, és aki megkapta a cselédkönyvét, az állhatott tovább, mehetett tovább, mert nem jól teljesített. Ez a gazdasági év lezárása volt.

Ezt csak azért mondtam el, mert van egy barátom, egy sárbogárdi gazda, aki novemberben szintén megéli a gatyareceptetés időszakát. Ő amellel, hogy családi gazdaként műveli a földjeit, rendkívül sok bérelt földdel rendelkezik. November tájékán elindul az országban, és elkezd fizetni Debrecenben, Gödöllőn, Veszprémben és Budapesten a bérleti díjakat, ami a tulajdonosoknak jár. Ma beszélgettem ezzel a gazdával, és ez a sárbogárdi gazda - nevezzük János gazdának - elmondta, hogy ő a bérleti díjak helyett nagyon szeretné inkább a földért bevételzett hitelt visszatörleszteni, és a saját földjét művelni. Az ő számítása szerint körülbelül 250-300 millió forint az, amivel Sárbogárd kevesebb lesz, viszont Budapest, Gödöllő, Debrecen és más helyek, ahol ezek a földtulajdonosok élnek, ennyivel gazdagabbak.

Nem mondom azt, hogy Sárbogárd és térségünk lemaradásának ez az oka, de azért elképzelhetik, ha tényleg 2 millió földtulajdonos van, és gyakorlatilag körülbelül 200 ezer a földművelők száma, akkor

tényleg lehetséges, hogy micsoda tőke kivonás zajlik a mezőgazdaságból, amihez egyébként az állam is hozzájárult. Ma már ott tartunk, hogy a területemen nemegyszer 70 és 100 ezer forint közötti bérleti díjat kell kifizetni egy gazdának hektáronként, ami a földalapú támogatásnak körülbelül a felső határa, és most már nagyon sokan vissza is adják a bérelt földeket, nem használják azokat, nem dolgoznak rajtuk, mondván, hogy ezt már nem lehet kifizetni.

(19.00)

Viszont, aki itt a parlamentben ellenzi a „Földet a gazdáknak” programot, az nem igazán éli meg és érzi a vidék Magyarországnak és azoknak a földműveseknek, akik tényleg foglalkoznak a földdel, a földéhségét és azt a fajta, hogy mondjam, évszázados, nem mondom, hogy évezredes, de legalább százéves földtiszteletét, amit, úgy gondolom, nekünk tiszteletben kellene tartani. Akkor, amikor az agrárkamara, illetve a Magosz ezt az állami „Földet a gazdáknak” programot meghirdette, támogatásukról biztosítottak bennünket ezek a gazdák. elmondták, hogy abban az esetben, amennyiben az ő lehetőségeik megengedik, élni is fognak ezzel. Jellemzően azért, azt gondolom, a területemen hatalmas nagy állami gazdaságok vannak, hosszú bérleti szerződéssel rendelkeznek. Én nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez a program most sikeres lesz, de egyébként erről mi keveset tudunk jelen pillanatban mondani.

Ezért szeretném ideidézni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr kormányinfón elmondott pár mondatát 2015. október 8-án: „De bocsásson meg, várjuk meg, mit döntenek a földművesek. Tehát ha egy földműves a magyar államtól földet szeretne venni, akkor ennek a lehetőségét megnyitjuk. De ez nem azt jelenti, hogy el fog kelni minden föld vagy hogy mindegyiket ki fogják árverezni, mert lehet, hogy a földművesnek nem kell. És akkor itt marad nekünk, és továbbra is bérbe tudjuk adni. Tehát a földművesek előtt a földvásárlás lehetőségét nyitjuk meg. Ennyi történik és nem több.”

Mi ma itt politikai vitapontot tartunk, és véresen összeveszünk azon, hogy hogyan és miképpen értelmezzük. Van, aki ezt nemzetárulásnak, van, aki a földtulajdontól való megfosztásnak, az utolsó állami vagyonnak. Azt gondolom, ez okafogyottá válik abban az esetben, ha ezek az árverések lezajlanak. De tulajdonképpen szeretnék egy kicsit szakmai részre is elvándorolni, és elmondani azt, hogy tulajdonképpen hogy is néz ki ez a hitelprogram, amit meghirdettünk.

A hitelprogram meghirdetésével a Magyar Fejlesztési Bank célkitűzése, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében az árverés útján értékesített földrészletek nyertes árverezők általi megvásárlását finanszírozza. A 150 milliárd forint keretösszegű hitelprogram célja a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet által a „Földet a gazdáknak” program keretében az állami tulajdonú földek földművesek részére tör-

ténő értékesítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1666/2015. kormányhatározat alapján árverés útján értékesített földrészletek megvásárlásának finanszírozása. A hitel devizaneme forint, futamideje legfeljebb 20 év. A hitel kamatozása az első 10 évben fix, 1,95 százalék/év, persze volt, aki ezt hatalmasnak mondta, volt, aki elkótyavetyélésnek. Azt követően az akkor elérhető legmagasabb kamattámogatás mellett kaphatnak hitelt a hitelprogram résztvevői. A törlesztés negyedévente egyenlő részletekben, az ügyleti kamat megfizetése pedig negyedévente esedékes.

A hitelt az ügyfelek egyszerűsített hitelbírálati eljárás keretében vehetik igénybe. A hitelprogramban a mező- és erdőgazdálkodási földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény szerint termőföldvásárlásra jogosult belföldi természetes személy vehet részt, aki földműves östermelő vagy földműves egyéni vállalkozó, valamint nyertes árverezőként a Magyar Nemzeti Bank által elindított növekedési hitelprogram második szakaszára, illetve a 2016. január 1-je után annak helyébe lépő új szakaszára vonatkozó terméktájékoztatók szerinti kritériumoknak megfelel, és aki az 1666/2015. kormányhatározat alapján árverésen értékesített földrészlet megvásárlására a Nemzeti Földalapkezelő Szervezettel adásvételi szerződést kötött.

A hitel legkisebb igénybe vehető összege 3 millió forint, és ügyfelenként nem haladhatja meg a 300 millió forintot. Amennyiben a hitelfelvevő a megvásárolni kívánt földrészlet haszonélvezője, vagy a földrészletre vonatkozó megkötött jövőbeni haszonbérleti szerződéssel, illetve az NFA-törvény 18. § (4) és (5) bekezdése szerint megbízási szerződéssel rendelkezik, akkor a hitelfelvételhez szükséges saját erő mértéke a földrészlet vételárának 10 százaléka. Minden más esetben a szükséges saját erő mértéke a vételár 20 százaléka.

A Magyar Fejlesztési Bank a késedelmi kamaton, az ügyfelek által kezdeményezett szerződésmódosításhoz kapcsolódó díjon és késedelmes hitelekhez kapcsolódó behajtási költségátalányon túl egyéb díjat és költséget nem számít fel. A hitel a szerződés teljes futamideje alatt díjmentesen előtörleszthető. A Magyar Fejlesztési Bank a hitelterméket a Budapest Bank mint szerződött közvetítő partner fiókhálózatán keresztül fogja forgalmazni. A hitelprogram a Budapest Bank teljes hálózatában elérhető, az első körben megrendezett árverések helyszínein, az MFB honlapján megtalálható 14 budapesti bankfiók várja a földhitelt igénylő ügyfeleket. A hitelről és igénybevételének részletes feltételeiről az első árverési időpontot követően 2015. november 16-tól a Budapest Bank fiókjaiban, a Budapest Bank és az MFB honlapján lehet információkat szerezni.

Nagyapám szokta mondani, ha nem csinálunk semmit, akkor abból nem lehet baj. Azt gondolom, hogy ennek a kormánynak nem a nemcsinálás, nem a nemtörődömség, nem a semmittevés a politikája, hanem igenis az, hogy a lehetőségekhez képest meg-

próbálja a földet a gazdákhöz eljuttatni. Azt gondolom, ez a program a leghelyesebb program ebben a körben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Varga László képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szó esett itt több visszaélésről, olyan problémáról, olyan problémás ügyekről, amelyek itt az elmúlt öt évben meghatározták a hétköznapokat az agráriumban. Ezekre csak részben kaptak válaszokat azok a képviselők, akik ezeket felvetették. És ezek is fontos dolgok egy ilyen vitanapnál, hogy ezek elhangozzanak. Én inkább kitérnék arra, hogy elmondanám a vitanap címét, és aztán arról próbálnék néhány gondolatot mondani, hogy ennek kapcsán mit gondolok én Borsod-Abaúj-Zemplén megyeiként és egy kelet-magyarországi egyéni választókerület képviselőjeként.

A cím nem más, mint hogy az állami tulajdonban levő termőföldek magántulajdonba adásáról. Abban reménykedtem, hogy ez fogja meghatározni majd ezt a vitanapot. Nyilván sok más is elhangozhat. Ennek kapcsán próbáltam összeszedni a gondolataimat és az emlékeimet arról, hogy mi történt vidéken, mifelénk a '90-es évek eleje óta. Merthogy sok mindent gondolhatunk arról, hogy milyen volt '90 előtt a vidék élete. Természetesen örülünk annak, örülhetünk annak mindannyian, hogy már demokráciában élhetünk, de azt tudjuk mindannyian, hogy bizony egyszerűbben és könnyebben tervezhetőek voltak a hétköznapok tízezrek, százezrek számára a vidék Magyarországon és a falvakban.

Ennek mifelénk több oka volt, hiszen nemcsak az agráriumnak volt eltartóereje, hanem adott esetben a térségi központokban ipari létesítményekben tudtak dolgozni, a nehéziparban tudtak dolgozni, hogy most visszautaljak erre. A '90-es évek elején néhány év alatt szétesett például Borsod megyében a nehézipar, tízezrek váltak munkanélkülivé. Idehozhatnám a bányászatot is, ami eltartóképességet jelentett, de folyamatosan szűntek meg a bányák, és egyre-másra lettek munkanélkülivé az emberek.

A harmadik nagy láb ilyen szempontból, ami a legkisebb faluban is megélhetést nyújthatott, az nyilván a termelőszövetkezetek, amelyek nemcsak munkát adtak az embereknek, hanem egyébként a közösséget szervezték, illetve a kulturális és sportéletben is meghatározó szerepük volt. A '90-es évek elején egyértelmű volt az akkor jobboldali kormány álláspontja, mást akart, le akarta bontani a termelőszövetkezeteket, és nem nagyon volt kitalálva az, hogy mi történjen utána.

(19.10)

Ezt csak azért mondom, mert én azt tapasztalom, hogy ezek helyére a közösségszervezés tekinte-

tében és a foglalkoztatás tekintetében nem nagyon lépett semmi. Tehát a helyzet végül is az, hogy szerintem ma, 25 évvel a rendszerváltás után az lenne a feladatunk, hogy a megmaradt állami, önkormányzati, közösségi földvagyonnal azon gondolkozzunk, hogy milyen megélhetést lehet teremteni a vidék Magyarországon a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben. Szerintem ezen kell gondolkozni.

Azt szeretném mondani önöknek, hogy a kilencvenes évek elején is volt egy komoly kiürülési folyamat Kelet-Magyarországon és nyilván a Dél-Dunántúl egy részén is - hiszen hasonló problémákkal küzdenek ott -, de ez a folyamat az elmúlt öt évben elképesztő méreteket öltött. Ennek sok oka van - nyilván a szabad európai munkaerőpiac és nagyon sok minden más -, de egy dolog biztos: ha nem fogunk nagyon gyorsan tenni valamit azért, hogy ezeken a területeken a vidék eltartóképessége helyreálljon, akkor hatalmas problémák lesznek, komplett országrészek fognak majdnem teljesen kiürülni.

Én azt gondolom, hogy erre a jó válasz például a szociális szövetkezés, na nem úgy, ahogy az Eszós-ügy történt. Voltak jó példák a környékünkön 2010 előtt is - például Igrici jut eszembe, amikor szociális szövetkezésről beszélek -, ezt a folyamatot kéne serkenteni. Többször voltak ebben egyéni javaslatok, kezdeményezések - pont Harangozó Gábor képviselőtársamra nézek, aki nagy támogatója az ilyen típusú programoknak -, ebben érdemes volna előrelépni.

De azt kell mondjam, hogy vannak olyan települések - és a választókerületemben is tudok több ilyen települést idézni, akár Sajólászlófalvát, Parasznyát -, ahol tényleg azon gondolkodnak a polgármesterek, hogy egyébként hogyan lehetne a közfoglalkoztatásban rejlő lehetőségeket akár a közösségi tulajdonban lévő földekkel kiegészítve élelmiszer-termelést folytatni, amit a helyi közétkeztetésbe is vissza lehet forgatni, és sorolhatnám. Tehát azt gondolom, hogy ebben a tekintetben is van előrelépési lehetőség. Ezt kéne valahogy központilag jobban koordinálni, és akkor a közösségi földek eltartóképességet jelenthethetnének vidéken. Nemcsak egy-két jó példa kéne, hanem számos, de ehhez az kéne, hogy közösségi tulajdonban maradjanak a földek, mert én azt látom - és nem nagyon hangzottak el ezzel ellentétes megállapítások az önök részéről -, hogy ez a rendszer, amit önök egy kormányhatározattal, mindenféle, akár sarkalatos törvényeknek ellentmondva próbálnak felépíteni, keveseknek fog lehetőséget biztosítani.

Persze, sok jóézésű, tiszta gondolatú gazdának is lehetőséget fog biztosítani, ezt nem zárom ki, de lehetőséget adnak majd ezek a kiírások a spekulációra sok olyan embernek is, aki hirtelen lett gazda, és egyébként tömegek fognak kiszorulni mindenféle lehetőségből vidéken. Vagyis hát nem kiszorulni, mert egy lehetőség marad, illetve kettő: vagy a kivándorlás, ami azért elég komoly méreteket ölt, vagy a napszám mindenféle földtulajdonlás, mindenféle önálló perspektíva nélkül a vidéken élők tízezreinek. Tehát lehet, hogy lesznek gazdák, akik ezzel jól élnek

majd, amit önök csinálnak, de mégiscsak a vidéki lakosság nagyon nagy része fog kiszorulni ebből a történetből és már a lehetőségéből is annak, hogy a közösségi földekkel jól gazdálkodva, tisztességesen meg tudjanak élni. Ez a legnagyobb hibája ennek a történetnek.

Lehet mindenféle sarkalatos jogszabályokra hivatkozni, hogy természetesen vagyongyarapításra lehet a bevételeket használni, de ne haragudjanak, a magánnyugdíjpénztárak kapcsán is törvényt fogadott el az Országgyűlés az egyéni számlákról meg én nem tudom, miről - mert volt a vitának egy ilyen szakasza is, ami ezt a két ügyet hasonlította össze -, és nemrég történt egy beismerés az egyik miniszterük részéről, hogy tulajdonképpen egy nagy kamu volt ez az egész történet, a magán-nyugdíjpénztári vagyont bizony felélte az önök által vezetett kormány, és tulajdonképpen eltaposolta az emberek pénzét, egyéni számlára sem számíthatnak. Ezt csak azért mondom, hogy amikor azt mondják, hogy ilyen garanciák vannak a földek eladásából származó bevételek tekintetében, akkor ne haragudjanak, ez minket nem nyugtat meg olyan túlzottan.

Én azt mondom önöknek, hogy újra kell ezt a történetet gondolni, és nem feltétlen jó az, ha egy politikus álláspontját az üléspontja határozza meg, mert itt szerintem sokkal többről van szó, és ciklusokon átívelő megoldások kellenének arra, ami a magyar vidéken történik.

Én egy idézetet mondanék önöknek - aztán lehet, hogy meglepődnek, hogy ki mondta -, ezzel zárnam a felszólalásomat. „A vidéken élők számára visszafordíthatatlan, végzetes következménnyel járna, ha az állami földeket eladná a kormány.” Mi ezt mondjuk, ebben hiszünk, azért is mondjuk, hogy ne tegyétek ezt, mert szerintünk ez a vidék utolsó eltartókéességét verné szét. A meglepő azonban az, hogy nem más mondta ezt a mai álláspontjával ellentétes mondatot - aki most ezt az önök javaslatát lelkesen támogatja -, mint Jakab István 2007 júliusában. Én azt hiszem, hogy érdemes következetesnek lenni.

Én a sokféle vitán túlmutatva annyit kérnék önöktől, legyenek következetesek, és tartsák meg állami kézben a magyar földvagyont, ezt a részét, amit önök most értékesíteni kívánnak. Higgyék el, ez a legkomolyabb garancia arra is, hogy nem kerül külföldiek kezébe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a KDNP képviselőcsoportja a vitában fennmaradt időkeretét a Fidesz-frakció részére átadta. *(Közbeszólások és szórványos taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Varga

képviselő úr szavaira szeretnék reagálni, aki azért aggódik, hogy a jelenleg tárgyalt földértékesítések a szociális szövetkezetek kárára fognak menni, és hogy nem lesz lehetőség arra, hogy a szociális szövetkezetek tudjanak bővíteni vagy tudjanak életben maradni.

Szeretnénk ismét jelezni azt, hogy ezek a területek, amelyek jelen pillanatban érintettek a földeladással kapcsolatosan, abszolút túl vannak vagy kívül vannak a szociális szövetkezeti földek körén. A kormány abszolút támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek nagyon jól működnek nagyon hátrányos helyzetű területeken, ahol megélhetést, keresetkiegészítést jelent az emberek számára, ahol az önkormányzat működését is segíti az a terület, hiszen az intézményi ellátást, a szociális intézmények vagy iskolák ellátását meg tudják oldani természetesen. De nekem nem ezért fontos a szociális szövetkezet. Azért fontos, mert ismeretet ad az embereknek. Ugyanis az a tudás elveszett egy csomó emberből, hogy hogyan kell a saját kertemet megművelni, a saját földemből hogyan tudok én élelmiszert magamnak csinálni. Ezen emberek nagy része ezeken a területeken tanulja meg, hogy hogy kell elültetni a krumplit vagy a dughagymát, vagy mit kell egyáltalán azzal kezdeni. És ha megtanulja ott, és utána saját maga otthon elveti esetleg abból a vetőmagból, amit kap majd ebből a programból, akkor máris nagyot teszünk afelé, hogy megszüntetjük a szegénység egy formáját, mert önellátást tudunk az emberek számára biztosítani.

Kedves Képviselő Úr! Egyet garantálhatok önöknek, hogy a kormány erre nagyon odafigyel. Mindazon területeken, ahol szociális földprogram van vagy szociális szövetkezet vagy olyan közmunkaprogram-kezdemenyezés van, ahol állami földet használnak és kaptak ezekre a programokra, az érintetlenül megmarad, és továbbra is ezt a célt szolgálja, hogy segítsük az emberek megélhetését, önellátását, fejlődését ebben a korban.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Horváth István képviselő úr következik, Fidesz.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai vitán az én komoly szakpolitikai vitára számítottam, de szakpolitikai vita helyett demagóg csúsztatásokkal teletűzdelt műbalhé, méltatlan politikai vita folyik az elrenzék részéről. Több szocialista hozzászólás mellett kiemelném adott esetben Egyed Zsolt képviselő úr hozzászólását is - ő éppen most nem lehet itt -, ami jó példája annak, hogy az embereket hogyan lehet félrevezetni adott esetben egy választókerületben, amikor arról beszélt, hogy vidéki emberként a településen élőkkel beszélve azt érezte, hogy az emberek nem támogatják az állami földek privatizálását, illetve földműves tulajdonba kerülését. Én inkább azt

mondanám, hogy ne vezesse félre az ott élőket saját politikai haszonszerzés céljából, hanem inkább biztassa arra a helyi földművest, hogy induljon el a liciten, szerezzon földtulajdont, egy lehetőséget lásson az állami földek privatizációjában, és ne demagóg ellenségképet próbáljon vizionálni.

(19.20)

Tehát arra kérem a tisztelt ellenzékieket, hogy ne féljenek a magyar gazdáktól, a magyar földművesektől. Azt javaslom mindenkinek, hogy menjenek el vidékre, mert úgy látom, sok képviselőnek semmiféle víziója nincs arról, hogy mit gondolnak a földművesek meg a gazdák erről a földprivatizációról. Könnyű innen az irodaházból, a parlamentből azt vizionálni, hogy ezt nem támogatják a vidéken élő emberek. Én is vidéken élek, beszélgetek vidéki gazdálkodókkal, vidéki földművesekkel, és nekem inkább az a benyomásom, hogy igenis várják, igenis várják ezt a licitet, igenis várják azt, hogy lehetőségük van arra, hogy földtulajdonhoz jussanak, igenis várják azt, hogy bővíthessék a gazdaságukat, és igenis az a véleményük, hogy ez az állami földprivatizáció a vidéken élő földművesek érdekeit szolgálja. Azt látom tehát tisztán, hogy nincsenek tisztában az ott élő, a vidéken élő embereknek a véleményével, és a vidéken gazdálkodók egy lehetőséget látnak a családi gazdaságok fejlesztésében.

Önök demagóg politikai vitát kreáltak egy, a vidéki gazdák számára jó lehetőséget adó történelmi lehetőségből. Önök arról beszélnek, hogy haveroknak lesznek ezek a földek átjátszva, akkor, amikor egyértelmű mindenki számára az, hogy egy nyilvános liciten, bárki által úgymond látogatható, nyilvános liciten lesz a föld értékesítve, és ami nagyon fontos, és talán itt erről nem volt szó, a licit egy dolog, de az, hogy ki kerülhet majd tulajdonhoz, az attól is függ, hogy a földtörvény által megszabott tulajdonszerzési sorrendben ki milyen helyen áll. Tehát abban az esetben, hogyha a licitnek bármiféle eredménye is van, de a szomszéd gazda a kifüggesztés után tulajdont szeretne szerezni, akkor igenis azon az áron, ami a liciten a legmagasabb volt, neki elővásárlási lehetősége van. Tehát az a fajta vízió, hogy nem oda, nem a magyar emberek kezébe fog kerülni ez a föld ezáltal, és nem biztosítjuk ennek a földnek a magyar embereknek való megvédését, ez is egy abszolút csúsztatás, mert igenis a helyben lakó gazdálkodó embereknek van elsősorban lehetősége arra, hogy ezeket a földeket megszerezzék.

Bitay államtitkár úr már beszélt arról, hogy az az állítás is, hogy ez elherdálása a magyar vagyonnak, hogy ez mennyire nem helytálló, hiszen törvény rendelkezik arról, hogy ezek a bevételek, amelyek a földlicitből érkeznek, ezeket csak fejlesztésre és csak az állami vagyon gyarapítására lehet felhasználni. Tehát szó sincs arról - itt azt hiszem, Sallai képviselő úr részéről volt az -, hogy ez működésre megy, meg majd

föl fogja élni ezt az állam. Ez is egy nagyfokú csúsztatás, egyértelműen tudjuk, hogy ez nem így van.

Amiről keveset beszélünk még, hogy sok vidéki gazdálkodó számára ad egyfajta bizonytalanságot az, hogy adott esetben hogyan tudja bővíteni a gazdaságát. Nagyon sokan gondolkoznak beruházásokban, illetve gondolkoznak azon, hogy akár elsőgenerációs gazdálkodóként az általuk előállított vagy megtermelt vagyont a gyermekeik vagy az unokáik számára átadják. Nyilván ezeket a beruházásokat csak akkor tudják megvalósítani nyugodt szívvel, ha tudják azt, hogy az a tulajdon a család birtokában is fog maradni. És azok a földvásárlással, licittel kapcsolatos törvényi lehatárolások, illetve elvárások, az, hogy nem lehet 20 évig elidegeníteni, nem lehet megterhelni, nem lehet eladni, ez igazából nem a most vásárlóknak, a vevőknek ad, én azt gondolom, igazából lehetőséget, hanem azok számára, akik majd ezt a gazdaságot a családon belül tovább fogják vinni. Én nagyon sok olyan gazdálkodóval beszéltem, aki azt mondja, hogy én most már 50-60 éves vagyok, elindulok ezen a liciten, de én abban gondolkodom, hogy a gyermekem és az unokám számára lesz ez majd lehetőség, hiszen 20 év múlva ő 70-80 éves ember lesz, aki már nem azzal fog foglalkozni, hogy adott esetben milyen egyéb fejlesztéseket valósítson meg, hanem ő azt szeretné, hogy a gyermeke és az unokája számára megfelelő vagyont, megfelelő hagyatékot, megfelelő jövőképet tudjon adni.

Igazából a legnagyobb probléma az, hogy a sok vidéki fiatal nem talál biztos lehetőséget maga számára ott a településen, és ott, ahol ezek a földvásárlási lehetőségek megvannak, pont nem erre fognak majd utalni, hogy az ott lévő fiatalok inkább ott maradnak, amennyiben földhöz tudnak jutni, és ott próbálnak gazdálkodni, ott próbálnak letelepedni, és ott próbálnak olyan értéket előállítani, ami a településük életében, illetve a saját családjuk életében valós jövőképet ad.

És az a fajta vízió, hogy igazából csak azért maradjon az állam kezében a föld, hogy majd ezen keresztül szociális szövetkezetekben fogjuk majd ott foglalkoztatni a vidéki embereket, ez is egy nagy álszentség. Aki ezt mondja, az szerintem nincs is igazából tisztában azzal, hogy mit jelent vidéken az, hogy szociális szövetkezet: az, amikor 1-2 hektáron 40-50 közmunkás. Az valóban helyes, ahogy Nagy István államtitkár úr, hogy kellenek olyan programok, tanítsuk meg az embereket újra, hogy a saját kertjüket meg tudják művelni, hisz a legnagyobb probléma sok esetben az, hogy a saját kertjüket, az önrendelkezésüket, az önfenntartásukat az emberek igazából már elvesztették, és kellenek ezek az úgymond tangazdaság jellegű szociális gazdaságok, de igazából az biztos, hogy egy szociális gazdaság ebben a formában, 1-2 hektáron a helyben lévő vidéki ember számára semmiféle jövőképet meg víziót nem ad, hiszen az emberek hosszú távon mindenféleképpen gyarapodni akarnak, mindenképpen taníttatni akarják a gyerekeiket, mindenképpen szeretnének egy

minőségi életet élni, és minimálbérből és mindenféle szociális szövetkezetből lévő bevételekből igazából ezt nem fogják tudni hosszú távon megoldani. A szociális szövetkezet egy pillanatnyi társadalmi feszültséget, társadalmi problémát, én azt gondolom, hogy jól tud kezelni, tehát ez egy fontos lehetőség egy adott pillanatban, de én azt gondolom, hogy hosszú távon csak azok a szociális szövetkezetek fognak majd fennmaradni, amelyek valós jövedelmet tudnak adni az embernek, valós megélhetéseket tud adni az ott élő, illetve a szövetkezetben lévő emberek számára.

Amúgy én azt gondolom, hogy maga a szövetkezés lehetősége, akár a szociális szövetkezés lehetősége nem államtulajdon-függő. Most is megvan a lehetőség arra, hogy az emberek adott esetben bizonyos célokért, akár termeltetés szempontjából, gépbeszerzés szempontjából vagy a hatékonyabb működés szempontjából szövetkezzenek, akár szociális alapon, a szolidaritás elve alapján is, és ezzel biztosítsák a gazdaságuk jövőképét, a saját megélhetésüket.

Én arra kérem, hogy amikor ezekről a kérdésekről beszélünk, akkor valahol ne ilyen álszent, demagóg hozzászólásokkal próbálják félrevezetni a vidéki embereket, főleg olyan képviselők, akiknek amúgy semmiféle rálátásuk nincs arra vonatkozóan, hogy hogyan élnek vidéken az emberek, és főleg akkor nem, ha még egyszer se kapták meg a vidéki emberektől a bizalmat, mondjuk, egy egyéni választáson arra vonatkozóan, hogy ők arra kérik meg önöket, hogy képviseljék őket a parlamentben. Azt gondolom, hogy először az emberek bizalmát kell valós módon megnyerni, aztán utána valósan lehet is képviselni, de jelen pillanatban ezekkel a hozzászólásokkal csak magukat, a saját maguk pártján belüli politikai víziókat képviselik, illetve ezzel próbálnak valamiféle politikai profitot szerezni, de ez, azt gondolom, álszentség és nem az emberekről szól. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönjük szépen Horváth István egyéni képviselő úrnak a mondatait, és örülök neki, hogy a csúsztatásról beszélt; reméljük, a csúsztatás mostantól majd kevesebb lesz, minthogy Bitay Örs Márton *(sic!)* elhagyta a termet.

És csak hogy két dolgot említsek, hogy mi a csúsztatás, hát elmondom, hogy mi a csúsztatás. Az, amikor azt mondja államtitkár úr, hogy a Jobbik megtámadja a földforgalmi törvényt, ebben az Európai Uniónak kedvez. Tudja, mi van a földforgalmi törvényben? Önök hozták a földforgalmi törvényt, és azt mondják, hogy Magyarországon belföldi természetes személy vásárolhat termőföldet. Ez totál jó lenne - csak mi van még benne a földforgalmi törvényben? Hogy önök belföldi természetes személy-

nek tekintik az európai uniós állampolgárokat és a társult országok állampolgárait. Mit jelent ez? 700-800 millió embert tekintenek belföldi természetes személynek. Hát ez a csúsztatás! Meg az a csúsztatás, hogy elengedi a füle mellett azt, hogy megkérdezték tőle, hogy vajon milyen szerepet játszott ő a trafikmutyiban, hogy abban a trafikpályázati elbíráló bizottságban milyen szerepet játszott. Hát, ezért nem bízunk sem államtitkár úrban, sem önökben, mert önök ezeket csinálják folyamatosan és rendszeresen, mint amilyen galádságot csináltak a trafikmutyínál.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A mai vita tárgya olyan stratégiai fontosságú kérdésre vonatkozik, amely évtizedekre meghatározhatja hazánk sorsát, minden felelős országgyűlési képviselőnek tehát kötelessége, hogy szót emeljen ezen nagyon fontos kérdésben, függetlenül attól, hogy személy szerint milyen világnézeti vagy pártpolitikai meggyőződések vezérlik a hétköznapiakban. A mai vitanapon arról kell meggyőznünk nekünk, ellenzéki képviselőknél a kormánypárti társainkat, hogy utasítsák vissza, és velünk együtt gátolják meg a kormányzati körök azon törekvését, ami az állami földvagyon jelentős megcsonkítására irányul.

(19.30)

Vegyük szemügyre a kormányzati szándékot a kommunikáció szintjén! Mit is mond a kormány? Alulról jövő kezdeményezésre, a földet művelő gazdák kívánságára értékesíteni kívánnak 380 ezer hektár állami termőföldet. A földértékesítés célja a kis- és közepes gazdaságok földhöz juttatása, amivel azok versenyképesebbek lehetnek, megerősödhetnek. Ezeket mondják önök. Ezek gyönyörű célok. Tehát könnyepp szökik a szemembe ezek hallatán, de nem a meghatottságtól, hanem a dühtől, amit a cinikus, hazug, képmutató kormány újabb átlátszó hazugsága felett érzek.

Emlékezzünk vissza, 2011-ben, amikor az állami földbérleti rendszert mutatta be a kormány, akkor ugyanezeket a célokat harsogták, akkor ugyanezekre a gazdákra hivatkoztak. Hamar kiderült, kik is voltak valójában ezek a kedvezményezettek, akiknek oly fontos volt a piacinál jóval kedvezőbb áron és könnyített feltételekkel kijátszani az állami tulajdonú földek használati jogát. Láthattuk azóta számtalan példán, hogy a földbérleti rendszer olyan kormányzati szintű mutyi volt, amiben a legmagasabb körök voltak érdekelték. Önök szerint a jelenlegi földeladási kampány mögött külön célok húzódnak meg, mint korábban a bérleti szerződések esetében? Ugye, nem gondolja komolyan senki, hogy azok a döntéshozók, akik akkor visszaéltek a hatalmukkal, kijátszották a törvényt strómanok tucatjait hívva segítségül, mostanra megjavultak, és nem kívánnak ismét visszaélni a helyzetükkel? Véleményem szerint, akik akkor törvényt sértettek, és azóta is büntetlenek maradtak, azok most fokozott lendülettel vetik majd bele magukat ismét a harácsolásba, a ténylegesen

földet művelők, a családi gazdálkodók, a kisméretű állattartó gazdaságok ismételt kisméretűzésébe.

Vegyék már észre, hogy a birtokpolitika egy olyan terület, ami az ország és a nemzet szempontjából stratégiai jelentőségű! Meghatározza a vidék lakosságmegtartó képességét, befolyásolja a jövedelemtermelő képességet, determinálja az agrárium szerkezetét, minden intézkedés, ami jelentős, nagymértékű változást hoz ezen a területen, évtizedekig kifejti a hatását, legyen az pozitív vagy negatív hatás. Minden elhamarkodott, sebtében meghozott, a pillanatnyi alantas, személyes, anyagi érdekek által vezérelt döntés gyakran hatványozott károkat okoz, akár egész településeket vagy kistérséget lehetetlenít el.

Nézzünk összehasonlítási adatot, hogy érzékelnünk tudják azok is, akik esetleg nem foglalkoznak annyit a különböző mezőgazdasági kérdésekkel és a földüggyel, hogy miről is beszélünk! Az értékesíteni tervezett 380 ezer hektár mit is jelent? Budapest teljes területének mintegy 7,5-szerese ez a terület. A kalapács alá kerülő termőföld az ország teljes termőföldvagyonának közel 8 százaléka; az ország teljes területének több mint a 4 százaléka, erről beszélünk jelen pillanatban.

Az elidegeníteni tervezett vagyon, az árverésre kerülő birtoktestek az állami vagyon fontos része. Felelős vagyongazdálkodásba a vagyonelemek hatékony és a magyar érdekeknek megfelelő hasznosításába álláspontom szerint belefér egyes kisebb ingatlanrészek értékesítése, átalakítása vagy megosztása, tehát mondjuk, két 20 hektáros tábla közé ékelődött néhány méteres földcsík állami tulajdonának fenntartása valóban észszerűtlen, a vagyont azonban meg kell őrizni, az értéket a lehetőségekhez képest növelni kell, a példában említett földdarabka helyett máshol hasonló vagy nagyobb mértékű területet kell vásárolni vagy cserélni.

A jelenlegi értékesítési eljárásban a zömében bérleti joggal terhelt területek jelenlegi bérlői számára jelentős könnyítések és kedvezmények kerülnek alkalmazásra. Ne feledjük, hogy ezen bérlők nagy része az elmúlt években kötötte bérleti szerződéseit vitatható körülmények között. Kiemelést érdemel továbbá, hogy az eladásra szánt területek többségét azon egykori 12 állami gazdaság területe teszi ki, amely állami gazdaságokat az 1998-2002 között regnáló Orbán-kormány privatizált, szintén kétes körülmények között, akkor csak a cégek és ingó vagyonok kerültek értékesítésre, a földterület, amin gazdálkodtak, akkor még az állam tulajdonában maradt. De úgy tűnik, hogy a haverok kérésére a művet a Fidesz most készülő befejezi.

Döntenünk kell, állást kell foglalnunk ma itt ebben a Házban. El kell határozzuk, hogy a világos, írott, egyértelmű birtokpolitikai elvek és célok nélkül nem kótyavetyélhető el az állami termőföld. El kell határozzuk pártállástól függetlenül, hogy a nemzet érdekeivel ellentétesen, opportunisták által vezérelve a termőföldvagyon nem elidegeníthető. Ehhez nem szükséges új törvényt alkotnunk, hiszen az

Alaptörvény is ezt rögzíti számunkra. Felszólítom a jelenleg kormánypárti képviselőtársaimat, hogy nézzenek magukba, hallgassanak legalább ez egyszer a lelkiismeretükre, és akadályozzuk meg együtt közösen a kormány közeli oligarchák újabb rablási kísérletét, ez az önök felelőssége.

Ez a magyar politikai - úgynevezett - elit felelőssége, hogy Magyarország értékeit és Magyarország termőföldjét megvédjük.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces kör következik. Elsőként Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik. Tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedje meg, hogy egy kicsit más megvilágításba helyezzem ezt az egész történetet. Mint természeti erőforrásokért felelős szakpolitikus azt kell hogy mondjam, hogy a termőföld és az ivóvíz Magyarország két utolsó természeti erőforrása, stratégiai természeti kincsek ezek, amelyeknek állami kézben, állami tulajdonban történő megtartása nemzeti érdek. Hiszen önök most azt mondják, hogy várnak ennek a 400 ezer hektárnyi termőföldnek az eladásából körülbelül néhány száz millió forintos, 300-400 millió forintos bevételt, de nézzük csak meg, hogy mik a folyamatok a világban, és mik a folyamatok Magyarországon.

Tudni kell, hogy a termőföldállománya a világnak folyamatosan pusztul, évente 75 milliárd tonna termőtalajjal lesz kevesebb a Földön. Ugye, termőtalajt előállítani nem tudunk, ez egy természeti adottság, amit ha elpusztítunk, azzal saját magunkat veszélynek, a saját jövőnkét tesszük ki veszélynek. Magyarországon is másfél milliárd tonna szerves anyag pusztul el évente. Tehát ez a termőtalaj, ez a termőföld egy olyan kincs, ami néhány évtized múlva vagy akár csak húsz év múlva, amikor ez az elidegenítési tilalom lejár, a mostani értéknek legalapabb esetben is a tízszeresét fogja érni, de lehet, hogy akár az ötszörösét, vagy ki tudja, hogy milyen folyamatok zajlanak még le a világban.

Tehát egy olyan stratégiai állami vagyonról van szó, amelyet mindenképp meg kell őrizni, hiszen az elmúlt 25 évben a tőlem balra és jobbra ülő pártok már mindent eladtak, és mindent szétraboltak ebben az országban. Évek óta azt hangoztatjuk itt a Jobbik padsoraiban, hogy csak a termőföld és az ivóvíz maradt meg mint stratégiai, nemzeti kincs, és ezt minden áron meg kell őrizni. Ha önök eladják, akkor nem tudják úgy megőrizni... - önök is azt mondják, hogy ez csak 10 százaléka a teljes termőföldállománynak, amit most így értékesíteni kívánnak, pontosan azért kell megőrizni, mert ezzel a jövő generációk életfeltételeit veszélyeztetik, ha ezt a termőföldet értékesítik. Ilyet egy felelős kormány nem tesz, ezt csak egy pitiáner, felelőtlen, hazaáruló gondolkodású kormány tudja megtenni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Font képviselőtársam, azt gondolom, hogy ne menjünk beljebb a történetbe, mert nem kell az 500 ezer gazdasági menekültről beszélni, a 3000 milliárd forint elkobzásáról, a 2000 milliárd forint plusz adóbevétel-teherről, és nem kell arról se beszélni, hogy 5000 milliárddal megnőtt az államadósság mértéke. Szóval, nincs értelme, mert ebből, azt hiszem, csak vesztésen lehet kijönni az önök részéről. Sokkal inkább ehhez a kérdéskörhöz, a föld kérdésköréhez ragaszkodva szeretném azt mondani, hogy ha már Bitay államtitkár úr megfutamodott, elment, és nem válaszolt akár a Gorzsa Mezőgazdasági Zrt., akár a Start 2003 Bt. ügyeit érintően, de még a trafikos felvetések kapcsán sem, akkor talán van még a Ház falai között kellő illetékességgel bíró ember, mondjuk, Horváth képviselőtársam, aki ezekben a kérdésekben talán többet tudna mondani attól, mint amennyit szolt az ügyek tekintetében az előző gondolatok kapcsán.

Egy szó mint száz, az a bevétel, amit önök remélnék ennek az ügynek a kapcsán, az a 400-500 milliárd forintos nagyságrend, és aminek a tekintetében azt mondják most itt, hogy majd ez újólag csakis nemzeti vagyontárgyát képezheti, tehát fejlesztésekkel csak ilyen irányba fordulhat, azt kell hogy mondjam, hogy tudják, én ezt már önöknek nem hiszem el. Nem hiszem el, mert úgy, ahogy eltapolták azt a 3000 milliárd forint magán-nyugdíjpénztári megtakarítást, bármikor hoznak olyan rendelkezést, törvényt, ami gyakorlatilag felülír mindent és ezt az alapgondolkodást is, amit ma itt a Parlament falai között hirdettek.

Nagyjából tehát azt akarom mondani, úgy járunk ezzel a kérdéssel, mint magával a 3000 milliárd forintnak az elkobzásával, mint az egyéni nyugdíjszámlákkal meg minden egyéb mással, amit ígértek az embereknek, mindenkinek, de nem valósítottak meg belőle semmit. Nem szól ez másról, amit önök csinálnak, csak a haveroknak meg a pereputtnak a jövőjéről szól, és a jövő kiárusításáról, mint ahogy azt Harangozó képviselőtársam is mondta. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A Fidesz képviselője, Manning Jenő képviselő úr következik.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló képviselőre nem kívánok reagálni, mert mindig ugyanazt mondja el, úgyhogy azt gondolom, hogy nem kívánunk reagálni.

(19.40)

Ha megnyomnak egy gombot, föláll, és két perc alatt elmondja ugyanazokat. Úgyhogy inkább az

adott témáról beszélnek. Itt reagálnék azért, mert valóban elhangzottak érdekes gondolatok is megcsúsztatások is. A Jobbik képviselője csúsztatással vádolta meg a kormánypárti képviselőket. Azt mondja, hogy belföldi természetes személyeknek, egész Európa számára biztosítottuk. Ő is pontosan tudja, hogy ez nem így van, és pontosan tudja, hogy milyen korlátai vannak. Tehát a helyben lakók és a földművesek juthattak földhöz és juthatnak most is földhöz. És pontosan tudja, hogy miért nem lehet úgy korlátozni, ahogy ő mondta, csak ez nagyon tetszetős. De hát akkor erre azt tudom mondani, hogy továbbra is a Jobbik programja, hogy ki kell lépni az Unióból, mert csak akkor lehet oly módon szabályozni.

Tehát maradjunk annyiban, hogy azt gondolom, a kormány mindent megtett azért, hogy a helyben lakók és a földművesek juthassanak földhöz. Ez a program is ennek a jegyében született. Ha Zala megyében gondolkodom, ott az embereknek nem az a gondjuk, hogy sok az állami föld vagy kevés, hanem az a gond, hogy általában olyanok bérlik a földet - még régről, a szocialista korszakból maradt szerződések alapján -, akik nem helybeliek. Így nem jutnak hozzá semmilyen módon. Például nem tudják őket bérelni az önkormányzatok sem. Az önkormányzatoknak van lehetőségük, most is kiváló programok vannak a közfoglalkoztatásban. Igaz, hogy az inkább zöldség- és gyümölcsstermesztésre vonatkozik, de megvan erre a lehetőség.

Úgy gondolom, hogy a tulajdon értéket teremt, és bízhatunk abban, hogy a megtartóképeség igenis növekszik. Azt mondta a szocialista képviselő úr, hogy kiszorulnak sokan. Hát azt tudom mondani, hogy többen jutnak hozzá, mint eddig. És ezért bízunk benne, hogy a megtartóképesége a vidéknek ezzel is egy lépéssel növekszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók köréhez. Dankó Béla képviselő úr, Fidesz.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Így a vitanap végén már nehéz új dolgokat mondani, ezért ismerősen hangozhat az is, amivel kezdem a felszólalásomat, mégpedig az, hogy csalódott vagyok, amiért az ellenzéki pártok kommunikációs szakemberei által megírt paneleket hallhattuk tőlük, nem pedig egy komoly szakmai vitába kezdtünk bele, ami esetlegesen előrevihette volna azt az ügyet, amiért ez a mai nap létrejött.

Pedig lehetett volna nagyon sok mindenről beszélgetni, nagyon érdekes kérdés és vita lehetne az, hogy rövid távon vélhetően előnyösebb a gazdálkodóknak az, ha piaci ár alatt, piaci bérleti díj alatt tudnak bérelni egy adott földterületet, mint ha a piaci ár fölött kell megvásárolniuk ezt a területet. Azonban tudjuk jól, legalábbis azok, akik gazdálkodtak már a jelenlévők közül, azok tudják jól, hogy a gazdálkodó ember soha nem rövid távon gondolkodik, éppen ezért született az a döntés, hogy lehetősé-

get kell biztosítani azoknak a gazdálkodóknak, akik földműveléssel foglalkoznak, hogy vásárolhassanak földet.

Nagyon jól tudjuk azt is, beszélhetnénk arról, hogy mennyi problémát okoz a gazdálkodásban a nagyobb földterületek közé beékelődött kicsi, sokszor egy hektárnál is kisebb területek problémája. Itt akár csak a géphasználtnál, de említhetném az izolációt is, hogy mennyi, mennyi gondot okoz ez, és milyen jó, hogy erre megoldást kínálhat az, hogy meg lehet ezeket a földterületeket vásárolni.

Hallhattuk azt a szófordulatot, amit már említettem és hogy bizonyára kommunikációs szakemberek találták ki, hogy ezt kell emlegetni, hogy a haverok veszik meg ezeket a földterületeket. Azt gondolom, hogy aki a teremben van, teremben ül most itt, mindenki értelmes ember. Feltételezem, mindenki tudja jól, hogy butaság ez az állítás. Ennél nagyobb butaságot nem is lehetne állítani, hiszen az, hogy nyílt licit lehet ezekre a földterületekre pályázni, nyílt licit során kerül sor az értékesítésre, és még akkor sem biztos, hogy a legmagasabb összeget kínáló lesz, hiszen tudjuk jól, hogy a földforgalmi törvényben szereplő elővásárlási jogok megilletik azokat, akik a felsorolásban szerepelnek, ez biztosítja azt, hogy ez az állítás nem lehet igaz. Kár ezt a butaságot folyamatosan emlegetni.

Azt is hallhattuk, hogy aggódnak a szociális szövetkezetért az ellenzéki politikusok. Erre nagyon sokszor hallhattuk a választ is a kormány részéről, hogy a szociális szövetkezetek területei nem érintettek a földértékesítésekben, ennek ellenére folyamatosan hajtogatják ezt problémaként. Hallhattunk aggódó politikusokat, akik a közfoglalkoztatást féltik. Picit álságosnak érzem ezt az aggódást, hiszen eddig csak becsmérlő szavakat hallhattunk a közfoglalkoztatás kapcsán. Most hirtelen a legcsodálatosabb program lett belőle az ellenzék számára.

Talán jó lett volna fontosabb dolgokról is beszélni, szót ejteni, habár volt már róla szó, hogy a hitelkonstrukció, amelyet szintén a kormány segítségével ehhez a programhoz biztosítunk, mekkora segítséget jelent azok számára is, akik nem rendelkeznek akkora tőkével, hogy hitel nélkül belefoghasanak akár kisebb földterületek megvásárlásába is.

Azt gondolom, hogy ez az 1,95 százalékos kamatozású hitel, amit 20 évre, hosszú távra lehet igénybe venni a földvásárlásokhoz és átlag földárakat figyelembe véve és a földalapú támogatást is figyelembe véve tulajdonképpen egy átlagos földárnál a földalapú támogatásból kifizethető, ez azt jelenti, hogy egy józanul gazdálkodó ember, gazdaember, parasztember egészen biztos, hogy át fogja gondolni, és úgy fogja gondolni, hogy földet szeretne vásárolni ilyen feltételekkel. Szeretném megerősíteni én is azokat a képviselőtársaimat, akik járva a gazdálkodók között, járva a saját választókerületüket, járva a településeket, beszélgetnek a gazdákkal, gazdálkodókkal, ugyanezt tapasztalom, amit az előttem szólók elmondtak, ugyanazt tapasztalom, hogy a gazdák ér-

deklódnak, a gazdák nagyon várják ennek a programnak az elindulását.

És hogy csak a Békés megyei adatokat mondjam: nálunk 17 404 hektár lesz érintett. Ha a földrésztleteket nézzük, akkor átlagosan 5 hektár, de tudjuk, hogy az átlag nem feltétlenül fedi a teljes valóságot. Nézzük a 3 hektárnál kisebbet: 1946 földrészlet lesz, ami 3 hektárnál kisebb. Itt az átlag 1,1 hektár, amelyre a Békés megyében élő körülbelül 21 ezer őstermelő nyugodtan pályázat, és állítom, hogy közülük nagyon-nagyon sokan pályázni is fognak. Nagyon remélem, hogy sikeres lesz ez a program. Nagyon bízom benne, hogy sikeres lesz ez a program, és a gazdák érdekében mondom ezt, akik - még egyszer mondom - várják a földértékesítés elindulását. És helyesnek tartom azt, hogy a kormány felismerve ezt az igényt, a gazdaszervezetek felhívták erre a figyelmet, a kormány felismerve ezt az igényt, ezt a lehetőséget biztosítani kívánja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Azért Dankó Béla képviselőtársamnak annyit szeretnék hozzátenni, hogy minket meg igazából az szomorít el, hogy az ellenzéki képviselőknek kellett kezdeményezni ezt a vitanapot, hogy itt a parlamentben beszélhessünk erről a földműtyiről, és hogy nem önök tették meg, ha már önöknek ennyire fontos ez a kérdés, ahogy képviselőtársam elmondta.

Egy csomó kérdést, felvetést tennék most, pont azokat a mondatokat idézve, amiket jó pár képviselőtársuk a Fidesz-KDNP sorai közül hangoztatni, elmondani szokott sajtótájékoztatókon. Sajnálom pont ezért, hogy Bitay Márton államtitkár úr már nem tud itt lenni, mert ő ezeket a mondatokat, szófoslányokat nagyon szereti pufogatni. Az a bajunk, hogy mi azt érezzük, hogy ezen mondatok nagy része hazugság.

Nagyon remélem, hogy Nagy István államtitkár úr megnyugtat, és cáfolni tudja ezeket az egyszerű mondatokat, amiket valószínűleg a kommunikációs szakembereik írtak le, hogy ezt kell hangoztatni, mert az emberek akkor el fogják hinni, hogy éppen nem ellopni akarják a földet, a magyar földet, a magyar vagyont.

A föld azé legyen, aki megműveli, ezt Fazekas Sándor mondta 2015. október 11-én. Mi azt érezzük ebben, hogy az állami földekre 20 éves, illetve 50 éves bérleti szerződések vannak jelen pillanatban is érvényben. Ha nem az nyeri, aki a bérlő, akkor nem azé, aki megműveli, ugye.

(19.50)

Sőt, aki megműveli, még bizonytalanabb helyzetbe kerülhet, mint ahogy eddig volt, mert ugye, magántulajdonossal áll majd szemben. Ebbe a hely-

zetbe kerülnek ezek az emberek, mi azt gondoljuk, hogy ebben az esetben a föld nem azé lesz, aki megműveli.

A következő állítás, amit Fazekas Sándor és képviselőtársai jó párszor elmondtak több sajtóorgánumban, hogy a családi gazdaságoknak akarják eladni a földeket. Ehhez képest, amit mi kiérzünk ebből, ami most történik, hogy a valódi családi gazdaságok nem tudnak majd beszállni a licitbe, mert még csak a 20 százalékos önrészt is nagyon nehezen fogják tudni letenni. Ennyit egy átlagos gazda nem tud letenni a földért, amit majd 18 vagy 37 év múlva tud használatba venni. Valójában csak a bérlőknek, spekulánsoknak és strómanoknak éri meg vásárolni, aki igazán gazdálkodni akarna rajta, annak ugye nem, mert amikor már igazán gazdálkodni tudna, az még nagyon sok idő.

Helyben lakó gazdák indulhatnak. Ugye, ez egy sajátos magyarnyelv-értelmezése a Fidesznek, amit most látunk, hiszen azt írják, hogy a helyben lakóknak 20 kilométeren belül kell laknia, de ezt a településhatártól településhatárig értik. Egy-egy nagyobb külső területtel, teleppel rendelkező település esetén ez akár 35-40 kilométer valódi távolságot is jelenthet. Ez tipikus példája, Varga Gábor képviselő úr ugyanúgy jól ismeri azt a területet, mint én, hogy például egy kishantosi földet akár Dunaföldváról is meg lehet majd vásárolni.

Ez azért tényleg olyan távolság, amire már nem lehet azt mondani a magyar nyelv végiggondolása és a magyar nyelv használata alapján, hogy itt lakónak lehet minősíteni egy olyan embert, aki dunaföldvári esetleg, és mondjuk, Kishantoson tudna földet venni jelen pillanatban.

Amit még szoktak hangoztatni, hogy azért kell most gyorsan eladni a földet, hogy nehogy külföldiek vegyék meg. Ugye, ez másfél hónap most, ami alatt önök szeretnék ezt lepörgetni, és ha nincs ez a vita, akkor csendben megpróbálták volna elsunnyogva lepörgetni ezt az egész földmutyit. Amit mi érzünk ebben, hogy éppen azt biztosítja, hogy a külföldi ne vegye meg a földet, ha állami tulajdonban marad. A magyar államot senki nem kényszerítheti, hogy eladja a földjét, amíg egy magánember bármikor megteheti majd. Erre is várnám, hogy akkor az-e a megvédése, hogyha a magyar állam kezében van, amiről a magyar emberek azt érezhetik, hogy ez a sajátjuk, hiszen ők a magyar állam területén élnek, vagy pedig az, ha magánkézbe kerülnek ezek a földek.

Kicsike kis földekről van csak szó, ugye, ezt halottuk nagyon sokszor. 40 ezer helyrajzi számon 40 ezer hektár az, ami a kicsi földek részét jelenti. Ugye, ezt hangoztatta Bitay Márton Őrs államtitkár úr is, hogy 41 ezer helyrajzi szám az, ami a kicsi földeket jelenti, csak ugye, van még ez a 9 ezer helyrajzi számú terület, ami 240 ezer hektárt jelent. Bárhogy nézzük, átlagban 26 ezer hektárnyi területről beszélünk. Nem a kicsik közé tartozónak érzem ezt a számot, ez 26 ezer hektár. (*Nagy István: 26!*) 26 hektár. De a területek kétharmadát valamikori állami

gazdaságok jó minőségű és nagy kiterjedésű földjei teszik ki. Ilyenek például a kishantosi földek is.

Amit még látunk, hogy a föld a magyar gazdák tulajdonában van, és a legjobb helyen, mivel a magyar állam nem műveli azt. Ez is egy új nyelvújítása önöknek, bárhogy nézzük, hiszen magyar gazdának minősíteni műkörmösöket, Mészáros Lőrincet, egyébként Simicskát, Nyergest és a többieket, elég érdekes, hiszen ők azért a magyar gazdától olyan messze vannak, mint Makó Jeruzsálemtől, ahogy szokták mondani.

És ami tényleg Tolna megyeiként engem a legjobban megdöbbentett, hogy az emberek bizalmáról és álszentségről beszél Horváth István képviselőtársunk, akit egyébként a mi megyénkben, bárhogy nézzük, azért a trafikosztás kereszttapjának szokták hívni. (*Horváth István: Ebben is csak csúszttak! Hány választást nyertél? - Az elnök csenget.*) Az a kérdés, képviselőtársam, hogy hányan hallgatták végig azt a hangfelvételt, amit ön magánbeszélgetésnek titulált, ahol csak annyit hallgathattunk végig, hogy csak jobboldalinak kell lennie annak az embernek, aki majd a trafikmutyiban a dohányboltot megnyerheti, ugye, képviselőtársam? Az az egy bajom van, hogy az emberek azért nem hisznek maguknak, mert ilyen hangfelvételek léteznek, mert ilyen hangfelvételek elhangzanak a maguk szájából. (*Horváth István: Szerényebben!*) Azért nem hisznek maguknak, és azért nem hiszik el, hogy a földeket nem fogják egyébként a haveroknak odaadni, merthogy attól félnek, hogy majd ilyen magánbeszélgetéseken megint az fog elhangozni, hogy majd csak jobboldalinak kell lenni ahhoz, hogy nyerni lehessen. (*Horváth István: Kit választottak meg?*)

Csak az a baj, hogy most már azt játsszák önök, hogy már nem elég csak jobboldalinak lenni, hanem jó havernak kell lenni, mert a rossz haverokat most majd kismimizik. (*Horváth István: Listás képviselő! - Gógös Zoltán: Ideges vagy, Pisti? Lehetsz is azok után!*) Nem fáj ez nekünk, ezzel nincsen semmi gond, csak tudják, ezért nem hisznek maguknak, mert hiteltelen emberek ülnek azokban a sorokban. (*Horváth István: Több tiszteletet!*), mert olyan emberek ülnek azokban a sorokban, akiknek állítása szerint magánbeszélgetésen kiesik olyan a száján, hogy csak jobboldalinak kell lenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A legszebb tényleg az, amire képviselőtársaim itt a mögöttem lévő padsorokban hívták fel a figyelmemet, hogy a Natura 2000-es területek értékesítéséhez egyeztetni kell Fazekas Sándornak a környezetvédelmi miniszterrel. Bárhogy nézzük, akkor Fazekas Sándor leült saját magával, jól megegyeztette, hogy akkor a Natura 2000-es területeket is el lehessen adni? Tényleg teljes dráma!

Tényleg várnám az államtitkár úr válaszait. Nagyon sajnálom, hogy Bitay Márton Őrs már nincs a teremben (*Zsigó Róbert: Ő is sajnálja!*), ő ugye, nem tud válaszolni ezekre a kérdésekre, a trafik elől elfutott. De még lenne, aki tudna rá válaszolni, de ő meg

nem fogja megtenni, merthogy ő csak bekiabálni tud, és egyébként magánbeszélgetéseken jobboldaliaknak osztogatni a dohányboltokat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Horváth István: Szerényebben! Tessék bizonyítani! - Gógös Zoltán Horváth István felé: Ne legyél büszke magadra! - Horváth István: De mit pávaskodik itt?)*

ELNÖK: A kormány nevében Nagy István államtitkár úr, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Engedje meg, hogy egy kicsit távolabbról kezdjem, Szilágyi György képviselőtársammal és Kepli Lajossal először.

Hallgatva Szilágyi György képviselő urat, azon gondolkodtam, hogy olyan jó, hogy a föld egy korlátos jószág, hogy nem lehet elvinni a hátunkon, mert biztos azt is ránk fogná, hogy el akarjuk vinni a határon túlra. Egyre inkább kikristályosodik az az álláspontja a Jobbiknak, amit szerintem nyugodtan felvállalhatnak, mert szinte nincs olyan hozzászólás, amiből nem ez érkezne, hogy ők legszívesebben államosítanak és állami kézben tartanak az egész termőföldet Magyarországon. Tehát amikor a magyar gazdák érdekében szólnak, itt ezt ki kell hallani a hangjuk mögül, és minden egyes felszólalásban benne van, hogy az állam kezében tartanak legszívesebben, azaz, ha ők valaha kormányra kerülnek, akkor államosításra számíthatnak a magyar gazdák.

Annyiszor kapott méltatlan támadást a Fidesz-KDNP-frakció és a magyar kormány a nagybirtokokkal kapcsolatosan! Mindig azzal vádolták a Fidesz-KDNP-t, hogy a nagybirtok építésére törekszik, hogy a haszonbérletek bérbeadása is mind azt a célt szolgálta. Ugyanakkor minden egyes intézkedésünk pont ennek az ellenkezőjét bizonyítja az önök számára. Amikor a degressziót bevezettük, pontosan a nagybirtokok támogatásának csökkentése volt a cél. Most, amikor a nagygazdaságok földjeit értékesítésre felkínáljuk nyilvános liciteken, akkor is a nagybirtok lebontása az, amit a Fidesz-KDNP és a kormány végre akar hajtani, és önök ezt teljes vehemenciával támadják, mert egyszerűen nem gondolják úgy, hogy a föld a legjobb kézben a magyar gazdánál kell hogy legyen.

Kepli Lajossal nagyon szívesen vitatkozom, mert abban teljes mértékig egyetérték velem, hogy a föld termőértéke végtelenül fontos dolog. És abban is teljesen igaza van, óriási veszély, hogy a föld termőértéke évről évre csökken. De pontosan itt jön egy másik, ha ezt egy másik szempontból világítjuk meg, egy nagyon jó érvelés arra, hogy miért is kell akkor értékesíteni ezeket a földeket. Mert egy bérlő sohasem fog áldozni arra, sohasem fog pluszkiadásokat fordítani arra, hogy a talaj termőértékét növelje, mert ki akarja belőle húzni a hasznot minél jobban, és aztán visszaadni a tulajdonosnak, hogy azt csináljon vele, amit akar. De aki tulajdonos, annak hosszú

távon éri meg befektetni, olyan talajoltó baktériumokat, olyan trágyázási módszert, olyan talajművelési módokat, olyan gyomirtást, olyan szelektív vagy precíziós mezőgazdaságot folytatni, ami a talaj termőértékét óvja és növeli - tehát ezért. És a tulajdonosi szemléletnek sokkal nagyobb szerepe van, mint ha csak a bérletet vennénk alapul. Ez is egy érv és indok lehet arra, hogy miért is kell az állam kezében lévő földek egy részét értékesítésre felajánlani.

Gúr Nándor képviselőtársam azt mondja, hogy a jövő kiárusítása kezdődik *(Gúr Nándor: Folytatódik!)*, én pedig azt mondom, hogy inkább a jövő megalapozása zajlik, hiszen mindazok, akik földtulajdonhoz jutnak, egy olyan korlátos jószághoz, egy olyan tulajdonhoz jutnak, aminek az értéke napról napra növekszik; egy olyan biztonsághoz jutnak, amellyel az életüket tudják megalapozni.

(20.00)

Kedves képviselőtársam, mi a célunk? Hogy pont vidéken oda kössük a fiatalokat, hogy ott legyenek, hogy legyen nekik konkrét életcéljuk, legyen miért dolgozniuk, legyen milyen kihívás, amire ők biztonsággal tudnak alapozni majd a jövőben. Ez egy végtelenül fontos szempont, hogy ezt tudjuk biztosítani számukra. Tehát ez mindenképpen a jövőt jelentő számukra.

Heringes Anita képviselőtársamnak szeretnék néhány kérdésre válaszolni, mindjárt azzal a szóval, hogy földműtyi. Hallgattam végig, egész délután a véleményeket, és azon gondolkodtam, hogy hogyan lehetne ezt mutyizni. Egyszerűen semmilyen módon, semmilyen eszköz nincs benne, amivel ezeket a nyilvános rendszereket ki lehetne játszani. Teljesen nyilvános, oda kell menni, nem is csak ügyvéden keresztül, a természetes személynek kell részt venni magán a liciten. Saját magának kell felemelni a tárcsát, neki kell ezt a dolgot megvenni. Nem is csak pénzkérdés, hogy ki tudja megvenni, mert olyan bankhitelforrások állnak és olyan kamatlábakkal rendelkezésre a 2 százalék alatt - tehát 1,95 százalékos hitelforrással -, amivel bárki, akinek komoly elhatározása van, komoly szándéka van, jó eséllyel meg tudja vásárolni ezt a területet.

A föld azé, aki megműveli - mondja képviselőtársam, vagyis azt mondja, hogy mi hazudjuk ezt, mert a bérleti jog és a tulajdon kérdését vitatja. Azt kell mondanom, kedves képviselőtársam, hogy a bérleti jog és a tulajdonjog egymással most nincsen pariban. A bérleti jog erősebb jelen pillanatban, mint a tulajdonjog, de ott van a törvényben az a lehetőség, hogy két évente felül lehet vizsgálni a bérleti díjat. A bíróságra lehet menni, hogyha valaki úgy érzi, hogy valaki magasra tette fel a bérleti díjat. Tehát az új tulajdonos megállapíthatja a bérleti díjat. Két évente joga van módosítani erre a dologra, és természetesen eldöntik, hogy kívánják-e fizetni a magasabb bérleti díjat, ki tudja-e gazdálkodni, vagy átadja, vagy a tulajdonos a bérleti díjból fog lenni.

De pontosan a Gúr Nándor-féle kitételekre szeretnék visszautalni: pontosan a jövőt jelent. Tehát aki most megvásárolja, az nem a mának, nem a holnapnak vásárolja, hanem a holnaputának. Igazából a legtöbb ember nem is saját maga fogja húzni a hasznát, hanem majd a gyermeke vagy az unokája. Ez a felelős vidéki gazdálkodás vagy gondolkodás. Pont ettől fog ott maradni majd a vidéki gyerek! Ezért fog mezőgazdasági szakközépiskolába menni, ezért megy akár agrártudományi egyetemre, hogy ott maradjon, és jövőképe legyen, mert az fogja neki biztosítani, hogy ott az a tulajdon az övéké, és ha sikerül kiegészítenie azt a néhány hektárt vagy néhány tíz hektárt, ami most van, és azzal tud gazdálkodni, akkor egy biztos alapot tud arra biztosítani a maga számára.

Családi gazdaságoknak adják el - ez is egy hazugság, merthogy nem fogják tudni biztosítani a 20 százalékos önrészt. Már csak ez is egy, hogy mondjam, rossz feltételezés, azt kell mondjam, mert a legtöbb terület, az a 41 ezer tétel gyakorlatilag 10 hektár alatti tétel. Aki gazdálkodik a földön, ezt teljesen őszintén mondom önnek, kedves képviselő asszony, annyi tartaléka, annyi pénze biztos, hogy van, hogy ezt az önrészt meg tudja fizetni. Ha ezt az önrészt nem tudja megfizetni, akkor hogyan gondoljuk azt, hogy ő majd traktort fog tudni venni, hogy ő majd vetőmagot és minden egyéb beruházást tud tenni? Hát az nem tud gazdálkodni; hanem ezeknek az embereknek van tartalékuk, akik ezekből a 10 hektár alatti területekből ezt minden további nélkül meg tudják tenni. De, és itt jönnek a kereskedelmi bankok, az önrészre ugyanazt a kedvezményes vállalkozásfejlesztési hitelt fel lehet venni, hogy az önrészt ki tudják fizetni. Tehát nincs semmiféle olyan akadály, amellyel gyakorlatilag kizárnánk a családi gazdaságokat.

Helyben lakó gazdák indulhatnak - ez is egy kamu, mert 20 kilométer. Kedves képviselő asszony, ez olyan szörszálhasogatás, mert mondjuk, hogy 15, mondjuk, hogy 10? Azt ön is tudja nagyon jól, hogy van olyan falu, terület, ahol olyan adottságokkal bír egy település, hogy van több gazda, aki szeretne vásárolni, de terület nincsen, és vannak olyan települések, amelyek úgy elöregedtek és elnéptelenedtek, hogy nem tudnak vásárolni, és akkor az ott nem ad egyenlő eloszlást. Az, hogy 20 kilométer, az egy adottság arra nézve, hogy tudjanak boldogulni a gazdák. A régi világban is így volt, hogy a szomszéd településre is átmentek, ha beruházni vagy venni kellett. Ez egy lehetőség, amellyel nem kötelező élni. Lehet élni. Én azt remélem, hogy minden településnek lesz annyi ereje, annyi vállalkozó gazdája, hogy ezeket a területeket meg fogják tudni venni saját maguk.

Nehogy a külföldiek vegyék meg, mondjuk ezt mi. Valóban, a magyar gazdák kezében van a legjobb helyen. A történelem annyi példát hozott már, és annyiszor fordult és annyiszor volt már sok örület a történelem folyamán, hogy ezt a korlátos jószágot legjobb helyen valóban ott tudjuk magánemberek

kezében, a magyar gazdák kezében, mert ott tud üzemelni, ott tud működni, és ott tudja annak a térségnek a javát szolgálni ez a vagyion.

Kicsi földek része, 40 ezer helyrajzi szám. Én olyan szomorúan hallgatom mindig azt, amikor ilyen szelektíven beszélgetünk egymás mellett, hogy mindnyájan csak azt hangsúlyozzuk, ami a mi igazunkat akarná alátámasztani. LMP-s képviselőtársam is a 40 ezerre úgy tekintett, mintha azok ilyen elhanyagolható, semmire nem való életjáradékos földek lennének, és még legyintgetett is hozzá nagyokat, hogy az aztán semmire sem való. Hát azért bocsásson meg a világ! Ha valóban fontos, hogy a kisgazdákat megerősítsük, akiknek kevés terület van, hogy hozzátegyünk még néhány hektárt, akkor miért nagyoljuk el?

Miért vitatjuk el azt a lehetőséget, hogy igen, ez a 40 ezer tétel nagyon komoly tétel, nagyon komoly mennyiség arra, hogy ezt tudjuk, és nagyon jól tudjuk, hogy vannak most kezdők, hiszen ők a fiatal gazdák, tényleg néhány hektárral, vannak olyanok, akiknek már megvan a néhány hektár, azoknak nagyon jól jön az az 5-10 hektár még hozzá, hogy erősebbé tudjanak válni. És igen, azt is ki kell mondani, hogy vannak nagyobb gazdák, akik majd nagyobb erővel tudnak venni más területeket. De itt nem lehet a mezőgazdasági szereplőket, és szerintem nagyon nagy hiba ma a magyar politikában, hogy a mezőgazdasági szereplőket egymás ellenségeiként próbáljuk egymással szembefordítani. Higgyék már el nekem, hogy nem egymással szembe kell fordítani őket, hanem egymással egy irányba helyezni őket, hogy erősítsék egymást. Mert aki a nagyobb, az majd tud integrátor lenni, az tud szervező lenni az egész térségben, hogy húzza magával a térséget; a kicsiknek pedig megélhetést, önellátást tud biztosítani az egész és a vidéken maradáást. Tehát ez végtelenül fontos, hogy nem ellenségek a mezőgazdaság szereplői egymásnak, hanem egymás kiegészítői kell hogy legyenek, és így áll helyre az az egyensúly, ami a magyar mezőgazdaságban szükséges.

Azt mondja, hogy a magyar gazdák kezében nincs jó helyen a föld. Kedves képviselő asszony, sorolt fel olyan példákat, hogy miért nincs jó kezében. Azt kell mondjam önnek, hogy ha megnézi az eredményeket, rekordot értünk el. Olyan kiváló terméstartalékok vannak, a GDP-hez való hozzájárulásunk olyan kiváló volt, a mezőgazdasági foglalkoztatás olyan kiváló volt! Máskor is volt időjárás, most is van időjárás, és láthatja, hogy működik a magyar mezőgazdaság, kiváló eredményeket tud hozni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Jó, hogy van időjárás.)* Ne becsljük le! Hogy azt mondjuk, mert az igazunkba éppen most az nem fér bele, hogy jó a magyar mezőgazdaság, higgyék el, világszínvonalon produkál a magyar mezőgazdaság. Nagyon rossz lenne, ha nem produkálna világszínvonalon. *(Gúr Nándor: Bár úgy lenne!)*

Azt engedjék meg, hogy nagyon határozottan visszautasítsam, hogy minősítsük egymást, és azt

mondjuk, hogy hiteltelenek ülnek itt. Kedves képviselő asszony, mindnyájunkat megválasztottak. Mindnyájunk képviseleti felhatalmazással bír. Egy-egy térség képviseletét látjuk el, és azt kell mondjam önnek, hogy a Fidesz-KDNP-frakcióban ülnek pontosan azok a képviselők, akiket közvetlenül egyéni választókerületből juttattak be; természetesen minden tisztelet minden egyéni képviselőnek, akit úgy választottak.

(20.10)

Tudjuk jól, minden képviselő egyforma, mégis az a megbízás, az a teher, amely egy egyéni képviselő vállán van, mégiscsak nagyobb, és nagyobb felelősséggel bír, mint más társunké. S azért nálunk ez sokkal nagyobb számban van. Ne minősítsük így egymást, nem is illik a vitához gyakorlatilag!

Végül Fazekas miniszter úr kijelentése. Nagyon sajnálom, hogy ezt önök így fogták fel. A miniszter úr egyszerűen idézte a törvényt, hogy a törvény felhatalmazza a környezettel foglalkozó minisztert ennek az aláírására, engedélyezésére. Ebben semmi olyan dolog nincs, aminek megörökönyödést kellene kiváltania. Egyszerű szó szerinti idézet volt a törvényből. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padso-raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalásokat. Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik, tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sok szempont elhangzott már a Jobbik vagy épp az ellenzéki pártok részéről, hogy miért tartjuk rossznak a földek privatizációját. En ezek közül most a fiatalok kapcsán szeretném nyomatékosítani, hogy miért tartjuk ezt hibás lépésnek. Egyszerűen mondhatnám azt is, azt a választ is, hogy ahonnan én érkeztem, ahova tartozik a szülőtelepülésem, ott is nagyon sokan foglalkoznak mezőgazdasággal, ott is számos településen, Kiskunhalastól Jánoshalmán át árverések lesznek, és úgy gondolom, ebből a szempontból is érdemes megvizsgálni, hogy miért is tartjuk mi rossznak ezt a lépést.

A vita során kibontakozott, hogy szinte szöges ellentét van a kormánypárti és az ellenzéki képviselők álláspontja között. Kicsit talán érdemes megvizsgálni, hogyan is alakult ez ki, ugyanis nem mindig volt ez így. Engedjék meg ezért, hogy a Nemzeti Földalapról szóló törvény termőföldről szóló részéből idézzek. Eszerint elővásárlási jog illette meg az államot, a törvény ezt tartalmazza, biztosan Nagy István államtitkár úr is ezzel tisztában van. Ennek az indoklásában lehet azt olvasni: „Ennek célja az volt, hogy az elővásárlási jog biztosításával a földpiac aktív szereplőjévé előlépő állam betöltheti azt a feladatát, hogy a köztulajdonba került termőföldet agrár-, vidék-, népesedési és szociálpolitika céljára hasznosíthassa, elősegítse a közcélú földkészlet-

gazdálkodást.” Részletezve van ezen belül is, hogy „elsősorban például a családi gazdálkodók, letelepedni és gazdálkodni akaró, gyermekek világra hozatalát, felnevelését vállaló fiatal párok részére történő tartós használatba adása”.

Tisztelt államtitkár úr, kérem, magyarázza meg nekem, hogy a tartós használatba adás hogyan áll összefüggésben a mostani eladással! Lehet, hogy én értelmezem a két szót rosszul, de úgy gondolom, hogy a tartós használatba adás egyértelműen mutatja, hogy akkoriban még az önök szándéka is az volt, hogy ezeket haszonbérleti szerződésekkel fogják majd a családok és a különböző, leírt fiatal párok részére adni. Önök ezzel szemben most eladják. Lehet ez az önök álláspontja most, változnak az embe- rek, változhat egy kormányprogram, bármi előfordulhat, de akkor úgy lett volna tiszta, ha azzal kezdik, hogy más véleményen vannak, mint ahogy a három évvel ezelőtti Nemzeti Földalapról szóló törvény fogalmazott. Úgy gondolom, hogy ennyi beismerés illetet volna az önök részéről.

De nézzük tovább! A nemzeti vidékstratégiát önök 2012-ben megszavazták, tehát megint egy olyan dokumentumról beszélek, amellyel vélhetőleg egyetértettek. Ebben önök demográfiai földprogramot hirdettek. Azért is vagyok kénytelen ezt újból szóba hozni, mert Novák Előd képviselőtársam ezt már megtette a mai napon, azonban Bitay Márton Őrs államtitkár sok mindenre válaszolt, de erre nem adott választ. Ugyanakkor szeretnénk kérdezni, hogy ezzel kapcsolatban mi az önök programja. Ugyanis ezt is nagyon szépen, helyesen, velünk is egyetértve megfogalmazták, hogy a népesedési, demográfiai földprogram kidolgozásával és indításával az NFA tartós, 25-50 éves és örökölhető földbérleti jog keretében földet kíván juttatni a fiatal, gazdálkodni szándékozó pároknak, olyan kikötéssel, hogy a fiatal család letelepszik, gazdálkodik, valamint 2-3 gyermek világra hozatalát és felnevelését is vállalja. Szeretném kérdezni, tisztelt államtitkár úr, hogy mi az önök álláspontja ezzel kapcsolatban. Önök írták ezeket a mondatokat három évvel ezelőtt. Ugyanakkor értelemszerűen, ha önök eladják az állami földeket, azok jó részét, akkor ezt a programot nem tudják végrehajtani. Tehát szeretném, ha erre is választ kapnánk.

Sokszor szóba hozták önök az árveréseket, amelyekre lehet mondani, hogy igen, végül is gyakorlatilag a kedvező kamatozású hitel segítségével bárki hozzájuthat ily módon a földekhez. Én mégis azt mondom, nem egyedül, több ellenzéki képviselőtársammal együtt, hogy ez nem reális. Nem reális, mert gondoljunk csak bele abba, hogy az elmúlt évek hitelezési anomáliái miatt nagyon sok fiatal fél a hitel felvételétől. Feltették már mások is azt a kérdést, hogy nem is logikus ez a hitelezés. Miért lenne jobb a hitel törlesztőrészletének fizetése, mint mondjuk, a bérleti díj fizetése? Illetve azt sem nehéz belátni, hiszen szerintem mindannyian tudjuk, az árverések hogyan működnek, hogy azok, akik tőkével rendel-

keznek, versenyelőnyben vannak, és egyszerűbben, nagyobb eséllyel fognak hozzájutni ezekhez a földekhez. Nem véletlen egyébként, hogy a fiatal gazdákat tömörítő Agrya is az aggályát fejezte ki ezzel a módszerrel kapcsolatban. Úgy gondolom, ez is sokatmondó. Úgyhogy szeretném az államtitkár urat kérni, hogy ezekre a kérdésekre is válaszoljon.

Mindezek tükrében úgy gondolom, hogy a vidék fiataljainak, az eljövendő generációnak az elárulása ez a földprogram. Ahelyett, hogy önök a fiatalok, a családok helyzetét nehezítik meg, inkább azzal kellene törődniük, hogy a mezőgazdasággal foglalkozni kívánó fiatalok számát növeljék. Néhány hete Magyar Zoltán képviselőtársammal adtunk be egy írásbeli kérdést, amelyben arról érdeklődtünk, hogy miért nem tettek semmit annak érdekében, hogy megállítsák az agrárismereteket tanulók számának csökkenését. Ugyanis tényszerűen megállapítható, hogy itt egy komoly csökkenés következett be az elmúlt években. Egyébként nemcsak hazánkat sújtja ez a probléma, hanem európai szinten is az agrárgeneráció váltása egy nagy probléma.

Előregedő gazdákról beszélünk, és nincs annyi fiatal, aki átvinné a helyüket. Inkább azt kérném önöktől, hogy a földek eladása és ezáltal egy végtelen nehezen visszafordítható lépés helyett inkább azzal foglalkozzanak, hogy a fiatalokat támogassák, buzdítsák az agrárismeretek megszerzésére, és segítsék őket, segítsék a családokat is például a demográfiai programhoz hasonlóan.

Bízom benne, hogy az államtitkár úr nem megy el, hanem ezekre válaszolni fog. Ennek reményében köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces kör következik. Elsőként Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Nagy István államtitkár úr szavaira szeretnék reagálni, méghozzá két dologban is.

Egyrészt, államtitkár úr, ez van, amikor magyarázkodnia kell, mert igazából nincsenek érvek. Pont az, amit eddig csináltak, cáfolja meg, amit mond. Hiszen azért kellett a földhaszonbérleti pályázatoknál is feltételeket kiírniuk, hogy miként kéne a földet hasznosítani, hogy káros folyamatokat megállítsanak, és hasznos folyamatokat indítsanak el. Mert magától ez nem megy végbe! Ha most a földeket eladják, akkor ebbe nem tudnak beavatkozni. Ezért nem áll meg az az érv, amit ön mondott.

Amit Heringes képviselő asszonynak válaszolt a földek méretével kapcsolatban, az meg egészen vérlázító. A képviselő asszony nem azt kifogásolta, hogy 60 ezer hektárnyi területet 40 ezer részre szétírva miért értékesítenek, ezzel nincs senkinek baja. Államtitkár úr, azzal van baj, hogy 320 ezer hektárt értékesítenek tízezer részre szétírva! Ezzel van a baj, államtitkár úr! Ezzel! És ön elegánsan átlépett efölött.

De igazából nem ekkor jelentkeztem kétperces felszólalásra, hanem a szociális szövetkezeteknél. Ez volt a kedvencem, hogy a szociális szövetkezeteket a tudásban kell megerősíteni. Hát, államtitkár úr, nem kétlem, hogy önök ebben elkötelezettek! Éppen most írtak ki egy pályázatot arra, hogy 70 millió forintot szociális szövetkezetenként 10 szociális szövetkezet esetében, azaz összességében 700 millió forintot költenek el úgy, hogy képzést, oktatást kell ezeknek a szövetkezeteknek megcsinálniuk egy hét alatt. Egy hét alatt! Ehhez adnak 70 millió forintot szociális szövetkezetenként, hogy egy hétig oktassák őket! És majd így jól beleöntik a tudást a szociális szövetkezetek fejébe, ahogy ön ezt igényelte! Csak aztán, amikor ezt a tudást hasznosítani akarnák, akkor már föld nem lesz, ahol értékesíthetnék ezt a tudást.

Államtitkár úr, ne nézzük hülyének egymást! Amit itt csinálnak, az elfogadhatatlan! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Font Sándor képviselő úr, Fidesz.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Aki kétperces felszólalásra jelentkezik, nagyon résen kell lennie, mert rendkívül gyorsan továbblép az általános felszólalás, mire harmadik körben esetleg szót kapunk. *(Gögös Zoltán: Nem mi csináltuk ezt sem!)*

Hadd térjek vissza egy kis számmisztikához! Szilágyi György képviselőtársam valami óriási tragédiával adta elő, hogy a jelenlegi földforgalmi törvény az ő olvasata szerint kinyitja a földvásárlás lehetőségét Európa összes lakójának, gyakorlatilag 700-800 ezer embernek. *(Szilágyi György: Társult országokkal!)* Még a társult országokat is ide sorolta.

(20.20)

Képviselő úr, jobb lett volna, ha egy kicsit jobban tanulmányozza a földtörvényt, ezt az elvi lehetőséget, amit ön itt óriási tragédiaként felvázolt, mert - ha szabad úgy fogalmazni - mi azért résen voltunk, mi, akik megpróbáltuk megalkotni ezt a földforgalmi törvényt, és éltünk az Európai Bíróság azon ítéletével az egyik különös perben, amely azt mondta, hogy feltételekhez lehet kötni a termőföldvásárlást egy adott tagországnak, ha ezt akarja. És milyen csoda, mi úgy gondoltuk, hogy feltételekhez kötjük.

Csak néhány apró feltételt hadd mondjak el! Az a 700-800 ezer érintett ember, aki Magyarországon vásárolhat termőföldet, így önmagában majdnem igaz, csak voltak feltételek - amelyeket egyébként az Unió megkifogásolt, de hadd ragaszkodjunk hozzá, hogy nekünk ez fontos -, hogy csak földműves vásárolhat, természetes magánszemély, mindazok, akik már legalább három éve letelepedtek Magyarországon, és életvitelszerűen mezőgazdasági termelést folytatnak, de nemcsak bejelentésre, hanem ezt egy államigazgatási szerv még le is igazolja számára. És

tetszik tudni, hogy hány ilyen van most? 102 ezer. Még az összes magyar, jelenleg is jogosultsággal rendelkező gazdálkodó sem kérte ezt az igazolást. Számításaink szerint 180 vagy 200 ezer gazdálkodó kérhetné ezt az igazolást, de nem kérte ki. Jelenleg 102 ezer ember, természetes magánszemély vásárolhat termőföldet Magyarországon, és nem 700-800 ezer ember. Ezt az apróságot szerettem volna kijavítani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kénytelenek vagyok Font elnök úrra reagálni, ugyanis pont ezen kitételek egy jelentős részét vizsgálja most az Európai Unió, s amekkora pechünk van, minden valószínűség szerint - ezt önök is beismerték - el fogja kaszálni a földforgalmi törvényt, és innentől kezdve bizony teljesen megállja a helyét az, hogy egy olyan törvényt alkottak, amely 700-800 millió (sic!) állampolgár számára teszi szabaddá Magyarországon a földvásárlást.

Többször elhangzott ma, hogy a Jobbik megszavazta például a Nemzeti Földalapkezelőről szóló törvényt, és önök ebből levezetik, hogy akkor biztosan a földeladást is támogattuk. Ezt nem győzöm elégszer cáfolni. A Jobbik akkor is, ahogy aztán később a nemzeti vagyronról szóló törvényt és az Alaptörvényt is benyújtotta azokat a módosító indítványokat, ami azt eredményezte volna, hogy elidegeníthetetlen nemzeti vagyonná váljon a termőföld. Ettől függetlenül természetesen voltak abban a törvényben támogatandó részek, amelyeket kiemelünk, és támogattuk is. De az, hogy akkor képtelenek voltak önök ezt a lehetőséget bezárni - de nem is akarták -, az nem jelenti azt, hogy a Jobbik ezzel bármikor egyetértett volna, és ennek lépten-nyomon hangot is adtunk.

Elhangzott itt, hogy az egy hiteles program, amit most végrehajtanak. Nos, ez akkor lett volna hiteles, ha 2010-ben és 2014-ben a választások előtt nyilvánosságra hozták volna, de mint tudjuk, önöknek nem volt választási programjuk, azon kívül, hogy 2010-ben azt mondták, a szocialistákat le kell váltani - a mondatnak ezzel a részével még egyet is értettünk -, de program bizony nem volt. 2014-ben pedig egyetlen szó volt a programjuk, az, hogy „folytatjuk”. Ebből nehogy már azt vonják le, hogy önök előre megmondták, hogy el fogják adni ezeket a földeket! Nemcsak velünk, ellenzékiekkel, a saját szavazóikkal sem közölték. Innentől kezdve ez egy hiteles programnak nehezen nevezhető.

És azt se felejtjük el, milyen érvek állnak még amögött, hogy ezt behozták élénk és megpróbálják meglépni. Ha most nem adják el ezeket a földeket, akkor egyetlen veszély van: az önök barátai, oligarchái, akik megnyerték a földbérleti pályázatokat, le fognak bukni, hogy nem tartották be az ígéretüket sem az állattartásra, sem más kitételekre vonatkozó-

an, és őket próbálják meg ezzel fedezni. Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is a Nagy István államtitkár úr által elmondottakra szeretnék reflektálni. Sokszorosan elhangzott ma már a kis- és közepes gazdálkodók segítése. Azt tessék nekem megmondani, államtitkár úr, hogy amennyiben ez a valós cél, akkor miért nem lehetett támogatni azt a Jobbik által beterjesztett mezőgazdasági integrációs törvényt, tehát az üzemszabályozási törvényt, amely lehetőséget teremtett volna arra, hogy a természetes személyek érdekeltségeit megvizsgálja a tulajdonlásban, és esetleg korlátozza ezt a lehetőséget. Miért nem lehetett akkor ezt támogatni?

Miért nem lehetett a szövetkezeti törvényt először behozni, hogy rávegyük azokat az embereket, hogy működjenek majd együtt vidéken, és közösen? Amikor itt legitimitási problémákról vitázunk, akkor mindig felmerülnek azok a kérdések, hogy ha igazuk lenne és az lenne a valós érv, akkor ezek miért nem történtek meg előzetesen.

Ugyanígy amikor mindig hallom a kormányzatnak azt az álláspontját, hogy jó kezekben, a gazdálkodóknál van a föld, és hogy a tulajdon kerüljön oda, ez nagyon jól hangzik és szívhez szóló, csak az a baj, hogy a kormány kettős játékot játszik. Amikor valamiből pénzt akar csinálni vagy ilyesmit - például a földnél -, akkor azt mondja, hogy a gazdálkodóknál van jó helyen a pénz.

A közüzemi szolgáltatóknál meg miért mondja azt, hogy az állam a jó gazda? Miért mondja azt, hogy meg kell szüntetni a magánosítás rendszerét? Az egyik helyen azt mondja, hogy a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásban államosítani kell, minél többet államosítsunk, mert az állam tud jó gazda lenni, amikor meg amellet kell érvelni, hogy inkább magánosítsunk és adjuk oda, akkor meg azt mondják, hogy a gazdálkodó a jó gazda. Nem értem én ezt!

Amikor felmerülnek ezek az érvek, akkor mindig előjön az, hogy a kicsik hogyan fognak hozzájutni a földhöz. És amikor majd lebonyolításra kerülnek ezek az adásvételek, ha ez megvalósul, akkor egy következő kormány esetében kíváncsi lennék egy vagyonosodási vizsgálatra, arra, hogy ezek miből teszik be az önerőt, meg hogyan fogják megvalósítani ezt azok a gazdálkodók, akik részt tudnak venni a liciten, mert továbbra is fenntartom, hogy a kis- és közepes gazdálkodóknak nem lesz meg a tőkéje ahhoz, hogy ezzel a lehetőséggel érdemben élni tudjon.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Visszatérünk az előre bejelentett képviselői felszólalásokhoz. Demeter Márta képviselő asszony, MSZP, tessék!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök, hogy a vita végén végül Fazekas miniszter úr is itt van és hallgatja ezt a vitát. Kérdés egyébként, hogy a vita tartalma, amit eddig hallhatunk a kormánypárti képviselők részéről, mennyire hiteles, ahogy képviselőtársam is már említette, másrészt pedig ténylegesen mennyire az említett témáról szól. De sajnos ezt már megszokhattuk.

Miniszter úr, most számtalan kérdést tudnék önnek feltenni (*Dr. Fazekas Sándor: Tessék! Halljuk!*), és szeretnék a tárgynál maradni. Mindenesetre megemlíteném, hogy ennek a 380 ezer hektárnak - ami értékét tekintve 300-400 milliárd forintra rúg - a másfél hónap alatti villámgyors kiárusításán kívül még számtalan - fogalmazhatok úgy, hogy - botrány is fűződik az ön nevéhez, és enyhén szólva sem bizalomgerjesztő, hogy szintén ön az egyik, aki fémjelzi ezt az akciót is. (*Dr. Fazekas Sándor: Nem is akarok én az MSZP-nek rokonszenves lenni!*) Itt sorolhatnánk például Kiss Szilárdot, aki agrárattasának lett kinevezve személyi biztonsági tanúsítvány nélkül, Horváth István sertésügyi miniszteri biztost, a parlagra 1 százalékot, amit teljesen más dolgokra költöttek el, illetve azt, hogy sikerült befektetni Quaesstor Hungária ügyben is, és százmillió nagyságrendről beszélünk.

No de visszatérve: szeretnék reagálni egy pár felvetésre. Bitay Márton államtitkár úr és Horváth István képviselő úr szintén nagyon sokat mesélhetne a trafikmutyiról. Horváth Istvántól szeretném megkérdezni, hogy a földekért hány kopogtatócédulát kell összegyűjteni. (*Gyórfy Balázs: Már nincs kopogtatócédula!*) Már nincs kopogtatócédula. Akkor hány aláírást kell? Csak ön ezt említette azon a bizonyos felvételen, mennyit kérdeztem így, hogy biztos érthető legyen. Mennyit várnak '18-ra ezért?

Azt is mondta azon a felvételen, hogy jobboldalnak kell lenni. Az nem jobboldal, amit önök csinálnak, nem jobboldali politika, nem konzervatív politika. Ez a konzervatív politika szégyene, ugyanis kizárólag az üzleti érdekeikről szól. Nincs agrárpolitikája és semmilyen más politikája a kormánynak, tisztán üzleti és magánérdekek vannak, évek óta ezt látjuk. Tehát nagyon kilóg a lóláb.

A kérdés az, mi az oka annak, hogy ilyen villámgyorsan, másfél hónap alatt adnak túl ezeken a földeken, és egyáltalán mi indokolja, miért gondolják azt, hogy ezek a földek az államnál nincsenek jó kézben. Miért gondolják azt, hogy bármilyen pozitívum származhatna ebből, miért érvelnek ezzel, amikor látszik, hogy alapvetően inkább magánérdekek állnak amögött, hogy privatizálni akarják ezeket a földeket? Hiszen ha állami tulajdonban van a föld, és egy állam megfelelően gondolkodik struktúrában, jogállami keretek között működik, akkor igenis megvan az a lehetőség, hogy munkahelyeket teremtsenek ezzel, akkor ténylegesen meglenne az a lehetőség, hogy fiatal gazdák tudjanak gazdálkodni, és ez tényleges perspektíva lehetne a vidéken élők számára

abban a konstrukcióban, amit képviselőtársaim többször említettek.

Látszik egyébként, hogy pusztán a magánérdekek vezérlik önöket, már csak abból is, hogy egy kormányhatározatról beszélünk. Ha igazán az ország sorsa, igazán a pozitív és előremutató megoldások érdekelnék önöket, és nem a magánérdekek vezérelnék, akkor nem ilyen formában valószínűleg ezt meg, hanem a megfelelő formát választanák ehhez.

(20.30)

Látszik, hogy nem ez a cél. Már a bérleti pályázatoknál látszott az, hogy olyanok nyertek földeket, akiknek semmi közük nem volt ehhez. Most sorolhatnám én is, hogy műkörmösök, mindenféle más foglalkozásból jövők, de egy dolog biztos, hogy azok, akik évtizedek óta művelték azt a földet, elestek ettől a további lehetőségtől. Veszélybe került a családjuk megélhetése. És látszott az, számtalan eset volt rá, hogy állattartóknak állatok százait kellett levágniuk amiatt, mert mások kapták meg ezt a földet. És ez mind-mind a kormánypárti képviselők és a kormány lelkén szárad.

Ne gondolják azt egyébként, hogy ennek nem lesz következménye! Láthattuk, hogy olyan bátyát épített és olyan rendszert épített ki ez a kormányzat, természetesen a kormánypárti képviselők támogatásával, ami minden szempontból önöknek dolgozik. Viszont ennek egyszer vége szakad, és mint ahogy elmondták képviselőtársaim, mindent, ami tőlünk telik, ami képviselői eszközökkel és törvényes eszközökkel dokumentálható és számon tartható, az számon lesz tartva, és az illetékesek előtt igenis el kell számoljanak majd ezekkel a tettekkel.

Itt megy ez a szöveg, hogy a fiatalokat segítsük. A fiatalok menekülnek az országból. Teljesen mindegy, hogy mivel foglalkoznak, akár orvosok, akár vidéken élők, akár olyanok, akik gazdálkodni is szerettek volna vagy ez perspektíva lett volna, hiszen ilyen családban nőttek föl, és egy nagyon pozitív szemléletet kaptak ebben, és ez a jövőjük, azok is menekülnek ebből az országból. Kikre gondolnak, amikor arról beszélünk, hogy kisebb földeket, a kicsi földeket megkaphatják fiatalok, és akkor majd tudnak rajta gazdálkodni, és van önerejük is? Nézzünk meg egy pár példát erre, jó?

Mondjuk, Jánossomorján 28 hektár 55 millió forint. Kimlén 11 hektár 35 millió forint, 75 hektár 185 millió. Mosonmagyaróváron 70 hektár 132 millió forint. Na most, nyilvánvalóan önerővel is minimum 10 százalékkal rendelkezniük kell ezeknek a fiataloknak. Hol van az a 20 százalék? Hol vannak ezek a fiatalok? Kik azok, akiknek ennyi pénzük van, hogy ezzel rendelkezzenek? És hozzáteszem, hogy most olyan emberekről beszélünk, akik most 30 évesek, fiatalok, tegyük föl, még lenne ennyi önerejük is, de 36 év múlva tudják használni a földet és tudnak gazdálkodni. 66 évesek lesznek akkor. Kérdezem, milyen fiatalokról beszélünk.

Látszik az, hogy egy teljes átverésről van szó. Megy a kormányzati kommunikáció, megpróbálják megindokolni ezt a privatizációt, de teljesen átlátszó az egész, és látszik az, hogy az a gyakorlat, amit láthattunk akár Mészáros Lőrinc esetében is, hogy olyanoknak játsszák át a földet, olyanoknak adják oda akár a bérletet is, akik a kormányzathoz kötődnek, akik haverok, és nyilván lojálisak.

Kérdés, hogy aláírásokért éppen vagy más előnyökért. Ez az, ami egyébként a pofátlanság, hogy ezt meg merik tenni, és ki merik szolgáltatni az embereket, ki merik szolgáltatni a vidéken élőket ennek. Úgyhogy nézzenek magukba, legyenek kedvesek! (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Végre egy alkalmas időpont és alkalom, hogy beszéljünk Jász-Nagykun-Szolnok megye földügyeiről. Nincs is ennél szebb dolog, mint hogy maga a miniszter, aki egyébként a Nagykunságba való, nagykunsági dolgokról hallhat, nagykunsági földügyekről tájékozódhat a Ház falai között.

Mifelénk, Jász-Nagykun-Szolnok megyében, lévén, hogy az agrárgazdaságban rendkívül erős térség, fontos ügy az állami föld, fontos ügy a magánföld, de összességében a föld valamennyi ügye is. Nyugodtan nézhetjük ennek fényében tehát a jelenlegi vitanapot is, azaz, hogy milyen is a status quo, milyenné fog változni, és mit tudunk jelenleg arról, amit a kormány tervbe vett, és amiről az egész vitanap szól.

Úgy gondoltam, a legjobb és leghelyesebb, ha sorra vesszük esetleg azokat a személyeket, és ne nekem legyen igazam, legyen az, hogy esetleg miniszter úr pár év múlva azt mondhatja, hogy Lukács képviselő úr, önnek nem volt igaza abban, hogy az ön által megemlített személyek ismét nagyobb, illetve komolyabb befolyást szereztek. Tudom, hogy unalmas lesz önnek, miniszter úr, akikről beszélni fogok, hiszen ismeri őket, régi jó harcostársai, ha úgy tetszik. Rögtön az első ilyen témakör, amit szeretnék felhozni, az a Hubai család. Úgy gondolom, az ön számára a Hubai család, Hubai Imre és az ő érdekeltségi köre nem ismeretlen.

Hubai Imre, az ifjabb, a NAK alelnöke, a Nemzeti Agrárkamara alelnöke, az apukája a megyei elnök, egyébként a helyi földosztó bizottság elnöke, volt magoszos megyei elnök. Nem földosztó bizottság, hanem földbizottság, ha helyesen mondjuk, nézek itt az agrárkamara elnök úrra. Természetesen a családnak nemcsak úgymond a titulusa nagy, hanem, úgy tűnik, mindaz az állami támogatás, vagy nem is állami támogatás, mindaz a földalapú támogatás, de összességében mondhatjuk azt, hogy vidékfejlesztési támogatás, amit meg tudtak szerezni. Egyeségesen ezek a támogatások, ha lehet a Farm Subsidies honlapjának hinni, a korábbi, 2010 előtti

állapotban összességében meghaladta az 1 milliárd forintot, de mondhatjuk nyugodtan azt is, és itt a 2014-es adatokat néztem meg az ellenőrzés alapján, hogy milyen vidékfejlesztési és agrártámogatásokhoz jutott a család, nem csak egy személy hozzá. Azt láthatjuk, hogy összességében négy év alatt közel 3 milliárd forintot sikerült a család érdekeltségébe tartozó személyeknek, illetve gazdasági társaságoknak hozzájutni. Ők lennének az önök által fémjelzett családi gazdaságok.

Ha a vidék.ma írását vesszük, ők a Hubai és Társa Kft.-ről, amely a top 100 agrárcégbe nem fért bele, kimutatták, hogy a 175. helyen állnak - egyébként azt hiszem, a Miniszterelnökség hozta le ezt a top 500-as listát - 1 milliárd 916 millió forinttal. Hát látjuk, hogy ezeknek a személyeknek, ezeknek az érdekeltségeknek bőségesen lesz pénzük, hogy majd beszálljanak abba a licitbe, ami el fog indulni a Nagykunságban, ami el fog indulni Karcagon és környékén.

A másik személy szintén ismerős lehet, már csak a családi neve alapján is, Fazekas Szabolcs, aki, mint tudjuk, nem az ön rokona, illetve nem a családtagjai közé tartozik. Úgy gondolom, ebben már volt per is, ami megállapította ezt.

Nos, szóval a halbiztos úr, Tomajmonostora polgármestere, egyébként fideszes polgármestere, az ő érdekeltségi körébe tartozólag, ő maga egyébként 126 millió forint éves támogatásban részesül a földek után, az ő felesége a kunhegyesi járási hivatal hivatalt vezető-helyettese, aki 130 hektár haszonbérlet területet nyert. Úgy gondolom, ez eklatáns példája annak, hogy azé a föld, aki megműveli. Nyilvánvalóan egy hivatalt vezető-helyettes a 130 hektárt mindennapi tevékenysége során kifejezetten jól tudja művelni, ahogy fogalmaztunk, az a kérges kezű gazda, aki folyamatosan műveli ezt a földjét.

Összességében megállapíthatjuk, hogy Fazekas polgármester úr érdekeltségi körébe tartozóan is, nyugodtan mondhatjuk, és ezek a tényadatok, 251 millió forint volt csak a 2014-es évben a támogatásuk. Ők egy négyéves ciklusra vetítve több mint 1 milliárd forintot szeretnének megszerezni, illetve szereztek már korábban is meg. Egyébként a Népszabadság is írt róluk, és összességében, a Népszabadság állításai szerint a család által használt terület 1000 hektárra rúg. De említhetném a Garancsi-Kékessy famíliát is, amelyet nem kell bemutatni az Orbán Viktor köreit ismerőknek. A volt párizsi nagykövet is igencsak szép birtokon gazdálkodik.

Amit viszont még érdemes tudni: mire fognak ezek a személyek pályázni, miért fontos, hogy nekik ekkora agrártámogatásuk van? A Nagykunságban összességében csak 3 hektár alatt 199 millió forintnyi összegben írnak ki pályázatot, Karcagon 240 földrészletre, ezek a 3 hektár alattiak, és még nincsenek benne azok, amelyek nagyobb területek. Karcagon összességében 93 millió forintot fog szétosztogatni, szétosztani, hitbizományba odaadni a kormány. Érdemes tehát ezeket azért figyelemmel követni, mert láthatjuk, kiknek lesz lehetőségük, kiknek lesz pén-

zük arra, hogy ismételtén beszálljanak ebbe a bizniszbe.

Miniszter Úr! Nagyon szeretném, ha én tévednék. Nagyon szeretném azt, ha nem megint ezek a személyek kerülnének elő győztesként, nyertesként, és nem ők gazdagodnának újabb földekkel, és nem az igazi családi gazdálkodókat, hanem a Fidesz-családi gazdálkodókat fogják gyarapítani. Úgy gondolom, ebbe az irányba megy ez a tendencia.

Miniszter úr, én nagyon örülök, hogy ezt most itt tisztázni lehet. Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Fazekas Sándor miniszter úr jelentkezett. Parancsoljon!

(20.40)

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, összegyűlt jó néhány kérdés, amelyekre célszerű, ha válaszolok. A bőség zavarával küzdve azért van néhány olyan dolog, amivel nem akarok elébe vágni államtitkár úrnak, hiszen őt több alkalommal megszólították, de szerintem el kell azért mondjam a véleményemet néhány felvetésre, kérdésre, ami itt elhangzott.

Az egyik az, hogy Harangozó képviselő úr mondta, ha jól emlékszem, nem tudom, hogy ő mondta-e, akkor nem írtam föl pontosan, hogy tízezer darabra van itt szétíratva 350 ezer hektár, nem tudom pontosan, hogy ő mondta-e, valami ilyesmit. Nincs ez szétírva, ez így van már ki tudja, mióta. Ezek a helyrajzi számok gyakran 100 és 150 évesek, tehát a kormány nem írt szét semmit sem. Tehát ha valaki ilyen alapszintű dolgokkal nincsen tisztában, akkor talán jobb, ha inkább a felkészülésre fogja azt az időt, amit itt tölt, ne haragudjon. *(Harangozó Gábor István: Nehéz volt, de megvan. - Az elnök csenget.)* Ne haragudjon, attól még, amit ön mondott, teljes valótlan, hiába csóválja a fejét és fogja azt. *(Harangozó Gábor István: Szánalmas! Gyalázat!)* Én nem tudom, hogy mi a szánalmas, az, ha valaki felkészül egy ülésre vagy sem, szerintem az utóbbi. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.)*

A következő: szociális szövetkezetek - hozzátéve azt, hogy nyilván az FM igyekszik minden kérdésre válaszolni, de azt hiszem, hogy ez nem teljesen a mi területünk. Egy dolog biztos, hogy az önkormányzatok részére azokat a területeket, amelyeket akár szociális szövetkezetek veszik igénybe vagy az önkormányzatok közvetlenül Start-munkára, az állam a jövőben is tudja biztosítani. *(Gógös Zoltán: Honnan?)* Egyébként is munkaintenzív ágazatokban dolgoznak a szociális szövetkezetek, kertészetekben például, már most jó néhány területet kaptak, vagyongazdálkodásban vannak ezek a területek, illetve sok olyan belterületi ingatlan van, zártkert, felhagyott zártkert van, az országban egyébként 200 ezer hektár, ami lehetővé teszi azt, hogy ezek a

szövetkezetek földhöz jussanak. Tehát szerintem így általánosságban erről nagyon könnyű beszélni, de én nem emlékszem arra, hogy az NFA visszaautasított volna akár önkormányzatot, akár szociális szövetkezetet föld dolgában. Hozzátartozik, hogy ehhez nem is ilyen 100 meg 200 hektáros területek szükségesek.

Magyar Zoltán kérdezi a Fidesz programját. Én ajánlom a figyelmébe a 2010-es programot, ami most is hatályban van. Abban pontosan benne van a családi gazdaságnak a támogatása. Benne van, ezt el kell olvasni, és ez jól látható. *(Magyar Zoltán: Ez nem volt benne.)* Benne van a programban, legyen nyugodt a képviselő úr afelől, hogy benne van. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Többek között az is, mert vannak olyan részei, amelyekben többen a jelenlévők közül mint szerkesztő, feladatot vállaltak.

Sallai Róbert Benedek képviselő úr a Jobbik integrációs törvényjavaslatát kéri számon. Szerintem induljunk az elejéről, a Jobbik legfeljebb módosító javaslatokat tudott eddig letenni a vitában, várjuk azt a komplett földtörvényt, ami a föld államosítására vonatkozik, várjuk azt a konkrét földtörvényt, amit önök már megígértek, és szerintem utána, mint ahogy mindennek megvan a sora, a többit is meg lehet vitatni.

Sallai Róbert Benedek képviselő úrnál nem igazán értettem azt, hogy a hulladékgazdálkodással hogy akarja összekeverni a földet. Nyilván végül is minden dolog mindennel összefügg, de szerintem a földet - mint megújuló természeti kincset és nemzeti vagyont - nem kellene más analógiákkal kritikába hozni, legalábbis a kormány földprogramját.

Önerónél vagyonosodási vizsgálatot akar a képviselő úr. Nem tudom, ez mennyire népszerű. Bizom abban, hogy aki földre licitál, különösen, mivel a területek 80 százaléka 10 hektár alatti, állni tudja az önerőt. Egyébként is tud hitelt fölvenni, azt sem tartom kizártnak, hogy akár tud kölcsön kérni családtagoktól vagy olyan vagyontárgyhoz nyúlni, amire nincsen szükség, ha 10 százalék önerőt le kell tenni néhány hektárra. Tehát nem hiszem, hogy ez egy leküzdhetetlen dolog lenne. És azt sem hiszem, hogy nekünk vissza kellene hátrálnunk ebből a programból azért, mert vannak nagyobb területek meg vannak esetleg tőkeerősebb vásárlók, mert akkor pontosan azokkal a kisebb gazdálkodókkal tolnánk ki, akiknek a területébe, mondjuk, be van ékelődve egy állami néhány hektáros darab vagy akár néhány ezer négyzetméteres darab.

Demeter Márta képviselő asszony, azt látom, hogy nem tetszik a munka, amit végzek, képviselő asszony *(Demeter Márta: Nem.)*, de nem is várom el azt, hogy a nagybirtokosok és a külföldiek pártjának tetsszen az, amit a tárca végez. *(Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük: Figyeltél, amikor beszéltünk? - Harangozó Gábor István tapsol. - Az elnök csenget.)* Igen, látom, hogy sikerült az aktivitásukat fölcsigáznom. Valamennyi kérdésben, amit ön mondott és amelyek egyébként részlet-

kérdések, illetve csekély jelentőségűek, szerintem a földtörvényhez és a gazdák földhöz juttatásához képest már korábban részletes tájékoztatással éltem. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ugyanakkor azt a műkörmös hölgyet, akit önök állandóan támadnak, kötelességemnek tartom megvédeni. Tisztességes, becsületes gazdasszony, tisztességes, becsületes gazdálkodó család... *(Gógös Zoltán: És mikor látott tehenet?)* Tisztességes, becsületes család, és méltatlan zaklatásnak voltak kitéve az önök részéről. Tisztelt Országgyűlés! Itt és most is el szeretném mondani, hogy az azért egy felháborító dolog, hogy egy gazdát vagy egy gazdasszonyt azért támadnak, mert nem kizárólag mezőgazdálkodással foglalkozik, hanem mint mondjuk egyébként, hogy álljanak több lábon, kereskedjenek, készítsenek élelmiszert, adják el, nyisanak panziót, vállaljanak szolgáltatásokat, gépjárműszerviz például és így tovább, utána pedig, ha valakinél találnak egy olyan profilt, ami egyébként nem gátja annak, hogy gazdálkodjon, mert mégsem egy úrhajós, aki fenn van a világűrben egy fél évig, akkor utána országosan is meghurcolják. Ezt vissza kell utasítanom a magyar gazdatársadalom nevében, és már most előre jelzem, hogy tudom én azt, hogy önök nagyon készülnek arra, hogy hány vidéki orvos, aki egyébként földműves, hány olyan iparos, aki egyébként földműves, lesz majd pellengérré tűzve és még mások, akik egyébként nem kizárólag földműveléssel foglalkoznak, lehet, hogy falusi vendéglátással foglalkoznak és így tovább. *(Közbeszólások az MSZP soraiban. - Az elnök csejnet.)*

Az alkalmazottak részére, akik nem földművesek, bármennyire is fáj ez a nagytőkének és a cégek tulajdonosainak, nem nyílik meg a földvásárlás lehetősége. *(Gógös Zoltán: Aki orvosi egyetemet végzett...)* Az is, aki orvosi egyetemet végzett és nem földműves, az sem vásárolhat. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* Örülök ennek az ilyen kérdezz-feleleknek, de nyilván a képviselő úr nem akarja megsérteni a többieket, akik benyomták a gombot, és várják azt, hogy kérdezhessenek, azzal, hogy közbevág és a saját kérdését teszi itt föl.

Szeretném megvédeni tehát a műkörmös gazdasszonyt, azokat is, akik falusi vendéglátással foglalkoznak meg vetőmag-kereskedelemmel, vagy akár pedagógusként dolgoznak, mert így tudnak megélni, és korábban nem volt elég földjük, gyakran pontosan önök miatt - akik ezeket a földeket a csókosoknak adták oda - ahhoz, hogy önállóan gazdálkodjanak. Egyébként nyilván lehet példálózni, 7700 gazda kapott földet a „Földet a gazdáknak” program keretében. Ebből körülbelül száz esetet tudnak felhozni, nyilván ezt is a maga helyén kell kezelni.

Lejárt földbérletek, hogy jártak itt sokkal korábbi földbérlők? Tisztelt Országgyűlés! Nyilván, aki korábban földbérlő volt, akár nagy cég, akár kicsi, az tudta azt, hogy meddig tart a föld bérlete.

Letelt, és utána a magyar állam ezt meghirdette. Erre lehetett számítani. Lehetett számítani Mezőhegyesen is, amit egyébként sikerült úgy privatizálni, ahogy, kivonni az állami földből. Most hirtelen érzékeny téma lett a 220 éves ménesbirtok; amikor eladták a csókosoknak, akkor nem volt érzékeny téma. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Akkor nem ennyien dolgoztak, hanem több ezren, és most négyszázan vannak, tehát azért itt a pontosságnak megvan a maga jelentősége. De ott is letelt a földhaszonbérleti idő, és utána van egy pályázat, és utána eldől az, hogy ki nyer. Ugye, önök sem gondolják azt komolyan, hogy olyan pályázatot írt ki a kormány, hogy már előre megvan az, hogy mondjuk, egy MSZP-s nagybirtok nyer?

Túl drágák a földek - ezt mondta a képviselő asszony. Máskor meg azt mondja az MSZP, hogy elkótyavetyéljük a földeket. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Szerintem ezt egymás között rendezzék el, hogy akkor megvásárolhatóak-e a földek vagy pedig alacsony áron adja ezeket el a kormány. Egy liciten alakul ki a föld ára, és ahol drágább a föld, nyilván nehezebb földhöz jutni, de ugyanakkor vannak olyan területei az országnak, ahol egyébként a földárak mérsékeltebbek. Szerintem a gazdákra, a fiatalokra kell azt bízni, hogy mit vásárolnak és mit nem, mit vállalnak fel a liciten, és mi az, amit nem vállalnak föl. Egyébként a fiatalok számára igenis jelentős segítség ez a program, mert ahol van egy idősebb gazda, egy idősebb családtag, és lehet, hogy a birtoka nem túl nagy, de most ki tudja egészíteni, akkor lehet, hogy a fiatal mégis azt vállalja, hogy ő folytatja a családi gazdálkodást.

Lukács László György itt több családot is emleget. Tisztelt Képviselő Úr! Nem láttam itt olyan dolgot, ami tilos lenne. Én mind a Hubai családot, mind Fazekas Szabolcsot és családját, mind Garancsi urat és Kékesi Dezső családját is szeretném megvédeni. Ha önnek valami baja van, akkor szerintem ezt nem az Országgyűlésben kell tisztázni, ha ezekkel a családokkal önnek valamilyen problémája van. De azt el szeretném mondani, hogy nyilván ezek a támogatások, agrártámogatások már, a területalapúak és a többi is nem egy ismeretlen dolog. Ha ön lát valamilyen kivetnivalót, akkor tegyen feljelentést ezekben az esetekben vagy más esetekben is. De hogy szorgalmas, dolgozó emberek rovására ön itt az Országgyűlésben feltételezésekre bocsátkozik, s eleve olyan helyzetet akar teremteni, hogy ezek közül a családtagok közül vagy a rokonaik vagy a névrokonaik közül valaki már úgy induljon neki egy árverésnek, hogy másodrendű állampolgár, no, ez a modern kori kuláküldözés, tisztelt képviselő úr.

(20.50)

A magyar gazdatársadalom nevében ezt én kikérem, hogy itt az Országgyűlésben szóvá tegye. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

Egyébként én senkinek a jövőbeni árverésével, földvásárlási szándékával kapcsolatban nem bocsátkozom találgatásokba. Ön bocsátkozik találgatásokba, teljesen felelőtlenül. Szerintem majd eldől annak idején, hogy egyáltalán az érintettek akarnak-e földet venni, mennyi földet akarnak venni, és hogy mi lesz egy árverés eredménye. Ez majd eldől, ez egy jövőbeli dolog. Én, hangsúlyozom, nem akarok egyetlen esetben sem találgatni arról, hogy na, akkor majd mi lesz. Az pedig teljes képtelenség, hogy itt valami osztogatás lenne. Képviselő úr tanult jogász, tehát nyilván tudja azt, hogy egy árverés hogy működik. Az árverés nem osztogatás, nyilvános árverésen az ottani földművesek tudnak a földre licitálni. És 300 hektár a határ, hangsúlyozom, 300 hektár a tulajdoni határ, tehát akinek már van valamennyi területe, az ennyivel kevesebbet tud majd megvásárolni. Az, hogy most egy család elindul-e egy ilyen liciten vagy bárki elindul, szerintem a jövő kérdése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Képviselői minőségében Nagy István képviselő úr, a Fideszből. Parancsoljon, két perc!

DR. NAGY ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Adósságom van Farkas Gergely képviselőtársam felé, azt szeretném leróni. Azt kérdezi, hogy mitől jobb, hogy hiteldíj vagy bérleti díj. Én azt hiszem, hogy ha választani lehet valakinek, akkor mindenképpen inkább a hitelt választja, hiszen akkor már tulajdonos, és egyszer birtokba kerül. A bérleti díj pedig egy örök életen át tartó fizetés, és még nem lesz tulajdonos, bármikor onnan odébb mozgathatják. Tehát ez a kettő közti különbség, kardinális különbség, és szerintem ez végtelenül fontos.

Demográfiai földprogram. Annyit hadd tegyek hozzá, mivel nem az összes föld van értékesítve, ezért bármilyen programot ebből még meg lehet valósítani. De ha a véleményemre kíváncsi, akkor azt kell mondjam önnek, a legjobb demográfiai földprogram pont az, hogyha ezeket a fiatalokat tulajdonhoz, földhöz juttatjuk.

Azt kérdezte Demeter Márta képviselőtársam, hogy hogyan tudják majd a kimlei vagy óvári földeket megvenni a fiatalok akkora összeggel. Ha csak a fiatal gazda pályázatot vesszük alapul, ahol 12 millió forintot nyernek ezek a fiatalok, az már egy olyan kiegészítő lehetőség, amellyel egészen szép terület önrészt képesek finanszírozni ahhoz, hogy még mindig egy fillért se kelljen saját pénzükből betenni abba, hogy meg tudják szerezni azt a földet.

A közműcégek és más egyéb összefüggés, Sallai Róbert képviselőtársam, tudja, a profitról szól pontosan. Az a különbség, hogy addig, amíg a közműcégeknek a díjait mérsékelni kívánjuk, mert azt szeretnénk, hogy az embereknél maradjon több pénz, nem azt szeretnénk elérni, hogy a közműcégek nagyon nyereségesek legyenek, hanem az nonprofit alapon működjen, a tulajdonosok pedig szerezzenek minél

nagyobb tulajdont. Ez a különbség, hogy a gazdáknak földet szeretnénk adni, a közműcégeket pedig korlátozzuk abban, hogy árat tudjanak emelni.

A szövetkezeti törvénnyel kapcsolatban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* - egy mondat még, elnök úr, engedje meg nekem -, hogy szövetkezni szabad tulajdonosoknak a módja és a lehetősége, nem kényszerítve, hanem amikor szabadon, tulajdonosként szövetkezhetnek. Tehát először tulajdonosnak kell lenni, majd aztán önkéntes alapon vállalhatják a szövetkezetet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, két percben!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Miniszter úr, mindig tetszik emléteni, hogy 10 hektár alattiak a földek. Hogyha ön kisgazdákat úgy akar segíteni, hogy majd 10 hektáros területeket vesznek, akkor miért nem építünk be ebbe a hitelkonstrukcióba a kormányrendeletbe egy szerzési korlátozást, hogy egyetlen licitáló se vihesen el 10 hektárnál többet? Nem lehet, hogy akkor könnyebb lenne emészteni? Illetve, ha önnek igaza van és ilyen kicsi licitek lennének, akkor a hitelkonstrukcióba miért kell 300 milliós egy főre elérhető hitelkeretet betenni? Milyen kisgazda az, aki 300 milliót akar felvenni hitelbe?

Hogyha nem veszi tiszteletlenségnek, miniszter úr, én is azt mondom, amit ön mondott Harangozó képviselőtársamnak, hogy nyugodtan készüljön fel, még egy kicsit menjen ki. Az integrációs törvényt teljes egészében a Jobbik benyújtotta, volt a Mezőgazdasági bizottság előtt, semmiféle módosítás nem volt benne, ez egy részletes, nagyon jól megszerkesztett üzemszabályozási törvény volt. Tehát ez bent volt előttünk. *(Dr. Fazekas Sándor: Nem volt törvény!)* Tessék nyugodtan nézegetni időnként a parlament honlapját, ott fenn vannak ezek, meg lehet nézni.

Az pedig, hogy a gazdasszony esetleg mást is csinál, ezzel teljesen egyetértek önnel. Nyilvánvalóan az a jó, hogyha több lábon áll. Az a gond, hogy ebben, akiket kifogásolnak, azelőtt ő soha életében nem foglalkozott földdel. Nem azzal van a gond, aki már 20-30 éve gazdálkodik vagy a rendszerváltás óta erre építette fel a jövőjét, hanem azokkal, akiknek most volt egy magoszos ismerőse, és gondolták, hogy próbálkoznak egy pályázattal. Ezekkel van inkább a gond. Azzal van a gond, hogy önök az állami földeket úgy tekintik, mint a saját ismerőseiknek jövedelmekiegészítő támogatást, és nem pedig úgy, mint az önálló gazdaságoknak a foglalkoztató potenciálját. És nyilvánvalóan ez a fő probléma.

Utolsóként: kétszer mondta el a felszólalásában az előbb, hogy „a gazdatársadalom nevében”. Én arra kérném, hogy mérsékeltebben és kisebb szerénységgel mondja már ezt, mert a Magosz és a magoszos gazdák nevében elhiszük, de a gazdatársadalom

nevében ön nincs felkenve, hogy beszéljen és képviseljen, mert nem kérdezték meg a gazdatársadalmat. Ha így akar beszélni, akkor tartsunk egy társadalmi konzultációt a gazdatársadalom nevében erről, de még inkább jobb lenne egy népszavazás, hogy szeretné-e a társadalom ezt vagy nem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk előre bejelentett felszólalásokhoz. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Üdvözlöm miniszter urat a parlamentben. Amióta... *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Mi is téged!)* Én egy kicsit többet vagyok bent, mint a miniszter úr. Amióta ez a Kiss Szilárd-ügy volt, azóta a miniszter úr nem nagyon látogatja a parlament üléseit, mert szeretné elkerülni a kellemetlen kérdéseket *(Dr. Fazekas Sándor: Legyél itt többet!)*, és az államtitkára bízta, hogy ezeket a kellemetlen kérdéseket megválaszolja, mert azzal még mindig nem tudott elszámolni, hogy egy olyan embert miért nevezett ki vezető lobbistának Oroszországba, akinek a Nemzetbiztonsági Hivatal vizsgálatán nem sikerült átmennie. Ezzel a válasszal még mindig adós a miniszter úr, hogy vajon mi az a kapcsolat, mi az a fantasztikus mágia, amit Kiss Szilárd tudott, amivel önt megbabonázva arra készítette, hogy akkor is támogassa, amikor már a Külügyminisztérium vezetése is úgy gondolta, hogy meg kell válni ettől az embertől.

Ennek az a köze ehhez az egészhez, hogy miniszter úrnak van gyakorlata a privatizációban, tisztelt fideszes kollégák. Talán még emlékeznek a „piszkos 12” állami gazdaságra *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*, azok is az előző Orbán-kormány idején bizony szórén-szálán eltűntek és privatizációra kerültek, az is hasonló körben, azaz olyan baráti körben került privatizációra, amitől most is fél az ellenzék, ahogy jól látjuk, hiszen a személy ugyanaz.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Miniszter úr mindenkit kioktat ebben a parlamentben, pedig azt gondolom, hogy annak a fajta bizalmatlanságnak, amiről a kollégák itt beszélnek akármelyik ellenzéki párt részéről, annak van alapja. Önnek van múltja, van története ezen a területen, ebből kifolyólag ezért fogalmaztam úgy, hogy van gyakorlata bizonyos állami tulajdon eltüntetésében, magánkezekbe adásában. És bizony akkor is felmerült a mutyigánú, amit, már maga az a vicc, hogy Horváth István kér ki magának itt a parlamentben, aki a trafikmutyiban, nem tudom, mutassam-e, hogy meddig van benne, és a saját hangját se ismeri föl egy magnószalagról. Mi azért felismertük. Tehát azt gondolom, ez tényleg diszkrét bája a vitának, hogy ezt képviselő úr kikéri magának. Gondolom, meg kell

dolgozni a potenciális földszerzésért, amit mi abszolút értünk, csak ne minket fárasssanak feltétlenül ezzel a dologgal, és egy picit tényleg érdemes jobban odafigyelni, hogy ki miről beszél.

Az is egy érdekes felvetés, amiről miniszter úr beszélt, hogy mi vagyunk úgymond a nagybirtokosság meg a zöldbárók pártja, miközben az elmúlt időszaknak a támogatási sorában, az EU-s támogatások sorában azt lehet látni, hogy nagyjából a támogatások 80 százaléka majdnem a 20 százalékhöz ment. Tehát én nem tudom, hogyha mi vagyunk a zöldbárók pártja, akkor maguk kicsodák? Tehát ahol egy Simicska, Nyerges, Mészáros Lőrinc... - csak Simicska 6 milliárd forintot kapott, miniszter úr, támogatás-ként. Mi ez, hogyha nem nagybirtok támogatása?

Maga arról beszél, hogy a kisbirtokosokat maguk mennyire támogatják. Nagyjából sehogy sem. Mert továbbra is az van, hogy valakinek minél nagyobb a lobbijereje, annál több támogatást kap. Ha nem ez mutatkozna meg az önök EU-s támogatási politikájában, akkor teljesen hitelt érdemlő lenne az, amiről maga itt beszél nekünk, hogy maguk úgy védik a műkörmösöket meg a tetőfedőket meg a gázszerelőket, hogy szerencsétlenek, hadd kapjanak egy kis földet is, mert a műkörmösségből nem lehet megélni. Mi meg azt mondjuk, amit, azt hiszem, hogy az LMP-s kolléga is mondott, hogy nekünk azzal volt a bajunk, hogy olyan emberek kaptak földet, akik soha az életben korábban nem foglalkoztak ezzel a tevékenységgel. *(Gógös Zoltán: Így igaz.)* És nem azzal van gond, hogy kinek a felesége másodállásban éppen milyen műkörmöket színez milyen csillogó festékekkel.

(21.00)

A másik az - és ezt értse meg a miniszter úr, én is figyeltem a mondataira -, hogy tiszteletben is tartom, hogy önöknek ez a véleménye, és hogy ezt a politikát végig fogják vinni, végig fogják verni a parlamenten is, de azt engedje meg nekünk, hogy mi is másképpen lássunk bizonyos kérdéseket. Ez már csak ilyen, hogy bizony az ellenzéknek lehet másik véleménye vagy más típusú véleménye, más megközelítése egy témakör kapcsán; még nem tartozunk az olyan diktatúrákhoz, ahol az ellenzék vagy börtönben van, vagy nincsen. Kérem, ezért vegye tudomásul azt, hogy nekünk is lehet más véleményünk erről.

Nekünk a véleményünk arról szól, hogy egyrészt van egy bizalomhiány; az a bizalomhiány, hogy végignézzünk magunkon, és mindenki vagy trafikos másodállásban, vagy földbirtokos másodállásban, vagy van egy jól fizető magánvállalkozása, ahol rákellenes barackmagot árulnak nagy tételben, amiből egészen jól meg lehet élni, az egészen biztos. Az az egy összekötő ereje van ennek az egésznek, hogy önök nem családbarát, hanem - ki kell egészíteni egy másik szóval - sajátcsalád-barát meg haverbarát kormány, tehát magyarul: aki a Fideszhez tartozik, aki ebbe a klientúrába tartozik, amíg a nagyfőnököt nem

bántja - lásd Simicska, Nyerges -, addig gazdagodhat, juthat újabb és újabb eszközökhöz, vagyontárgyakhoz és extraprofitához, jövedelemhez. *(Horváth István közbeszólása.)*

Tehát értem én, hogy miért akarják ezt a 300-400 vagy akár 500 milliárdos értéket most gyorsan szétprivatizálni, de ugyanez történt a trafikügynél, Horváth képviselő úr, ahol szintén egy 300-500 milliárdos piacról volt szó. Bizony én értem azt, hogy nagyon jó az, amikor a fideszes családtagok, barátok, haverok milliókat tudnak keresni ezekkel a trafik-koncessziókkal, de mégiscsak azt gondolom, hogy ez nincs így rendjén.

Ezért a mi álláspontunk az, hogy bizalomhiány van, mert a miniszter bizony olyan időszakból jön, ahol már láttunk ilyen típusú privatizációt, hogy ez hogyan zajlik, látjuk, mit csinált a Fidesz-kormány az elmúlt négy-öt évben más területeken - csak hogy Horváth István megint hozzászóljon -, a trafik témakörében is. Ebből kifolyólag bizalomhiány van az ellenzék részéről.

A másik az, hogy mi azt gondoljuk, ezzel nem szolgálják a magyar mezőgazdaság érdekét, szerintünk ezzel kárt okoznak a magyar mezőgazdaságnak, ezáltal hosszú távon okoznak stratégiai problémát Magyarországnak számára, a magyar nemzet számára. Azt gondoljuk, hogy például konkrétan ezeknél a földeknél - és azért az egy szép teljesítmény a mezőgazdaságtól, hogy a GDP 3,6 százalékos növekedéséhez tisztességes nagyságrenddel járult hozzá az elmúlt évben, reméljük, ez a jövőben is így lesz. Azért fontos, hogy a konkrét földek tekintetében a mi szemszögiünkben, a mi gondolkodásunk szerint ez egy direkt foglalkoztatáspolitikai eszköz is tudott volna lenni, hiszen az állattenyésztés, a kertészet vagy éppen a zöldgazdaság területén az államnak lett volna egy direkt eszköze. Én emlékszem még a miniszterelnök úr mondataira, aki arról beszélt, hogy „mi nemhogy földet adunk el, hanem földet veszünk”, most meg fordítva: arról beszél, hogy még azt is kevesli, amit most eladunk.

Tehát értem én, hogy mindig az üléspont határozza meg az álláspontot, és hogy ki milyen igényt jelentett be, ettől függetlenül nem látjuk konzisztensnek ezt a politikát, és mi ezért gondoljuk azt, hogy bizony ez sokkal inkább a mezőgazdaság szétverését, mintsem a magyar mezőgazdaság és a gazdák érdekének a képviseletét jelenti.

A másik. Azt halljuk - és nyugtasson meg a miniszter úr, hogy még csak kísérletet se tesznek arra -, hogy legközelebb adott esetben az erdőgazdaságokat is ugyanígy privatizálni akarják. Értem én, hogy hál'istennek azt egy kétharmados törvényben rögzített módon lehet csak megtenni, ezért viszonylag kicsi az esélyük rá, de vannak annyira furfangosak - mivel szeretnek sokan vadászni -, és lehet, hogy kell még egy-két embernek a Fideszben egy erdőterület is, hogy ott is tudjanak a haverokkal közösen fácánra lövöldözni géppuskával. *(Derültség. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Tehát ezért gondolom

azt, hogy... *(Az elnök csenget.)* Nem véletlenül mondom ezt a hasonlatot, volt ilyen vezető, aki korábban, az előző rendszerben ezt csinálta, és magukat is ehhez tudom csak hasonlítani.

A másik, ami fontos ilyen szempontból, az az, hogy effektíve ennek olyan hosszú távú kihatásai lesznek, hogy ezt nagyon nehéz lesz visszafordítani. Gógös Zoltán többször elmondta, hogy azoknak, akik tisztességesen jutnak földhöz, tisztességesen művelik, semmilyen félnivalójuk nincs az ég egy adta világon, mert ezek az emberek ebből éltek, azt szeretnénk, ha továbbra is ebből éljenek, és ráadásul még kapnának segítséget is, nemcsak Simicska, Nyerges meg a fideszes nagygazdák.

Azt viszont szeretnénk jelezni és még egyszer hangsúlyozni, hogy azok az emberek viszont, akik tisztességtelen módon jutnak földhöz *(Horváth István közbeszólása.)*, tisztességtelen módon jutottak trafikhoz Horváth István segédelmével éppen Szekszárdon, joggal tarthatnak attól *(Horváth István közbeszólása.)*, hogy egyszer, tisztelt képviselő urak, hölgyek, lesz bizony egyfajta elszámoltatás, és bizony önöknek is, akik ebben részt vettek, számolni kell azzal a retorzióval, hogy minden olyan esetről, ami törvénytelen volt, ami erkölcstelen volt, a magyar törvények és a magyar igazságszolgáltatás színe előtt kell hogy mégiscsak számot adjanak.

Az a helyzet, hogy soha sehol se nőnek a fák az évig, tehát lesz olyan, hogy nincsen Fidesz-kormány Magyarországon, ebből kifolyólag az a húsz év, amit belöttek itt távlatnak, egészen biztosan fog hozni hosszú távon olyan nem Fidesz-kormányt, ahol ez az elszámoltatás meg fog történni. Ezért szerintem gondolkodjanak abban, hogy mi van akkor, ha ez megtörténik, és bizony jobb lenne a mában lévő cselekedeteket ehhez igazítani, nehogy aztán később baj legyen. Azért mondom ezt, nehogy azt mondhassák később, hogy mi nem szoltunk előre.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces hozzászólásra Jakab István alelnök úrnak adom meg a szót.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kénytelen vagyok Mesterházy Attila urat megszólítani. Jó lett volna, ha végig bent van a teremben, hallja, és nem egy kinyilatkoztatásra jön be. *(Gógös Zoltán: Te se voltál itt végig!)* Legyen szíves, olvassa majd el a jegyzőkönyvet, és akkor talán az ön által felvetett kérdésekre autentikus, világos választ kap. *(Mesterházy Attila közbeszólása.)* Szíveskedjen elolvasni!

A következő. Még néhány reagálást engedjenek meg! Csak nem biztos, hogy lesz elegendő időm. Gúr Nándor képviselő úr számon kérte Raskó György nyilatkozatát a Magossal kapcsolatban. Szeretném önnek mondani - nincs idő rá végig felolvasni -, hogy a Facebookján megtalálja. Annyit hadd tegyek hozzá,

hogy: „Bár ne tettem volna” - ez az interjúra vonatkozik -, „mert borzasztó, úgy tűnt, hogy az újság átesett a ló túlsó oldalára.

A megjelent szöveg nem az, amit én mondtam, és főleg nem olyan éllel, mint ami le van írva.” De a teljes szöveg olvasható, és csak azért, hogy konkrétak legyünk.

Varga László képviselő úr megszólított, éppen akkor nem voltam bent a teremben. Engedje meg, közben néztem a képernyőn én is (*Mesterházy Attila: Én is.*), mert közben volt egy egyeztetésünk. Azt kell mondjam önnek, hogy igen, ezt mondtam, nem véletlenül, mert abban az időben szüntették meg a Nemzeti Földalapot, akkor integrálták be a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőbe, és akkor volt ez az időszak, amikor kialakították a nagy értékesítési egységeket, és akkor akarták eladni az összes állami földet. (*Gógös Zoltán: Senki nem adta el!*)

Erre mondtam, kedves képviselőtársam, nagyon pontosan erre mondtam. (*Gógös Zoltán: Most mi-ben más a helyzet?*) És csak hab a tortán, kedves képviselő úr - nem szívesen hivatkozom meg, de azért tudja -, azzal kapcsolatban, aki ezt szervezte, bár ne legyen igazam, sajnálom, az elsőfokú ítéletet már meghozta a független magyar bíróság. Ezt csak a fenyegetésekre jelzem, csak a fenyegetésekre jelzem, tudja? Ezt azért tisztázzuk!

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: Oké, csak akkor most se kell eladni!*)

ELNÖK: Most előre bejelentett felszólalóként megadom a szót Kulcsár Gergely képviselő úrnak.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt a vita vége felé már nehéz újat mondani. Több jobbikos képviselőtársam beszélt a kérdésről, a termőföld privatizációjáról többféle megközelítésben, de én is egy-két gondolatot hozzájárulnék a vitához, illetve szűkebb pátriám, Hajdú-Bihar megye néhány példájával érzékeltetném azt, hogy miért is tiltakozunk ezen lépés ellen, és mik azok a tapasztalatok, amelyekből kiindulva a Jobbik ellenzi ezt.

Ahogy már elhangzott, a termőföld nemzeti kincs, aminek elköttyavetyélése a hazaárulással egyenértékű. Az más kérdés, hogy a kormányparti képviselők és az ellenzéki képviselők mit értenek elköttyavetyelés alatt, de úgy érzem, elég egyértelműen fogok fogalmazni, illetve a képviselőtársaim ezt megtették. Azt is tudjuk, hogy a föld és a víz lesz a legnagyobb érték az elkövetkezendő évtizedekben, és ezt az értéket őriznie kell a mindenkori magyar kormányoknak.

Ahogy Magyar Zoltán az elején elmondta vezérszónokijában, ez nemzetbiztonsági kérdés is, és ha már földprivatizációról beszélünk, akkor hadd idézzem ide azt a rablóprivatizációt, ami a 90-es években zajlott. Az akkor még liberális Fidesz támogatta ezt, így nem csoda, hogy ezt a földmagánosítást is a Fidesz-kormány hozta az országra.

(21.10)

Többször elmondtuk, hogy az Orbán-kormány nem a helyi családi gazdálkodókat hozza helyzetbe az állami földbérletpályázatokkal - ahogy hangzatos ígéretei szólnak -, hanem klientúraépítésre használja azt, és féltő, hogy az állami földek privatizációja kapcsán is hasonló lesz a gyakorlat.

És akkor, ahogy az elején ígértem, néhány Hajdú-Bihar megyei példával élnek. Kaba, 2011-2012: 16 helyi gazdálkodó társulásba tömörülve pályázott a földekre, valamennyien megkapták az elutasító határozatot, ahogy a külön pályázó, helyi 8-10 gazda is. Viszont más településekről pályázók nyertek, és nem is akárhik, nem is akármilyen fideszes kötődéssel: Bihartorda fideszes polgármestere vagy a rendkívül jó fideszes kapcsolatokkal rendelkező, akkori püspökladányi főállatorvos. De ez a földmútyi Hajdúböszörményig is elért. A Hortobágyi Nemzeti Park egyik pályázatának - amit 2013 januárjában írtak ki - részeként a földek felét a Fidesz egykori önkormányzati képviselője nyerte meg, aki 2011 óta a Nemzeti Földalapkezelő Hajdú-Bihar megyei irodavezetője volt. Az akkor kiosztott földek tulajdonosi jogait a nyertes hölgy munkaadója, az NFA gyakorolta, gyakorolja. Önök mondhatják erre is, hogy törvényes, de rendkívül etikátlan ez a gyakorlat, és ez ellen is felemeltük a szavunkat annak idején, önök pedig csak annyit mondtak, Horn Gyulát idézve, hogy „na és?”. (*Dr. Fazekas Sándor: Nem mondtunk ilyet.*)

Ha már a Hortobágyi Nemzeti Parknál tartunk, itt történt egy Kehi-vizsgálat. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal 428 pályázat ellenőrzése során jutott arra a megállapításra, hogy a pályázatok közel 30 százaléka esetében nem lett volna szabad a szerződéseket megkötni, és ebből 14 százaléknál, azaz több mint 40 pályázatnál a pályázó valótlan adatokat közölt vagy nem felelt meg a kiírás feltételeinek. A fennmaradó pályázatok negyedénél, mintegy 80 esetben pedig gazdasági terv szubjektív pontszámával nyert a pályázó. Ezt nem az ellenzéki politikusok mondják, hanem a Kehi-jelentés tartalmazza ezt.

Engedjék meg, hogy a hozzászólásom végén egy saját tapasztalatot osszak meg önökkel, ami elég megrázó tapasztalat volt. Váncsod és Mezőpeterd közötti földekről volt szó pályázat során, és egy idős gazdával beszéltem, aki 42 éve gazdálkodik a földjén. Ő nem nyerte meg a pályázatot, gyakorlatilag a juhával együtt elzavarták a földről. Egy városi, huszoneves fiatalember nyerte ezt a pályázatot. Könnyek közt mesélte a bácsi nekem ezt a történetet.

Ez az, ami ellen mi mindig is tiltakozni fogunk, és ezen tapasztalatokból kiindulva nem lehet támogatni az állami földek magánosítását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Fazekas Sándor miniszter úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó, miniszter úr.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megint összegyűlt néhány kérdés, amikre szeretnék válaszolni.

Hitelkeret, illetve hogy a vásárlásoknál miért úgy néz ki a helyzet, ahogy Sallai Róbert Benedek képviselő úr mondta. A vásárlásoknak van egy objektív korlátja, maga a földtörvény. 300 hektár a maximum. Tehát ha a kis és közepes családi gazdaságokat akarja támogatni a kormány, akkor ez a földtörvényi maximum - egyébként, ami már évtizedek óta megvan - szerintem elég korlátot jelent.

Aki sohasem gazdálkodott, az miért nyert pályázatokon? Tisztelt Országgyűlés! Itt már többször kifogásolták azt, hogy előregedik a gazdatársadalom, miért nem teszünk valamit, miért nem teremtünk több munkahelyet. Ha csak azok tudnak lehetőséghez jutni, akik gazdálkodnak jelenleg, akkor az utánpótlás nyilvánvalóan kiesik. Tehát az a kormány célja, hogy minél több embert, minél több fiatal gazdát nyerjen meg a gazdálkodásra.

A gazdatársadalomra ki hivatkozhat vagy ki nem? Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy a 2014-es választáson az összes vidéki körzetben a Fidesz-KDNP nyert, és a vidéki körzetekben élő gazdák szavazata is ebben benne van, ellentétben az LMP-re adott szavazatokkal, arra a néhány százalékra utalok, amit ön egy másik körzetben bátran elindulva kapott. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Szerintem joggal tudunk arra hivatkozni, hogy a vidék magyarsága, a gazdatársadalom a Fidesz-KDNP agrárpolitikáját elfogadta, és ezt szavazatokkal is dokumentálta. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Mesterházy Attila képviselő urat üdvözlöm, öröm önt látni, képviselő úr; nem hiszem, hogy többet lett volna itt az Országgyűlésben, mint én. De azt el szeretném mondani, hogy az, hogy bármilyen privatizációban gyakorlatom lenne, szerintem ez a gyakorlatom túlbecsülését jelenti. Egyébként is ez nem privatizáció, hanem árveréses értékesítés, ellentétben azokkal, amiket önök privatizációként lenyúlás jelisével lefolytattak *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, mert az önök sajátos szótárában a privatizáció szerintem a lenyúlás és a lopás kategóriája. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Egy árverésre nem lehet ezt mondani, tisztelt ellenzék, tisztelt gazdaellenes ellenzéki liga, mert ott dől el a dolog, kiáll valaki nyilvánosan, és vállalja azt, hogy mennyit fizet egy ingatlanért *(Gógös Zoltán közbeszól.)*, nem valami elhomályosított helyiségekben állapodik meg róla. Látom, hogy ez egy fájdalmas téma önöknek, de ez az igazság.

Tisztelt Képviselő Úr! Agrártámogatások: a 80 százalék és a 20 százalék hogyan aránylik? Többféleképpen lehet számolni. Vannak területalapú támogatások és vannak további vidékfejlesztési támogatások. Csak halkan szeretném megjegyezni, hogy az előző európai uniós ciklusban, az MSZP kormányzása idején az akkori FVM programozta, gyakorlatilag

előre beprogramozta a keretek felhasználását. Tehát amit ön kifogásol, az az MSZP-s agrárpolitika következménye, hozzáátéve azt, hogy amikor a vidékfejlesztési támogatásokat mi átvettük, 85 százaléka el volt költve és le volt kötve. *(Gógös Zoltán: Ez a szerencse egyébként.)* Tehát a fideszes kormánynak mozgásterre csak a 15 százalékra volt. Egymás között folytassák le ezt a vitát, hogy ez szerencse volt-e vagy sem, mindenesetre ön azt mondja, Mesterházy képviselő úr, hogy ez a nagybirtoknak kedvezett, azt mondja Gógös Zoltán, hogy ez a szerencse, tehát itt valami ellentmondást látok *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, ha ön ezt a szemünkre hányja, hogy ennek a keretnek a felhasználása így történt. Tehát hangsúlyozom, hogy a keret nagy részét már fölhasználták, illetve már kötött pályán mozgott.

A bizalomhiányt kéri számon vagy említi Mesterházy képviselő úr. Nekem meggyőződésem, hogy elég az, ha a gazdák megbíznak bennünk, nem kell hozzá az MSZP bizalma. 103 ezer földműves van, és mintegy 50 ezer helyrajzi szám. Ez azt jelenti, hogy tulajdonképpen minden második gazda esélyes arra, hogy valamilyen területet vegyen. A területek 80 százaléka 10 hektár alatti. *(Gógös Zoltán: Itt valami nem stimmel a számokkal.)* Tessenek már megmondani nekem, hogy ebből milyen oligarcha nagybirtokokat lehet kialakítani! Képviselő úr mondja azt, hogy itt valami nem stimmel, hát majd tessék megnézni, és akkor ki fog derülni.

A GDP-nél a mezőgazdaság aránya 3,5 százalék, de az élelmiszer-gazdaságé ennél lényegesen több, 25 százalék.

A foglalkoztatásról pedig - itt elhangzott az, hogy lehetne növelni a foglalkoztatást -: az MSZP idején mindig csökkent a mezőgazdasági foglalkoztatás, amióta mi vagyunk kormányon, azóta pedig folyamatosan emelkedik, bár nyilván jobb lenne, ha még nagyobb ütemben emelkedne.

A földvásárlásokat pedig folytatni fogjuk. Van egy értékesítési oldala az NFA működésének, és van egy vásárlási része is. Erdőgazdaságokat pedig - a vitaindítóban elmondtam - nem kíván a kormány értékesíteni, nincsen ilyen szándék, és én arról sem tudok, hogy valaki géppuskával vadászott volna fácánra. Ezt csak azért mondom, mert eddig az ön hozzászólása komolyanak tűnt, képviselő úr, de sajnálattal kell megállapítanom, hogy innentől már nem volt az, tehát szerintem ezzel azért nem kellene így dobálózni.

Az elszámolással fenyegetőzést kénytelen vagyok visszautasítani. Mi a magyar gazdák, a magyar családi gazdaságok irányába kell hogy elszámoljunk, és pontosan az történik: elszámolunk azzal a vállalt agrárpolitikai iránnyal, birtokpolitikával, hogy igenis őket kell segítenünk.

Kulcsár Gergely képviselő úr felvetésére egyes földpályázatokkal kapcsolatban: 7700 nyertes van a földpályázatoknál, biztos, hogy van olyan, ami vitatható, nem tetszik, perelnek, ahol emberek dolgoznak, még hibát is el lehet követni. De az hozzátarto-

zik a dologhoz, hogy az érintett NFA-alkalmazott nemzeti parki földet nyert, régóta gazdálkodó hölgyről van szó. Nincsen olyan törvény vagy előírás, ami lehetetlenné tenné azt, hogy más területről béreljen.

Egyébként a pályázati rendszer nyilván sok kritikát kapott. A licites árverés ennek a fordítottja. Tehát nem értem azt, hogy ha egyszer a pályázati rendszert önök kritizálják, akkor az ezzel teljesen ellentétes filozófiájú árveréses rendszerrel mi a gondjuk. Egyébként a Hortobágyi Nemzeti Park valamennyi, ellene indított pert tudomásom szerint megnyerte. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

(21.20)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy már csak azért se menjek el Lukács György képviselő úrnak egy megnyilvánulása mellett, mert tudja, Lukács képviselő úr, az a megye, ahonnan mi mind a ketten jöttünk, ott van egy olyan mondás is, hogy rendes ember nem piszkít a saját fészkebe. Képviselő úr, az elég szégyen, hogy ön eljön Jász-Nagykun-Szolnok megyéből, és bűnösnek kiáltja ki az összes gazdálkodót, azokat a gazdálkodókat, akik tisztességesen végigdolgozták az életüket, akik már akkor kérges kézzel az eke szarvát fogták, amikor ön még meg sem született. Képviselő úr, az önök tekintetében bűnös, aki végigdolgozta az életét, aki munkahelyet teremtett, aki adót fizetett?

Képviselő úr, önök fizikai erőszakot alkalmaztak, amikor a földtörvény kapcsán elfoglalták az elnöki pulpitust, most azt hirdetik, hogy fizikai erőszakkal a kormányhivatalokat fogják elfoglalni. Képviselő úr, én azt kérem öntől, hogy majd amikor a Szolnok Megyei Kormányhivatalt elfoglalják, és ön is ott lesz, akkor legyen bátor, azoknak a gazdálkodóknak, akiknek ön a fia lehetne, nézzen a szemébe. Köszönöm, elnök úr. *(Közbeszólások a Jobbik sorából. - Dr. Lukács László György: Ott leszek, gyere el te is! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Ander Balázs képviselő úrnak adom meg a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára berzenkedni fognak miatta, de szeretném újra az illetékesek figyelmébe ajánlani Fábri Zoltán felvidéki magyar író híres szociográfiáját. Ismét javasolom, olvassák el, mit is írt a csehszlovák fennhatóság alá kerülő kárpátjai Bányai településéről „Az éhség legendája” című könyvében. A trianoni országcsönkítés után a csehszlovák hatóságok elvették Lónyay gróf 3400 holdas birtokát, amiből 3398 holdat kiosztottak 75 csehszlovák telepes családnak ingyen vagy hosszú lejára-

tú kölcsönre, a falu színmagyar lakossága pedig kapott 2 hold földet 5 ezer koronáért temetőnek. Tehát megfosztották a közösséget az egyetlen valamirevaló erőforrásától.

Félreértés ne legyen, kérem, ne forgassák ki a szavaimat, nyilván nem csehszlovák telepeseknek juttatná most a kormány a földeket, de hogy nem is az adott közösség érdekeit, a magyar társadalom hosszú távú céljait, a vidék megmaradását szolgálja utolsó stratégiai kincsünk lenyúlása, az a földügyek körüli eddigi botrányok fényében egész biztosnak látszik. Mert mi is a helyzet? Mit hozott a rendszer-váltás két és fél évtizede, mondjuk, szűkebb pátriámban, Somogy megyében is? Itt a földek nagy részét szintén vastag pénztárcájú, de mifelénk mégiscsak úgy mondanák, hogy „gyüttment” külföldi nyereszkdők kaparintották meg, sokszor piszkos zsebszerződésekkel. Olasz, osztrák, belga nagyurak kezében a vidék, ami nem csoda, hiszen bizonyos gyanús földügyekben még az ügyész és a hős elszámoltatási biztos keze is megremegett, s volt olyan eset, amikor majd' 8 ezer hektárt sikerült országhódítóknak megszerezni 99 évre, hektáronként 10 forintért. Ahol pedig nem idegen ez az új földesúr, ott zömmel hazai „zrt.-Döbrögik” terpeszkdnek.

Latin-amerikai típusú birtokszerkezet alakult ki, ami olyan messze van a kert-Magyarország gondolatától, de még a nemzeti vidékstratégia elképzeléseitől is, mint Makó Jeruzsálemtől. Mindezt megtette a földbérlet-pályázatok megyénken belül is több helyen botrányt okozó gyakorlata, hiszen Ángyán József 5. földjelentéséből pontosan tudhatjuk, Somogyban a földbérlet-pályázatok közel felét három nagy érdekeltség nyerte. De az is joggal verte ki a biztosítékot a babócsai gazdák körében, amikor a helyi zrt.-hez köthető, bizonyára jó kérges tenyerű pesti egyetemista leánykák jutottak földhöz.

A mezőgazdasági alapanyag-termelő monokultúrás nagybirtokok munkaerőt alig alkalmaznak, viszont az elmúlt pár évben a 12 dél-somogyi nagy agrár cégóriás 18 milliárd forintot kasszírozott csak földalapú támogatásból. Mennyit éreztek meg ebből az itt élő emberek? Hasznosulhatott volna-e jobban ez az irdatlan mennyiségű pénz? A falvak lakossága vegetál, és már a második generáció nő úgy fel a nyomorba süppedt kistelepléseken, hogy az időszakos közmunkán kívül nem látták a szülőket dolgozni menni.

Nagyon kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy gondolkodjanak el ezen, hiszen önök is pontosan tudják, hogy mindez nemzetstratégiai kérdésnek is tekinthető, márpedig hogyha most a hűbéreseknek adják a földet, akkor elfogy az a bázis, amire a szociális vagy a demográfiai földprogramot alapozhatnák. Tudom, mindezek előadása szentségtörésként hat a kormánypárti padosorokban, hiszen volt már olyan fideszes képviselőtársam, aki - idézem - egyszer így felelt nekem, ha valaki figyelmesen végighallgatta önt, meg úgy a lelkébe szállt volna, akkor közel állt volna szerintem hozzá, hogy felvágja az

ereit. Ilyen gazdasági fellendülés és ilyen munkahelyteremtés Európában meg a világon nincs, mint Magyarországon. Ehhez képest ilyen véghalált improvizálni, ez elég nehéz, mondta Pócs úr.

Sajnos, én másként látom, de ha nem hiszik, járjanak utána, szívesen meginvitálom önöket egy délsomogyi falujárásra. A vidéken megfigyelhető társadalmi katasztrófahelyzet fokozott állami szerepvállalást igényelne, tehát az állami földeket nem eladni, nem elkótyavetyélni kell, hanem azokat megőrizni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Zsigó Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Sokat gondolkodtam rajta, hogy hozzászóljak-e. Én is köszöntöm Mesterházy Attila képviselő urat itt azon a vitanapon, amely a földértékesítéssel kapcsolatos. Bejött a terembe, és elmondta, hogy ki mivel nem tudott elszámolni, beszélt arról, hogy kinek-kinek milyen múltja van, erkölcsi órát tartott, és ki is oktatott minket. Kellő tisztelettel szeretném Mesterházy képviselő urat emlékeztetni pályafutásának egy dicső pillanatára, ez 2013 ősze, amikor a hvg.hu megjelentet egy videót, ez a bajai videó, mint később kiderült, elhíresülten hamis bajai videóügy. Néhány órával később Mesterházy Attila, aki akkor az MSZP elnöke volt, Harangozó Tamással együtt kiállt és sajtótájékoztatót tartott, ahol többek között fölszólított arra, hogy mondják le. Akkor is kioktatott, és akkor is erkölcsi órát tartott. Az a helyzet, hogy azóta minden pert megnyertünk egyébként, de Mesterházy Attila azóta sem kért elnézést a bajaiaktól, de mindegy, ezt már megszoktuk.

Most pedig Mesterházy képviselő úr bejön itt este a politikai vitanapra fél 9-kor, s megint kioktat bennünket, megint erkölcsi órát tart nekünk egy olyan ügyben, amikor arról szól az egész nap meg az egész délután, hogy szeretnénk földműveseknek, családi gazdálkodóknak, hogy ha ők is szeretnék, akkor termőföldet adni azért, hogy gazdálkodhassanak, és hogy a magyar vidéket el tudják tartani, a családjukat, illetve a vidéki embereket. Hát, tisztelt képviselő úr, ugyanúgy, mint másban, ebben sem kérünk öntől tanácsot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mesterházy Attila jelentkezett ügyrendiben, én viszont még nem adnám meg a szót, mert gondolom, személyes érintettségről volna szó *(Jelzésre:)*, majd a végén lehetséges ezzel kapcsolatban hozzászólni, és akkor most Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben, azt hiszem, elég nagy változások voltak Magyarországon, és úgy döntött akkor a

magyar nemzet, úgy döntöttek a választók, hogy az, ami volt az elmúlt nyolc évben, azt nagyon messzire küldik, és bizony 80 százalék az akkori jobboldalra szavazott. Én azt gondolom, hogy azért szavaztak a jobboldalra, mert hittek abban az emberek, a szavazók, hogy bizony 80 százalékkal meg lehet változtatni ezt az országot. Az, ami történt az elmúlt 20 esztendőben előtte, azt töröljük el, azt felejtsük el, és valami új jöjjön, és ebben az egyik legfontosabb, én azt gondolom, az emberek hittek abban, hogy ami a privatizációt, Magyarország szétrablását jellemezte az első 20 évben, azt egy jobboldali kormányzás, egy jobboldali 80 százalék el fogja söpörni, még az emléket is, és ezért érintett bennünket döbbenettel az a tény, hogy a Fidesz sajnos az SZDSZ útjára lépett. Nem lehet másként fogalmazni.

Beszélünk arról, miniszter úr mondja, hogy a privatizációt nem lehet összehasonlítani a nyilvános árveréses értékesítéssel. Hát, mi volt a privatizáció? Zömében az is árveréses értékesítés volt, kérdés, hogy kik tudtak azon elindulni. Itt azt mondják, hogy mindenki el tud indulni. Egyáltalán nem. És nem ez a lényeg, a lényeg az, hogy mi marad az országnak. Az emberek hittek abban, lehet, hogy túlzottan idealisták voltak, hittek abban 2010-ben és szerintem 2014-ben is, hogy minden jobboldali ember, aki bekerült a parlamentbe, szívügyének tekinti az országot, és szívügyének tekinti azt, ami ebből az országból megmaradt. És mit tartanak szívügyüknek? A termőföldet és a vizet, ezt a kettőt.

Azt gondolom, hogy nem volt szavazó, aki hitt volna abban, hogy bármelyik jobboldali párt ehhez a két szent dologhoz hozzá mer nyúlni, és azt ki meri árusítani. Természetesen arról, ha 3 hektár földet, ami valahol ott a zugban van, és nem kell senkinek, eladja, nyilván abból nincsen semmi probléma, de az, amikor következetesen az állam a termőföldvagyonának a túlnyomó többségét elárúsítja, azt gondolom, hogy ez a legsúlyosabb gáztett, amit el lehet követni Magyarországgal szemben.

(21.30)

És önök beszélnek arról, hogy minden fontos kérdést megbeszélnek a magyar nemzettel, nemzeti konzultációkat csinálunk. Igen, csinálnak nemzeti konzultációt minden olyan kérdésben, amelynél százszázalékosan biztosak a válaszban. Védjük meg Magyarországot? Hát ki az az ember Magyarországon, aki azt mondja, hogy ne, kérem, ne védjük meg Magyarországot? Jó, van 5 százalék, természetesen, de hát ez elképesztő, a hazaárulásnak a csúcspontja! De miért nem gondolkodtak azon, hogy kérdezzük meg a magyar nemzetet, hogy akarják-e, hogy eladjuk a magyar termőföldet? Önök azt mondják: megkérdeztük a magyar gazdákat. Igen, de kérdezzük meg a magyar nyugdíjasokat, hogy akarnak-e százszázalékos nyugdíjemelést. Igen, azt mondja 95 százalék, hogy igen, akarunk - akkor önök ezt végre fogják hajtani?

Önök nem tudnak különbséget tenni az egyéni érdek és a közösségi érdek között. Az önök felelőssége az, egy felelős kormánynak és egy felelős parlamenti többségnek az a felelőssége, hogy tudjon különbséget tenni, az egyéni érdeket és a közösségi érdeket tudja egy platformra hozni, azt tudja megfelelően mérlegelni, és tudjon megfelelő következtetést levonni, hogy mi jó az államnak, nem egy csoportnak, hanem úgymond a magyar nemzet polgárainak. És ez a probléma, hogy önök ebben nem tudnak különbséget tenni, vagy nem is akarnak különbséget tenni.

És mi ennek az ára? Hogy hogy tekintünk mi önökre? Nem tudunk mást tenni. Ki volt az önök politikai elődje, aki ugyanígy gondolkodott, mint önök? Ugyanazt hallom miniszter úrtól és mástól is, nem tudok mást mondani, egy nevet tudok elmondani: Kuncze Gábornak a nevét. Önök jelen pillanatban Orbán Viktor és önök Kuncze Gábor politikai reinkarnációi. Ezt jelenti Magyarországon a termőföld eladása. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Győrffy Balázs képviselőnek adom meg a szót.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Van jó néhány felvetés, amire tisztelettel szeretnék reagálni. Ha megengedik, akkor visszamennék időben jelentősen, hiszen ösztöregyűjtöttem ezeket. Szocialista képviselőtársaim közül néhány felszólalónak - zárójelben megjegyzésem, hogy akik értenek hozzá, azoknak - a felszólalásaira szeretnék reagálni.

Gógös képviselő úr úgy nyilatkozott, hogy a foglalkoztatottakat védik ebben a kérdéskörben. Képviselő úrnak szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy ezt jó lett volna, ha megtették volna a kormányzásuk alatt is, amikor a mezőgazdaságból élők száma folyamatosan csökkent, és felhívnám egy másik számra is a figyelmet: 2010 óta ez a szám 10 százalékkal emelkedett. Képviselő úr azt vizionálta, hogy húsz év múlva külföldieké lesz ez a föld, hiszen lejár az elidegenítési tilalom. Képviselő úr, ha ez a földforgalmi törvény lesz hatályban, akkor bizonyára ön is nagyon jól tudja, hogy az NFA-nak akkor is elővásárlási joga lesz. És éppen azért gondoljuk egyébként, hogy ezekkel a termőföldekkel megerősítjük azokat a gazdálkodókat, akik valóban a magyar vidéken akarnak megélni, hogy versenyképesek tudjanak lenni, hogy ezekkel a földekkel tudják állni majd a versenyt, és ne kényszerüljenek arra, hogy azt is eladják, ami egyébként most az állami földbirtokokon kívül a tulajdonukban van.

Képviselő úr, azt mondta, hogy visszaveszik a földet a spekulánsoktól. Képviselő úr nem először minősíti a komplett magyar gazdatársadalmat lustának, spekulánsoknak, és az a nosztalgia, ami a téeszrendszert idejéből származik, az még meg is érthető, hiszen az ön édesapja egy téeszelnök volt. Igazságtalan len-

nék, ha nem tenném hozzá egyébként, hogy megbecsült ember, tehát ez így korrekt, ugyanakkor azt gondolom, hogy ez a fajta gazdálkodási struktúra megbukt Magyarországon. *(Gógös Zoltán: Még mindig működik, Balázs!)* És nem szeretnénk vissza ezt.

Képviselő úr, amikor arról beszélünk, hogy mi lesz a magyar termőfölddel, és hogy kerül külföldiek tulajdonába, egy dolgot elfelejtett, és erről nem beszélt. Arról, hogy az önök asszisztálása mellett jöttek létre a zsebszerződések, önök kormányoztak akkor. *(Gógös Zoltán: Ezt se tudod bizonyítani!)*, és bizony azt se felejtsük el, hogy önök is sáfárokdtak a magyar termőfölddel, csak önök célzottan külföldi nagyvállalkozásoknak, tőkeerős embereknek kívánták a földet odaadni, ezért gondoljuk azt továbbra is határozottan, hogy a legjobb helyen a magyar gazdáknál van.

Harangozó képviselő úr is kritikát fogalmazott meg, de képviselő úr, azt gondolom, hogy az MSZP is adott bérbe földet, és bizony az értékesítési egység fogalmával az önök kormányzása idején ismerkedett meg a magyar vidék. Az, hogy egyébként tizedáron értékesítik a magyar termőföldet, ez egy meglehetősen fals bejelentés öntől, képviselő úr, az, hogy a világ másik táján mennyibe kerül a termőföld, ezzel az erővel akkor Magyarországra jönne mindenki, mondjuk, Svájból és Angliából fodrászhoz, és itt akarna mindenki estére lefeküdni. Nyilván ezek az árak nem összehasonlíthatóak több ezer kilométeres távolságból.

És hogy kikerülte a parlamentet - elnézést, képviselő úr, de én 2006-2010 között polgármester voltam, azért némi emlék van bennem arról, hogy hogy kellett megszüntetni a megyei kormányhivatalokat kétharmados felhatalmazás nélkül kormányzati döntésekkel, na, annak itt lett volna a helye, az Alkotmánybíróság el is kaszálta önöket ez ügyben.

Sallai képviselőtársamnak szeretném mondani, én azt gondolom, hogy ez nem kárpótlás. Erről senki nem beszél. Itt ezeket a földeket nem megkapják a gazdálkodók, hanem lehetőséget kapnak arra, hogy megvásárolják ezeket. És nem kellene riogatni, tisztelt képviselő úr, nem adjuk el az összes állami földet, ez az összes állami termőföldvagyonnak a 20 százaléka. És csak azt adja el az állam, amit nem használ. Amit maga is használ, az marad továbbra is állami tulajdonban. És azzal sem értek egyet egyébként, hogy hitelcsapdába kerülnének a gazdák. Képviselő úr, nem színes tévét vesznek a gazdák ezen a hitelen, hanem egy olyan termelőeszközt, amivel egyébként felelősen bánva, megfelelő szinten gazdálkodva, a hitel könnyedén törleszthető, pláne azzal a kondícióval, amit már mindannyian ismerhetünk.

Az elnéptelenedő falvakra önnek is azt tudom mondani, hogy 2010 óta 10 százalékkal emelkedett a mezőgazdasági foglalkoztatás. *(Gógös Zoltán: Attól még a falvak elnéptelenednek.)* Képviselő úr, az állami földvagyon látja... Elnök úr, majd néha egy kis segítséget kérnék szépen, Gógös képviselő úrnak a zenei aláfestését nem feltétlenül kívánom hallgatni a beszéd közben. Köszönöm szépen. Tehát ön azt

mondja, hogy az állami földvagyonot tartja a jövő garanciájának. Képviselő úr, ez igazából csak egy lépés az államosítás irányába. Én azt gondolom, hogy a jövő garanciája a fiatal generáció, és egy dolgot szerintem ebben a körben is szögezzünk le: ne áltassuk azokat, akik nem rendelkeznek sem tőkével, sem szaktudással, hogy számukra ez egy megélhetési pálya. Azt gondolom, nagyon jó lenne, ha minden családi gazdaság esetében lenne utód, aki átveszi, azt gondolom, hogy ők tudják majd a jövő mezőgazdaságának a gerincét megadni. Ehhez azonban föld kell, stabil földvagyon, és úgy gondolom, hogy ezért van jó helyen a magyar mezőgazdasági vállalkozásoknál, a gazdálkodóknál a termőföldvagyon.

A jobbikos képviselőtársaimra szeretnék reagálni. Azt látjuk, hogy van egy érdemi vita közöttünk, és vitán kívül egyébként egész konstruktívan tudunk beszélgetni, amit ezúton is köszönök, bár egy kicsit indulatosan indult, de aztán, úgy gondolom, hogy sok mindenben tudunk normálisan beszélni. A Jobbik képviselői számomra nem egyértelműen fogalmaznak az esetben, hogy mi a szándékuk: maradjunk benn az Európai Unióban, vagy ne maradjunk? Ha benne maradunk az Európai Unióban, és szükségünk van, és fel szeretnénk használni azt a 4000 milliárd forintot, ami a következő tervezési időszakban rendelkezésre áll, akkor tudomásul kell venni, hogy bizonyos jogszabályokat vagy játékszabályokat be kell tartani, ami az Unióban belül van.

Azzal, hogy ezt a 4000 milliárd forintot a magyar vidékre juttatjuk, egyáltalán esélye lesz a magyar gazdálkodóknak arra, hogy 2020 után egy ki tudja, milyen környezetben, egyáltalán az esélyét megkapják arra, hogy eredményesen, versenyképesen tudjanak gazdálkodni.

És a Szent Korona-tan, erről bontakozott ki a vita. Itt van közöttünk egy nézeteltérés vagy legalábbis értelmezési kérdés. Én még egyszer szeretném mondani, én tisztelen a Szent Korona-tant és azt is, aki egyébként azt vallja, hogy annak van létjogosultsága, de úgy vélem, hogy annak egyes elemeit kiemelni, másokat pedig figyelmen kívül hagyni nehezen lehet. Amennyiben önök valóban azt gondolják, hogy a Szent Korona-tannak kell a magyar alkotmányos rend alapjának lenni, ehhez minden joguk megvan, akkor azért az én jogi értelmezésem szerint önök azt is mondják, hogy a Szent Korona tulajdonába kell kerülnie minden magyar termőföldnek. Ez pedig az én olvasatomban nem jelenthet mást, mint az államosítást. Azért, hogy ki miről kérdezi meg a magyar gazdákat, én önöket biztatnám arra, hogy ez ügyben kérdezzék már meg a magyar gazdákat, hogy mit szólnának ahhoz, hogy a Szent Korona-tan alapján a magyar államon kívül senkinek nem lehet termőföld a tulajdonában. Ez egy elég érdekes és erőteljes mondat. Hogy ezt meg lehet-e oldani úgy, hogy Szent Korona-tan is van meg termőföld-tulajdonlás is van, ez egy érdekes kérdés.

Képviselő urak, ugye a licitet fizikai eszközökkel akarják megakadályozni. Én arra biztatom önöket,

hogy ne tegyék, úgy gondolom, ez parlamenti keretek között meglehetősen morbid és veszélyes. De volt egy másik érdekes kérdés, ugye, a Jobbik azzal a fő indokkal támadta meg Alkotmánybíróság előtt a földértékesítési eljárásokra vonatkozó jogszabálymódosításokat, hogy azokon csak magyar állampolgárok vehetnek részt. Hogy önök tudják-e, hogy mit írtak alá, én azt gondolom, hogy tudják, erről Magyar képviselő úrnak az arca sok mindent elárul, ő nyilván nem ért egyet ezzel a Schiffer-Vona-paktummal, de azért ezt is vállalják be, amikor felszólalnak, hogy vajon miért is írták alá azt a beadványt, amiben önök azt sérelmezik, hogy csak magyar állampolgárok tudnak ezen a liciten elindulni. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(21.40)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Igen, máris vannak jelentkezők. Elsőként megadom a szót normál időkeretben Magyar Zoltán képviselőnek.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kénytelen vagyok reagálni ismét. Az, hogy az indokolásban megemlítettük azt, hogy önök arra hivatkoznak, hogy a földforgalmi törvény fog vonatkozni az eladásokra, és ez egyben azt is jelenti, hogy nem csak magyar állampolgárok vehetnek részt ebben ezen a földliciten, ez tény. Ezt Fazekas miniszter úr is alátámasztotta a vitában, hogy a földforgalmi törvény mentén fog a licit zajlani. Innentől kezdve ezt az egész helyzetet önök állították elő. Mi erre fölhívtuk a figyelmet, és nagyon reméljük, hogy az Alkotmánybíróság meghozza a szükséges lépéseket, és megszűnik az a jogi lehetőség, ami alapján önök most ezt a földprivatizációt véghez fogják vinni.

Aki esetleg a vita vége felé kapcsolódott be és kezdte el követni a vitát, annak lehet, hogy úgy tűnik, hogy itt egy értelmes szakmai vita folyt az elmúlt órákban, hiszen itt van a miniszter úr, hiszen biztosan egy olyan törvényt tárgyalunk, ami nagyon fontos lehet, ha már egyszer arról szól, hogy elprivatizáljuk a maradék nemzeti vagyonot. Aki esetleg ebben a tévhitben követ minket, azt most kiábrándítanám, hogy szó nincs arról, hogy a magyar Országgyűlés a megválasztott országgyűlési képviselőkkel most bármilyen fontos törvényt tárgyalna, hiszen önök nem vették arra sem a bátorságot és a fáradságot, hogy ezt törvényben idehozzák, hogy egyáltalán meg tudja vitatni a Ház ezt a rendkívül fontos kérdést.

Tízmillió magyar állampolgár tulajdonát, az egyik utolsó nemzeti vagyonot úgy fogják privatizálni, hogy erről sem őket nem kérdezték meg, sem minket, képviselőket, akik képviseljük ezeket az állampolgárokat. Az az ellenzéki képviselő aláírásán múlt csupán, hogy legalább erre a néhány órára ide, az Országgyűlés elé tudjuk hozni a törvényt. A Mező-

gazdasági bizottság sem tárgyalta mint szakbizottság, egyedül az ellenőrző albizottság ülésén tudtunk erről néhány gondolatot cserélni, és ott is csak azért, mert az ellenzéki képviselők kérték ezt és aláírták ezt, és ilyen jogkörünk még van.

Fazekas miniszter úr is jobban tette volna szerintem, ha végig itt ül a vitán, mégiscsak egy nagyon kardinális, nagyon fontos ügyről van szó, és elég furcsa volt látni, hogy a vita gerincét, röpke négy órát a miniszter úr kihagyott ebből. Nem is csodálom, hogy ezek után nem volt tisztában azzal, hogy a Jobbik egy komplett, kidolgozott üzemtörvényt tett le az asztalra, amit önök ugye, nem voltak hajlandók tárgyalni, nem kerülhetett ide, az Országgyűlés elé. Úgyhogy kérem, ezt ne kérje rajtunk számon, amit lehetett, megtettünk ebben a kérdésben is. *(Dr. Fazekas Sándor: A földtörvényt kérem számon!)*

Az pedig, hogy a Fidesznek 2010 után, a választások megnyerése után lett egy programja, amit elfogadtak, egyáltalán nem helyettesíti azt, hogy a választások előtt az önök szavazóinak szemébe kellett volna nézni, és azt kellett volna mondaniuk, hogy bizony mi arra készülünk, hogy eladjuk a maradék nemzeti állami vagyont, amire még egyébként a már emlegetett hajdani, megboldogult SZDSZ sem merte rátenni a kezét.

Jakab elnök úr pedig úgy fogalmazott, hogy milyen szerencse, hogy itt a Házban erről vitatkozhatunk és beszélhetünk. Neki is szeretném jelezni, hogy ez nem önökön, a kormányoldalon, az ötlet kiagyalóin múlt, hanem szintén csak az ellenzék aláírásának köszönhető. Az pedig, hogy a KDNP, a Kereszténydemokrata Néppárt annyira vette komolyan ezt a mai vitát, hogy szinte a komplett időkeretét átadta a kormányoldalnak, azt hiszem, hogy elég beszédes. Egyetlen képviselőjük sem vett részt ezen a vitán.

Az, hogy aztán később, amit feltételezünk, hogy milyen spekulánsok és kormány közeli érdekek jutnak ehhez a földhöz, hogy ebben vita alakul ki közöttünk, azt nem csodálom, csak az a helyzet, hogy az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatai azt mutatják, hogy bizony gyaníthatóan ebben nekünk, ellenzéki képviselőknek van igazunk. Hiába mondják el százszor a Parlament falai között, hogy a például a sokat emlegetett, méltán híres gázszerelő Mészáros Lőrinc egy kérges tenyerű parasztgazda, ettől még nem fogjuk elhinni azt, hogy ez a milliárdos úriember lenne feltétlenül a legalkalmasabb személy arra, akivel önök be tudják majd bizonyítani azt állítólag, hogy a helyben élő családi gazdálkodókat fogják segíteni.

Valóban volt egy ilyen szlogenjük és sokszor hivatkoznak erre, de könyörgöm, legalább ennyi év gyakorlati tapasztalata után tegyék hozzá, hogy önök valójában a Fideszhez közeli családi gazdálkodókat voltak hajlandók csak segíteni. Ez is alapvető probléma egyébként kettőnk között, hogy ha mi nem határozzuk meg, hogy mit jelent egy családi gazdálkodó, amíg önök nem hajlandók üzemtörvényről beszélni, nem hajlandók a fogalmakat tisztázni, addig mindig el fogunk beszélni egymás mellett,

mert lehet, hogy önöknek az 1000-1500-2000 hektárt művelő fideszes családok családi gazdálkodónak számítanak. Nekünk nem.

Ezt engedjék meg nekünk, hogy mi ne ebben a kategóriában gondolkodjunk, és főleg nem a kizárólag szántóföldi növénytermesztéssel foglalkozó, 1500 hektáros családi gazdálkodókat hívjuk mi annak. És elhiszem, hogy önöket boldoggá teszi és kielégíti, hogy őket segítik, de amikor mi helyben élő családi gazdálkodókról beszélünk, nem rájuk gondolunk. És az sem lehet véletlen, hogy a ma szintén sokat emlegetett nemzeti vidékstratégia sem kerülhetett az Országgyűlés elé, hogy egyébként ezt LMP-s kollégámmal külön-külön is kértük, hogy újra tárgyalhassuk meg, illetve egyszer kerüljön végre a Ház elé. Elég sok mindent elárul ez önökről, hogy van egy stratégia, ami állítólag meghatározza 2020-ig a magyar vidék jövőjét, és arra nem képesek, hogy így féldiótájban behozzák ide, az Országgyűlés elé, és megvitassuk, hogy hogyan is állunk, mert akkor mindjárt kiderült volna, hogy például a ma tárgyalt földprivatizációval homlokegyenest szembemennek azzal, amit egyébként ebben a vidékstratégiában korábban vázoltak.

Összefoglalva tehát: nem kaptunk olyan érveket, amelyek meggyőztek volna minket arról, hogy támogatni lehet ezt a privatizációs tervezetet. Csak azt tudom mondani miniszter úrnak ezúton is, hogy gyalázat, és vonják vissza, mielőtt még véghezviszik ezt az örültséget. És ha legalábbis ezt nem hajlandók megtenni, akkor legalább addig függesszék fel ezt a privatizációt, amíg egy valódi nemzeti konzultációt egy ilyen valóban fontos kérdésben le nem folytatnak, és egy népszavazás sem ártana ilyen ügyben, hiszen tényleg, nemzetünk egyik utolsó stratégiai vagyonáról van szó, aminek az eladásához önök nem kaptak felhatalmazást.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter úrnak jelezném, hogy valahogy nem jön ki a matek, tehát itt a területméretek biztosan nem passzolnak, de ezt majd nyilván megválaszolja. Nem stimmel, akárhogy számoljuk, itt nagyobb területekről van szó.

És egy példát hadd mondjak: például Mezőhegyesen 14 százalék 100 hektár fölötti; száz hektár fölötti. Mellesleg üdvözlök a miniszter urat Mezőhegyesről. Itt vannak az SMS-ek, és szeretettel várják 15-én a demonstrációra, és ott legyen szíves majd annak a 400 embernek a szemébe mondani, hogy nincs szükség a munkájukra, és meg fog szűnni a munkahelyük, és majd a polgármesternek meg a képviselő-testületnek, hogy szándékosan teszik tönkre a várost. Ugyanis ezt már ön kimondta, ismételtlen kimondta. Nagy tisztelettel várják. És arra is adjon

majd választ, hogy a majorokba ki fogja a vizet szolgáltatni, ha ez bekövetkezik.

Kaskantyúról üdvözlük Font képviselőtársamat (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Mi ez, szív-küldi?*), aki ott elintézte, hogy a saját majorság körüli földeket ugyan egy 20 kilométeren belül lakó, de három faluval odébb élő nagygazda elvigye, most meg még meg is veheti, mert ez három évvel később (*sic!*) volt.

Nagyon sok minden elhangzott itt. Még nem nyugodtunk meg, azért sem nyugodtunk meg, mert erről, felhatalmazásról beszélni a kampányban nem beszéltek. Mióta elkezdtek beszélni meg cselekedni, azóta elveszítettek három időközi választást, csak szeretném jelezni. Ez intő figyelmeztetés kell hogy legyen, és óvatosabban kellene ezekkel a dolgokkal bánni, ugyanis ez a folyamat nagyon nehezen ugyan, de azért visszafordítható, csak biztos, hogy kellemetlenséget okoz.

Világosan megmondtuk: minden spekulánstól, aki most földet szerez, vissza fogjuk venni a földet. Egyébként erre a kormányhatározat is feljogosít bennünket, ezt meg önök csinálták. Nincs ezzel semmi baj, ugyanis én továbbra is állítom, hogy aki 36 éves bérleti jogviszonnyal terhelt földet vesz, az nem gazdálkodó. Azért nem gazdálkodó, mert a gazdálkodó olyan földet akar megvenni, ahol mondjuk, belátható időn belül használatba kerülhet.

Ezért a világos beszéd, hogy mondjuk, az a fiatal gazdálkodó, aki egyébként mangalicákat akar a legelőn tartani Nagyesztergál mellett, melleleg úgy, hogy megszüntetett ott egy állattartó telepet, mert elvették tőlük a legelőt... - nem csinálták vissza, képviselőtársam. Azóta is úgy van, mindenki látja, hogy gazemberek kezébe került, nem megfelelő emberek kezébe került ez a földterület. Semmit nem léptek benne, hagyták, hogy egy nagyjából 10 ezer literes laktációs állagú tehenészet az enyészeté legyen úgy, hogy abból 20-25 család élt meg, most meg kettő. Ez a Fidesz földpolitikája. Erre mondjuk mi azt, hogy mi a munkahelyeket védjük, soha nem védtük a nagygazdákat.

Még egy rövid megjegyzésem van. Nekem is volt sofőröm, én is voltam négy évig államtitkár, de nem vett 160 millió forintért 150 hektár földet, mint a képviselő úr sofőrje. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

(21.50)

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért, mert aggódott Gyórfy képviselő úr, hogy őt nem szólítják meg: tetszett volt mondani az előbb, hogy csak azt adják el, amit nem használ az állam. Azt a jogot nem kéne elvenni a későbbi kormányoktól, hogy esetleg hátha használják, hátha

valaki tudna valamit kezdeni 380 ezer hektárral, hátha valakinek lenne ötlete, hogy lehet ebből munkahelyet teremteni. Az a baj, hogy ha ezt meglépik, akkor örökre elveszik ettől a jogot, és pont ez a gond. Tehát szó nincs arról, hogy csak azt adják el, amit nem használnak; ez sokkal többről szól.

Arra is szeretném megkérni képviselőtársamat, tiszteljük meg egymást azzal, hogy ne mondjuk ezeket a demagóg dolgokat, mint államosítás. Se a Jobbik nem akar államosítani, sem mi. Szó sincs erről! Senki nem akar államosítani. Azt akarjuk, hogy az állam őrizze meg a vagyont. Ha ilyen szinten beszélünk, akkor mondhatom azt, hogy az önök földforgalmi törvénye akar államosítani, amely első szinten teszi be elővásárlási jogba az államot, és nem mi. Tehát szó sincs erről. Csak azt szeretnék, hogy az állam megtartsa a vagyont, amiről önök azt mondják, hogy nem olyan sok, hiszen a termőföld 5 százalékában határozzák meg. Szerintem a vita arról szól, hogy az államnak legyen földtulajdona, ami termőföldtulajdon, vagy ne legyen. Erről kellett, hogy ma eszmét cseréljünk.

Azt kérte jobbikos képviselőtársaimtól, hogy ne akadályozzák meg az árveréseket. Én nagyon drukolok, és ahol tudok, majd részt veszek benne, hogy minél többet akadályozzunk meg, de én szívesen vagyok konstruktív. Megtehetjük ezt. (*Gyórfy Balázs: Lépj vissza!*) Én minden további nélkül visszalépek ettől, de azt kérem, hogy hozzanak ide egy népszavazási eredményt, és többet nem szólok ellene. Vagy hozzák be ide az NFA-törvényt, amely nem hatalmazza fel önöket arra, hogy mindent eladjanak.

S még egy fontos kérdés Pócs képviselő úrnak, lassan mondom, hogy ön is megértse: a vita arról szól, hogy ki a kis- és családi gazdálkodó. Ahogy Lukács képviselő úr mondta: akik százmilliókat kapnak, azokat nem kell segíteni. Hadd őrizze meg a vagyonukat! Tiszteljük őket, szeretjük őket, de azok nem tartoznak bele abba, akiket segíteni kell, és akiknek segítséget kell nyújtani. S nyilvánvalóan az a fontos téma, hogy kikhez fog jutni a föld, kiknek fognak önök segíteni. Kíváncsiak leszünk ezeknek az eredményére. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Döbbenetesnek tartom azt a fideszes hozzáállást, hogy Schiffer-Vona-paktumról beszélnek, és arról, hogy mi árusítanánk ki a földet a külföldieknek. Hát döbbenetes, amikor tény, hogy önök szabadították fel a magyar termőföldpiacot 500-600-700 millió külföldi állampolgár vagy nem magyar állampolgár részére. Döbbenetes, hogy ezt próbálják ránk kenni.

A másik dolog pedig, mivel az idő nagyon szűk, még egyetlenegy dolgot szeretnék miniszter úrnak felolvasni az értelmező kézisztóból. Privatizáció: az

állam tulajdonát képező vagyontárgy magánkézbe adása, magánkézbe történő eladása. Hát mi ez, ha nem privatizáció? Ezt nem szabad szépítgetni! Nem szabad szépítgetni, ez privatizáció. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A maradék időkeretben Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Beszédes volt, hogy a Fidesz részéről semmilyen választ nem kaptunk arra, amikor Gyüre Csaba azzal vádolta önöket, hogy önök az SZDSZ-hez hasonlóan ismét privatizálnak. *(Dr. Fazekas Sándor: Majd lesz válasz!)* Semmilyen válasz nem volt rá. Elmondom, miért. Azért, mert hogy alapozták meg önök 2010-ig húsz év alatt azt, hogy szétprivatizálják az országot, hogy felszámoljanak szinte mindent? Mit mondott az SZDSZ? Az állam nem jó gazda. Ez volt az alap hívó szó, ezért kellett eladni mindent, mert az állam nem jó gazda, majd jönnek a tulajdonosok, akik jó gazdák lesznek. Jöttek a cukorgyárakba meg mindenhova, aztán nincs belőle semmi. Most önök mit mondanak? Ugyanazt, mint amit az SZDSZ mondott annak idején. Azt mondják, hogy az állam nem jó gazda. És mi ezzel nem értünk egyet.

Mi azt mondjuk, hogy meg kellene védeni a magyar állami földvagyont, sőt nemcsak hogy meg kell védeni, hanem - ha ezt államosításnak nevezik, akkor legyen államosítás - még gyarapítani is kellene az állami magyar földvagyont. De ez egyébként nem államosítás. És ha az államosítást szitokszóként használják, akkor nem tudom, hogy a közműcégeket, amiket önök nagyon helyesen megpróbáltak visszavenni azoktól az emberektől, azoktól a külföldi cégektől, akiknek az SZDSZ és az MSZP elherdálta, akkor miért vették vissza. Az is államosítás? Egyébként nagyon helyes, hogy visszavettük. Tehát mi azt mondjuk, hogy meg kell védeni a magyar állami földeket, nem kell eladni, nem kell privatizálni és nem kell elkótyavetyélni. Ez a Jobbik álláspontja. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Már csak a Fidesz-frakciót kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Font Sándor képviselő úr jelentkezett. Kétperces időkeretben öné a szó.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tűnik, hogy az ellenzék a teljes magyar gazdatársadalmat egyszerűen csak adócsaló oligarchának tekinti, amely azt a természetes igényét jelentette be, hogy megerősödve földhöz szeretne jutni, és több generáción keresztül gazdálkodni szeretne.

Az érdemi vitában arról, ami a vitanap címében szerepelt, igazából kevés szó esett. Mi próbáltuk ugyan mindig ebben a mederben tartani a vitát, de különösen a baloldali ellenzék a 25 éves sérelmeit hozta fel. Meglepő módon a Jobbik és az LMP, akik még nem vették ki részüket a kormányzásból, a bal-

oldali tömörüléshez csatlakozott ennek a vitanapnak a kezdeményezésével, és megpróbálták egy virtuális képet felvázolni. Tartok tőle, hogy ezzel az elképzeléssel nem igazán lesznek a magyar gazdák barátai.

Úgy gondolom, hogy az az elképzelés, amit önök pontosan ismernek - itt az állami földek gazdák kezébe való adásának az elképzeléséről beszélek -, olyan garanciális elemeket tartalmaz, amit önök ismernek: húszéves elidegenítési tilalom, terhelési tilalom, ami egy komoly hitelprogramot jelent. Ezzel lezárhatjuk azt a vitát, amit 25 éve folytatunk itt a parlamentben, hogy az egyes kormányok mit kezdenek az állami tulajdonban lévő termőfölddel. Önök öt éve azért kritizálnak bennünket, mert megindítottuk a „Földet a gazdáknak” programban a bérleti rendszert. Tessék mondani, hogy most, amikor ezt a bérleti rendszert befejezzük és nem lesz tovább, mert a földet tulajdonba adjuk, akkor miért mondják azt, hogy ezt se csináljuk. Menjünk vissza az örökös vitához, ami 25 éven keresztül tartott? Nem érdemes! Szerintem az eredményes földárverések fogják igazolni, hogy az elképzelésünk reális talajon állt. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A frakcióknak elfogytak az időkeretei, úgyhogy megadom a szót maximum 20 perces időkeretben Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon tanulságos volt ez a vita, amelynek jelentős részén itt voltam, illetve figyelemmel tudtam kísérni a tévéközvetítést. Azt hiszem, hogy egy vissza-visszatérő vitának lehettünk a részesei, hiszen jó néhány korábbi alkalommal már hangzottak el érvek és ellenérvek. Úgy emlékszem, hogy ez a földértékesítési program már a nyár óta napirenden van, tehát azt sem lehet mondani, hogy a társadalmat villámcsapásszerűen érte volna az elmúlt néhány hétben az, ami itt zajlott.

Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak sajnos már el kellett távoznia, pedig szerettem volna válaszolni az általa elmondottakra is. *(Kepli Lajos: Fi-gyeli a közvetítést.)*

Ander képviselő úr sok felvetésével egyetérttek, és azokat jelentős részben megfontolandónak tartom. Ő is fájjalja azt, hogy a föld nem a magyar gazdáké. Ez nekünk is komoly gond. Sok olyan ezer és ezer hektár van, amely külföldiek kezére került, még jóval azelőtt, hogy a Fidesz számára a kormányzás lehetősége megnyílt. Mi is mindent megteszünk azért, hogy ez visszakerüljön magyar tulajdonba. Mi pontosan a magyar gazdák részére akarjuk adni a földeket.

Ha a Jobbik a valóságban ehhez képest államosítani akar, akkor nem értem a képviselő úr gondolatmenetét, azt legalábbis nem értem, akkor ön el akarja venni a gazdáktól még azt a földet is, ami megvan nekik, és azt is állami tulajdonban akarja

láttni. Szerintem a magyar gazdatársadalom számára egyértelművé kell tenni, hogy a Jobbik mit akar. Még itt a parlamentben is ellentmondásos vélemények hangzanak el az önök részéről. Érdeemes lenne végiggondolni, hogy akkor mi a tényleges jobbikos álláspont, hozzátéve azt, hogy abban az alkotmánybíróvási beadványban mégiscsak azt kifogásolják, hogy magyar állampolgár földművesek vehetnek majd földet az árveréseken. Ez legalábbis egy komoly ellentmondás-sorozatnak tűnik. Persze, önök nagyon elégedettek azzal, hogy ezt az ellentmondást nem látják; biztos valamilyen kiváló logikai bravúrral lehet ezt áthidalni. *(Szilágyi György: A magyar állampolgár és a természetes személy két külön fogalom!)* Tessék majd megnézni pontosan a saját beadványt!

Gyüre Csaba képviselő úr azt mondja, hogy nem mindenki tud elindulni egy árverésen. Így van, a helyben élő magyar földműves tud elindulni ezeken az árveréseken, amelynek a legnagyobb része - több ezer parcella - kis terület.

(22.00)

Hiszen mondjuk, 3 és 10 hektár között 5551 parcella van, 10 és 30 hektár között 2145 parcella van jelen meghirdetési helyzetben. Alig hiszem, hogy ez az oligarchák tolongását meg a befektetők tolongását váltaná ki az árveréseken.

De egyébként, hogy a gazdákat megkérdezte-e valaki vagy sem: a gazdák már véleményt nyilvánítottak arról, hogy földet akarnak-e venni. 2011 és 2015 között csak a 3 hektár alatti területekre mintegy 7 ezer szerződést kötött a Nemzeti Földalap, sorban állnak legalább 8-10 ezren, és folyamatosan az igények a 3 hektárnál nagyobb területekre is. Tehát ezt az emberek meg akarják vásárolni. Tisztelik a Szent Korona-tant, de nem a Szent Korona tulajdonában akarják látni, sőt nem is a magyar állam tulajdonában, mert mondjuk, ha a magyar állam egy oszthatlan közösből benne van néhány százalékkal, akkor az külön terhet, adminisztrációt jelent, és semmiféle nemzetstratégiai érdek nem fűződik szerintem ahhoz, hogy ezt a több tízezer parcellát a magyar állam megtartsa.

Amit meg kell tartania, hangsúlyozom, ami szükséges, az természetesen állami tulajdonban marad. Hiszen az állami földvagyonnak ez 20 százalékát érinti, az erdővagyon, az expozéban, a vitaindítóban elmondtam, a kutatóintézetek, egyetemi kutatóintézetek földjei, a ménegazdaságok földjei, az agrárképző intézmények földjei és a védett területek természetesen állami tulajdonban maradnak.

A zsebszerződés a következő kérdés. Azt el szeretném mondani, hogy a mi kormányunk az első, amelyik a zsebszerződések ellen konkrét intézkedés-sorozatot hajtott végre. A földtörvény rendelkezéseitől kezdve a Btk.-n át minden létező eszközt megragadtunk ahhoz, hogy a zsebszerződések ne lehes-

sen legalizálni. Külön speciális papíron lehet szerződéseket kötni, és úgy látom, hogy a zsebszerződéses „tulajdonosok” jelentős része földadta, és eladja ezt a területét. Tehát nem tud tulajdonba lépni, és így ezt a problémát, ami több mint két évtized alatt halmozódott fel, lépésről lépésre, napról napra meg tudjuk szüntetni.

Magyar Zoltán: tényleg nem törvényt tárgyalunk, a törvény tárgyalása már megvolt azzal a circusszal együtt, amit önök a szavazásnál előadtak. Méltatlan volt a témához és szerintem a parlamenthez is. Az, hogy önökhöz mennyire volt méltó, nyilván majd eldöntik. A Nemzeti Földalapról szóló törvényt viszont ön megszavazta, tisztelt képviselő úr, és az egész Jobbik, ha jól emlékszem, a jelenlévők megszavazták a törvényt; nyilván végiggondolták, hogy abban milyen lehetőségek vannak a magyar állam számára, akár a 3 hektár alatti, akár az a fölötti területeknél is.

Az üzemtörvény. Én nem az üzemtörvényt kértém számon önökön, hanem a földtörvényt. Önök úgy akarnak b-t mondani, hogy közben nem mondtak a-t. A levegőben van addig. Vagy talán az önök által kolomppal megzavart földtörvényhez illeszkedő üzemtörvényt akarnak legyártani? Azt hiszem, itt több a kérdőjel, mint a válasz. Nyilván ez egy értékes anyag, majd biztosan lesz arra időm, hogy megnézzem a javaslatokat is.

De azt jól tudom, itt, ezek között a falak között már elhangzott az, hogy önök miért nem készítik el a földtörvényüket, tisztelt képviselő úr. Hát azért, mert azt a papír nem bírja el. *(Derültség a Jobbik sorában.)* Az, hogy egy nyílt államosítással kijöjjenek, leírva már túl erős. Itt a parlamentben lehet ezen nevetni, éjjél felé példákat felhozni erre a dologra, de szerintem itt egyértelmű, hogy szóban elhangzik az önök részéről, többször megígérték, de a gyakorlatban nem tudják letenni az asztalra.

Családi gazdaságokra vonatkozóan most is megvannak a jogszabályok, hogy mi minősül családi gazdaságnak. Nyilván ezen lehet vitatkozni. Vannak kisebb és nagyobb családok, kisebb és nagyobb családi gazdaságok is. De egyébként a földtörvény 300 hektáros tulajdonszerzési maximuma irányadó, és emellett az agrártámogatásokat, sőt a haszonbérleti szabályokat is úgy igazítottuk, hogy az 1200 hektár abszolút plafon a haszonbérletnél is, a területalapú támogatásoknál is. Azért van határa ott is a növekedésnek.

És ne keverjük össze a haszonbérletet a tulajdonnal! Mert lehet, hogy valaki vagy valakik egészen nagy területet haszonbérelnek, de ez nem azonos azzal, hogy mi van a tényleges tulajdonukban. Ezt a két dolgot ebben az esetben célszerű külön kezelni, mert vagy általánosító megállapításokra jutunk, vagy teljesen félrevezet bennünket.

Gógös Zoltán: aki 36 éves haszonbérlettel vesz területet, az spekuláns. Hát, képviselő úr, ezt nyilván elmondtam... - nem látom, nem tudom, hol van. *(Gógös Zoltán nem a helyén ül.)* Köszöntöm, hogy újra itt

van vagy még itt van. De képviselő úr, ha most mi nem írjuk ki ezeket a területeket, akkor pedig ön mutyit kiált, spekulációt kiált az állam részéről. Ön most azt kifogásolja, hogy az állam miért ír ki olyan területeket megvásárlásra, amelyek 36 évre még haszonbérbe vannak adva. És ha nem írjuk ki, akkor ön mit mond? Azt mondja, hogy valakik megoldották azt, hogy ne kerüljenek ebbe az értékesítési körbe.

Szerintem ezt bízunk az érintettekkel. Ha kell így a terület, akkor majd licitálnak rá, és ha meg tudnak állapodni a tulajdonossal, az az ő dolguk. Nem hiszem, hogy ez spekuláció lenne, mert eleve földművesek vannak abban a körben, akik itt a liciten részt vehetnek.

Sallai Róbert Benedek részéről volt egy kérdés a nagygazdálkodókra. Ő ugye a bérletet keveri a tulajdonnal. Ez nem is csoda, mert ő is a haszonbérletnél eléggé ambiciózus célokat tűzött ki maga elé. Ezt már nem akarom megismételni, de ő nyilván belelát a nagybirtokok haszonbérleti rendszerébe éppúgy, mint a kis- és közepes családi gazdaságok földtulajdoni viszonyaiba, saját gyakorlata alapján is.

Tisztelt Országgyűlés! A kis és közepes családi gazdaságok aránya nőtt az elmúlt időszakban. Ha az időkeretek lehetővé teszik, erre felhívom a figyelmet, mindig kis és közepes családi gazdaságok megerősítéséről beszélünk mi is, mert a nagyok, ezzel egyetértek, elboldogulnak. Ez persze nem jelenti azt, hogy a nagy családi gazdaságokat kifejezetten üldözni kéne. Szerintem Gógös képviselő úr mezőhegyesi dolgára reflektálva azt azért hozzá kell tenni, hogy ott azt a területet, azt a céget úgy vásárolták meg, illetve nyúlták le egyes vezetők, hogy pontosan tudták azt, hogy ez a haszonbérleti időtartam a végéhez ér. (Gógös Zoltán közbeszól.) Tehát ők számíthattak arra, egy előhaszonbérleti jog sem azonos a haszonbérleti joggal, számíthattak arra, hogy egyszer az adott haszonbérlet befejeződik.

Gyüre Csaba fölvetése: privatizáció - ha jól látom, ő idézte a szót. (Dr. Gyüre Csaba: Igen.) Igen, kétségtelenül szabatos nyelvi meghatározás ez. Az más kérdés, hogy a köznyelv nem éppen ezt érti rajta, tisztelt képviselő úr. Nem éppen ezt érti, hogy valakik egy nyilvános árverésen valamit vásárolnak. A privatizáció köznyelvi értelemben SZDSZ-es, MSZP-s lenyúlást jelent. Akkor is, ha 40 szótárt hoz ön ide, hogy ezt vagy az ellenkezőjét bizonyítsa.

És többször elhangzott, hogy a föld nemzeti kincs. Hát akkor nem nemzeti kincs, amikor a magyar gazdák tulajdonában van a föld? Ha akkor nem nemzeti kincs, akkor micsoda? Meggyőződésem, hittel vallom, hogy a föld nemzeti kincs, egy különleges érték. Akkor is az, ha a magyar gazdák tulajdonában van. És nekünk segíteni kell őket abban, hogy ezzel gazdálkodjanak, hogy hozzájussanak, akkor is, ha 3 meg 5 hektáros darabokban van ez a nemzeti kincs. Akkor talán még jobb az, ha egybefüggő, más birtokokat kiegészítő szerepet tölt be.

SZDSZ-es lenyúlásokhoz és egyebekhez, hát, nem hiszem, hogy ehhez a Fidesznek vagy nekünk

bármilyen közünk lenne. Vagy két évtizeden át birkóztunk az SZDSZ-szel a parlamentben és a választásokon. Én nem emlékszem arra, hogy azt mondtam volna valaha is, hogy az állam nem jó gazda. Tud jó gazda lenni a magyar állam egyébként. Nyilván vannak szolgáltatások, amelyeknél a cégforma igazából egy választás kérdése. Olyan, mint egy hivatal vagy egy intézmény, a választónak vagy a polgárnak nincs sok választási lehetősége, hogy mondjuk, más víz- és csatornaműtől vegye igénybe a vízszolgáltatást vagy a csatornaszolgáltatást. De vannak olyan cégek, amelyek a profit világában élnek, vannak olyan cégek, ahol nagyon meg kell fontolni azt, hogy az állam milyen szerepet vállal, akár tartósan is.

De tisztelt képviselő úr, a magyar állam ezeken a földeken nem gazdálkodik. A magyar állam ezeket a földeket haszonbérbe adja. Tehát az ön hasonlata teljes mértékig megalapozatlan, mert itt nem a jó gazdálkodást lehet a magyar államon számonkérni, hanem azt, hogy jól adja-e haszonbérbe ezeket a területeket. Bérbe adja, és mások gazdálkodnak rajta, akik egyébként lehetnének tulajdonosok is, miközben igyekeznek minél többet saját tulajdonba venni. Ez egy nyugat-európai fejlődési modell, ahol a gazdák a saját földjeiken tulajdonosként gazdálkodnak, nem haszonbérletet vesznek igénybe. Többen ezt cáfolják, de higgye el, képviselő úr, hogy ez a valóság, ez az igazi vegytiszta modell, hogy a tulajdonos a saját földjén gazdálkodik. Ezt lehet vitatni, de akkor is, szerintem reális ez a kitűzendő cél, hogy abba az irányba mozdítsuk a magyar mezőgazdaságot, hogy lehetőleg minél többen a saját földjükön gazdálkodjanak, és akkor a bevételeik, illetve az agrártámogatásaik nem kerülnek át földtulajdonosok jövedelmi körébe.

(22.10)

Azt nézem, hogy van-e még olyan kérdés, amit nem válaszoltam meg. Próbáltam valamennyire kitérni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Szerintem mindenképpen hasznos volt ez a vita, mert itt azért látszik, hogy eltérő álláspontok összegződtek. Nekünk meggyőződésünk, hogy abban az irányban kell tovább is dolgoznunk a Fidesz-KDNP-nek, a kormánynak, a Földművelésügyi Minisztériumnak is, hogy azé legyen a föld, aki azt ténylegesen megműveli. Tehát az állam, amely tulajdonos és bérbeadó volt ezekben az esetekben, azzal tudja segíteni a magyar családi gazdálkodókat, kis- és közepes gazdálkodókat, földműveseket, ha lehetővé teszi, hogy az általuk megvásárolni kívánt földekhez hozzájussanak, azokat megvehessék.

Szerintem az egész országnak is jó az, ha a gazdák nem bérlők és haszonbérlők lesznek a földjeiken, hanem tulajdonosok, hiszen a magyar parasztság mindig tulajdonos akart lenni. Akkor is, amikor jobbagyorsorban volt, akkor is, amikor a nagybirtokoktól

kapott kisebb-nagyobb területeket, és feles bérlők voltak vagy tanyások vagy tanyaszolgák, és még sorolhatnánk azokat a megoldásokat, ahogy távol tartották a magyar embereket, a magyar parasztságot a földtől. Ez egy régi elképzelés, egy régi igény, egy régi vágy, ha úgy tetszik, és most egy lépéssel közelebb tudunk kerülni ahhoz, hogy a magyar parasztságnak, a magyar gazdatársadalomnak ez az ősi igénye teljesüljön.

Én nagyon sajnálom azt, hogy egy gazdaellenes ellenzéki liga alakult itt ki egy alkotmánybíróági beadvány kapcsán, amely kifejezetten amiatt támadja a kormányt, hogy a magyar állampolgár gazdának akar segíteni, magyar állampolgároknak, akik ott, a földön dolgoznak, próbálja megnyitni azt a lehetőséget, hogy a birtokaikat kiegészítsék és gyarapítsák. Nyilván majd önök is látják azt, nem kell ehhez túl nagy időtávlát, néhány hét múlva, néhány hónap múlva, hogy érdemes volt-e összefogni itt a liberálisoknak a baloldallal, a Jobbiknak az egész baloldali ellenzékkal ebben a kérdésben, ahol látszólag zavarosnak tűnő és ellentmondásos érveléseket hallhattunk, de a közös nevező, a gazdaellenesség, az megvan.

Én bízom abban, hogy ezen sikerül fölülemelkedni, és bízom abban, hogy ehhez a ma esti vita is hozzájárult. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A politikai vitát lezárom, és kétperces időkeretben megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, aki személyes érintettség okán kérte a felszólalás lehetőségét.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Zsigó Róbert szavai indítottak arra, hogy szót kérjek, különben nem tettem volna. Abban a képviselő úrnak is van komoly gyakorlata, hogy hol, mikor, hogyan hazudik, hiszen szóvivőként számtalanszor megtette. Erről tanúskodik az, hogy hány MTI-közleményben kellett bocsánatot kérnie, helyreigazítást közölnie arról, amit mondott Fidesz-szóvivőként.

Úgy látom, hogy ezt folytatja államtitkárként is, amit én abszolút megértek, hogy ha itt a főnök, akkor tisztos pincsikutyaként rohanni kell megvédeni a főnököt. De azért azt a figyelmébe ajánlanám a képviselő úrnak, ahhoz szokjon hozzá, hogy ha kioktatnak bennünket, akkor ezt mi nem tűrjük el csendben itt a parlamentben, és válaszolunk erre. Ha ez zavarja, akkor ne a parlamentben ücsörögjön bent *(Zsigó Róbert közbeszól.)*, hanem keressen magának valami másik tisztos foglalkozást.

Ha meg földről van szó, akkor tudja, mi jutott az eszembe? Az, hogy maga négyszer kerülte meg a Földet abból a pénzből, amit párhuzamosan finanszírozott mint bajai polgármester a költségterítése mellett, úgyhogy óvatosabban a morális értékítéletekkel! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként Varju László képviselő úrnak adnám meg a szót, ha itt lenne, de szokásához híven most sincs itt, mint egyszer sem volt az elmúlt időszakban.

Ezért napirend utáni felszólalásra Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót: „Fokozatváltás? Eddig inkább rütkverc... Kétségbeejtő a kormány hozzáállása a felsőoktatáshoz” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hónapokban 14 felsőoktatási intézményben tettem látogatást azért, hogy a helyszínen tájékozódjak az egyetemek és főiskolák állapotáról, az ott folyó oktatási, tudományos munkáról, és lássam a saját szememmel a dolgozók helyzetét is. Jártam az ELTE-n, a Semmelweis Egyetemen, a Műegyetemen, a Corvinus Egyetemen, a Szent István Egyetemen, voltam Miskolcon, Debrecenben, Szegeden, Pécsen, Győrött, a Zeneakadémián, a Táncművészeti Főiskolán, a Testnevelési Egyetemen és Vona Gábor elnök úrral közösen Gyöngyösön látogatást tettünk a Károly Róbert Főiskolán is.

A felsőoktatási intézmények látogatását követően úgy gondolom, hogy egyértelmű az az alulfinanszírozottság, ami a felsőoktatásban jelen van, hiszen az Orbán-kormány az elmúlt öt évben az egyetemek, főiskolák finanszírozásából jól nyomon követhető módon, a költségvetésben szereplő módon körülbelül 50 milliárd forintot vont ki. Bár ezzel párhuzamosan igyekeztek azt a látszatot kelteni, hogy mennyire pazarlóan működik a felsőoktatás, az intézmények nem jól gazdálkodnak, ugyanakkor, ha ezt az összeget figyelembe vesszük, látható, hogy sokkal inkább a pénzkivonás az, ami a felsőoktatás finanszírozásával kapcsolatban probléma, nem pedig a pazarlás, mindazonáltal természetesen semmilyen szabálytalanság mellett nem szeretném a voksunkat letenni.

Az alulfinanszírozottságot tovább súlyosbítja, hogy rossz is a forráselosztás, tehát számos olyan esettel találkoztam, amikor értelmetlen beruházások valósultak meg az egyetemek, főiskolák esetében, miközben egyébként napi szintű problémákkal is küzdenek. De a pénz mellett szemléletbeli problémák is vannak a kormányzat esetében sajnos.

Az alapvető kérdés, hogy minek tekinti a kormányzat az egyetemeket. Erre több válasz is adható, és az elmúlt időszak, az elmúlt évek intézkedései alapján, főleg a kancellári rendszer, illetve a konzisztóriumok létrehozásával egyértelmű, hogy egy végrehajtott hivatalként tekint az egyetemekre a kormányzat, a saját akarát akarja rájuk erőltetni. Ezzel szemben a Jobbik szellemi központként és autonóm intézményként tekint a felsőoktatási intézményekre, hiszen ez tudja garantálni azt, hogy megfelelő szakmaisággal és a tudományos-oktatási életben megfelelően kiteljesedve tudjanak működni. Ez nagyon fontos szemlélet-

beli különbség a kormányzat és miköztünk, és sajnos az elmúlt időszak lépései egyre inkább csökkentették az intézmények autonómiáját, és egyre inkább a fenn tartó jogait akarták érvényesíteni.

Számos alkalommal tapasztalhattuk azt is, hogy nem hallgatóbarát szemléletű a kormányzat. Úgy gondoljuk, hogy azok az emberek, akikről elsősorban szólnia kell a felsőoktatásnak, a hallgatók, ők kellene hogy középpontba álljanak. A felsőoktatásnak nagyon fontos társadalmi mobilizációs szerepe is kellene hogy legyen, és ez egyébként az egész oktatásra elmondható, ugyanakkor Magyarországon nemzetközi összehasonlításban is igen magas azoknak az aránya, akiknek a pénztárcája határozza meg azt, hogy mennyire tudnak előre jutni az életben. Tehát Magyarországon egy szegény családba születő gyerekek nagyon kis esélye van arra, hogy fel tudjon emelkedni, és neki dolgozó emberként már ne szegénységben kelljen élnie.

Éppen ezért fontos lenne érzékeltetni, hogy az esélyteremtő funkció a köznevelésben is és a felsőoktatásban is meglegyen, ehhez pedig hallgatóbarát szemléletre van szükség. Érzékeltetni kell a hallgatókkal azt, hogy értük van a felsőoktatás, és a hallgatói szervezetek javaslatait érdemben meg kellene fontolnia az államtitkárságnak, illetve a kormánynak.

Emellett a kiaknázatlan lehetőségek tárháza is a felsőoktatásra jellemző. Gondoljunk csak az elvándorlásra, akár a Magyarországon belüli elvándorlásra, tehát a kutatók utánpótlási problémáira, illetve a tehetséggondozás területén is számos olyan programról beszélhetünk, amelyik nem kellő hatékonysággal működik.

Az elmúlt öt évben, amióta a Fidesz átvette a kormányzást, nem került sor bérrendezésre a felsőoktatásban. Ez egy rendkívül világos értékviselkedés a kormány részéről, már ha ezt értéknek lehet nevezni. Ennek is következménye az, hogy számos tudományterületen, számos ágazatban alapvető problémák vannak a kutatói, oktatói utánpótlással. Önöknek az elmúlt öt évben nem ért annyit ezeknek az embereknek a munkája, hogy fizetésüket emeljék, rendezzék.

Úgy gondolom, hogy az oktatásra és a felsőoktatásra elsősorban befektetésként kell tekinteni, az egyetemek-főiskolák pedig szellemi központok, és akkor tud hatékony lenni a felsőoktatás. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr jelzi, hogy szeretne válaszolni. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! Teljesen egyetértök önnel abban, hogy a tanulás az egyetlen, amely segíti eltüntetni a társadalmi különbségeket. A tanulás az esélyt jelenti mindenki számára, hogy kiemelkedjen abból, ahol született, hogy egy új élettel vagy új eséllyel legyen gazdagabb. Mindezt a tanulás tudja biztosítani a gyerekek számára.

(22.20)

Higgye el, ezt azért mondom, mert én magam is egy szegény szabolcsi faluban születtem, ahonnan a tanulás révén lehettem aztán később majd magam is egyetemi oktató. Tudom ezt a folyamatot, és tudom, hogy mit jelent egy falusi gyerek számára az, hogyha a felsőoktatásban részt vehet. Azt is tudom, hogy csak akkor ér valamit ez a felsőoktatás és az egész oktatási rendszer, ha az tudást, értéket biztosít a hallgatók számára, ha olyan értékállóságot és olyan lehetőséget ad a kezébe, amivel aztán élni tud, mint kincset tudja használni. Ha ez egy tömegképzés, ez egy kommersz képzés, ha csak a mennyiségi létszámadatakra megyünk, akkor gyakorlatilag csak egy illúziót adunk a hallgatóknak, nem pedig esélyt arra, hogy boldogabbak legyenek ebben az életben.

A kormány 2014 decemberében elfogadta a felsőoktatási stratégiát, a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című dokumentumot, amely 2030-ig rögzíti a felsőoktatással kapcsolatos stratégiai célokat, a speciális beavatkozási területeket, a megvalósítani tervezett célkitűzéseket és akciókat az oktatási kiválóság, a világszínvonalú kutatás és a társadalmi felelősségvállalás területén.

A felsőoktatási stratégia célja a nemzetközi oktatási és kutatási térben magasan pozicionált, a társadalmi kihívásokra válaszolni képes, Magyarország gazdasági sikerességét alapjaiban meghatározó felsőoktatási rendszer működtetése. A megfelelő méretű és minőségű hazai felsőoktatás képes válaszolni a társadalmi és a gazdasági kihívásokra egyaránt. A felsőoktatási koncepció egy 15 évre vonatkozó iránymutatást tartalmaz, amely kijelöli azokat a célkitűzéseket és feladatokat, amelyek a teljesítményelvű hazai felsőoktatás kialakítása érdekében szükségesek. A felsőoktatás minőségű oktatásának és versenyképes képzésének köszönhetően képes lesz külső források bevonásával is finanszírozni tevékenységét, igazodni kell a munkaerőpiaci elvárásokhoz, a társadalmi igényekhez, a demográfiai változásokhoz, valamint a kutatás-fejlesztési és innovációs folyamatokhoz egyaránt.

Az állami felsőoktatási intézmények működésére a megelőző időszakokban az átláthatatlan gazdálkodás és a szabályozatlan folyamatok, továbbá a belső és külső kontroll teljes vagy részleges hiánya volt jellemző. A korábbi kormányzati intézkedések eredményeként - a gazdasági főigazgatók státuszának kiemelése, költségvetési felügyelők kinevezése - az intézmények hatékonysága számottevően nem javult, a 2013-as évtől külön költségvetési támogatásokra volt szükség annak érdekében, hogy az egyes intézmények fizetőképessége fenntartható maradjon.

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény 2014. július 24. napjától tartalmazza a kancellárra vonatkozó legfontosabb szabályokat. Az első kancellárok 2014. november 15-én kezdték meg ténylegesen a működésüket. A kancellárok belépését követően egy év elteltével megállapítható, hogy a kancellárok

egyéni és csoportos teljesítménye igazolja a rendszer kialakításával kapcsolatban támasztott kormányzati elvárásokat. A felsőoktatási intézmények működése átláthatóbbá vált, az intézmények gazdasági, pénzügyi működése racionálisabb, jobban tervezhető, a tartozásállományuk folyamatosan csökken, míg a pénzkészletük emelkedik. A nyert többletforrások természetesen a felsőoktatási képzési és kutatási minőségfejlesztésre fordítandók.

A felsőoktatási ágazat támogatásának növekedése 2015-ről '16. évre 3,4 százalékos, számszerűen pedig a támogatás 191,6 milliárd forintról 198,1 milliárd forintra növekszik. Ebből is következik, hogy a felszólalásban említett alulfinanszírozottság, illetve rossz forráselosztás nem a tényeken alapul. Abban igaz van, hogy lehetne még többet, de azt tisztelni kell, hogy a gazdaság jelen pillanatban mit tud lehetővé tenni. Mindez ráadásul attól függetlenül igaz, hogy a felsőoktatásban részt vevő hallgatók létszáma a demográfiai változások eredményeként folyamatosan csökken. A korábbi években nyújtott támogatási jogcímen felül érdemes kitérni a korábbi elhibázott PPP-konstrukció kiváltására biztosított több mint 5 milliárd forint többletforrásra, amely túlléphető a kormány engedélyével a megadott feltételek esetén. Ezt követi a következő években is forrásbiztosítás erre a célra.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló. Megadom a szót öt percben: „Megemlékezés 575 éves együttélésről” címmel.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kora Árpád-kori dinasztikus kapcsolatoktól egészen az 1990-es évek Jugoszláviában történt eseményig számos példa van arra, hogy szerb telepeseink költöztek Magyarországra, a legtöbb esetben pusztán életüket mentve, menekülteként. Az ideiglenesnek szánt tartózkodásból állandó letelepedés lett. Az együttélés évszázadai alatt voltak viharos és békés időszakok is. Mivel a jószomszédi viszonyt a jó példák segítik, támogatják, a 2015. július 1-jei közös magyar-szerb kormányülésen elhangzottakat erősítve a magyar-szerb együttélés egy pozitív példáját szeretném önök elé tárni.

Idén október 10-én volt az 575 éves évfordulója annak, hogy 1440-ben Ulászló király aláírta azt az oklevelet, amelyben engedélyezte az al-dunai Keve városából II. Murád török szultán elől menekülő, királyi kiváltságait magukkal hozó kevei szerbeknek, középkori nyelvhasználattal a rácoknak, hogy megtelepedjenek a Csepel-szigeten, és itt alakítsák ki második szabad királyi városukat. A gabonaszállító hajókon menekülő keveiek Péter bíró vezetésével magukkal hozták az összes szabad királyi városi ki-

váltságukat biztosító oklevelet, amelyet még a XIX. században is Ráckeve város levéltárában őriztek.

A megalapított város, Ráckeve természeti szépségei, építészeti értékei, műemlékei, a város hangulata, kulturális kínálata mindig becses kincs volt és az is marad. Azon értékek, amelyek az alapítás óta meghatározták a város arculatát, ma is ugyanolyan fontosak. Óvásuk és gondozásuk közös cél. Az a sokszínűség, amely a település alapítását követő évszázadokra volt jellemző, most is megfigyelhető. Ma persze nem a népcsoportok, hanem az élethelyzetek, az emberi tevékenység sokszínűsége jellemző.

Természetesen, ha csak a városalapításról beszélnénk, az önmagában is jelentőséggel bírna. A betelepülő szerb kereskedő- és iparosréteg, a szent-ábrahámteleki magyarokkal karöltve, Mátyás király uralkodása idején már felvirágoztatta a várost, amit az uralkodó több kiváltságlevéllel ismert el. E gazdagság legékezebb bizonyítéka és emléke a máig fennmaradt, Nagybaldogasszonnak szentelt szerb ortodox templom, amely a maga nemében egyedülálló. A templomban mesterien ötvöződik a nyugat-európai építészetre jellemző gótikus stílus a bizánci hagyományokra épülő ikonfestéssel. A két kultúra szimbiózisa ilyen formában máshol nem figyelhető meg; a templom méltán érdemelné meg, hogy az európai kulturális örökség része legyen. Ez a templom nemcsak kulturális értelemben jelkép, hanem annak kitűnő példája, hogyan hat egymásra a két kultúra, hogyan termékenyül meg és hoz létre egy egyedülálló remeket. Példázza azt is, hogy a nyelvben, kultúrájában másságot hordozó szerbség, elfogadva az új haza kultúráját, szokásait, megtalálta saját boldogulását is. Ez igaz volt közel hat évszázada, és igaz most is.

Napjainkban körülöttünk minden átalakulóban, változóban van, ami nem egy emberöltő, hanem pár év alatt formálja át mindennapjainkat. Azok a közösségek, amelyek bezárkóznak, elutasítókká válnak, fiataljaikat elveszítik, lemaradnak a versenyben. Azok, akik gyorsan tudnak alkalmazkodni a körülöttük zajló változásokhoz, életben maradnak, befogadókká válnak. Ami munkát 1440-ben elődeink elkezdtek és évszázadok alatt az őket követők folytatták, azt most nekünk felelősségünk továbbadni és majdan gyermekeink kezébe biztonsággal átadni.

Forrong körülöttünk a világ, Európa. Sokunkban megkérdőjeleződik az otthon biztonsága. Bízunk abban, hogy országunk, az itt élők és a jó szándékkal érkezők számára is biztosított marad az otthon és a család biztonsága, és ehhez e Házban is jó döntések születnek.

(22.30)

Úgy érzem, megmaradásunkat szimbolizálja az, hogy ugyanúgy, mint a régmúltban elődeink, mi is mindenért felelősek vagyunk. Hűnek kell maradnunk őseinkhez és az ő lelkületükhöz. Ehhez példaképekre,

nagyszerű teljesítményekre van szükségünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen tisztelt Szószóló Úr! Nagyon jó érzés hallgatni az ön szájából, hogy a szerbek megtalálták több mint hat évszázada nálunk boldogságukat. Ez egy végtelenül fontos mondat ebben a Házban, hiszen a hazánkban élő szerbek a magyarsággal való együttélésüket mintegy ezerévesnek tekintik. A törököknek a Balkán-félszigetre és később a Dunamendecébe történt behatolása következtében a XV-XVII. században tömegesen települtek Magyarországra. A Habsburg császártól kapott privilégiumokra alapozva a XVIII-XIX. század során személyi elvű egyházi és ehhez kapcsolódó nemzeti autonómiára tettek szert. A szerb ortodox egyház autonóm működése mellett az autonómia ügyeiben illetékes saját nemzetgyűléssel is rendelkeztek. Magyarország máig vigyáz a szerb nemzetiségűekre, és mindent megtesz, hogy megőrizze és megélhessék nemzetiségi identitásukat.

A magyarországi szerb nemzetiségűek közössége az elmúlt évtized során közel 30 százalékos növekedést követően a 2011. évi népszámlálás adatai szerint 10 038 főből áll. A 2014. évi nemzetiségi önkormányzati választásokon a választásra jogosultak 45 szerb települési nemzetiségi önkormányzatot választottak meg olyan településeken, ahol a korábbi időszakban jelentős szerb közösség élt, helyben fontos szerb kulturális, egyházi épületek, templomok, sírhelyek találhatók. Ezen közösségek tagjai eddig is nagyon sok energiát fektettek az említett értékek megőrzésére.

Budapesten és Pest megyében választottak területi szerb önkormányzatot, a Szerb Országos Önkormányzat által fenntartott, a kulturális autonómia szempontjából legfontosabb intézmények a Magyarországi Szerb Kulturális és Dokumentációs Központ, a Szerb Pedagógiai és Módszertani Központ és a Szerb Intézet, illetve az elmúlt évek során átvett köznevelési intézmények Battonyán, Budapesten, Lórén és Ráckeven. 2015-ben a magyarországi szerb nemzetiségi önkormányzatok intézményei, pályázati kezdeményezéseik közel 272 millió forint központi támogatásban részesültek.

A magyarországi szerbek nyelvének és kultúrájának, azonosságtudatuk megőrzésében fontos szerepe van a szerb ortodox egyháznak. Az egyház Magyarországon 44 templommal rendelkezik. A magyarországi szerbek egyik legrangosabb intézménye a budai szerb ortodox püspökség páratlan egyházművészeti gyűjteménye és könyvtára Szentendrén, amely egyben az egyház tudományos központja is. 2012 januárjában került átadásra Deszken a budai szerb ortodox püspökség beruházásaként a Szent

Száva Oktatási, Kulturális és Hitéleti Központ. Kiemelt helyet foglal el a magyarországi szerbek kulturális életében a Szerb Országos Önkormányzat könyvtára. A könyvtár mintegy 6 ezer kötettel áll az olvasók rendelkezésére.

A magyarországi szerb közösség professzionális színjátszó társulata a Magyarországi Szerb Színház. A színház vidéki székhelye mellett nagyon fontos, hogy Budapesten a Szerb Kulturális Központon belül állandó játszó- és próbahellyel rendelkezzen. A szerb népzene, népdal és néptánc hagyományainak ápolása céljából számos együttes működik. A népzene területén a legismertebb a Vujicsics együttes, azonban mellettük már az új generációhoz tartozó fiatalokból álló mintegy tíz zenekar ápolja a magyarországi szerb népzenei hagyományokat.

1991. május 2-ától jelenik meg a magyarországi szerbek hetilapja, amely 1998 februárjától az interneten is olvasható. A Magyar Rádió 1992 óta sugároz önálló szerb nyelvű nemzetiségi adásokat. A napi kétórás műsorról jelentkező rádió középhullámon gyakorlatilag minden szerb lakta településen hallható. A Magyar Televízióban hetente látható 26 perces szerb nyelvű magazinműsor.

A magyar-szerb kisebbségi vegyes bizottság ajánlásai alapján a központi költségvetésből egyedi támogatások keretében biztosított források felhasználásával megkezdődött a szerb temetők rendbetétele. Szintén e forrás keretéből kezdődött a magyarországi szerb kulturális emlékek lajstromozása, illetve a megővésüket célzó program kidolgozása. Ebből is látszik, hogy nemcsak dicső múlt, jelen, hanem reményeink szerint nagyon szép jövő is vár önökre. Isten éltesse önöket sok szeretetben! *(Taps.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Kiss László képviselő úr jelentkezett, de nincs jelen, úgyhogy ez most nem hangzik el. Ezek után Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót: „Ami az állami földprivatizációs vitanapból kimaradt II.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Nagyjából hét órán keresztül hallhattuk a vitanapot, de sajnos ez is kevés volt arra, hogy egyetlen olyan épkezláb érvet is el tudjak fogadni a kormány részéről, amely alátámasztja azt a gyalázatot, amire készülnek.

Ebben a hét órában rengetegszer meghallgathattuk azt, hogy a szocialista és a kormányoldali képviselők hogyan vádolják egymást a múltban elkövetett bűncselekményekkel vagy legalábbis bűncselekménygyanús esetekkel. Ezt nagy örömmel hallgattuk volna egyébként, ha nem egy ilyen tragikus végeredménye lett volna az egész történetnek, hogy 25 év után itt tart ez a nép, ez az ország. Egyébként biztatnám ezúton is a már elég szerényen jelen lévő képviselőket, hogy ha ennyire jól informáltak a mások gyanús ügyeiről, jó lett volna, ha ezt nemcsak a

Parlament falai között mondják el, hanem mondjuk, besétálnak a bizonyítékaikkal az ügyészséghez. Azt hiszem, egészen más országban élhetnénk, ha az egymást követő kormányok az elszámoltatást valóban komolyan vették volna, és nem csak itt a Parlament falai között pufogatnák ezt.

A végeredményt látjuk. Látjuk, hogy a magyar nemzeti vagyon teljesen lenullázódott, a maradék 380 ezer hektár állami földet éppen ezekben a napokban adják el, miközben az államadósság a sokszorosára emelkedett. Ez normális országokban két, egymásnak ellentmondó folyamat lenne, nálunk meg sajnos párhuzamosan zajlott a két dolog.

Sokszor hallhattuk azt az érvet ma, hogy azé legyen a föld, aki megműveli. Ezzel a feltételrendszerrel sajnos pont nem ezt fogják elérni. Nem nagyon tudom elképzelni azt, hogy 20-30 évekre jelenleg bérlettel leterhelt területeket majd pont olyan polgárok fogják vagy próbálják megvásárolni, akik feltétlenül megművelni szeretnék azt. Esély nincs arra, hogy az ő aktív életük során ezen valóban gazdálkodni tudjanak. Azt pedig nehezen tudom elképzelni, hogy valaki már most tudja a még meg nem született, vagy éppen megszületett gyermekéről, hogy 30 év múlva bizony gazdálkodó szeretne lenni. Tehát itt felettébb gyanús a dolog, és felmerül a spekuláció szándékának lehetősége.

Azt pedig, hogy a Jobbikot szembe próbálták állítani a családi gazdálkodók érdekeivel - ez Fazekas miniszter úr zárszavában többször elhangzott és nagyon jó, hogy legalább napirend utáni keretekben tudok reagálni erre -, teljes mértékben vissza kell utasítanunk. Mi azt nem tartjuk kizártnak, sőt én is tudom jó néhány gazdálkodó ismerősömön keresztül, hogy bizony vannak olyan gazdák, akik várják ezt a földprivatizációt. Miért ne várnák? Természetesen örülnek annak, ha van esély arra, hogy hozzájuttanak néhány hektár termőföldhöz, és ki tudják bővíteni esetleg a saját gazdálkodásukat egy akkora birtokméretre, amely mondjuk, nyereségesebb a mostaninál. Ettől függetlenül nem mondhatjuk azt, hogy ez az egész társadalom érdekét szolgálja. Miért ne lehetne egy olyan helyzetet elképzelni - és szerintünk, a Jobbik szerint ma egy ilyen helyzet van -, ahol bizony a 10-15 ezer gazdálkodó, akit önök annak tekintenek, fog tudni szerezni termőföldeket?

Most tegyük félre a dolog politikai színezetét! Feltételezem, hogy ezek javarészt kormány közeli lesznek; önök azt mondják, hogy nem. Ezt tegyük félre! El tudom képzelni, hogy ennek a 10-15 ezer családnak akár még hasznára, boldogulására is válhat. Ettől függetlenül felelős magyar politikusként szerintem azt kell megvizsgáljunk, hogy ez mit fog okozni a magyar társadalomban, milyen hosszú távú következményei lesznek, és mit fog jelenteni ez a 10 millió embernek. Mert ezzel a lépéssel önök egy normális, tisztességes kormány lehetőségeit nullázzák le sok tekintetben. Ezzel a húzással egy önöknél a vidékre jobban odafigyelő kormány sem fog tudni majd demográfiai célprogramot, szociális célpro-

gramokat megvalósítani, és az önkormányzatok, jól működő munkahelyteremtő projektek számára sem fog tudni állami földet biztosítani. Ezzel ez a legnagyobb probléma, hogy most önök kiszolgálják vele a barátaikat, rövid távú érdekeik szerint cselekednek, közben viszont a jövő kormányai, a jövő nemzedékek elől veszik el a lehetőséget, hogy komolyan, érdemben bele tudjon szólni az állam abba, hogy mi történik a magyar vidéken.

Persze, vitatkozhatunk a különböző jogszabályokon, ez a dolgunk, ez a munkánk és tegyük is ezt, de lássuk be, hogy hosszú távon évtizedekre előre gondolkodva egyetlen lehetősége van a mindenkori kormányoknak, hogy meg tudjuk védeni hosszú távon, fenntarthatóan a magyar földet, az pedig az lesz, ha a tőkefejezet alól ki tudjuk vetetni a termőföldkincsünket. Erre a mai gyorsan változó Európában egyre több lehetőség van. Csak szövetségeket kell találni, és minél több állammal, kormánnyal meg kell tudni értetni, hogy enélkül nem lehetünk képesek hosszú távon megvédeni nemzeti kincsünket. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(22.40)

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A mai napon alapos vitát folytattunk arról, hogy kié is legyen a föld, legyen-e eladva, mit kezdjen az állam ezzel a földterülettel, helyes cselekedet-e ez vagy rossz cselekedet ez. Minden frakció a maga álláspontjából elmondta a maga véleményét. Nagyon sok esetben tisztán, világosan lehetett érteni, hogy a különböző frakcióknak milyen álláspontja van és hogy miből következik ez. Hiszen szocialista képviselőtársaink hozzáállásából lehetett látni, hogy ők igenis a régi szocialista nagyüzemet, a nagyvállalatokat képviselik, azon érdekeiket és sérelmeiket hozták föl, hogy ennek most itt vége szakad.

A Fidesz-KDNP egyértelműen állást foglalt arról, hogy a nagy birtokméreteket meg kell szüntetni, minél több ember megélhetését kell biztosítani ezen területekből, és ehhez meghozta azokat a különböző intézkedéseket, amelyeket elhatározott. A degresszióval való szabályozást, most a parcellák kimérését ehhez igazítja, a különböző állami támogatásokat és európai uniós források elosztását, ami mindmind annak a birtokszerkezetnek a kialakítását kell szolgálja, hogy 80 százalék kis- és közepes vállalkozás, 20 százalék lehet a nagyüzem. Végtelenül fontos dolog az, hogy nem szabad a kétféle üzemméretet egymással szembe fordítani, mert az a magyar gazdaság kárára lenne, hanem ezt a két üzemméretet egymás segítésére, egymás generálására mint katalizátort kell használni, hogy minél több foglalkoztatás és megélhetés legyen.

A Jobbik álláspontján csodálkoztam. Bevallom őszintén, meglepett engem ez az állásfoglalás, hiszen azt gondoltam, hogy a leghangsúlyosabban ők fogják képviselni majd a kisgazdaságok érdekeit, ők hallják meg azokat a hangokat, amivel a parasztemberek keresnek bennünket is a célból, hogy hadd tudjanak minél több földhöz jutni, segítsük elő ezt a folyamatot. Ezzel szemben az az üzenet érkezik számukra, hogy ha hatalomra kerülnek, igyekeznek államosítani ezeket a területeket.

Ez egy nagyon nem jó üzenet, és ez egy nagyon nagy meglepetés volt számomra, hogy ezt halljam a Jobbiktól, és hogy nem pártolja, nem támogatta azt, hogy végre van egy olyan erős kormány, aki mer hozzányúlni a nagyüzemek földarabolásához, és hogy odaadjuk ezeknek a gazdálkodóknak, akiknél a legjobb helyen van.

Azé legyen a föld, aki megműveli - mondja ön -, és hogy az nem lehet, hogy aki a 36 év bérleti joggal van. Azt kell mondjam önnek, hogy a jövőt biztosítja pontosan ez a terület. Tehát az, aki felelősen gazdálkodik, és pontosan ez adja azt, hogy a vidék Magyarországának megélhetése, megmaradása biztosítható, mert ezekre a pillérekre lehet hosszú távon építeni, hogy ott lesznek ezek a pillérek, akikre gyakorlatilag mindaz a kötelezettségvállalás, mindaz a jóléti szolgáltatás, ami egy-egy ilyen közösség fenntartását, fennmaradását, gerincét kell hogy jelentse, ezek a földterületek mind ezt kell hogy szolgálják a jövőben.

Spekuláció? - mondja ön. De mi spekuláció benne, hogyan lehetne spekulálni, amikor 20 éves elidegenítési tilalom van, állami elővásárlás van, liciten lehet hozzájutni, természetes személynek lehet hozzájutni? Ez mind-mind olyan fogalom, amivel vagdalkozunk, dobáljuk be, mert már jön belőlünk automatikusan, de ha végiggondoljuk, akkor sem ön, sem én, képviselő úr, nem tudnánk egy olyan helyzetet fölláttani, amivel spekulánsként itt különböző földeket tudnánk venni, hogy át tudjuk verni a rendszert.

Mit fog okozni a földárverés a társadalomban? - veti föl ezt a kérdést. Azt kell mondjam önnek: fejlődést, beruházást, minőségi megújulást és biztonságot. Ez egy nagyon fontos szempont, hiszen a bérlemény és a tulajdon között óriási különbség van társadalmilag, szociológiailag, tulajdonilag, minden szempontból. És amikor a szociális földprogramokat hozza sorban, akkor azt kell mondjam, meg kell nyugtassam önt is és mindenkit, aki figyel bennünket, hogy nem érintettek az árverésben azon területek, amelyek szociális célra vannak félretéve vagy ma is már a szociális célokat szolgálják, hiszen erre megvan a földterület, nagyon jó példák mutatják azt, hogy ezek hogyan működnek.

És a végén *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az EU-s szabályokkal kapcsolatosan: a föld érték, és szerencsére ez a folyamat is azt az értékét mutatja meg, hogy ma már senki nem elkótyavetyélni akarja *(Sallai R. Benedek: Kivéve a magyar államot.)*, hanem sokkal inkább

megőrizni és birtokolni akarja ezt a testet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Ander Balázs képviselő úr jelentkezett: „Ami az állami földprivatizációs vitanapból kimaradt III., avagy Koppány népéből puszták népe” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Koppány harcos népéből a történelem az egymást váltó rendszerek és kormányok bizony illyési Puszták népét csináltak Somogyország falvaiban. És hiába a propagandaszólamok minden ígérete, a mostani birtokszerkezet még a száz évvel ezelőttnél is nagyobb aránytalanságokat mutat, mert jöttek új földesurak, akik megszerzték a települések határát és cselédet vagy pannon palesztint csináltak az itt talált bennszülöttekből, azokból, akik velük ellentétben bármikor meg tudnák mutatni szüleik, nagyszüleik sírját a falujuk temetőjében.

Ezt a kifosztási folyamatot koronázná meg a vidék számára az utolsó kitérés lehetőségét jelentő állami tulajdonú földek hatalom közeli hűbéreseknek való átjársása. Persze, a hivatalos szövegezés nem erről, hanem a családi gazdaságok megerősödéséről szól, ahogyan papírforma szerint arról szólt a földbérleti pályázatok visszasságokkal terhelt botrányszorozata is. Csak emlékeztető gyanánt, a helybeliek a bérbe adott területeknek kevesebb mint felét tudták a saját településük földjeiből megszerezni, a nagyobb részét külső pályázók vitték el a helyi gazdaközösségek elől Somogy megyében.

Az 1695 hektár itteni állami földből 800 hektárt három nagy érdekeltség nyert el, köztük olyan keményen dolgozó, kerges tenyerű kisgazdával, mint a somogyzobi Claessens, aki megszerezte a megye legnagyobb bérbe adott birtoktestét, egy 96 hektáros nagyatádi szántót vagy az exállamtitkár Raskó volt cége, miközben az európai agrármodell a kis- és közepes családi gazdasági és szövetkezeti modellre épül, és az átlagos birtokméret Lengyelországban 6, Svájcban 17, Ausztriában 19, Hollandiában pedig 25 hektár. Ezt az európai gazdaságszerkezetet persze előszeretettel minősítik versenyképtelen skanzennek a falut középkori csökevénynek tartó megmondóemberek. De ugyanúgy, ahogy száz éve, a nagybirtokrendszer most is társadalmi döghalált terjeszt a vidéken. Akkor amerikai kitértorgás és egyke, most németországi segédmunka, londoni mosogatás és rohamosan öregedő, etnikailag átalakuló, elgettősödő falvak járnak a nyomában.

Képviselőségem előtt történelemtanárként dolgoztam a megye egyik legnagyobb szakképző iskolájában, egy amolyan igazi gyűjtőintézményben, ami Barcs és a környékbeli falvak legnyomorúságosabb körülmények között élő családjainak gyerekeit fogadja be. Mit mondjon a pedagógus ezeknek a fiataloknak, amikor valóban azt látják, hogy anyjuk, ap-

juk munkát ott helyben nem talál? Mert tudják, kedves kormánypárti képviselőtársaim, ez az a megye, ahol a 120 ezer lakóingatlan jó egyhatoda üresen áll, ahol egyre gyarapodnak a magyar elmúlás szomorú mementói, a beszakadt tetejű, kidőlt falú falusi házikók, ahol a szárnyvonalakat felszámolták vagy ha nem, akkor is csak alibi közlekedés folyik rajtuk. Ahol inkább súlykorlátozást vezetnek be a tönkretett közútra, kitiltva onnan a teherautókat, ahelyett, hogy felújítanák, megerősítenék azt. A kistelepülések lakosságmegetartó ereje zéró, aki teheti, elmenekül. Aki pedig marad, az jobbra a roncsársadalmi létbe süsspedve vegetál.

Mégis, hogyan mérséklődne így a súlyos társadalmi problémákat gerjesztő, szociálisan, gazdaságilag egyaránt elmaradott vidéki térségek munkanélkülisége? Nemzetstratégiai kérdés, hogy a társadalomból a saját maguk vagy a politika hibái miatt kiülleszkedett elemeket integráljuk. Ugyanis nagyon nem mindegy, hogy ősi falvaink helyén tovább szaporodnak-e az elviselhetetlen társadalmi többletterhet jelentő ellenséges törzsi területek, a szociokulturálisan elmaradott rezervátumok.

(22.50)

Az olyan lepusztított és halmozottan hátrányos helyzetűvé züllesztett régióban, mint amilyen Dél-Somogy, naivítás arról ábrándozni, hogy majd az elsődleges munkaerőpiac megoldja a gondokat, ennek köze nincs a valósághoz. Márpedig az állami földek privatizálásával jóformán semmilyen eszköz nem marad. Ha most dobra verik, mégis miből jutna a demográfiai földprogramra, mégis mitől fordulna meg az a trend, hogy Somogy vidéki régióban egy születésre ne sokszor annyi halálozás jusson a magyarság körében? Ha most elkótyavetyélik, mégis miből jutna a szociális földprogramra? A cigányok 80 százaléka vidéken él, a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés komplex programjai nélkül esély sem lesz arra, hogy elkerüljük a robbanást.

A földeket nem elkótyavetyélni kellene, hanem inkább gyarapítani az állami birtokállományt. Európa biokertje lehetnénk. Szociális földdel, szociális szövetkezetekkel kellene lehetőséget biztosítani azoknak, akik becsületesen akarnak boldogulni vidéken, és így kellene munkára szorítani, így kellene munkára kényszeríteni azokat is, akik a közösből eddig csak elvenni akartak vagy elvenni szerettek. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Többeszerre beszélünk Somogyország problémáiról és helyzetéről, és én - ha szabad így fogalmazni - mindig nagy élvezettel vagy

figyelemmel hallgatom az ön előadását, látszik a történelemtanári múltja, látszik az az érzékenység, amellyel e témával foglalkozik. És azt kell mondjam, és azt a jó hírt tudom mondani, vagy azt az esélyt kérem öntől, hogy higgye el, hogy gyakorlatilag a földértékesítés ebben a régióban is segítséget tud hozni. Megmondom, hogy miért. Mert pontosan ez az a régió, ahol nem voltak sohasem nagy, összefüggő birtokok, nem a nagybirtokrendszer volt az uralkodó ezekben a falvakban, hanem sokkal inkább a sok kicsi. A sok kicsi tette aztán nyomorulttá és szegénnyé természetesen ezeket az embereket, de mégiscsak adott egy önállóságot, az önellátás biztonságát.

És pontosan azért, mert nem összefüggő nagybirtokrendszer van, ezért most esélye van mindannyiunknak, akiknek nagyapjuk, apjuk valamikor ezeken a földeken rajta állt és művelte azt, hogy újra ráálljon és művelhesse ezt. Sokkal nagyobb eséllyel tudnak ezen részt venni, mint a haszonbérleti pályázatokon, mert nyílt licitről beszélünk. Oda kell menni, mindenki tudja, hogy melyik volt az övé.

Önök is felelőssége van ebben, hogy bátorítsuk őket arra, hogy merjenek odaállni, és merjék föl emelni a tárcsát, mert megkapják mögé az állami hitelt, és megkapják azt a biztos jövőt, amellyel el tudják tartani családjukat. *(Sallai R. Benedek: De nincs meg a 10 százalékuk, hogy részt vegyenek a liciten!)* A fiatal gazdáknak meg tud lenni, mert a fiatalgazda-pályázaton 12 millió forinttal egész szépen el tudnak indulni. Itt nem 10-50-100 hektárról beszélünk, hanem 1 és 5 hektár közötti, 6 hektáros területekről beszélünk, amely pontosan egy családnak az egy tagját képes eltartani, hogyha valaki bejár a közeli városba dolgozni, akkor a család otthon maradt tagja, aki épp a gyerekeit neveli vagy otthon van mint nagyszülő, akkor segít a keresetkiegészítéssel.

Ezeken a területeken egész másként kell gondolkodni, kedves képviselőtársam, mint bárhol más területeken. Itt az, hogy mi nyereséges és mi veszteséges, az egy egészen más kategória. Itt a föld egyenlő az étellel. Azért, mert krumplit, búzát, kukoricát lehet rajta termesztetni. Ha termelődik egy kis kukorica, akkor meg lehet hizlalni a disznót otthon az ólban. Ha pedig az megvan, akkor le lehet vágni, akkor van mit enni. És ezt a folyamatot így lehet működtetni, és így lehet összehozni, hogy mi nyereséges és mi veszteséges.

A sok kicsit kell megbecsülni. De csak akkor lehet, és hogy ne legyenek besüllyedő tetők, azt pontosan az tudja biztosítani, hogyha a tulajdoni szemlélet hozzá tudjuk tenni. Mert addig, amíg nem az enyém meg senkié, hanem a közös, akkor miénk a gyár és vissziük haza, darabokban, csavaronként. Ezt elkerülve, ha tulajdonba van adva, akkor egy egészen más szemlélet alakulhat ki ezekben a közösségekben, az a szemlélet, hogy hogyan tudunk a közösségért minél többet tenni. Én nagyon remélem, hogy ezek a közös feladatok fogják azt elérni, hogy újra remény és jövő legyen ezekben a falvakban.

Nagyon rossz hallgatni ilyen téren estéről estére azokat a beszámolókat, hogy egyes településeken milyen szociológiai helyzet alakult ki. Ezt ön is tudja, kedves képviselőtársam, hogy sem segéllyel, sem szociális alapon földet biztosítva ezt a kérdést megoldani nem lehet. Valódi munkával, munkahellyel, tulajdonnal lehet.

És milyen előnyt tud nyújtani egy ilyen település az ott élőknek? Hogy azokat a házakat meg lehet venni olcsón; hogy azoknak a házaknak nagy kertje van. Ha azokat a kerteket megművelem, akkor a megélhetésemhez, az önellátásomhoz nagy fokban hozzájárulok, azaz kevesebb pénzből is többre tudom vinni. Végtelen fontos, hogy ne becsüljük le a kicsit, ne becsüljük le azt a kicsit, ami az önellátásunkhoz kell. Nagyon sok ember megélhetését vagy a jövőjét tudnánk már azzal is biztosítani, ha biztos lehetne afelől, hogy minden napra megvan a betevő. És higgye el nekem, hogy ez a földprogram is, ez az értékesítés is nagyon sok családnak tudott segíteni.

Arra kérem önt, hogy a képviselői felelősségénél fogva, annak súlyánál fogva biztassa az embereket arra, hogy menjenek el a licitre, induljanak el ezen a pályázaton. Higgye el, hogy az önrészhez is meg tudják szerezni azokat a pályázati pénzeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy egy jobb, boldogabb jövőjük legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Ikotity István jegyző úr: „A tervezett felsőoktatási béremelés kapcsán” címmel. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Hosszú idő után végre történik valami jó is a felsőoktatásban. Az előző évek a megszorításokról, bizonytalanságokról, a tandíjas képzés kiterjesztésének ötletéről, a röghöz kötés bevezetéséről, a felvételiző és hallgatói létszám drámai zuhanásáról, a vidéki felsőoktatás krízishelyzetéről, szakok és intézmények megszüntetésének szándékáról, kancellárokról, konzisztóriumokról szóltak.

Hasonlóan komoly problémát jelent, hogy a felsőoktatásban 2008 óta egy fillér béremelés nem történt. Tanársegédek, adjunktusok, docensek, egyetemi tanárok, az intézmények gazdasági vagy adminisztratív munkatársainak bére immáron sokadik éve nem emelkedett. Fizetésük jelentőset veszített az értékéből, pedig már 2008-ban sem volt túl magas.

A béreket azért sem lehetett emelni, mert a felsőoktatásból még most is körülbelül 50 milliárd költségvetési támogatás hiányzik évente, ha a 2008 körüli állapotokhoz viszonyítjuk, a megszorítások ugyanis már a korábbi szocialista kormányzat alatt elkezdődtek. Nemhogy béremelésre nem jutott pénz, de sokszor még fűtésre sem, nemegyszer kellett elrendelni szénszünetet az intézményekben.

A felsőoktatási bérek emelésének elmaradása odavezetett, hogy ma még kevésbé vonzó az egyetemi, főiskolai kutatói, oktatói pálya, mint korábban. Egyszerűen a leszálló ágban lévő felsőoktatási terület

nem tudja tovább megtartani a legtehetségesebb fiatalokat, nem tudja átcsabítani a vezető vállalatok kreatív szemléletű munkatársait.

A folyamat pont ellentétes, hiszen tanársegédként, adjunktusként, de még talán docensként sem lehet megélni, nem lehet kijönni a fizetésből, nem lehet egy családot eltartani. Ezért kénytelenek az oktatók másodállást vállalni vagy egyáltalán végleg otthagyni az egyetemi katedrát a megélhetés reményében.

A tarthatatlan helyzetre a korábbi években sokan sokszor felhívták már a kormány figyelmét. Például a felsőoktatási dolgozók szakszervezete kidolgozott egy javaslatot, koncepciót, lerakta ezt az asztalra, hogy kellene a béremelést és a felsőoktatási életpályamodellt bevezetni. Sajnos, süket fülekre találtak ezek az elképzelések.

Nem gondoljuk, hogy maga a felsőoktatási államtitkárság - gondolva itt akár Hoffmann Rózsára vagy Klinghammer Istvánra, vagy a jelenleg felsőoktatási államtitkár Palkovics Lászlóra - lett volna a gátja a fizetésemelésnek, nem erről van szó, egyszerűen a kormány döntéshozói, a gazdasági, pénzügyi tárca nem akar erre forrást áldozni. Nem vették tudomásul, hogy hova vezet az, ha nem becsüljük meg a felsőoktatásban dolgozókat; hogy milyen óriási jelentősége van annak, hogy a fiatalokat, a jövő értelmiségét a legtehetségesebb, szakmájukban, a pályájukon legjobb oktatók, kutatók tanítsák. Ez csak akkor lehetséges, ha valódi megbecsülést kapnak mind a béreket, mind pedig a munkakörülményeket illetően.

(23.00)

Nemrég Palkovics László bejelentette, hogy elkezdődik a felsőoktatási béremelés, első körben a tanársegédek és az adjunktusok, a legkevésbé megfizetett oktatók bére nőhet kicsivel, de ez csak az első lépés, a béremelésnek ki kell terjednie a felsőoktatásban dolgozók teljes körére, így nemcsak az oktatókra, de az egyetem működésében nélkülözhetetlen gazdasági vagy adminisztratív munkakörökben dolgozóakra is. Nem szabad elkövetni azt a hibát, amit elkövettek a közoktatásban, hogy csak a pedagógusok kaptak valamikora béremelést, míg sokan mások, akik ugyanúgy az óvodákban, iskolákban dolgoznak, a pedagógusok munkáját segítik, akik nélkül nem működik az egész pedagógiai rendszer, egy fillér béremelést sem kaptak. A béremelés mellett be kell vezetni a felsőoktatási életpályamodellt is.

Van azonban egy másik fontos szempont is: a bejelentés szerint a béremelés költségének egy részét az egyetemekre, főiskolákra akarják hárítani, az intézményeknek maguknak kell kigazdálkodni a béremelés forrásának egy részét. Az LMP szerint a megszorítások hatására kivéreztetett felsőoktatási ágazatot nem szabad tovább sarcolni, a terheket nem szabad az intézményekre hárítani. Minél teljesebb körű és mértékű béremelésre van szükség, de ennek meg

kell találni a költségvetési forrását. Ha valamire, erre mindenképpen érdemes forrást áldozni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Az államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Jó volt hallani, amikor úgy kezdte, hogy végre egy jó hír, hiszen béremelés lesz a felsőoktatásban. Igen, szembesültünk azzal, hogy ez egy olyan elodázhatatlan feladat, amit meg kell oldani. Meg kell oldani azért, mert ezeken az egyetemeken képezik a jövőt, és nem mindegy, hogy az itt tanuló jövő generációja milyen tudással, milyen ismerettel lesz felvértezve. Ha ezek a tanársegédek, adjunktusok, docensek, professzorok elhagyják a pályát, és elviszik magukkal azt a tudást, amit át kellene adni ezeknek a fiataloknak, akkor nagyon nagy hátrányba kerülünk. Ha olyan kontraszelekciónak alakul ki, hogy a versenyszférában, a gazdaságban találják meg számításukat ezek az emberek az egyetemi katedra helyett, akkor megint csak nagy versenyhátrányba kerülünk, mert olyan kontraszelekciónak alakulhat ki, amivel enyhén szólva is hátrányos helyzetbe kerülhet a magyar felsőoktatásban végzett jövő generáció.

Tehát mindenképpen fontos az, hogy megtegyük azt az első lépést, amivel a fiatal oktatókat, kutatókat tudjuk a katedrához vonzani, hiszen nekik a legnagyobb a csábítás, őelőttük van még ott az a döntési lehetőség, hogy a gazdasági életben vagy a tudomány területén kívánjanak elhelyezkedni. Ezt a döntést kívánja segíteni első lépésben a kormány azon intézkedése, amivel a tanársegédek és adjunktusok béremelését kívánja megvalósítani.

Ugyanakkor felvetette azt a kérdést, hogy saját maguknak kell kigazdálkodni az intézményeknek a béremelés egy részét. Azt kell mondjam önnek, nem állította senki sem azt, hogy az intézmények költségvetési támogatása nem biztosítja majd a bérrendezésben érintett illetmények kifizetésének fedezetét. Az elmúlt időszakban végrehajtott szakpolitikai és strukturális átalakításokkal, a kancellári rendszer bevezetésével és hatékony működtetésével jelentős források szabadultak fel.

Ezen túl a 2016-os költségvetés fejezeti előirányzatai közötti átcsoportosítás is kellő fedezetet biztosít az esetleges bérrendezéshez, így például a felsőoktatási és strukturális alap előirányzata, amelyet már nem szükséges adósságrendezésre fordítani, ugyanis az intézmények az eddig vállalt szerkezetátalakítási, hatékonyságnövelő intézkedéseket végrehajtották, tartozásállományukat csökkentették, így már a 2014. évben is pozitív egyenleggel zárhatták az évet.

A szükséges forrásigény tehát tartalmazza a jövő évi költségvetést, ennek többletéről a költségvetési vita folyamán már számot adtunk. A fenti források állami költségvetési források, így a bérrendezés fede-

zetét az állam biztosítja, ráadásul úgy, hogy nem kerül máshonnan forráselvonásra sor.

Azt hiszem, kedves képviselőtársam, ennek szükségességével mind a ketten egyetértünk, én pedig azzal szerettem volna megnyugtatni önt, megköszönve a kérdésfelvetését, hogy az állam teljes egészében a költségvetésben fogja biztosítani ennek a szférának a béremelését. Köszönöm szépen a kérdését.

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Egy folyó elterelésének évfordulójára” címmel. Öné a szó képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Jelentős bűne lehet az államtitkár úrnak, hogy kirendelték ide válaszolgatni, de én mondom akkor a következő témát, amire akkor reagálhat, ugyanis épp ma 23 éve, 1992. október 26-án Csehszlovákia egyoldalúan Dunakilitinél elterelte a Dunát, és a vízhozam 83 százalékát egy mesterségesen kiásott vízmederbe, egy 30 kilométer hosszú üzemi csatornába terelte, hogy Bósnél egy korábbi tervezet alapján megépített erőművet kezdjen üzemeltetni.

Ennek a története az 1930-as évekig nyúlik vissza, amikor különböző európai tervek voltak még arra, hogy a folyókat végig kell vízlépcsőzni, és ezeket kell különböző vidékfejlesztési, áramtermelési, vízgazdálkodási célokra hasznosítani. 1956 áprilisában lett egy KGST-megállapodás ebből, ami utána végigkísérte a XX. századot, és nagyjából egy szimbolikus eleme lett a XX. századnak és a szocialista éra széthullásának.

Nyilvánvalóan már a terv létrehozásától kezdődően voltak ellenzői az elképzelésnek: Bósnél kellett elkészülnie az első erőműnek, és Nagymarosnál, magyar oldalon a másiknak. 1984-től, a Duna Kör megalakulásától kezdve voltak heves társadalmi tiltakozások ezzel kapcsolatban, amelyek végigkísérték az azt követő öt évet, és az egyik szimbolikus elemévé váltak a magyar rendszerváltásnak, hiszen ez volt talán az első olyan komoly társadalmi megmozdulás, amikor ki lehetett hátráltatni egy kormányt abból, amit korábban a jogelődje megkötött.

1992-ben történt a Duna elterelése, akkor a Duna 83 százalékát terelték át szlovák oldalra egyoldalúan. Ezt követően öt éven át folyt a hágai Nemzetközi Bíróságon az a pereskedés, aminek a mai napig nem vagyunk pontosan a végén. Ennek a pereskedésnek a vége az lett, hogy mind a két felet elmarasztalták, hiszen Magyarország a bíróság szerint megszegte korábbi megállapodását, míg Csehszlovákia és későbbi jogutódja, Szlovákia viszont egyoldalúan terelte el a Dunát, és ezzel nagyon komoly sérelmeket okozott a magyar társadalomnak.

Tudni kell, hogy jelen pillanatban is a Duna túlnyomó többsége ebben a mesterségesen kiásott mederben folyik, és ezáltal az a helyzet áll fenn, hogy az

egész rendszer és az építés gazdasági hasznát így teljes mértékben Szlovákia viseli, míg az összes ökológiai kárát viszont Magyarország viseli, hiszen jelen pillanatban 15-17 százalékra, maximum 20 százalékra becsülik azt a vízhozamot, ami vízszinttől függően átkerül a magyarországi oldalra.

Az elmúlt időszakban sajtóhíreket kapott „a Fidesz új hazaárulása” címmel az, hogy bele akar menni ebbe a helyzetbe, és többen ellenzéki politikusok aggodalommal figyeltük ezt a folyamatot. Az a szerencse ért, hogy az Igazságügyi Minisztérium miniszteri biztosa, dr. Baranyai Gábor irodámban a Fenn tartható fejlődés bizottsága elnökeként megkeresett, feltárta a jelenlegi tárgyalási folyamatokat, és megnyugtatóssal kellett rendeznem, hogy nincs semmi elveszve, a magyar fél jelen pillanatban még kitart a nemzeti érdekek mellett, és 40 százalék feletti vízhozamot kér mindenképpen. Nyilvánvalóan lehet vitázni arról, hogy itt a szükséges ökológiai vízhozamnak mennyinek kellene lenni, több szakember szerint az 50 százalékot is el kellene érni, de a 40 százalék is nagyon komoly változást, 80 centis vízemelkedést hozna az egész Szigetközben. Nyilvánvalóan ennek a műszaki megoldásainak a kutatása zajlik jelen pillanatban is. Azt tudtam a mai nap folyamán kezdeményezni az évforduló kapcsán, hogy a Fenn tartható fejlődés bizottságába meghívjam dr. Baranyai Gábor urat, és azt szeretném, hogy a bizottság majd tematikusan foglalkozzon ezzel, mert azt gondolom, egy ilyen nemzeti ügyben, egy ilyen történelmi ügyben, mint a bős-nagymarosi vízlépcső kálváriája, nem lenne szabad a kormánynak önállóan döntést hozni, és nagy szükség lenne arra, hogy ebben többpárti egyeztetés, nemzeti konszenzus valósuljon meg, hogy mindannyiunk egyetértésével sikerüljön lezárni ezt a tárgyalási folyamatot.

(23.10)

A tájékoztatásból kiderült, hogy a szlovákiai tavaszi választások befolyásolják a tárgyalások kimenetelét, hiszen a szlovák elnök vagy azt megelőzően szeretne egy megnyugtató, konfliktusmentes megállapodást, vagy pedig csak a választások után, mert akkor nem lesz annyira sürgős ez a folyamat.

Arra szeretném kérni az Igazságügyi Minisztériumot és a kormány képviselőit, hogy vonják be ebbe a folyamatba az ellenzéki képviselőket. Nemzeti érdekeket és értékeket szeretnénk mi is képviselni, azt szeretnénk, hogy a Szigetköz ökológiai rehabilitációja megtörténjen, amennyire ez lehetséges, és minél inkább egy olyan megállapodás szülessen, amely jól tükrözi az ország érdekeit. Erre kérném a kormány képviselőit. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Kész Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képvi-

selőtársam! A bűnömről hadd mondjam el önnek azt a praktikumot, hogy mivel a föld árverezésével kapcsolatos vita zajlott a parlamentben, és ennek az egyik államtitkára jómagam voltam, akinek végig kellett követni ezt a vitát, ezért az volt a praktikus, hogy a vita végét megvárva én tiszteljem meg önöket a kérdéseik meghallgatásával, és próbáljak meg válaszolni.

Nagyon érzékenyen érint engem az, amit ön felvetett, hiszen szigetközi vagyok, nekünk az életünket jelenti az, amiről ön beszél. Amikor '92-ben elvették tőlünk a Dunát, azokat a napokat nem irigylem senkitől. Az a döbbenet, rémület az emberek arcán, amikor azokban a medrekben, ahol víz folyt korábban, ott egy megcserepedett talajt láttunk, és csak a víz húlt helyét, az egy szörnyű élmény volt. És szörnyű élmény volt azt tapasztalni, hogy mi zajlik közben az Országgyűlésben. Szörnyű élmény volt azt hallgatni, hogy a papírtigris majd úgyse valósul meg, összeomlik és hasonlók, és közben mi láttuk, hogy az épül, és tudtuk, hogy meg fog valósulni, csak nem hitték el, és nem hallatszott föl a szigetközi emberek hangja idáig a parlamentig.

Én arról szeretném önt biztosítani és azt az élményemet szeretném önnel megosztani, hogy a Szigetközben, politikai pártérdekektől függetlenül, mindenki egységes ebben a kérdésben. Azt szeretnénk, hogy legyen végre megállapodás, hogy tudjunk élni nyugodtan, mert Damoklész kardja mindig a fejünk fölött van.

Vitatkozunk a vízmennyiségről. Egyetértünk, több vízre van szükség ebben a térségben. De azt is el kell mondjam önnek - és ez az igazsághoz teljességel hozzátartozik -, hogy az ökológiai folyamatok azt eredményezték, a Duna vízmosása olyan mértékű volt, hogy ha a 100 százalékos vizet is visszakapnánk, akkor sem volna elég, mert körülbelül 2 méter 20 centi, 2 méter 40 centi az, amivel alatta van a főmeder az oldalági folyásoknak a bejárati nyílásánál. Mindenképpen megoldás szükséges ahhoz, hogy a vízszintet kormányozni, a vízszintet megemelni tudjunk.

Természetesen az egy stratégiai cél, egy stratégiai pont, hogy minél többet visszakaphassunk. És én azt nagyon remélem, hogy ahogy a szigetköziek tudtak ebben egységesek lenni, tudtunk ebben összefogni minden pártpolitikai érdek felett, tudunk itt a parlamentben is felülemelkedni a napi csatározásainkon, és meg tudjuk érteni - és itt ebben valóban a szigetközi képviselőkre és az emberekre is számítottunk, hogy sikerüljön megértetni mindenkivel -, hogy messziről egész más problémának látszik ez, de ott ezt megélve nekünk egy nagyon fontos élettérkérdés, hogy legyen elég vizünk. Nekünk a víz az életet jelenti. Hallgattuk már, megkaptuk már azt, hogy a Hortobágyon sincs víz, mégis van ott élet, költözzünk oda. Ezt mi határozottan szeretnénk visszautasítani.

Mi azt szeretnénk, hogy ott békében, nyugalomban tudjunk élni. Tudjuk végre lezárni Európa leg-hosszabb perlekedési folyamatát, tudjunk olyan

megegyezésre jutni, amely mindenki számára megfelelő. Én ezért remélem azt, hogy képviselőknek itt a parlamentben és az Országgyűlésben pártpolitikai hovatarozás nélkül, a napi politikai győzelmet nem levadászva sikerül egy olyan kompromisszumos, józan megoldást kialakítani, amellyel úgy tud odamenni a magyar kormány képviselője erre a tárgyalásra, hogy meg tudja kötni azt a megállapodást, amellyel hazajöve azt lehet mondani, hogy igen, lezártuk, és meghoztuk azt a döntést, amely a legészszerűbb, legcélravezetőbb volt ebben az időszakban.

Engedje meg, hogy ebben én is hadd kérjem az önök segítségét, felelősségét mint bizottsági elnök ebben a kérdésben, hogy ne üljenek föl azoknak a hangoknak, amelyek mindenképpen húsz évvel ezelőtti történést igazolását szeretnék bizonyítani ebben a kérdésben, hanem jöjjenek el, ahányszor csak tudnak, és győződjenek meg arról, hogy mi van a Szigetközben, mivel küzdünk a Szigetközben, és ne vitatkozásra, hanem megegyezésre törekedjünk, arra, hogy életlehetőség legyen, életterünk legyen a XXI. században is ott a Szigetközben gyermekeinknek, unokáinknak együtt. Ebben kérem az ön együttműködését és nagyon fontos, segítő támogatását mint bizottsági elnök. Köszönöm szépen. *(Kepli Lajos tapsol. - Sallai R. Benedek közbeszól. - Derültség.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán képviselő úr: „Bruszniai Árpád emlékére” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Túl vagyunk az 1956-os forradalom kirobbanásának, valamint a harmadik Magyar Köztársaság kikiáltásának évfordulóján. Történelmünk ünneplése pontos leírata annak, hogy milyen országban élünk.

Lássuk, hogyan emlékeztünk a forradalomra! Magyarország két legfőbb közjogi méltósága nem tartotta fontosnak, hogy itthon legyen és a magyar néppel együtt ünnepeljen. A szavaiban hazafias miniszterelnök már szimbolikusan is elhagyta Nagy Imre örökségét. Az 1956-os hősök előtti főhajtás és a nemzet egységének megteremtése helyett fontosabb volt neki saját pártpolitikai érdeke, a nemzetközi pártcsaládjának kongresszusán való részvétel. Ez a pragmatikus, de méltatlan és gyáva cselekedet beismeréssel ért fel, pontosan rávilágít Orbán Viktor gondolkodására. A miniszterelnök önmaga elől futamodott meg, amikor úgy döntött: neki többet jelent az európai politika jobboldali elitjével lenni, mintsem a magyar emberekkel együtt megállni egy pillanatra, és szembenézni azzal, hogy hova jutottunk.

Persze könnyen előfordulhat, hogy ez csak alibi volt, mert ha őszintén kellett volna beszélnie, azzal korábbi önmagát hazudtolta volna meg. Mert mit kellett volna mondania egy őszinte Orbán Viktor-nak? Például azt, hogy az elmúlt öt évben általa szabadságharcnak nevezett minden megmozdulása

kamu volt. Vagy azt, hogy szembefordult az 1989. június 16-ai, Nagy Imre újratemetésén elmondott beszédével, sőt szembefordult Nagy Imre örökségével is. Biztosak lehetünk benne, ha ma lenne egy Nagy Imrénk és olyan egységes nemzetünk, amely fellázad a kizsákmányoló, szabadságunkat veszélyeztető hatalommal szemben, Orbán Viktor lenne az első, aki ellenforradalmároknak nevezné a szabadságharcosokat. És elmondhatná azt is, hogy csak saját politikai érdekét szolgálja Magyarország gazdasági, szellemi megosztásával. Ma 1 százaléknyi bennfentes él jól a másik 99 százalék kárára, miközben emberek szóba sem állnak egymással, ha nem azonosok a politikai nézeteik.

Magam Veszprém független országgyűlési képviselője vagyok. Sajnos Veszprém is a pártpolitikai csatározások terepe, amióta a Fidesz bevezette, itt is külön ünnepel a kormánypárt és az ellenzék. Én - ahogy korábban, úgy idén is - mindkét megemlékezésen jelen voltam. Előbb a városi ellenzék több pártjával és csendes magánemberekkel, majd a városvezetés által szervezett, központi ünnepségen. Nem hagyott nyugodni a gondolat: vajon mit szólna ehhez a mai megosztottsághoz Bruszniai Árpád, a neves klasszika-filológus, a diákjai által csodált tanár, a Veszprém Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács vezetője, akit kivégezték a diktatúra? Biztos vagyok abban, hogy örülné, ha emlékét közösen ápolnánk mi, magyarok.

1956. október 23-a többek között arról szólt, hogy miként tud egy nemzet néhány pillanatra egységesen gondolkodni, hogyan válhat erőssé a nép a hatalommal szemben. Akkor egyszerre lett hős a géplakatos, az egyetemista, a tanár, a miniszterelnök. Nem ideológia mentén, hanem egy szabadabb élet reményében fogott össze a baloldali munkásszótály, a polgári középérték, a liberális és a konzervatív. Akik akkor részesei voltak az eseményeknek, azokat különleges kapocs kötötte össze.

Göncz Árpád, az egykori '56-os elítélt, Magyarország legszeretettebb köztársasági elnöke így emlékezett erről a különleges összetartozásról és Bruszniai Árpádról: „Bruszniai Árpáddal sorstársak voltunk. Emberi egyénisége miatt rótták ki rá a halálos ítéletet. Humanista, békés, emberséges ember volt. Ez a forradalom az emberiség forradalma volt az embertelenség fölött. Ez a forradalom nem veszett el, ennek Bruszniai Árpád a győztese. Akiket kivégeztek, hősi halottak voltak. Sírjukat ápolni, példájukat követni kell. Bruszniai Árpád nagy ember volt. Ő állva, nem összerogyva ment az akasztófa elé.”

(23.20)

Engedjék meg, hogy felidézzek egy személyes emléket is. Egy rokonom a forradalom bukása után az Egyesült Államokba menekült. Ő mesélte el nekem a következő történetet. Egy amerikai, második világháborús megemlékezésen beszélgetésbe elegyedett egy mellette ülő pilótával, aki elmesélte neki a legemlékezetesebb bevetését, azt, amelynek során

valahol a Bakony és a Balaton között egy város lőszergyárát bombázták. „Szóval te vagy az, aki a házunkat lebombázták?” - kérdezte Laci bácsi, hiszen a köd miatt az amerikai bombázók Veszprém nagy részét aznap lebombázták. „Katonaként a feladatomat teljesítettem” - mondta a veterán, majd a két idős ember egymás nyakába borult, együtt sírtak és együtt szidták a háborút. Laci bácsi arra tanított, hogy a legnehezebb dolog valakinek megbocsátani, de ha ez megtörtént, rájövünk, mennyivel jobb a béke, a közös célok, mint a folyamatos árokásás és ellenségkeresés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hiszem, hogy megbocsátással felül tudunk emelkedni a vélt és valós sérelmeinken, és így lehetünk mi is méltó utódai '56-nak. Soha nem adhatjuk fel annak reményét, hogy a nemzeti egységet újra meg tudjuk teremteni, és ebben nekünk, a parlamentben ülőknek is rengeteg felelősségünk van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Nem szoktam nagyon karcosan fogalmazni, de most muszáj. Méltatlan az, amit mondott. Felszólalásának az eleje abszolút méltatlan volt 1956 szellemiségéhez. Hogy ön tisztességgel megemlékezik Brusznai Árpád hősről, az teljesen rendben van, ennek pontosan itt van az ideje. De az, hogy méltatlanul, teljesen igazságtalanul veszi a szájára Magyarország miniszterelnökének nevét, és azt, hogy közben a feladatát teljesíti, ez, ne haragudjon, képviselő úr, teljesen méltatlan. Határozottan vissza kell utasítanom, mert ez nem méltó egy parlamenti képviselőhöz, főleg nem méltó 1956 szellemiségének megemlékezésekor.

Ma október 26-a van. Ez azért fontos nekem, mert az én városomban ma gyásznapi van. Ezen a napon sortűz volt Mosonmagyaróváron. Több mint száz ember - azért kell így fogalmazni, hogy több mint száz, mert nem tudjuk pontosan, hogy hány ember - halt meg. És tudja, amikor a rendszerváltás elkövetkezett, az az ember volt az egyik legbátrabb, állt ki és követelte azt, hogy menjenek haza az oroszok, akit ön méltatlanul a szájára vett. Ez nem volt méltó, pont ma este abszolút nem.

Ön azt mondja, hogy Veszprém külön ünnepel. Én pedig büszkén mondom önnek, hogy Mosonmagyaróvár közösen ünnepel. Pedig az ön pártjának képviselője ön előtt ül, és soha nem merült fel - lehet, hogy gondolatban igen, de soha nem valósult az meg -, hogy külön ünnepeljünk. Mert a halottaink mindnyájunk számára fontosak. A halottjainknak, akik a szabadságot teremtették meg nekünk, az életükbe került, de mi ma szabadok vagyunk ezáltal. Onnan eredeztethetjük a mi szabadságunkat. S azt, hogy ma itt önnel vitatkozunk, és remélem, sokszor beszélünk még sokkal nemesebb hangnemben, azon emberek

küzdelmének, többek között Brusznai Árpádnak köszönhetjük.

Engedje meg nekem, hogy azt mondjam, méltón Brusznai Árpád emlékéhez is, legyen méltó utóda ön is Brusznai Árpádnak, és tisztelje azt a feladatot, azt a munkát, amit Magyarország miniszterelnöke tesz, végez. Higgye el, hogy nem önszántából, nem vígan és dalolva ment oda, hanem most is az ország érdekeiért kőkeményen küzdve harcolja meg azokat a döntéseket, azokat a lehetőségeinket, amelyekkel az országot tudja vezetni egy jobb korba. És azt teremti meg, hogy Brusznai Árpádnak, a mosonmagyaróvári '56-os halottakhoz, az ő szabadságukhoz méltó legyen a XXI. század Magyarországa. Ehhez kérem az ön támogatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Utolsóként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr: „Negyedszázada víz nélkül Szigetköz” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Végül, de nem utolsósorban a mai nap zárásaként egy, az imént már elhangzott témában szeretném én is a napirend utáni felszólalásomat elmondani. Nagyon örülök, hogy államtitkár úr képviseli a kormányt most ezen a késői órán, mert azt hiszem, talán ő a Fidesz-KDNP-pártszövetségnek az egyetlen olyan tagja, vagy legalábbis nagyon kevés azok közül, akikkel szinte teljes mértékben egyetértünk ebben a kérdésben, a Szigetköz helyzetében és a bős-nagy-marososi vízlépcső kapcsán kialakult kérdésben. Korábban már volt alkalmunk ez ügyben a parlamentben és a parlamenten kívül is beszélgetni erről.

Az, hogy 1992. október 26-án az akkor frissen születőben lévő állam, Szlovákia államiségének szinte egyik első cselekedetként elterelte a Dunát, nemzetközi körökben is nagy felháborodást keltett, de a Szigetközben egyenesen drámai következményekhez vezetett. Ahogy államtitkár úr is mondta, senki más nem érezhette át jobban a helyzet drámaiságát, mint a szigetközi emberek.

A probléma akkor is az volt, hogy az akkori kormányzatnak Budapestről és külföldről érkezett megmondóemberek mondták meg, hogy mi a jó ebben az ügyben, ebben a rendkívül bonyolult szituációban mit cselekedjen. Addig-addig rágták az Antall-kormány illetékeseinek fülét, amíg kihátrált abból a szerződésből, amelyből abban az időpillanatban kihátrálni legalább ugyanolyan súlyos véték volt, mint belemenni azokkal a feltételekkel, ahogy abba belementek annak idején, amikor megkötötték Csehszlovákia és Magyarország között az államközi szerződés. Ugyanis a papírtigrisnek nevezett C-variáns megvalósulása azt eredményezte, hogy alig maradt víz a szigetközi Duna-ágban, és utána ez a kritikus helyzet még jó néhány évig fennállt, de egyébként fennáll még a mai napig is, hiszen a helyzet nemhogy nem javult, hanem romlott azóta.

Azt is ki kell hangsúlyozni, amit LMP-s képviselőtársam nem mondott el, hogy ebben bizony jórészt nagy hibája van Szlovákiának, amely elterelte a Dunát, és amely azóta a hágai bíróság által is kimondottan ezt a nemzetközi joggal és az érvényben lévő szerződéssel ellentétesen tette meg. Viszont hibásak benne azok a magukat Duna-védőnek, környezetvédőnek és még sok minden másnak nevező körök is, akik azzal hitegették a kormányt, hogy ezt a papírtigrist, ezt a C-variánst úgysem fogja Szlovákia megvalósítani, ezért nyugodtan kiszállhat a szerződésből, bármilyen egyezkedés nélkül, azonnali hatállyal felmondhatja a két ország közötti megállapodást. Másrészt, amikor megtörtént a katasztrófa, szintén ők voltak azok, akik három évig megakadályozták a fenékküszöb megépítését, amely tűzoltó jelleggel és nem véglegesen, de legalább egy picit megoldást nyújtott a vízhozam problémájára azzal, hogy visszaduzzasztotta a szigetközi ág egy részére a Duna vizét.

Azóta is az elmúlt 23 évben, valahányszor előkerült ez a téma a magyar Országgyűlésben - egyébként elég ritkán került elő, de amikor előkerült -, azonnal, rögtön ott termettek azok az emberek, akik 23 éve mindig megmondóemberek ebben a témában, és semmiféle érdemi párbeszédet nem tettek lehetővé. Ennek köszönhető az, hogy 18 évvel a hágai ítélet után sem sikerült Szlovákiával semmiféle megállapodásra jutni. Ennek természetesen az is oka, hogy Szlovákiának nem is nagyon áll érdekében semmiféle megállapodás, hiszen ők néhány évvel ezelőtt bejelentették, hogy köszönik szépen, a bósi erőmű mint beruházás nekik megtérült, és innentől kezdve gyakorlatilag ingyen termeli nekik az áramot, a Duna feléjük folyik, az összes ökológiai kárt a Szigetköz viseli, s ők mind turisztikailag, mind energiatermelés szempontjából és minden más szempontból pozitívan jártak. Tehát az óra nálunk ketyeg, a megállapodás igazából csak minket sürget, őket semmiféle kényszer nem köti.

Magyarországnak pedig szüksége volna arra, hogy egy olyan észszerű megállapodást kössön, amely ökológiailag és minden más szempontból segít Magyarország vízgazdálkodásán. Nem vagyok biztos benne, hogy a vízmegosztás önmagában elegendő megoldás. Ha globálisan, országos szinten szemléljük azt, hogy hogyan változik az éghajlat, hogyan változik a csapadékeloszlás és mi várható a jövőben, akkor egészen biztos, hogy a vízmegosztás önmagában nem megoldás. Átfogó, komplex vízgazdálkodásban kell gondolkodnia a mindenkor magyar kormánynak, és ebben a Jobbik partnere a mostani kormányzatnak, illetve mindig partner lesz, hogy egy átfogó, komplex megoldás szülessen. Köszönöm szépen.

(23.30)

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisz-

telt Képviselőtársam! Magyarország 1993 és '97 között pereskedett Szlovákiával a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt. Az ítélet azonban csak kis részben döntötte el a jogvitát, nagyobb részben a feleket kötelezte arra, hogy tárgyalásos úton megállapodjanak. A jelenlegi helyzet egyértelműen Magyarország számára kedvezőtlen, ugyanis a szigetközi régióban túlnyomó többségben Szlovákia hasznosítja a vizet. Ezért a kormánynak kötelessége, hogy minden olyan megoldást megvizsgáljon, ami javíthat a jelenlegi áldatlan állapotokon.

Mi a magyar nemzeti érdek ebben a helyzetben? Elsődleges célunk a Szigetköz természet- és árvízvédelmi helyzetének javítása. Ehhez egyrészt több vízre van szükségünk, ami azonban, ön is elmondta, önmagában nem elég. Szlovákiával közösen helyre kell állítanunk ugyanis a mellékágak és a főmeder kapcsolatát. Mivel itt egy jelentősen átalakított természeti környezetről beszélünk, ezért ehhez szükség lesz valamilyen műszaki beavatkozásra. Miről tárgyalunk jelenleg? A felek 2007-ben indítottak egy közös szakértői vizsgálatot, amelynek az volt a célja, hogy azonosítsák, hogyan tudják a Duna főmedrének és mellékágainak kapcsolatát helyreállítani.

Az idén nyáron lezárult szakértői vizsgálatok egyértelműen arra utalnak, hogy a Szigetköz vízpótlását jelenleg is biztosító fenékküszöböt indokolt további négy küszöbvel kiegészíteni. A fenékküszöb nem zárógát, hanem egy olyan keresztirányú kőszórás, ami megemeli a vízszintet, azonban azon átbukik a víz, és átjutnak rajta a halak is. A kormány maximálisan figyelembe veszi a Szigetköz népének akaratát is. 2012-ben a szigetköziek népi kezdeményezésben támogatták a Duna fenékküszöbökkel történő helyreállítását.

Sajnos a nemzetközi bíróság sosem mondta ki, hogy Magyarország a szigetközi régióban jogosult lenne a víz 50 százalékára. A bíróság csak azt mondta ki, hogy hazánk méltányos és észszerű vízmegosztásra jogosult. Ennek természetesen többnek kell lenni, mint a mostani 20 százalék, de hogy mennyi, annak meghatározására nincs semmiféle nemzetközi jogi zsinórmérték. A kormány természetesen arra törekszik, hogy maximálisan növelje a régióba jutó víz mennyiségét. Szlovákia még a vízmegosztásra nem tett ajánlatot, így ezek lesznek a legnehezebb tárgyalásaink.

Magyarország 1992-ben lemondott a bósi erőműben való részesedéséről, így a megtermelt áramról is. Magyarország a nemzetközi bíróság ítélete értelmében nem jogosult ingyen áramra. Ahhoz, hogy az áramtermelésből hazánk részesülhessen, több százmilliárd forint értékben meg kellene venni a bósi erőmű felét. Ez sem az adófizetőknek, sem a magyar energiapolitikának nem érdeke. Magyarország nem kíván vízierőművet építeni sem a Szigetközben, sem a Duna egyéb szakaszain. A sajtóban megjelent híresztelések teljes mértékben alaptalanok. Annak, hogy az 1989-ben elkészült és azóta is működő dunakiliti duzzasztómű üres turbinaházába

kerül egy kis turbina, semmi köze nincs a bős-nagymarosi tárgyalásokhoz.

Mi a számunkra elfogadható végeredmény? Magyarország a hágai perben három fő célt tűzött ki: ne épüljön föl a nagymarosi duzzasztó, kapjunk több vizet az elterelt Duna-ágba, és rehabilitáljuk a természeti környezetet. Amennyiben sikerül Szlovákiával megállapodni a méltányos vízmegosztásban és a táj helyreállításában, akkor elmondhatjuk, hogy több évtizedes nemzeti konszenzusnak megfelelő eredményt értünk el. Mert el kell mondanom innen is, hogy Szigetköz élni akar, élt a múltban, volt nagyon

szép történelme, van kiváló jelene. De nagyon reméljük azt, hogy a víz és az élet lehetővé teszi azt, hogy gyerekeink és unokáink is itt, a Szigetközben tudjanak majd élni a jövőben is. Köszönöm szépen a kérdését.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az **őszi ülészak következő ülésére** várhatóan 2015. november 2-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, **az ülést bezárom.**

(Az ülés 23 óra 34 perckor ért véget.)

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s.k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)